

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PEAKS OF COLOR

VICTORIA WILDER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

RENGİN ZİRVELERİ

BİR RIGGS AŞKI / KİTAP 1

VICTORIA WILDER

Düzenleyen NiceGirlNaughtyEdits

Kapak Wildheart Graphics Telif

Hakkı© 2022 Victoria Wilder Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Cesaretle merak edenlere, şansını deneyecek kadar akıllı olanlara ve dönecek kadar cesur olanlara.

İÇİNDEKİLER

Okuyuculara Not

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

Bölüm 41

Bölüm 42

Bölüm 43

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52 Sonsöz](#)

[Yazardan Bir Not Teşekkür](#)

[Brews & Books'tan Bir](#)

[Yudum Yazar Hakkında](#)

OKUYUCULARA BİR NOT

Bu kitap, uyuşturucu kullanımı, çocuk terki, çocuk ihmali ve şiddete atıflar da dahil olmak üzere yetişkinlere yönelik materyaller içermektedir. Ayrıca bu romantik hikayenin açık kapı olduğunu, yani birden fazla açıklayıcı seks sahnesi olduğunu bilmelisiniz. Bu hikayedeki yetişkinler de sık sık küfür kullanmaktadır.

PROLOGUE

KENDİMİ BILDİM BİLELİ TURUNCU RENK BENİM FAVORİM OLMUŞTUR. KIYAFETLERİM, GERÇİ sınırlı, zaman turuncu bir şeyler vardı. Aynı zamanda tadabileceğiniz tek renktir. Çocukken çok fazla düşünceyle baş başa kaldığınızda ve sonra bu bilgiyi keşfettiğinizde, bir rengin belirli bir tada sahip olabileceğini... puf! Hayatınızı değiştirir. Turuncu bana her biraz mutluluk getirmiştir, bu duyguyu nadiren sağlayan bir gerçeklikte.

Sarsılarak uyanıyorum, biraz sersemliyorum ama hemen nerede hatırlıyorum. Parke zemin adını hak . Vücudumun sol tarafı, üzerinde sonsuza kadar yatmışım gibi hissettirdiği için tamamen uyuşmuş. Küçük kız kardeşim hala kollarımda uyuyor, kıvrık saçları filizlenen minik bir top şeklinde. Tanrıya şükür onu uyandırmadım. Öyle kalması için dua ediyorum çünkü ayak sesleri gelmeye devam ediyor ve eninde sonunda bulacaklarını biliyorum. Her zaman bulurlar. Neredeyse bütün bir gün oldu. Uyku sisi kalktı. Sadece iki kez işedim. Umarım koku bizi ele vermez.

Küçük kız kardeşim dört yaşında ama bez takıyor, bu yüzden yaptığı her şey orada saklanıyor. Ayrıca saklanırken cesur olmamız gerektiğini ve daha da önemlisi sessiz olmamız gerektiğini öğrendi. Ona sessiz olmanın mutlu ve güvende tek yolu olduğunu öğretmek zorunda kaldım.

Hâlâ çok yorgunum ama tekrar uyuyamam. Eğer buranın altına bakarlarsa, hazır olmam gerekecek. Her zaman geri gelmemeleri için dua ediyorum, ama annemin bana defalarca söylediği gibi, *"Dua etmek para kazandırmaz. Kimse dinlemiyor."*

Genelde dolaba zamanında ulaşırsınız ama olmamız benim hatam. Sokağın çöplükte bulduğum eski bir fotoğraf makinesini çalıştırmaya çalışmakla meşguldüm. Hâlâ bozuk ama belki nasıl tamir edeceğimi bul. Daha önce hiç böyle bir şeyim olmamıştı, bu yüzden saklamak zorunda kaldım. Eğer bulursa ya satar ya da atardı. Dikkatim dağılmıştı ve şu anda yatağın altında olmamızın sebebi de bu.

Bu hatayı bir daha yapmayacağım. Dolap nefes alabildiğim yer. Ayrıca işeyebileceğim bir yer, kız kardeşim için fazladan bezler ve granola barlar var. Şu anda bir granola bar için neler . Dün yemek yiyemedim. Annem "küçük hataları" için yemek yerine ilaca ihtiyacı olduğunu söyledi.

Kapı çarparak kapanıyor ve yatağa doğru koşuşturan rugan ayakkabılardan gelenin annem olduğunu anlıyorum.

"Şerefsizler," diye bağıyor.

Yine iyi olmadığını biliyorum. Çok fazla ilaç içti. Ağzını gevelemesinin tek iyi yanı birazdan uyuyacak olması, böylece adamlar dönmeden önce evde dolaşabilirim. Kız kardeşime içecek ve yiyecek bir şeyler getirebilirim.

Pantolonumu değiştirebileceğim.

Sonra kapı o kadar şiddetli bir şekilde geri açılıyor ki duvara çarpma sesi çıkıyor. Sessiz olmakta çok iyiyim ama koridordaki ışığın bize dokunmaması için hafifçe geri . Yatağın altındaki gölgede kalırsak bizi görmeyeceklerinden neredeyse eminim.

"Beni hasta ediyorsun. Şu haline bir bak. Sen de sidik gibi kokuyorsun," diye hırlıyor derin sesli adam anneme.

Ardından gelen her şeyi duymazdan geliyorum. Annem bana her zaman seçici işitmeye sahip söyler, ama bu doğru; derin sesli adamın ona zarar bildiğinde kulaklarımı kapatabilirim. Ancak bu sefer, dakikalar sonra yüksek bir çığlık ve gargara sesi duyduğumda kulaklarım tekrar açılıyor.

"Bu gece bana pahalıya patladın. Her zamanki gibi. Ama bir daha asla, seni lanet olası amcık."

Adam odadan dışarı çıktı ve gittiğini biliyorum çünkü ön kapının çarparak kapandığını kısa bir süre sonra dışarıda araba kapılarının kapandığını duyuyorum. Az önce olan şeyin kötü olduğunu biliyorum.

Yattığım yerden odanın karanlığında gördüğüm tek şey yanıp sönen turuncu bir ışık. Her üç saniyede bir yanıp sönüyor.

Turuncu. Bir, iki, üç.

Turuncu. Bir, iki, üç.

Turuncu. Bir, iki, üç.

Parke zeminde, yatağın altında, karanlıkta güvende durup turuncu ışığı izliyorum. Benim için zaman tutuyor. Cesur yüzümü toplamama yardımcı oluyor.

Annem üstümde hareket etmiyor. Daire o kadar sessiz ki sadece dışarıdaki şehir sesini duyuyorum. Üstümdeki yataktan koluma ılık bir sıvı damlıyor. Ama orada biraz daha uzanıyorum, hareket ettiğimde kız kardeşimi uyandıracığımı ve sonra derin sesli adamın anneme ne yaptığını görmek zorunda kalacağımı biliyorum.

Bu sefer uyanmayacağını biliyorum.

Turuncu. Bir, iki, üç.

Turuncu en sevdiğim renktir.

Jack

"KİÇİNİ DIŞARI EĞ VE DIREĞİ KAVRA. BIRAZ DAHA. DEVAM ET. BIRAZ DAHA KOY. BİLİYORUM. Bu senin içinde var, dostum. İşte bu "

Click-pop, Click-pop.

Daha sert bastırıyorum çünkü son iki saattir ondan almaya çalıştığım şeyi nihayet elde ediyorum. Parmağımın gücü, fotoğraf makinemin deklanşörü istediğim şeyi toplarken klik seslerinin hızla art arda gelmesini sağlıyor. Mükemmellik.

"Marcus, *sonunda* dostum."

"Hey, patron, beni biraz rahat bırak. Bu benim her zamanki rodeom değil." Sessizce gülmeye ve başımı sallamaya başladım, çünkü haklıydı. Bu sezon NFL seçimlerinde en üst sırada yer alan oyuncu olarak, futbol sahası ya da antrenman odası dışında herhangi bir şey söz konusu olduğunda kulaklarının arkası bile ıslanmıyor.

"Böyle oynamaya devam edersen, kısa sürede bu tür rodeolara alışacaksın. Ama evet" -yeni bir pil ve lens ayarlarına ihtiyacı olan kamerama bakıyorum

-"Birkaç dakika ara verelim."

"Marcus, hayatım, bu inanılmazdı. Burada sahada olduğundan bile daha büyük bir vizyona sahipsin," diye bağıyor beş büyük spor markasından birinin çok gösterişli temsilcisi, setimde daha da ilerlerken. Bu seansları yaparken hangi temsilcinin hangi markaya ait olduğunu asla takip . Bu sporcuların çoğu şu anda benim arkadaşım. Yalakalık artık benim için iş tanımının bir parçası değil. İşim kendi adına konuşuyor ve zamanım için oldukça iyi bedel ödüyorlar, bazı durumlarda sporculara sponsorluk için ödediklerinden daha fazlasını ödüyorlar.

"Bridgette, vantilatörleri hazırla ve sahnenin geri kalanını bir sonraki grubumuz için hazırla. 30 dakika içinde döneceğim."

"Adım Katie, efendim. Benim adım."

Duruyorum ve ona bakmak için geri dönüyorum. "Ve?"

"Ve son iki haftadır sizinle çalışıyorum. Şimdiye kadar adımları öğrenmiş olmalıydın. Benim adım Katie." Yaklaşıyor. "Geçen hafta bir şeyler içtik."

Bakışlarımı değiştirmiyorum, hala ona neden umursamam gerektiğini soran boş bir bakış atıyorum.

"İki gece önce falan seks yaptık. Neden bana hiçbir hatırlamıyormuş gibi ? Ya da beni?" Belli ki sinirleniyor. Hatırlıyorum ve harika değildi. Bana sürekli "*Hoşuna gitti mi?*" soruyordu ve çoğu zaman *hoşuma* gitmiyordu. Bana kafa atarken neredeyse uyuyakalıyordum. Çok vasattı. Ve inanılmaz derecede tahmin edilebilir. Böyle biriyle yattığım son kişiyi hatırlamıyorum.

Beni ikinci bir tur için ikna etti, isimlerini hatırlama zahmetine girecek kadar ilgimi çekmeyi asla bırakmadı.

"Belki de adını *neden* hatırlamadığımı düşünmelisin." Uzaklaşıyorum ve omzumun üzerinden bağıriyorum, "Setin 27 dakika içinde hazır olması gerekiyor. Ben döndüğümde herkes hazır olsa iyi olur."

Oflayıp pufladığını ve bana pislik dediğini duyabiliyorum. "İstifa ediyorum, seni sik kafalı," diye bağıriyor bana.

Başımın üzerinden el sallayarak telefonumu çıkardım ve "Ben dönene kadar kışını setimden çek o zaman" diye bağırdım.

Menajerime bir mesaj gönderdim.

Jack: Bugünkü çekim için bana yeni bir asistan bul. Yirmi dakika içinde sette, çalışmaya olmaları gerekiyor. Üzerine titrenmesi gereken üç atlet daha geliyor, bu yüzden başka el tutmayacağım.

. Profesyonel tavsiye... onları becermeyi bırak.

Tavsiyene ihtiyacım yok. Şimdi 17 dakikan var.

Tamamdır. Bu çekim yarın bitiyor, ondan sonraki gün Colorado'ya gidiyorsun. Pantolonunun içinde tutmaya çalış.

Nerede kalıyorum?

Konaklama işlerini hallediyorlar.

Gerçekten mi? Neden? Umarım boktan bir pansiyona düşmem.

Lucifer: Pazarlamacıları sinir bozucuydu, ben de sözleşmeyi aptalca sorularla doldurdum.

Oh! Ve Colorado işi için asistan yok. Sadece sen ve müşteriler. Bir süreliğine oradasın, yüzden lütfen müşteriye sikme.

Sanki kendime yardım edemezmişim gibi konuşuyorsun.

Lucifer: Eğer başlık uygunsa.

Beni sürtük gibi göstermeyi bırak.

Bu çekimin geri kalanı profesyonelce olsun lütfen. Bu yılı daha fazla dava ya da sosyal medya olmadan bitirmek istiyorum. #TheJackDeaconOrgy trend olmayı bıraktı. Teşekkürler.

Seks partisi sayılabilmesi için üç kişiden fazla olması gerekiyordu. Bu yanlış reklamdı.

Asistanın sete doğru yola çıktı. Sen hazır o da hazır olacak.

Teşekkürler, Luce.

Jack: Artık küçük çocukları yemeye ya da keçileri kurban etmeye geri dönebilirsiniz.

Sadece düşeni yapıyorum.

İş hayatımı ve bu bağlamda özel hayatımı kontrol altında tutan tek kişi, ateş saçan menajerim Luce. Havlaması ve ısırması çoğu insanın ödünü kopardığı için onun 1.80 boyunda olduğunu asla bilemezsiniz. Buna ben de dahilim, ama o son derece sadık ve yıllar boyunca beni pek çok beladan kurtardı. Ben ona çoğu menajerin zorunda kalmayacağı kadar çok şey yüklüyorum ama o hepsini yapıyor. Ona deli gibi para ödüyorum ama o her kuruşunu hak ediyor. İkimiz de birbirimizin kariyerini geliştirdik ve bu arada birbirimize saygı da duyduk.

Köşedeki Illy Caffè'den bir espresso aldıktan sonra, kendimi yenilenmiş ve günün geri kalanıyla başa çıkmaya hazır hissediyorum.

"Sırada hangi marka var? Isıtıcıları açmam lazım. Burası buz gibi. Kimsenin hurdasını fazla büyütme istemiyorum, hadi gidelim millet!" Bağıriyorum. Karıştıran ayaklar ve geveze sesler etrafımı sarıyor. Maestroları hazır!

"Bay Deacon, teþekkür ederim efendim. Daha önce yaptıklarınız için minnettarım."

Işık yönetmenim ön plandaki ışıkların üzerine bir parça mavi filament sabitlerken ekipmanıma doğru dönüyorum. Ona başımla selam veriyorum ve neyi kastettiğini için daha fazla yaklaşmıyorum.

"Katie gibi kızlar, kendilerini yok etmekten ve boş bir özür turuna çıkmaktan bir sosyal medya paylaşımı kadar uzaklar.

Artık kim insanlara ibne diyor? Cidden mi?" Sadece gülümsüyorum ve setin karmaşasına geri dönüyorum.

"Hadi işe koyulalım millet. Makyajın ve saçın lazım. İşte başlıyoruz!"

Everly

"ORADA YAŞIYOR MUSUN?" HAREKET ETMİYORUM. CEVAP VERMEK İSTEMİYORUM.

"Everly, aşkım, kahve ister misin?" Kapıyı tekrar çalıyor. Başımı tekrar düşün altına daldırıyorum. Birkaç dakika daha her türlü etkileşimden kaçınmak istiyorum. Bunu istemek çok mu fazla?

Kapıya *tekrar* iki kez vuruyor. "Everly, beni duydun mu? Kahve yapıyorum. Biraz ister misin? Americano yapabilirim..."

Dün gece çıkmalıydım ve hiç uyumamalıydım. Aptalca bir hareket.

"Ah, evet, hayır. Yani, evet, seni duydum ve kahveye hayır. Brunch toplantım var. Muhtemelen geç kalacağım." Tam bir hıyarım. Onunla sadece kahve içmeliyim.

"Tamam, sorun değil." Duraksadı, ben de varsaydım.

Bir an sonra kapıya bir kez daha vuruluyor ve ben bir huff'ı bastırıyorum.

"Everly?" "Evet?" Bu sefer daha yüksek sesle şarkı söylüyorum.

"fazla düşünmeyi bırak, mı?"

"Tamam. Ben... Ben sadece acele etmeye çalışıyorum Jin. Birazdan çıkacağım."

Saçımı ve vücudumu aynı tür sabunla yıkamak için acele ediyorum. Erkeklerin işi çok kolay. Tek seferde. Artık tepeden tırnağa narenciye çamı gibi kokuyorum. Margaritalar dün geceki koku değiştirmiş olmalı çünkü bu sabah sanki bir yer temizleyicisi ve Noel ağacı suyunun bir bebeği olmuş ve ben onunla kaplanmışım.

Sıcak duştan sonra parmağıma diş macunu sürüp ağzımda gezdiriyorum, tekila tadındaki reflüyü dilimden atmaya ve dişlerimdeki o güzel sabah tüylerini temizlemeye çalışıyorum. Ebeveyn banyosundan çıktığımda siyah kalem eteğimi kaptığım gibi yukarı çekip hâlâ nemli olan kalçalarımın üzerine geçiriyorum. Jin dün gece burada giydiğim buruşuk bluz yerine gri bir Riggs Outdoor sweatshirt'ü benim için bırakmış, ben de onu giyiyorum. Şimdi , bluzun bazı düğmelerini inmeye çalışırken eminim.

Dün gece, şu anda ertelediğimden tamamen farklı bir tondaydı. Hayatınızın gidişatı sizi mest ettiğinde, doğal olarak kutlama yaparsınız. Biz de öyle yaptık.

Dün hayatım gibiydi. Düzenli. Bugünün tam tersi. Dün yalnız . Ve bu bir şikayet değil. Önümdeki gün için hazırlıklıydım. Çok gergindim ama kardeşlerimle birlikte o akşamki yönetim kurulu toplantımıza hazırlanırken yaptığımız işin düzeyine güveniyordum. Bugün uyandığımda babamın şirketinin yönetim kurulu üyelerinden biri yanımdaki yastığa yüzüstü .

Jin ve ben iş arkadaşıyız. Arkadaş canlısıyız. Flört ederdik. Daha önce birkaç kez oldu, ama hiçbir zaman sıcak ve ağır bir ilişki olmadı, daha çok bir anlaşma veya işlem gibi. *Kulağa ne kadar iç karartıcı geliyor?* Arkasında düşünce vardı ve düşünce olduğunda sıcaklığı kaybedersiniz. Onun yerine sıcak bir yatakla . Bir kıvılcım bile yok. Ve ben ateş istiyorum.

Kahretsin, şu an saat kaç?

Riggs Outdoor Sports & Apparel bir aile . Babam şirketi yönetiyor, ancak kardeşlerim ve ben onu Colorado'daki en başarılı açık hava sporları işletmesi haline getirdik. Sektörde en çok aranan marka haline geldiğimizi söylerken abartmıyorum. Babam şirketi bizlerden çok önce küçük bir mağaza olarak açmıştı. Bu otuz yıldan fazla zaman önceydi. Her şey anneme ve Strutt's Peak'teki evimize aşık olduktan kısa bir süre sonra gerçekleşti. Ana Cadde üzerinde, kış sporları müdavimlerine hizmet veren basit bir kiralık ve spor malzemeleri dükkânı olarak başladı. Ailemiz büyüdükçe ve turistler yıl boyunca akın etmeye devam ettikçe, sunulacak çok daha fazla şey ve kazanılacak para vardı. Buna bir de tanışabileceğiniz en zeki iş adamlarından birini eklediniz mi, işte size büyük ikramiye.

On iki yaşından beri bu iş için çalışıyorum, mağazada elimden geldiğince yardımcı oluyordum ancak lisans eğitimimi New York'tan döndüğümde bunu daha da muhteşem bir şeye dönüştürebileceğime karar verdim. Bu on yıldan fazla bir süre .

Babam Başkan ve CEO olarak her şeyi yönetiyor ama ben onun Başkan Yardımcısı olarak ilerletiyorum. Bütçe rakamlarından müşteri rezervasyonlarına kadar her konuda elim var. Ben böyle seviyorum. Düzenli ve kontrollü. Üç erkek kardeşim kendi rollerini belirlediler ve yaptıkları işte harikalar, ancak hepsi aynı hedefler için: işi büyötmeye devam etmek, bunu birlikte yapmak ve hepimizin evi olarak adlandırdığımız küçük kasabayı desteklemek.

Yatağın üzerindeki battaniye yığınının bir yerinden telefonumun çaldığını duyuyorum. Çarşafaların ve kabarık yorganın altında saatin çoktan 11 olduğunu ve en iyi kız arkadaşım Giselle'in bana mesaj attığını görüyorum.

G: Bana kirli bir seks gecesinden uyuyakaldığını söyle. Şu anda beni bu kafede tek başıma beklettiğin için seni affetmemin tek nedeni bu.

G herkesin aşık olduğu insanlardan biri. Dışa dönük ve özür dilemeyecek kadar meraklı ve onun benim olduğunu anlamam neredeyse hiç zaman almadı. O benim Christina Yang'ım. O gelene kadar "ya git ya öl "ün ne demek olduğunu hiç anlamamıştım. Ve lanet olsun, çok iyi vakit geçiriyoruz. Bizi birlikte gördüğünüzde, bunu asla tahmin edemezsiniz. Her yönden birbirimizin zıttıyız ama önemli olan yönden aynıyız. Birbirimizi dengeliyoruz ve hayatlarımızda özürsüz bir şekilde gerçek ve kabadayı bir arkadaşlığa ihtiyaç duyduğumuz bir zamanda birbirimizle tanıştık. Bu yaklaşık on iki yıl önceydi, ben evime taşındıktan sonra o da küçük kasabamıza geldi.

Benim çok önyargılı görüşüme göre, en iyi arkadaşım tam bir pakettir. Çok komik, olmaya çalışmadan bile nazik, çok zeki ve ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda. Ancak o giren veya geleneksel düşünceye abone olan biri değil. Asla bir ilişkisi olmadı ve böyle olmasını tercih ediyor. Her zaman onun anlamsız ilişkilerin ustası olduğu konusunda şakalaşırız. Bunu neredeyse bir bilim haline getirmiş durumda ve istediğini elde etmek için hiçbir özür dilemiyor. Genellikle, tanıştığı erkekler başlangıçta bunu kabul ediyor, ancak daha sonra çoğu duyguları yakalama ve o çoktan çıkış stratejisine başladı. Bence bu harika bir şey, ne istediğini ve daha da önemlisi ne istemediğini bilen bir kadın. Keşke ben de öyle olsaydım. Ama değilim.

Jin ve ben bunu her yaptığımızda kendimden biraz daha nefret ediyorum. Dürüst olmak , bunun tek sebebi o an biriyle birlikte olma ihtiyacı. Seks fena değil. Bir kaşıntıyı gideriyor. Çok vanilyalı. Vanilya harika bir lezzettir. Ama denemek istediğiniz başka tatlar olduğunu biliyorsanız

Vanilya sadece işi hallediyor. Şimdi düşünüyorum da, dün gece her boşaldığımda, kendi düğmeme bastığım içindi. Kimyamız uyuşmuyor.

Kağıt üzerinde mantıklıyız. İkimiz de yakışıklıyız, harika iş adamlarıyız, yönetim kurulunda zekiyiz, makul derecede varlıklı ve bekâriz. Tanrım, bunu söylemek bile kulağa acınası geliyor. Uyumluluk listesinden çok bir özgeçmiş gibi.

Uzun yıllar boyunca biriyle çıkmaya zaman ayırmayı reddedip işimin her şeyden önce gelmesine izin verdikten sonra, işte buradayım. *Neredeyse* otuzlu yaşlarımda ortasındayım, muhteşem bir kariyerim ve banka hesabım var ama vasatın altında bir seks hayatım var. Ve neredeyse hiç olmayan bir flört hayatım var. Daha da iç karartıcı olan şey ise geçmişimde *kaçıp* giden tek bir kişi bile olmaması. Yer açmaya çalışacağım biriyle bile tanışmadım. Erkeklerden oluşan çorak bir manzara. Strutt's Peak'in sıradan bir kadrosu var ama Manhattan'da yaşadığım dönemde de bir sürü kanka, güven fonu serserisi ve sanatsal hayal kırıklığı vardı. Çıldırtıcı bir şehvete kapılma fikrine ve benim hırsımla eşleşebilecek ama de aile yakınlığından zevk alabilecek biriyle ruh düzeyinde bir aşka susamıştım.

Belki de kaderimde böyle bir partnerle birlikte olmak olmadığını düşünerek kendimi bıraktım. Jin gibi biri, yalakalık yapmayan, tamamen düzgün bir adam. Sonra beni buraya getiren şey bu oldu ve ertesi sabah birlikte olduğumuzda olağanüstü bir şey olmadığını hatırladım. Şu anda hayatımda bulunduğum nokta bu. Bir klişe olmanın ve tamamen yalnız olmak yerine ortalamaya razı olmanın eşiğindeyim.

Muhtemelen şu anda benim olduğum yerde olmak isteyecek çok sayıda kadın vardır. Jin gibi bir adamla yetinemezsin. O bir av. İş açısından insanların gözünü ama nazik gözleri ve çenesindeki gamzesi bende sınırı aşma isteği uyandırdı. Bakmayı burada bırakmalıydım. Şimdi, istemem gerektiğini bildiğim biriyle kendimi bir ilişkiye ikna etmeye çalışıyorum. Ama istemiyorum.

"Kendini topla," diye fısıldıyorum kendi kendime, sonra bir nefes alıp yatak odasının kapısını açıyorum. Uzun koridordan geçip Jin'in çatı katının aydınlık ana mekânına giriyorum. Zenginliği aşikâr, dekoru ise abartısız ama o bunu yerde gösteriyor. Oturma odasına doğru ilerlerken tavandan tabana pencerelerden dağ manzarası yansıyor. Manzara neredeyse benim evimdeki kadar güzel. *Neredeyse*.

Espresso kokusu düğümü gevşetirken, geniş bir gülümseme ve mutfakta duran üstsüz bir Jin Cormick ile karşılaşıyorum.

"Buradan olabildiğince çabuk çıkmak için bahane olarak ne söylemeyi düşünüyorsan, söyleme." Gülümsüyor ve ben cevap veremedim elini kaldırıyor. "Bu sabah seninle uyandığım için mutluyum. Ama ipucu alabilirim, Everly. İkimiz de dün gecenin birbirimiz için biraz boşluk doldurmakla ilgili olduğunu biliyoruz, değil mi?"

Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi üflüyorum. "Umarım hissediyorsundur. Dün gece seni bir kutlama seks oyuncağı olarak kullandığımı itiraf etmek istemiyorum ama-"

Gülüyor ve "Everly." diyor. Başını sallayıp yere bakarak duraksıyor ve sonra devam ediyor. "Her erkeğin sana seks oyuncağı olmak seve seve gönüllü olacağını zaten biliyor olmalısın." Tezgâhta arkasına yaslanıyor, zahmetsiz bir özgüven her zaman ondan sızıyor. "Harikasin, ama yine işle zevki karıştırdık ve ikimiz de bunu yapmamamız gerektiğini biliyoruz."

O kadar rahatladım ki, sözleri karşısında bedenimin gevşediğini hissediyorum. Bana bakışı ve sırtışı... Keşke ondan daha fazlasını isteseydim. Benim için. Jin'in sahip olduğu türden şeyler istiyorum ama o *heyecanı* hissedemiyorum. O ateşi, o elektriği çok az insanda bulabildiğim için endişeleniyorum. Hâlâ istiyorum. Ben böyle inatçıyım.

Onun yerine, ona katılıyorum. "Bu beni taş kalpli bir pislik mi yapar?"

O da bana gülümsüyor. "Hayır tatlım, bu seni, bizi insan yapar. Ve biz akıllı olmayı seçiyoruz." Ağzına bir ahududu atıyor ve bir kahkaha daha atarak ekliyor, "Devam et. Buradan çıkmak için can attığını biliyorum."

Yanına gidip yanağından öpüyorum ve kollarımı omuzlarına doluyorum. "Sen iyi bir Jin. Arkadaş mıyız?" diye soruyorum.

O başını sallayıp gülümsüyor.

"Dünkü oylama için de teşekkür ederim. Oybirliği ile kabul edildiğini biliyorum ama şirket için planladıklarımıza katıldığınız için mutluyum."

"Bu gerçekten akıllıca bir hareket, Ev. Sen ve çocuklar dikkat edilmesi gereken şeylersiniz." Gülümsüyor ve ben kapıya doğru yürürken kıcıma vuruyor. "Hadi, buradan."

"Görüşürüz, yakışıklı." Çıkarken derin bir nefes alıyorum. Beklediğimden daha iyi geçti.

Everly

TAM BREWS & BOOKS'A GİRMEK ÜZEREYDİM Kİ TELEFONUM AYNI ANDA mesaj uyarıları ve gelen bir telefon. Arayanın kimliğinde Law'ın adını görüyorum. Küçük kardeşimi daha sonra arayacağım. Bunun yerine, mesajlarımı açıyorum ve kardeşim Michael'dan tam bir paragraf görüyorum.

Bu sabah spor salonunu kaçırdın. Akşamdan kalma yoksa hafta sonu egzersizinden mi kaçırıyorsun? Dün gece yanınızdan ayrılırken, spor salonuna için erken çıkacağınızı söylediğinizi sanmıştım. Şimdi de gelmediğin için endişeleniyorum.

İğrenç, eve biriyle mi gittin? Şu anda eve "utanç yürüyüşü" mü yapıyorsun? Nvm, bilmek istemiyorum. Tabii kaçırılmadıysan.

Ev, ben evdeyim ve sen burada değilsin. Law eve gelmediğini söyledi. Eğer birkaç dakika içinde senden haber alamazsam, kaçırıldığını düşüneceğim ve şerifi arayacağım.

Çoğu durumda, dün gece evde olmayacağıma dair ona mesaj atmadığım için çılgına dönen Law olurdu, ama Law ve ben bardan aynı saatlerde ayrıldık, bu yüzden nereye gittiğimi ya da daha doğrusu gittiğimi biliyordu. Tekila içinde Michael'a bu sabah spor salonunda olacağıma dair söz verdiğimi unutmuşum. Michael için rutinler ve planlar önemlidir. OKB ve yüksek anksiyete ile yaşıyor, bu nedenle terapi ve ilaçların yanı sıra tutarlılık ve rutinler de kullandığı araçlardan bazıları. Ve şimdi istemeden de olsa onun gününü mahvettim.

Everly: Ben hayattayım. Kaçırılmadım. Üzgünüm, sana mesaj atmayı tamamen unutmuşum.

Dick.

Everly: Biliyorum. G ile yeni brunch için buluşmaya gidiyorum. Eğer varsa, çikolatalı kruvasan ya da Kouign-amann biraz zaman kazanabilir miyim?

Birkaç dakika bekliyorum ve yanıt alamayınca, ilerideki köşeye varmadan önce Law'ı hemen geri aramaya karar veriyorum.

İlk zil sesinde telefonu açan Law, "Everly! , değil mi?" Law kulağıma gülüyor. "Ev, o kurulu patronlar gibi hallettik."

En genç olduğu için çoğu insan onun tembel bir uşak olacağını düşünür ama Law öyle değil. Hayır, en genç Riggs saf bir iyimserlik ve heyecan, cazibeyle sarmalanmış. Hala hayranlık duyduğum parlak bir zekaya sahip olması da cabası.

Mevsim ya da ruh hali ne olursa olsun, beni her zaman gülümsetebilir. Şu anda bile, ona

Az önce o toplantı odasında elde ettiğimiz galibiyeti gururlu, şapşal bir sırıtış. "Başardık. Ama dinle, şu anda G ile buluşmak için bir kafeye gitmek üzereyim. Beni neden aradın?"

Abartılı bir şekilde alay eder. "Peki, tamam. Sanırım seks telefonun kışındaki o güzel çubuğu çıkarmadı. İki sebepten dolayı arıyorum: Birincisi, Michael son bir saattir volta atıyor ve senin eve," duraksayıp yüksek sesle fısıldıyor, "dün gece Jin'le gittiğini ve bu yüzden bu sabahki planlarını aksattığını ona söylememek için tüm irademi kullandım."

Michael'ın arka plandan seslendiğini duyuyorum. "Ona söyle bana iki çikolatalı kruvasan ve ellerinde ne kadar kaldıysa o kadar Kouign-amann alsın. Ve yarın benimle birlikte spor salonunda olmasını bekliyorum." Sonra telefonda Law'ın omzunun üzerinden bağılıyor, sanırım, "Tırmanma duvarına çıkacak! Mazeret yok!"

"Evet, tamam. Ona *iyi* olduğunu söyle. İkinci şey neydi?" Oflayıp pufluyorum, kanıma biraz kafein girmesi ve arkadaşımı görebilmek için bu telefon görüşmesinin bitmesini bekliyorum.

"Ne var? Evet, yeniden markalaşmamız için tuttuğumuz fotoğrafçı bugün geliyor. Ve, um," durakladı, boğazını temizledi. " bir madde varmış, o beni arayıp gelişini teyit edene kadar etmemiştim ve şey... film festivali nedeniyle şu anda hiçbir kiralık yerde yer yok, bir de kar sezonunun erken gelenleri var." Bunun nereye varacağını bildiğim için sözünü kestim.

"Bana burada ne anlatıyorsun, Law? Kes ."

"Bence kalması için ona havuz evini vermeliyiz. Hem uygun olur hem de fikir alışverişinde bulunmak ya da sahip olabileceği şeyleri onaylamak için ona yakın olursak daha da fazla iş yapabiliriz."

"Orası benim stüdyom, Law. Tüm eşyalarım erişemezsem bahar programı için gerekenleri nasıl tamamlayacağım?"

Birkaç yıl önce üç erkek kardeşimden ikisiyle birlikte aynı eve taşındık. Her birimiz ayrı ayrı temizlikçilere, peyzajcılara ve yemek hizmetlerine para harcamak yerine, bunu birlikte yapmanın daha mantıklı olduğunu düşündük. Çalışarak çok fazla zaman geçiriyoruz ve hiçbirimizin ilişkisi yok, en azından taşınacak kadar ciddi değil, bu yüzden mantıklı geldi. Birlikte yeterince büyük bir yer satın almak. Bu anlaşmanın bir parçası da havuz evinin bana ait olmasıydı. Oraya kaçabilir ve iki erkekle yaşamının getirdiği şeylerle uğraşmak zorunda kalmadan yaratıcı yönümü besleyebilirdim.

"Bu ideal değil. Anlıyorum, ama burada gerçekten sıkıştım, Ev. Daha başlamadan sözleşmeyi ihlal etmiş olmak istemiyorum. Menajerinin korkutucu olduğundan ve onu aramak istemediğimden bahsetmiyorum bile. O berbat edilecek adam değil. NFL çaylak sezonunu yeni bitirdi ve elit sporcuların vücut sorununu bilirsiniz. İşte bu o. Ayrıca, bağlantıları var. Onun burada olması bile bizim için yeni konuşmalar başlatacak. Ona bir yer sağlayamazsak çok kötü olur. Bu kontratın bir parçasıydı ve 'nerede kalacağına karar ver' deseydik ne kadar ederdi bilmiyorum." Law saçmalamaya devam ediyor ama tek duyduğum, "*Ben batırdım ve şimdi sen acı çekmek zorundasın.*"

"Law, sabah bununla uğraşacak kadar yok ama mutlu değilim. Çok kızgınım. Kontratın okumadın, değil mi? Sadece birkaç gün olsa neyse, ama bir yabancının önümüzdeki ay boyunca kişisel alanımı ele geçirmesini mi istiyorsun?"

"Evet, hemen hemen. Hadi, Ev." Sesindeki yalvarışı duyabiliyorum. Bundan nefret ediyorum.

"Film festivali şehir dışına çıktıktan sonra bir şeyler ayarlayın. Onu başka bir yere taşıyabilirsiniz. Aksi takdirde bahar hattında hiçbir iş yapamayacağımı bilin yeter."

Yüksek sesle bir nefes üflüyor. "Ev, bir yolunu bulacağım. Sadece bilgin olsun diye söylüyorum, o oradayken işini yapmak için başka bir yerde yer bulabilirsin."

"Hayır! Bu, senin aptallığın yüzünden kızdığım için benimle dalga geçmen."

özüm. Kısa vadede kabul edeceğim ama düzeltin."

"Tamam, tamam! Bana bunlardan birkaç tane getirebilir misin-" Eve gereğinden fazla unlu mamul götürmeyi kabul etmeden telefonu kapatıyorum.

Everly

ELEKTRONİK BİR ZİL AÇILAN ÇİFT KAPIDAN İÇERİ GİRDİĞİMDE ÇALIYOR. TARÇIN VE Kahve burnuma saldırıyor ve o kadar güzel kokuyor ki havayı yalamak istiyorum. Ilık bir esinti beni ileri itiyor ve kapıyı arkamdan kapatıyor. Colorado'da sonbahar, dünyanın en güzel havalarından bazılarına ev sahipliği yapar. Hava berrak, henüz kar yağışı yok, sadece serin sabahlar ve gün boyunca ılık güneş ışığı vaat ediyor. Yaşadığım yeri bu kadar sevmemi sağlayan pek çok şeyden biri de bu.

Brews & Books şehir merkezindeki en yeni dükkân ve bölgede sade kahveden daha fazlasını sunan tek kahve dükkânı. Benzersiz havası nedeniyle turistlerden büyük ilgi görüyor. Kahve, bira ve aşk kitaplarına adanmış bir yer. Pazarlama ekibim ayrıca hamur işlerine ve Hungry Eye adı verilen, normal bir kahvede tipik iki shot espresso bulunan, ancak kendi versiyonlarına tarçınlı tatlı bir şey ekledikleri black eye kahve versiyonlarına da yemin ediyor. Yaklaşık bir avuç insanın oluşturduğu kuyruğa girerken etrafıma bakıyorum. Arka planda yumuşak caz piyano ve saksafon müziği çalıyor ve ön pencere boyunca uzanan koltuk sıralarından kahkahalar yükseliyor.

G'yi büyük boy kabarık bir döner sandalyede görüyorum ve dikkatini çekmek için el sallıyorum. İçkisini ve önündeki kısa masada duran devasa böreği işaret ediyor. Tanrıya şükür avokado tostı ya da sağlıklı bir şey tercih etmemiş. Akşamdan kalmalığının biraz yağ ve şekere ihtiyacı var. Sağlıklı görünen ya da öyle olduğu varsayılan hiçbir şeyin şu anda hayatımda yeri yok. En iyi arkadaşınızın seçimlerinizi bilinçaltında destekleyebilmesi çok rahatlatıcı bir şey ve o dev pasta tam olarak bunu yapıyor.

Kısa çizgi çevreyi görmemi sağlıyor. Ne kadar küçük bir cennet dilimi; sıcak, rahat bir kucaklama gibi ve ona sarılmak istiyorum. Tüm koltuklar uyumsuz ama burada işe yarıyor. Büyük boy ve rahat, sanki amaç herkesin yemek yemesi, okuması ve kestirmesi gibi. Pencere olmayan ön duvarlar, kadın ve erkeklerin güzel siyah beyaz fotoğraflarıyla modern bir havaya sahip, bazılarında sadece erkekler var ve öndeki iki fotoğrafta bir kadın ve üç erkek birbirlerini çeşitli şekillerde tutuyor. İnanılmaz derecede seksi.

Kullanılmayan alanı süsleyen kısa ve uzun kitaplıklar var, her biri romantik mecazlarla ayırt ediliyor. Köşeye doğru eğildiğimde odanın arka tarafının daha fazla uzanma sandalyesi ve kitaplarla dolu duvarlarla kaplı olduğunu görüyorum. Süt buharlı pişiricinin tıslaması dikkatimi tekrar tezgâhın üzerindeki menü panolarına çekerken bir adım öne çıkıyorum.

Tatlı görünen okyanus mavisi gözler, garip bir kekemelikle birlikte beni selamlıyor. "Ah, hey! Merhaba.

Sizin için ne başlatabilirim?"

"Merhaba. Sanırım Hungry Eye kahvenizi deneyeceğim. Ve şimdilik yiyecek bir şeye ihtiyacım var ama sonra eve biraz Kouign-amann böreği de . Görünüşe göre sadece dört tane kalmış, o yüzden onları alacağım."

"Elbette. Şu anki yemeğiniz için pastırmalı ve brie'li kruvasana ne dersiniz?" diye soruyor, iyi bakılmış dişlerini ve çok sevimli, gamzeli çenesini gösteren tam watt'lık bir gülümsemeyle. Bu çocuk daha lisede okuyor ve şimdiden bir satış için flört çalışıyor.

"Bence bu kulağa harika geliyor" -isim etiketine bakıyorum- "Benny. Strutt's Central'da mısın yoksa okulu çoktan bitirdin mi?"

"Merkez. Bu kış mezun olmaya hazırlanıyorum. Buraya yeni taşındık, bu yüzden önümüzdeki ayın sonunda son derslerime başlayıp baharda birlikte mezun olmaya karar verdim."

Kahve barında hızla dolaşiyor, hamur işlerini kutulardan çıkarıp benim için , sonra tuzlu kruvasanımı ısıtıyor ve içeceğimi bitiriyor.

"Ortamı şimdiden sevdim. Ev sahibinizi de tanıyorum, o yüzden şaşırmadım." Bu bilgiyi neden verdiğimden emin değilim ama bu kasabada herkes herkesin işini bilir ve ben de aynı şeyi yapacak kadar uzun süredir buradayım sanırım. "Memnun oldum Benny. Strutt's Peak'e hoş geldin. Eminim seni burada tekrar göreceğim."

Sadece başını salladı ve gülümsedi. Muhtemelen bu kadar iltifatla çocuğu korkutmuşumdur. Onlardan on yaş büyük olduğunuzda ne kadar havasız olabileceğinizi size hatırlatacak bir ergen yoktur.

Uzun platin sarısı saçlarından bir tutamı döndüren ve gülümseyen G'ye doğru ilerliyorum. "Cidden, bu çocuk ne kadar seksi?" diye fısıldıyor.

İçkimi ve bir kutu poğaçayı yere bırakıp ona elimi sallıyorum. "Lisede okuyor. Bu iyi bir yaş farkı, seni lanet puma."

Omuz silkiyor. "Bekâretini alacağımı söylemedim," diyor omzumun üzerinden ona bakarken.

"Tamam, o çocuğun bakire olmasına imkân yok ama dövme dükkânıma çekip becerecek de değildim. Ben sadece delicesine sevimli bir yüzü takdir ediyordum."

"Kesinlikle cazibesini kullanıyor. Burası ne kadar şirin?" İçkimi yudumluyorum, gözlerim takdirle kapanıyor. "Aman Tanrım, evet. Sanırım şimdiye kadar içtiğim en lezzetli sade kahve bu."

"Bahse girerim babası acayip seksidir," diyor G büyük boy kupasının arkasından. "Ne? Ben söyledim ama sen düşündün. Aynı şey. Tamam, bu kadar göz yeter ve bana bu sabah ne olduğunu anlat."

Aile büyütme planlarımız için tüm yönetim kurulunun onayını aldığımız andan başlayıp kutlama yemeğine . Oradan Law'la fazla tekila içtiğimiz, sonra mesajlaştığımız ve bir süre Jin'le yaptığımız seks görüşmesi hakkındaki detayları kısa tutuyorum.

Birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra bir of sesi duyuyorum. "Bana bu 'ilişkinin' -bir noktayı kanıtlamak için tırnak işareti kullanıyor- "Jin'le yaşadığın şeyin sadece bir boşluğu doldurmak için yatan arkadaşlar olduğunu söylüyorsun. Bu doğru mu, yoksa adama karşı bir şeyler mi hissediyorsun? Yani, hoş biri... benim şampanya flütüm değil ama-"

Sözünü kestim. "Hayır! Kastettiğin türden duygular değil. Jin'e aşık değilim. Ona hiç aşık olmadım. O bana hiç aşık olmadı. karşı dürüstüz ve gerektiğinde takılıyoruz. Geri kalan zamanlarda arkadaşız, meslektaşız."

"İster kabul edin ister etmeyin, ikiniz de birbirinizi paraşüt olarak kullanıyorsunuz ve ben

Nedenini anlıyorum. Bana *defalarca* 'Bazen yatakta sıkılıyorum' demiştiniz." "Doğru. Ama bazen bir kızın vasat da olsa biraz ihtiyacı olur. Ve ben öyle bir insan değilim tanımadığım insanlarla eve gitmek. Bu çok fazla boşluk bırakıyor, biliyor musun?"

bir ısırik alırken bir yandan da başını ileri geri sallıyor, "Bu konuda anlaşılamıyoruz, Ev. Daha iyi bir vibratör al ve biraz ters harem ya da kink romantizmi oku. Senin işe yaramayacağını bildiğin birini sikilmek için aramaya devam etme."

Gülüyorum ve derin bir nefes alıyorum. Haklı olduğunu biliyorum.

"Jin'i unut. Hayatına devam et. Seksi bir yabancıyla birkaç harika orgazm yaşa. Kimse izlemiyor. Sen yap, boo. Ama vaktini tekrarlayan yer tutucularla harcamayı bırak. Jin iyi bir adam ama o iyi adam seni tatmin edemez. Ve bu, iyi adam statüsünden daha önemli değilse bile en az onun kadar önemli." Kendi şakasına güldü. "Bunu bir saniye konuşalım... Seni tanıdığımdan beri peşinden koştuğun adamlar hep önce arkadaş oldular."

"Bu doğru."

Parmaklarının geri kalanını işaretliyor. "Onlar sıkılır, sen , bazen daha fazlasını istersin, bazen . Kahretsin, spor salonunuzdan size haber vermeden taşınan adamı hatırlıyorum. Tüm zamanların en büyük hayaletlenmesiydi! Ve sen buna üzülmemiştin bile." Nereye çalıştığını biliyorum ama devam etmesine izin veriyorum. Devam ediyor. "Ev, başka bir gümüş tilki beyden gelen sevgili kız kardeşim, *gerçekten sen olmadığını, benim olduğumu* söylemenin zamanı . Ve ciddiym."

"Bir süreliğine benim kitabımdan bir sayfa alın. Farklı erkekleri dene ve nelerden hoşlanabileceğini gör. Seni seviyorum ve farklı olmamızı da seviyorum ama neden bir süreliğine erkeklere geçici gözle bakmayı denemiyorsun? İlişkiyi, kocayı istediğini biliyorum ama neden bu yüksek standartlı iş tanımına bir süreliğine ara vermiyorsun?"

"Dinliyorum." Belki de haklı olduğu bir nokta vardır. Başka bir şey denemezsem, hep aynı yerde kalmaya devam . Yerleşmek. Ve sonunda bana zar zor yetecek birine razı olmaktan çok korkuyorum. Önerdiği şey o kadar da çılgınca değil. Kalbimi sertleştirmek, uygun bulduğum erkek tipleri için katı sınırları yumuşatmak ve sadece bunun için gitmek.

"Burada gerçek bir tanrıça olma anı yaşadığınızı görebiliyorum, ama ben sadece bir öneride bulunuyorum. Benim zihniyetimi tamamen benimsemeniz gerektiğini söylemiyorum. Benim yaklaşımımın hayatınızın aşkını nasıl bulacağınıza dair bir rehber olmadığını çok iyi biliyorum, ancak hayatınızın en iyi seksini nasıl bulacağınıza dair bir sarsıntı."

"Söylediğiniz her şeyi duyuyorum ama bunların hepsini nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Gelecek hakkında düşünmeyi bırakın. Bir hayat arkadaşında olmasını istediğin tüm kutuları işaretlemeye bırak ve bunun yerine sadece hisset." Pastasından bir ısırik alıyor, sonra parmağıyla kucağımı işaret ederek, "Ev, o kedinin mırılamasına izin vermelisin" diyor.

Koltuğunda öne doğru kıpırdanarak ayağa kalkmaya hazırlanıyor. "Dükkânı birkaç saatliğine açmam gerekiyor. Öğleden sonra yapmam gereken bazı rötuşlar var ve bu akşam birkaç müşteri gelecek. Yarın pazar yemeği var mı?"

Surat astım. "Bu akşamki randevularından sonra bir kadeh bir şey içmeye gelmek ister misin?"

"Bu gece birkaç kez orgazm olmayı planlıyorum. Biraz oldu, biliyor musun?" Kruvasanının son parçasını ağzına atıyor ve parmaklarındaki kırıntıları fırçalıyor. "Aylardır üzerinde çalıştığım mozaik vitray deseni göğsünde ve sırtında olan adam, güzel V kesimine daha fazla daldırmak istiyor ve eğer sonrasında biraz çarpma ve vurma ile ilgilenmezse, biraz rahatlamak için titreşim istasyonuma hissediyorum."

Bazen ağzından çıkanlara yeterince hızlı yanıt veremiyorum, bu yüzden sadece gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Tamam, yeterince adil. Ve evet, Pazar yemek var."

Dışarı çıkmak için birlikte kalkıyoruz ve G ceketini çekerken başını bana doğru çeviriyor ve parmağıyla beni işaret ediyor.

"Ne yiyeceğimizi söylemedin, bu da barbekü olduğu anlamına geliyor, bu da dickhead'in pişirdiği anlamına geliyor."

"Sigara içiyor aslında. Tütsülenmiş ördek ve belki göğüs eti yapıyor." "Tabii ki öyle. Siktiğimin gösterişçisi. Kimi getiriyor?"

"Hiçbir fikrim yok. Kimsenin olduğunu sanmıyorum ama Henry'yi bilirsiniz, 'ismini vermeyeceğimiz kişi'den ayrıldıktan sonra kiminle görüştüğü konusunda o kadar ketum ki hiçbir yok."

"Düşünceli hödüğe katlanamıyorum tabii ki. Ama o kızıl saçlı antiloptan hâlâ büyük bir tutkuyla nefret ediyorum. Meyve suyu temizlikleri ve sanatın neden giyilmeyip asılması gerektiği hakkında daha fazla tartışmaya katlanmak zorunda olmadığım için mutluyum. Kendini beğenmiş, küçümseyici bir kaltaktı. Onda ne bulduğunu bilmiyorum."

Dükkândan çıkarken gülmemek için kendimi zor tutuyorum. "Muhtemelen asla bilemeyeceğim. Yani, çok güzeldi. Hakkını vermeliyim ama bu sadece derinin derinliklerindeydi. Korkunç biriydi, değil mi?"

G ve Henry aynı ortamda uzun süre kalmaya dayanamıyorlar. G'yi getirdiğim andan itibaren birbirlerinden nefret etmeye başladılar.

Brews & Books'un hemen yanında bulunan G'nin dövme dükkânının önünde duruyoruz. "Seni seviyorum. Yarın görüşürüz o zaman?"

Kollarını bana doluyor, şefkatten asla kaçınmıyor. "Yapacaksın. Ve söylediklerimi bir düşün. Bazen sadece flört etmen ve sıkıntından kurtulmak için sevişmen gerekir. Asla , belki de şeyin asla denemeyeceğin bir şey ya da *biri* olduğunu bulacaksın."

Omzumun üzerinden ona el sallıyorum ve evime doğru yürümeye başlıyorum.

Kısa bir gondol yolculuğu, bir yığın fazla düşünme ve ardından on blok daha ve ben araba yolumuzda yürüyorum. Jimmy Choos ayakkabılarımı, büyük boy Riggs Outdoor sweatshirt'ümü ve siyah kalem eteğimi giymiş, saçlarımı dağınık bir topuz *yapmış*, *dün gecedan* kalanlar görünümünü somutlaştırıyorum. Yorgun ve akşamdan kalma beynim bir duş ve şekerleme için hazır. Cansız aşk hayatım hakkında daha sonra strateji geliştirebilirim.

Everly

ÖN KAPIYI AÇAR AÇMAZ, PORTAKAL KOKUSUNUN SALDIRISINA UĞRADIM, YANI KANUN Old Fashioned yapmaktır. Çoğu insan meyve suyu ya da meyve salatası yapacağını düşünür ama ben küçük kardeşimi tanıyorum; hafta sonu ve portakal demek Fashioned demek.

Ön bir yığın siyah spor ve giysi çantasına takılıp düşünüyorum. Sonra mutfaktan kahkahalar ve Law'un evin içinde bir yerden bağırıldığını duyuyorum. Ev arkadaşlarıyla yaşamının olumsuz yanı, onların başa çıkmak zorunda olmanız ve Law'ın ileriye düşünmeme gibi bir huyu var. Mesela, *başka biri içeri girerse diye kapının önüne eşya bırakmamalıyım...*

"HUKUK! Neden bokun her yerde? Hadi ama! Neredeyse yüzüstü düşünüyordum. Bu kimin motosikleti? Burada kim Harley kullanır ki?"

Yorgun ve huysuzum. Eve yürüyüş güzel olsa da biraz fazla uzaktı ve günün en yoğun noktasında, güneş tepedeyken beni iyice terletti, kalçalarım sürtündü ve sağ ayağımda bir su toplaması başladı.

Mutfağa girerken hâlâ bağıriyorum. "Law, göğüslerim terliyor, iç çamaşırımın nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yok ve ben-"

Olduğum yerde . Beynim, mermer tezgahımıza gelişigüzel yaslanan yabancıyı oluşturan tüm parçaları kaydedemiyor.

Soyuluyor muyuz? Dünyanın en seksi soyguncusu tarafından mı soyuluyoruz? Beni kaçırmak için mi burada? *Götür beni, lütfen. Kendi isteğimle giderim.*

Bir erkeğin bu tabağına bakmak, eller serbest orgazmı sonuçlanmak üzere olan tüm fikslerden oluşan bir menüdeki en lezzetli özelliklerin bir listesini işaretlemek gibidir.

Seksi gülümseme. Oh, bir gamze var, hayır, iki. *O kutuyu işaretleyeceğim.*

Açık renk gözler. Pırıl pırıllar mı? *Evet, kontrol et.*

Koyu kahverengi, hayır, siyah saç, sıkı kesilmiş. *Kontrol et. Islak mı?*

Dar siyah tişört, güzelce boyutlandırılmış pazıları gösteriyor. Evet, ve yontulmuş omuzlar. *Devam edelim ve onu da seçelim.*

Aşağı bakma. *Lanet olsun.* Koyu renk, solmuş kot giyiyor. *oturdu.*

Gözlerim tezgahın üzerinde duran ellerine kayıyor ve bileğini deri bir kelepçe sarıyor.

Bu neden seksi?

Alyans yok. *Kontrol et.*

Cepte taşınan bir alyansın izi ya da girintisi de yok. *İki kere kontrol et.*

Ve mutfağında görsel saldırıya uğramak için bekliyor. Yüzüm ısınıyor ve otuz saniye önce odaya daldığımdan beri hiçbir şey söylemediğimi fark ediyorum. Şimdi bana bakıyor, hiçbir tepki vermiyor, sadece korkutucu, stoacı bir bakış. Çok güzel olan ağzının köşesi hafifçe seğiriyor. O anda gözümü kırpmış olsaydım, kaçırmış olacaktım. Bu uzun boylu seks suyu içen adam beni telaşlandırdığının farkında.

Seks suyu mu? Ne olduğunu bilmiyorum ama susadım ve büyük bir yudum istiyorum.

Bunun onun başına sık sık geldiğini tahmin ediyorum ama benim için bu yeni bir şey. Pek fazla insan beni hazırlıksız yakalayamaz. Daha da azı, o adamın ağzındaki gibi emilebilir bir alt dudakla başlayıp biten kirli düşünceler geçidini başlatır.

Sanki orada bile olmayan iç çamaşırımı değiştirmek için başka bir nedene ihtiyacım varmış gibi, soyguncu canlı aksiyon susuzluk tuzağı onu yalıyor ve "Harley ve çantalar benim" diyor. Devam ederken pürüzsüz, derin sesi bir oktav daha alçalıyor. "Benim de giymediğimi bilmek seni daha rahat hissettirir mi?"

Tabii ki hiç düşünmeden, bir refleks gibi kasıklarına bakıyorum. Aleti az önce esnedi ve bana el mi salladı? Başka tarafa bak. Bak. Uzaklara. *Lanet*. Tekrar baktım.

"Everly! Nihayet!" Law merdivenlerden koşarak inip odanın karşısına geçerken bağılıyor. Bu beni vurdu.

Law adımlarının ortasında durdu ve bana baktı. "Eve *yürüyerek* mi geldin?" Ben daha cevap veremeden devam etti. "Öğleden sonra içkisi hazırlıyorum." Arkasına döndü ve sadece birkaç adım ötede duran yabancı tarafından sarsıldığım gerçeğini görmezden geldi ya da tamamen kaçırdı. "Jack'e bir tur attıracaktım ama bir içkiyle daha iyi olacağını düşündük. İster misin?"

Bakışlarımı, beni her türlü oyundan tamamen başaran sözde misafirimize. Sanki eğleniyormuş ve ben de onun eğlencesiymişim gibi kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Ağzının sol köşesi yukarı kalkarken gamzesini tekrar fark ediyorum. Bu adam kadar güzel ki, bundan rahatsız olsam bile bunu kabul etmemek imkansız. Zaten dikkatimi bu adamın vücudunun her santiminde gezdirmemiş bile, kollarını kavuşturduğunda omuzlarının ve pazularının altında gerildiğini fark etmemek imkansız olurdu ve birdenbire üst vücut egzersizlerini çok takdir ediyorum. Bu kollar tarafından alt edilmek nasıl bir duygu? Elleri tarafından yakalanmak? Ona sıkıca sarılmak?

Kendimi bu düşüncelerden sıyırmaya çalışıyorum ama evren bugün benim şerefime gülmeye karar verdi. Bu bir *sor ve alacaksın* anı mı, yoksa *şikayet edenler aptaldır* anı mı? Kalp atışlarım yavaşlamıyor, o kadar hızlı atıyor ki sanki spor salonunda ısınma koşusunu yeni bitirmişim gibi hissediyorum. Yanaklarımın hâlâ pembenin tonlarında olduğundan oldukça eminim ve *eğer* işin içinde külot olsaydı, şimdiye kadar çoktan mahvolmuş olurdu.

Jack

"EVERLY." BAŞIMI SALLADIM VE ONA TEKRAR GÜLÜMSEDİM. DEĞİŞ TOKUŞUMUZDAN DOLAYI HÂLÂ TELAŞLI GÖRÜNÜYOR VE BEN

En azından iş , ününe dayanarak tasvir çelik rezervi sarsmanın beni kesinlikle heyecanlandığını söyleyemem. Ama ben böyle berbat biriyim. Acaba biri onu ne sıklıkla hazırlıksız yakalıyor? Tahminimce neredeyse hiç.

Kendini düzelterek, sanki saldırmaya hazırmış gibi tamamen yeni bir duruşa bürünüyor. Vücut dili değişiyor, daha uzun duruyor, ifadesi boş. Başka bir şey söylemiyor. Bunun yerine, büyük boy buzdolabından bir elma alıp ısırık alıyor ve yanındaki tezgâha yaslanıyor. Hala kızarmış yanaklarıyla gözlerini kaldırıyor ve bana gergin bir gülümseme veriyor. Şimdi beni yere sermeye çalışacak ve ben de onun üzerimde tam alfa yapmaya hazırlanmasını izliyorum. *Gel bakalım güzelim.*

"Jack. Fotoğrafçı." Suçlayıcı bir şekilde söylüyor. Neredeyse saygısızca. Elde başarı seviyesinin farkında olmadan, onun kendi anını yaşamasına izin vereceğim. Ayakları yere bassın.

"Diğer şeylerin yanı sıra, ama evet. Fotoğrafçı," diye karşılık veriyorum.

"Kardeşimin markamızla yapabilecekleriniz konusunda yüksek beklentileri olduğunu biliyorum." Sol omzunu kaldırarak bir ısırık daha alıyor. "Ben o kadar kolay ikna olmam." Daha yumuşak konuşmak için öne eğiliyor, sadece bana. "Ayrıca flört etmekle de ilgilenmiyorum Bay Deacon. İşinizi profesyonelce yapın, aramız iyi olsun. Tamam mı?" Sesi daha neşeli bir şekilde yükseliyor ve genişçe gülümsüyor.

Başımı salladım. "Bu sizin gösteriniz Bayan Riggs."

Gerçek şu ki, Riggs ailesi hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyorum. Luce bir menajer, kişisel asistan ve dedektif arasında bir şey. Ben herhangi bir sözleşme imzalamadan önce tüm işletmeler hakkında kapsamlı bir araştırma yapıyor. Riggs Outdoor Sports and Adventures'ın, şirketin büyümesini teşvik eden ve büyük hamleleri onaylayan bir yönetim kurulu var. Ancak Asher Riggs yüzde elli bir hisseye sahip. Bu da yönetim kurulu onun mirasını yanlış yöne götürmeye çalıştığında veto edebileceği anlamına geliyor. Henüz buna izin vermedi. *Henüz* diyorum çünkü bir noktada, tüm şirketler olmasa da çoğu meşhur uçurumdan düşer.

Kış sporları malzemeleri kiralayan ve satan küçük bir mağaza olarak başladı, ancak son on yılda büyümekten de öte gelişti. Şimdi, dört çocuğun farklı mevsimsel sporları ve departmanları ele almasıyla, şirket ilk başladığı yerin çok ötesinde, birden fazla kategoriye genişledi. Şirketin cazibesinin bir parçası da tüm yıl boyunca ekstrem spor maceraları sunması. Ayrıca Riggs'in merkezinde hazırlık ve eğitim için kapalı bir tesis de bulunuyor.

Bunun da ötesinde şirket, her sezon için yeni stiller içeren benzersiz bir giyim eşyası serisi satıyor,

Hepsi Riggs ismiyle birlikte. Kıyafetler çok rağbet görüyor ve bilinmeyen bir kaynaktan gelen tamamen orijinal ürünler. Riggs rakiplerinin kıyafet ve aksesuarlarını satmayı tamamen bıraktı ve artık sadece kendi markasını satıyor. Ve marka çılgınca satıyor. Bir sürü profesyonel, elit düzeydeki sporcunun ilgisini çekerek büyük markaları tedirgin ediyor. Daha önce tanık olmadığım bir bozulma ve sektörün endişeli bir heyecanla çalkalanmasına neden oluyor. Riggs markası yemin eden sporcuların çoğunu tanıyorum. Ürünleri yakından gördüm. bir çift eşofman var ve güzeller, dürüst olmak gerekirse güzelden de öte.

aslı şu , Riggs Outdoor çok popüler olmanın eşiğinde ve taklit edilecek bir işletme olarak herkesin listesinde alıyor. Law, Lucea ulaştığında, sadece isimlerini duymakla bile işin yarısını kapmışım. Söylemeye gerek yok, büyüme projeksiyonu yolunda gidiyor, ancak bu ivmeyi korumak için görsel ve markasal bir güncellemeye ihtiyacı var. Ben de bu yüzden buradayım. Bir şirketin halihazırda iyi olduğu bir şeyi yükseltmek benim iyi bildiğim bir alan. Çoğu zaman bu yüzden işe alınıyorum. Law bunu biliyor, ancak içeride çok fazla kişiyi kızdırmadan, bu değerlendirmeyi ve planı gizlice istedi. Riggs ekibinin geri kalanının bildiği kadarıyla ben sadece bir fotoğrafçı ve tasarımcıyım, onların cazibesini artırmak için buradayım.

İnternet, Riggs kardeşlerin her biri hakkında yalnızca yüzeysel düzeyde ayrıntılar sunuyordu. Ayrıntılar çoğunlukla, şirketin her yıl katıldığı bazı hayır işleri ve sponsorlu sporcularla yapılan işbirlikleri de dahil olmak üzere iyi düzenlenmiş halkla ilişkileri listeliyordu. Ve bu bir aile şirketi olduğu için, hepsi de çok yakışıklı olan otuzlu yaşlardaki bir avuç gençle, sosyal medyada yoğun bir sohbet vardı. Riggs erkeklerinin daha da ağırlaştı. Sayısız randevularından spor yapmaya ve hatta daha da fazlası yamaçlarda, nehirlerde ve yürüyüşlerde en iyi yaptıkları şeyi yapmaya kadar uzanıyordu. Açık havada oynamak ve eğlenceyi satmak. İyi yapıyorlar ama daha iyisini yapmalarına yardım edebilirim.

duran esmer, sanki tırmanacak ya da tekmeleyecekmiş gibi dikilmiş, bulunabilecek en az kişisel bilgiye sahipti. Çok fazla fotoğrafı yoktu ve yayınlananlar da onun hakkını pek . Fotoğrafların çoğu iş için çekilmiş vesikalıklar ve eski özgeçmiş profili, kardeşleriyle tırmanırken ya da kayak yaparken çekilmiş rastgele birkaç fotoğraf ve sektörel etkinliklerde babasıyla çekilmiş birkaç fotoğraftan ibaretti. İçimden bir ses daha fazlasını bulsaydım bile bu kamikaze kadınla yüzleşmeye hazır olamayacağımı söylüyor. O saf güven ve ateş. Ama onun dengesini bozduğumu bilecek kadar kibirliyim ve şimdi dikkatini bana yöneltmesini sağlayacak düğmelere basmayı düşünmeden .

etkileyici biri ama aynı zamanda son birkaç yıldır bu işin başında olduğunu bilmek de göz korkutucu. Everly sürücü koltuğunda oturan ve her şeyi ileriye taşıyan kişi. Köşeleri kesmiyorlar. Riggs Outdoor ile iş yapan herkes etik kurallarından ve geri dönüşlerinden övgüyle söz ediyor ve bu nedenle kendisine büyük saygı duyuluyor. Şirketinde saygınlığını koruyabilen, yüksek bir elde tutma oranına sahip olan ve yine de onun sahip olduğu türden bir büyüme sağlayabilen çok fazla insan yok. O bir güç.

Ona bakmadan duramıyorum. Ağzının dolgunluğu gibi onun güzelliğini vurgulayan küçük şeyleri fark etmeye devam ediyorum, mükemmel şekilli bir yay ile dolgun bir kalp gibi görünüyor ve belinin eğimi bana kalçalarının ve kıcının ısırılmaya değer olduğunu söylüyor. Onun hakkında profesyonel olarak bildiklerime fiziksel özelliklerini de eklerseniz, ereksiyon ve çiçek açan bir aşkla baş başa kalıyorum. *Benim tarzım değil.*

Ve sadece beş dakika oldu. Şimdiden ellerimi vücudunda gezdirmenin nasıl bir his olduğunu hayal ettim. Ne tür şeylerden hoşlandığını keşfettim. Tahrik olduğunda sesinin nasıl değişeceğini. Nefes nefese mi kalır, yoksa daha konuşkan mı olur? Utangaç mı, yoksa bana ne istediğini söyler mi?

Ona bakmadan duramadığımı biliyor ve şu anda bana bakmamak için inanılmaz çaba sarf ediyor.

Şirinmiş.

Boğazını temizleyerek beni geçirdi. "Michael nerede?"

Law ona dönmüyor ya da hemen cevap vermiyor. Onun yerine içkilerimizi hazırlamaya odaklanıyor. "Buralarda bir yerde. İşte!" Law iki viski bardağı koyuyor. "Bunun şimdiye kadar içtiğiniz en iyi Old Fashioned olmadığını söyleyin bana."

Bir yudum almadan önce "Neredeyse" diye mırıldanıyor.

"Everly!" diye bağılıyor başka ses evin başka bir . Belki üst kattan? Burada gerçekten kaç kişinin yaşadığını anlayamadım. Görünüşe göre, birkaç kişi. Belki Riggs kardeşlerin hepsi?

"Yemekten sonra spor salonuna gideceğiz. Tırmanış malzemelerimiz arabamda." Evin diğer tarafından ana merdivenlerden art gümbür gümbür sesler geliyor. Uzun boylu, zayıf, topuzlu bir adam odada olduğumu fark etmeden mutfığa dalıyor ve devam ediyor. "Beni ektin, ben de beni endişelendirmeni telafi etmek için bugün yine benimle spor salonuna gitmeye karar verdim."

"Dostum, kabalık etme." Law ona bakıyor. O Law'a bakmıyor, sadece Everly'ye bakıyor, ama Law konuşmaya devam ediyor. "Jack markanın adamı, fotoğrafçı. Hepimizin çok beğendiği yeni görünüm için teklifi vardı. Havuz evinde kalıyor. Hatırlayın, bunun hakkında konuşmuştuk."

Michael, Law'ı görmezden gelmeye devam ediyor. Neden bilmiyorum ama bu beni güldürüyor. Kardeşine cevap vermek yerine Everly'ye bakıyor ve şöyle diyor: "Ev, beni yine ekmeyeceğini onaylayana kadar Law'a cevap veremem. Spor salonu. Tırmanış. *Seks* zamanını geçirdin. Şimdi, işimize dönelim. Neden bana cevap vermiyorsun?"

Ona bakınca gözleri açılıyor. Sonra kızarmış yanaklarla bana bakıyor. "Michael, sen daha iyi bilirsin."

Çenesini yukarı kaldırarak ona bakar.

Sert bir nefes verir. "Tamam! Ben giderim. Yemeği *sen* ısmarlıyorsun. Nesin sen, ergen mi? Kim demiş seks zamanı diye?"

Gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Tüm bu tartışmanın garipliği, anlaşılması zor Riggs ailesini çok daha insani kılıyor. Bir iş toplantısından beklenecek bir şey değil ama kardeşler arasında tam da böyle bir şey bulursunuz. Everly'nin bu iş yapmadığını söyleyebilirim. Kızgın ve rahatsızlığını gizlemeye çalıştığı çok açık.

Michael ama ses tonundaki değişiklik bariz, artık sinirli olmaktan çok keyifli, bana dönüp "Jack. Tanıştığımıza memnun oldum." Tokalaşmak için elini uzattı. "Michael. Gelecek hafta çekeceğin filmlerin benim salonumda..." Parmaklarıyla işaretleyerek devam ediyor. "Yürüyüş, tırmanma, atlama, balık tutma ve ATV. Kişisel zamanımı tanımadığım insanlarla geçirmekten hoşlanmıyorum, bu yüzden işleri profesyonel tutmak istiyorum. Eminim Law ofiste olmadığımız zamanlarda sosyal zamanınızı meşgul edebilir. Alınma ama ben kendi yapmayı seviyorum. Senden hoşlanıp hoşlanmadığımı merak etmen yerine bunu belirtmenin daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Her şey yolunda. Profesyonelce devam etmekten mutluluk duyarım." Gözlerimi nabzımı muhteşem esmere çeviriyorum. "Bana evinizi açtığınız için minnettarım ama buraya çalışmaya geldim. Kimsenin yoluna ."

Everly boğazını temizliyor ve sanırım alay ettiğini bile duyuyorum. Muhtemelen profesyonel olmakla ilgili yorumuma. Bu ses dikkatimi tekrar ona yöneltiyor. , çok güzel. Saçları başının üstünde dağınık bir şekilde duruyor ama kahverengiler ve yeşillerle çevrili iri ela gözlerini ve yumuşacık ağzını görmemi sağlıyor. Dudağının üzerinde seksiliği haykıran küçük bir güzellik izi var. Bir önceki gecedен kalmış gibi görünen dar siyah etek, alt yarısını çerçeveleyor

kum saati şeklinde. Baldırları sıkılaştırmış ve...*Kahretsin*. Gözlerimi vücudunda gezdirirken beni yakaladı.

Bakışları artık benimkilere kilitlenmiş bir halde, "Havuz evindeki daireyi ev ofisim olarak da kullanıyorum, bu yüzden uzun orada olmayacaksan bana haber verebilir misin?" diyor.

"Sorun değil." Gülümsüyorum. Gözlerini dudaklarımdan vücuduma indiriyor ve tekrar yukarı kaldırıyor, neredeyse benim aval aval bakmama bir cevap olarak. Sırıttıyor ve mutfaktan çıkıyor. Tuş.

Law omzuma vurdu. "Sana etrafı gezdirelim, sonra da yerleşmene yardımcı olabilirim. Bu yemekten sonra kesinlikle bir şeyler içmeliyiz. Dışarı çıkmak için en iyi zaman. Film festivali şehirde, bu da yeni yüzler demek." Kaşlarını oynatıyor.

"Ben de ."

Everly

KENDIMDEN GEÇMEME VE RAHATLAMAMA YARDIMCI OLAN, DÜŞÜNMEYİ BIRAKMAMI SAĞLAYAN BİRKAÇ ŞEY VAR iş e-postaları, çeyrek sonu rakamları ve aşırı hevesli satıcılar hakkında. Kendime karşı uygulamakta çok iyi olduğum iç denetimimi kapatmamı sağlayan şeyleri bulmanın önemini hiçbir zaman anlayamadım.

Saatlerce oturup bir kitabı baştan sona okuyabilirim; bir aşk kitabında doğru buhar dengesi ve sonsuza dek mutlu son beklentisi uykudan ve hatta atıştırma alışkanlıklarından bile vazgeçebilirim. Ve harika bir baş aşağı latte ya da yeni favorim Hungry Eye. Buzlu her zaman tercihimdir. Kafein ve müstehcen kelimelerle kaçabilirim. Çok basit ve benim için bir terapi kaynağı olabiliyor. Brews & Books'a geri dönmek, yeni bağımsız yazarlardan bazılarını keşfetmek ve belki de zaten dolup taşan kitap raflarıma daha fazlasını eklemek için şimdiden can .

Kitapların ötesinde, bu kasaba ve dağlar bana zemin hazırlıyor. Gün doğumu ve temiz hava, sanırım çoğu çocuğun yaptığı gibi, küçükken hep kanıksadığım bir şeydi. New York'ta da çok fazla yıldız göremeyince yıldızlı bir gökyüzünün büyüklüğünü ne kadar özlediğimi fark ettim. Gürültülü, kalabalık şehirlerin de kendine has bir güzelliği var ama benim için yeterli değildi. Dağlarımı ve manzaramı sadece tatillerde ve uzun hafta sonlarında göremeyecek kadar çok özledim.

Bu seçim aynı zamanda fırsatları da geride bıraktığım anlamına geliyordu. Çizim yapmayı hep sevdim. Kazaklar, elbiseler, hatta bazen mayolar ve aksesuarlar. Çizimlerimi Barbie bebeklerim için gerçek giysilere dönüştürdüm ve sonunda balo için elbiseler dikmeye başladım. *Pretty in Pink* filmine bayılırdım. Hiç Ducky'm olmadı ama Molly Ringwald'ın diktiği o pembe elbiseye kesinlikle . Mezuniyet balosu için kendiminkini yapmayı denemiş ve şekilde başarmıştım ama daha çok 90'ların havasıyla. O zamanlar o elbiseyle gurur duyuyordum.

Oscarlar ya da Met Gala gibi ödül törenleri benim için özel bir porno türü. Bu işi ciddiye alıp almayacağıma ve yeteneğimin gelişip gelişmeyeceğini görmek için okula gidip gitmeyeceğime karar verme zamanı geldiğinde, atladım. İlk dönem evimi özlüyordum, bildiğim her şeyden çok uzaktaydım ama Manhattan ve tasarım okulu hayatımın o noktasında gözüme kestirdiğim tek şeydi, bu yüzden ne kadar eve dönmek istesem de bunu yapacaktım. Yeteneğim olsa da dünyanın büyük bir yer olduğunu ve yeteneğin öznel olduğunu anlamam dört yılımı aldıBirileri her zaman daha iyiydi ve ilgimi çeken endüstri heyecanıma o kadar çok tükürdü ki başarının benim için ne anlama geldiğini doğaçlama yapmam gerektiğini anladım.

Lizzo hoparlörlerden mırıldanıyor, kendi ruh eşi gibi gerçekleri damgalıyor ve ben bahar serimiz için son loungewear taslaklarım üzerinde çalışırken gülümsemekten kendimi alamıyorum. Hayata geçirebileceğim bir şeyi tasarlamak, ve kağıt üzerinde yaratmak gerçekten kalbimin daha hızlı atmasını sağlayan şey. Ve sizi dünyaca ünlü bir tasarım evine üst düzey bir tasarımcı olarak sokan yolu izlememiş olmam, bunu yapmayı bırakacağım anlamına gelmiyordu.

Son zamanlarda üzerinde çalıştığım stiller Law'ın "seksi loungewear" olarak adlandırdığı türden. Hem erkeklerin hem de kadınların açık hava sporlarından geldikten hemen sonra giymeleri için tasarlandı. Benim görüşüme göre, açık adrenalin yüklü bir seanstan sonra çirkin bir gömlek ya da eşofman giymek ayıptır, bunun yerine aynı rahatlığı daha seksi bir hava uyandıran bir kesim ve renk çeşitliliğinde tercih etmek gerekir.

İki yıl önce, Law erkek sweatlerimi göstermek için o kadar heyecanlıydı ki, bekarlığa veda partilerinden birinin ardından bazı kardeşleriyle birlikte Instagram'da birkaç fotoğrafta modellik yapmaya karar verdiler. Law'ın arkadaşlarından biri oldukça seksi profesyonel futbolcuların menajerliğini yapıyor ve fotoğrafları paylaştı. Söylemeye gerek yok, kartopu gibi büyüdü ve erkek salon kıyafetlerim için heyecan başladı. Giyim markamız artık kârımızın üçte birini temsil ediyor. İşimizin çevrimiçi kısmı patladı ve Riggs'i sadece Colorado'daki bir açık hava sporları şirketi değil, bir marka haline getirdi.

Law ve ben, tasarımları en iyi arkadaşının tanıdığı sporculara sunarak daha fazla heyecan yaratmaya karar verdik ve o beri büyümeye devam ediyoruz. İşin en güzel yanı, dünyanın bu işin arkasında kimin olduğunu bilmemesi ve ben de tam olarak kalmasını istiyorum. İş becerilerimle tanınmak ve Riggs adını tamamen yeni bir seviyeye taşımak istiyorum. İçinde kalbimden bir parça olan yaratıcı bir şey için asla mercek altına alınmak istemedim, bu yüzden herkes kazanıyor. Şirkette bulunduğum noktaya gelmek için çok çalıştım ve dürüst olmak gerekirse, kıyafetler çok eğlenceli, kazançlı bir hobiden başka bir şey olamayacak kadar kolay. Her şeyi kimin tasarladığına dair gizem bizim lehimize işliyor. Tasarım yapabiliyorum ve dış kaynak kullanmak zorunda kalmadan tam kâr elde ediyoruz.

Michael'la yaptığım spor seansından sonra kustuğum ıslak saç düğümünden bir kalem çıkarıyorum ve önümdeki omzu açık kadın sweatshirt'ünde birkaç değişiklik yapıyorum. Tam pamuklu mu yoksa poli-karışım mı olmasını istediğimi düşünürken etrafa bakıyorum ve dağınıklığı fark ediyorum. Jack'in eşyaları etrafa saçılmış; kanepenin üzerine örtülmüş gömlekler, oturma odasında birkaç çift ayakkabı, sehpanın tamamını kaplayan kamera ekipmanı ve yan sehpalarda kablolarıyla birlikte şarj aletleri. *Alanımın işgali!*

Tüm bunları şimdi nasıl fark ediyorum? Havuz evi, yüksek tavanlı ve havuza bakan büyük pencereleri 2.000 metrekarelik bir oda, bu yüzden ona havuz evi diyoruz. Tasarım alanım yatak odası, oturma odası ve mini mutfaktan ayrı. Kuzeye bakan duvar boyunca uzanıyor ve arka arazimize ve tüm Strutt's Peak'teki en belirgin dağ sırtına bakıyor. Manzara nefes kesici. Burası *benim* sığınağım ve bir yabancının burayı ele beni biraz endişelendiriyor. O yabancı ne kadar ateşli olsun.

"Gideli bir saatten az oldu ve siz şimdiden benim alanıma girmeye mi çalışıyorsunuz Bayan Riggs?" Kafamı kaldırdığımda Jack Deacon'ın bir şişe su içerken terlediğini görüyorum. Gözlerini benden ayırmıyor, büyük yudumlar yutarken başını arkaya yatırmış, adem elması aşağı yukarı sallanıyor. Sanki transa geçmiş gibiyim. Tüm havuz evine yayılan müziğin sesini kısmak için telefonumun çalışma masamın üzerinde durduğu yere doğru yürüyor.

"Benim alanım mı demek istiyorsun?"

Bana kollarımdan aşağı ürperten yavaş, sinsî bir gülümseme veriyor.

"Bu gece dışarıda olduğunu , yoksa burada olmazdım." Tam havama girmiştik ki dikkatimi dağıtacak kadar seksi bir adam tarafından sözüm kesildi ve bana cevaplamak istemediğim sorular sormaya başladı. "Ben yolunuzdan çekileyim. Birkaç şey alayım."

"Koşuya çıktım. Yirmi dakika içinde Law'la dışarı çıkacağım." Mini mutfağın tezgahına , merakla ne yaptığıma bakıyor. Ne üzerinde çalıştığımı görmesini engellemek için portföy çantamı büyük çizim masamın üzerine atıyorum. "Gitmeye zahmet etme. Duş alacağım ve sonra gece dışarıda olacağım."

Çok çabuk cevap veriyorum, "Bizim evde duş alabilirsin. Dışarıdaki duşu sadece yazın kullanmak eğlenceli olur."

Odanın diğer tarafına geçiyor, arkasına uzanıyor ve terli tişörtünü başının üzerine çekiyor. Sıkı, yağsız kasları ve geniş omuzlarıyla saldırıya uğruyorum. Beli içe doğru inceliyor ve ağzım kuruyor. Bu adamda zerre kadar yağ yok ama o kadar iri ki yine de inanılmaz derecede korkutucu. Bu hareketin ne kadar çekici olduğu karşısında sinirden kıkırdamamak için akıl sağlığımın her zerresini kullanmam gerekiyor. Ve çılgınca uygunsuz.

"Şu anda sıcak su şüpheli."

Odanın diğer ucundaki yatağın üzerinde duran bavuluna dönüyor. "Beni soyup duşunuza sokmak için biraz daha çaba sarf etmeniz gerekecek Bayan Riggs. Bu çabaya değerim ama işle zevki birbirine karıştırmamamız gerektiğini düşünüyorum." Gözlerini üzerimde gezdiriyor ve ben bunu dizlerimin arkasından omuzlarıma kadar hissediyorum.

Söyleyecek söz bulamıyorum. Utanıyor muyum, muyum, yoksa bu adamın açık sözlülüğünden tahrik olup kısa devre mi yapıyorum, emin değilim.

"Bu değil..." Başımı sallayarak ayağa kalktım ve tasarımlarımı ve numunelerimi büyük boy deri çizim çantasına geri koymaya başladım. "İnan bana Jack, seninle çıplak ya da başka türlü bir şey yapmak isteseydim, bunu bilirdin. Ama anlaşılmadıysa diye söylüyorum. Ben erkeklerden hoşlanırım, oğlanlardan değil. Hele benim için çalışan erkeklerden hiç değil." doğru ilerledim ve yürüyen susuzluk tuzağına bir kez daha bakmadan kapıyı arkamdan . İşte sakinliğim gidiyor.

Yoga pantolonumun cebinden telefonumu çıkardım ve G'ye mesaj attım.

Everly: Bu geceki planlarından vazgeçmeni istiyorum. İçmeye ve flört etmeye ihtiyacım var. Lütfen? Planları olduğunu biliyorum ama her iki konuda da lütfen demiyorum. Telefonum hemen geri titriyor.

Deh! Susamış kaltağın daha yeni toparlanıyor. Bir saat içinde görüşürüz.

Jack

"BİR TUR DAHA ALACAĞIZ, TATLIM." LAW, KOKTEYL SERVİSİ YAPAN GARSONA GÖZ KIRPIYOR. son birkaç saattir bizimle. İçeri girdiğimizden beri onunla flört ediyordu ve adamın ona gösterdiği ekstra ilgiye bakılırsa, birbirlerini oldukça iyi tanıdıklarını tahmin ediyorum.

Telefonundan saati kontrol ediyor. "İstersen bunu son turumuz yapabilir ve yola devam edebiliriz. Tepede inanılmaz manzarası olan bir bar var. Hafta sonları oldukça iyi yerel gruplar çalıyor. Orijinal şeyler de çalıyorlar, sadece aşırı çalınan coverlar değil."

kaldırıp yanımızdan üçüncü kez geçen iki kadına el sallıyor. Yaklaşık bir saattir bu puro barında Riggs markası için pazarlama vizyonu hakkında konuşuyoruz ve artık iş aradan çıktığına göre gecenin devam etmesini istediğini söyleyebilirim.

"Onlardan bize katılmalarını isteyeyim mi?"

Başımı kayıtsızca eğiyorum. İlgiilenmiyorum ama o ilgileniyorsa ben de akışına bırakıyorumOnları davet etmek yerine, her yıl kasabalarına gelen Strutt's Peak Film Festivali hakkında konuşmaya devam ediyor. Ayrıca, neden ofisin yakınında ya da kayak kasabalarının delik deşik olduğu bir apartman dairesinde değil de onların evinde kaldığıma dair topladığım nedenlerden biri de bu.

"Az önce el sallayan iki kadından esmer olanı bir yönetmen, kızıl saçlı olanı ise onun asistanı. En iyi arkadaştan sevgiliye dönüşmüşler. Harika kızlar. Kesinlikle mesai sonrası bir partide onlara katılmamla ilgilenmiyorlar. Kızıl saçlı geçen yıl yüzüme kahve fırlattığında bu mesajı net bir şekilde almıştım."

Dangalak varsayımına biraz inanmayarak ona bakıyorum ve kahkahamı tutamıyorum.

"Buzlu olduğu için şanslıyım." Bu anıyı hatırlayınca yüzünü buruşturuyor ve o omuz silkerek devam kadar gülmekten kendimi alamıyorum. "Sorun değil. Özür diledim ve gecenin sonunda onlara sosyal medya sorunlarında yardım ve patates cipsiyle eşleştirilecek en iyi şarap hakkında konuşuyordum."

"Göründükleri gibi degiller." Kaşlarını kaldırıyor. "Aynı iki kadın. Cehennem kadar sıcak, ama doğru yaparsanız ve önce onların tatmin olduğundan emin olursanız, gerçekten çok yorucu olur."

"Alınma ama senin sözüne güvenmiyorum. Bunu test etmeyi ve bu teoriye katılıp katılmadığımı görmeyi tercih ederim. Hayat hedefleri, bilirsiniz?"

"Yeterince adil." Öksürerek gülüyorum. Bu tipik bir iş arkadaşı sohbeti değil ama Law'ın birlikte çalıştığım insanların çoğuna benzemediğini öğreniyorum. Şimdiye kadar tanıştığım Riggs ailesinin hiçbiri beklediğim gibi değildi.

Katıldığım son üçlü, beni takip eden bir sosyal medya skandalına dönüştü.

çok uzun zamandır etrafta. Varlıklı olduklarını biliyordum ama teknik olarak kraliyet mensubu olduklarını ve kraliyet mensuplarının her türlü cinselleştirilmesinin hoş bilmiyordum. Uzun vadede yarattığı baş ağrısına değmezdi diyelim. Telefonum cebimde titriyor. *Baş ağrısından bahsetmişken.*

Lucifer: Kız kardeşin bana mesaj atıp nerede olduğunu sordu, bu yüzden henüz onları görmeye gitmediğini varsayıyorum. Bana mesaj atıyor çünkü hemen cevap vereceğimi biliyor. Lütfen bana olman gerektiği gibi Colorado'da olduğunu söyle.

Evet, buradayım. Yarın ilk iş onu arayacağım. Ben de yeni yerleşiyordum.

Bugün! Bunu bir öncelik haline getir, Jack. Yoksa bana yine mesaj atacak. Ben senin terapistin ya da sekreterin değilim. Lütfen aile hallet.

O haklı. Strutt's Peak'e geldiğimden beri kız kardeşimi ya da yeğenimi görmek için pek zamanım olmadı ama dikkatim dağıldı. Son zamanlarda yeterince şey yaşadılar ve bu işle aynı şehirde , hayatımdaki en önemli insanlarla çok ihtiyaç duyduğum zamanı geçireceğim anlamına geliyor. Ona burada olduğumu söylemek şöyle dursun, onları görmek için zaman yaratmalıydım. Kadınlar ve iş, sahip olduğum küçük ailemin önüne asla geçemez.

Benim için biraz araştırma yapabilir misin?

Hayır.

Everly Riggs hakkında bazı detaylara ihtiyacım var. Google'da bulamadığım şey.

Hayır. İşini yap ve sikini pantolonunun içinde tut, çocuk adam.

Law dikkatimi çekmek için ayakkabısının burnuyla dizime vuruyor. "Çalışmalarınızın büyük bir hayranıyım.

Açıkçası. Senin hakkında internette düzgün bir şekilde düzenlenmemiş ne bilmeliyim?"

Bunun gibi konuşmaları hafif ve basit tutmayı tercih ediyorum. Ağır bir şekilde düzenlenmiş çevrimiçi ayrıntılar, insanların bulmasını istediğim tek şey. Dünyanın çok fazla şey bilmesine, *çok derine inmesine* gerek yok.

Hayatımın hangi versiyonunu biriyle paylaşmak istediğime karar için her zaman bir ayırırım. Kuşbakışı görüntüyü mü, parlak versiyonu mu yoksa gerçeği mi hak ediyorlar?

"Doğu kıyısında, Connecticut'ta New York'tan çok da uzak olmayan küçük bir kasabada büyüdüm." *Kuş bakışı, öyle.* "RISD'ye gittim." Kaşını kaldırıyor. Sarmaşık değil, bu yüzden buradaki güzel çocuk bunu bilmiyor olabilir. "Rhode Island Tasarım Okulu. Fotoğrafçılık okudum. Kuzeydoğu'da kalıp Manhattan'a gitmeye karar verdim. İçinde bulunduğum iş için en mantıklısı buydu. Columbia'da MBA yaptım ve şehirde kalmaya karar verdim. Ya New York ya da Los Angeles. Mevsim değişikliklerini seviyorum. Ve doğu kıyısı kışları Kaliforniya'dan daha iyi geçiriyor."

"Colorado'da kış görmedin o zaman."

"Görmedim, haklısın. Peki ya sen?"

"Ben buralıyım ama sen bunu zaten biliyorsun." Bana bakıyor ve benim nereli olduğunu zaten bildiğimi biliyor ama yine de bu soruyu soracağını biliyorum. "Herkes babamın hepimizi aile işinin bir parçası olmaya ittiğini varsayar. Güçlü bir kişiliği var. Onunla tanıştığınızda ne demek istediğimi anlayacaksınız ama öyle değildi. Babam hiçbirimizi hayallerine zorlamadı. Hepimiz arkasında durulacak harika bir şey olduğunu bilecek kadar zekiydik."

Garsonun sesi araya giriyor. "Law, hesabını kapatmamı ister misin?"

Manhattan'ından bir yudum alıyor ve ona tekrar gülümsüyor. "Emin olabilirsin, tatlım. Frank'e bu geceki kokteyller için iyi iş çıkardığımı söyle. Manhattan'ı *neredeyse* mükemmel yaptı. Erken çıkarsan bana mesaj at, tamam mı?" Ona göz kırpmıyor.

Esmer kız onun kolunu sıkar. "Belki." Naz yapmaya çalıştıktan sonra bana doğru bakıyor ama hepimiz biliyoruz ki daha sonra ona mesaj atacak. "Jack, tanıştığımıza sevindim. Beni tekrar görmeye gelir misin?"

Sadece gülümsüyorum ve içkimle onu selamlıyorum.

Law'ın telefonu çalıyor olmalı ki ceketinden çıkarıp gülümseyerek birine mesaj atıyor.

"Pekala, ne ben? Evet, ajans hayatında öğütüldükten yaklaşık iki yıl sonra seçeneklerime hızlıca bir göz attım ve zamanımı boşa harcadığıma karar verdim. Zamanımı aile şirketini büyütmeye ayırmak daha mantıklıydı. Ben ailenin en küçüğüydüm ve diğer herkes şirketin büyümesinde etkili olacakları yerleri çoktan belirlemişti. Beni eve dönmeye ve pazarlama işlerini yürütmeye ikna eden kız kardeşim oldu."

Ondan bile onu mutfakta yeniden hayal ediyorum. ve savunmasız, sanki her santimetremi yalamak istiyormuş gibi bana . tadına bakmak istediğimden emindim, özellikle de külotunun olmadığını düşündükten sonra. *Lanet* olsun.

Law devam ediyor. "Bana, insanlara musluğunuzdan bedava akan bir ürün olan suyu satmak için ödüllü kampanyalar yürütebilirsem, o zaman oyulmuş bir pazara, konuma ve üstün bir mala sahip olduğumuz aile için kış tekmeleyebileceğimi söyledi." Gülüyor ve duraklıyor, belki de tartışmayı hatırlıyor. "Bunu o söyledi, ben değil, bu." Ellerini birbirine vuruyor. "Bu yaklaşık beş yıl önceydi ve nihayet büyüme vizyonumuzun yönetim kurulu ve babam tarafından onaylandığı bir yerdeyiz. Bu doğru bir hamleydi."

Dinamiklerini ve birbirleriyle olan ilişkilerini takdir edebiliyorum. Ailenizde birlikte büyüdüğünüz birinin bir yeteneğinin farkına ve onu alkışlaması, aynı zamanda hayatını nasıl sürdürdüğünü desteklemesi. Bu ilham verici ve bunun bir parçası olamadığım için içimde bir kıskançlık duygusu var. "Yani elebaşı Everly mi? Yoksa dümende hâlâ baban mı var?"

Law bana cevap vermeden önce koltuğunda geriye yaslandı ve bir süre düşündü. "Everly daha çok kahraman gibi. Babam tamamen bırakmaya hazır değil ve Ev de bunu anlıyor ama bu onun istediğini elde etmesini engellemiyor. Kız kardeşim tanışabileceğiniz en iyi insandır. serttir ve bu şirketin canına okuyabilir."

Kadını düşünmek bile beni zorluyor, ama bunun da ötesinde, onun alışkın olduğum kadın tiplerinden tamamen farklı bir ligde olduğunu fark ediyorum. Bunda bir tehlike var, bunu hissedebiliyorum, ama bu bana sadece onun dolgun dudaklarını ve havuz evinde gözlerini vücudumda gezdirirken dilinin dudaklarında düşündürüyor.

"O tam bir baş belası." Law dikkatimi tekrar konuşmamıza çekiyor. "Son birkaç yıldır ekibimizi verimli bir şekilde büyütmeyi başardı ve her çeyrekte satışları iki katına çıkardı. Geçen yıl hariç. Geçen yıl, Henry sonunda istediğini elde edip helikopterli kayak programımıza iki helikopter dahil edince sayımızı üçe katladık. Yaratıcılığından bahsetmiyorum ... Yaptığı bazı şeylerin karşılığını alamadığını görseydiniz..." Nefesini dışarı üflüyor. "Eh, her neyse, bu kadar iş konuşması yeter. Ne dersin, benimle bir sonraki noktaya gelmek ister misin?"

Saatime bakıyorum. Saat on buçuğa geliyor ve ben hızla solmaya başlıyorum. Law hayır diyeceğimi anlıyor ve bana "arada az önce bana mesaj atan oydu. Ev ve en iyi arkadaşı G şu anda barda. Onun damarına basmak ve manzaraya bakmak ister misin?"

Bugün bizi birlikte gördü. Geceyi devam ettirmek için kız kardeşini yem olarak atarak ne yaptığını biliyor. İyi bir gece uykusu daha akıllıca bir seçenek olsa da, manzaraya bakmayı tercih ederim. Bunun farkına varmak beni her şeyden çok kızdırıyor ama fikrimi değiştirecek kadar değil.

"Hadi gidelim."

Everly

"TAM YERINE ISABET EDİYOR. SANA SÖYLÜYORUM, EV. SONUNA KADAR EZDİĞİN ZAMANKI GIBİ, "Bu bir klitoris vuruşu." G votkasını ve buzlu limonunu yudumluyor. Günün son randevusu hakkında konuşmaya devam ediyor.

"Şimdi sadece titreşimli piercingler yapmaları gerekiyor. Ya da çocukluğumuzdaki En İyi Arkadaş kalp kolyeleri gibi eşleşen yapabileceğinizi hayal edebiliyor musunuz, ama bunlar yetişkin versiyonları gibi ve her buluştuklarında titreşmeye başlıyorlar?" G yine döktürüyor ve ben de gülmekten kırılıyorum.

"Burada bir iş fikri varmış gibi hissediyorum... Ne? Bana gülmeyi kes. Ben ciddiym."

"Sana gülmüyorum, söz veriyorum. Bu adam ikinci raunt için yeterince iyi mi?" Barın etrafına bakıyorum, burada kimleri tanıyor olabileceğimizi araştırıyorum ve benim gülüşüm ve G'nin yüksek sesli, cinsel iş fikirleri arasında çok fazla dikkat çekmediğimizden emin olmak için.

"Ev, ikinci raunt klitoris vurucuyu keşfettiğim zamandı. Sonra dinlenme odasında üçüncü raundu yaptık. Sonra sen mesaj attın ve mükemmel kaçışımın sen olduğuna karar verdim. Adam sabah birlikte kahvaltı bahsetmeye başlamıştı. Dövmesini bitirirken birbirimizin O-yüzlerini göreceğimizi ve daha sonra gerekli olan tek bakımın yeni mürekkebi için olduğunu çok açık olduğunu düşündüm."

"*Biliyorsun*, günün birinde isteklerine uygun bir tane bulacaksın ve kahvaltıyı planlayan sen ."

"Şüpheli." Gülüyor ama omzumun üzerinden baktıktan sonra kaşlarını çatıyor. "Lanet olsun, harika," diyor ölü bir ses tonuyla.

Ruh halini bir anda bozan şeyin ne olduğuna bakıyorum. Açık hava şöminesinin etrafında kardeşim Law, abartılı el kol hareketleri yapıyor ve yaklaşık yarım düzine kadını güldüren bir tür hikaye anlatıyor. Onun yanında kardeşim Henry, zamanki gibi sinirli görünüyor. Her zaman soğukkanlı, küçümseme dışında nadiren herhangi bir duygu gösteriyor, ama nedense kadınlar hala ona akın ediyor. Kulağına bir şeyler fısıldayan o çok güzel kıvılcıklı saçlı da buna dahil. *İğrenç*. Kardeşlerimi seviyorum ama kadınların kendilerini onların üzerine atmalarını görmeden de yapabilirim. Bir Riggs çocuğuyla birlikte olmak bu kasabada bir geçiş töreni gibi. *Çifte ick*.

"Henry, kaşlarını çatmasına bakılırsa, bu akşamki kış tıkaçını ölçüp gibi görünüyor. Şu kız kulağını mı kemiriyor? Daha gece yarısını bile geçmedi, Tanrı aşkına."

G, kokteyl garsonuna bir içki daha için el sallıyor, sonra sinirli dikkatini tekrar kardeşlerime ve Jack'e yöneltiyor. "Benimle dalga mı geçiyorsun, Ev? Bana *bunun* fotoğrafçı *olduğunu* söyle."

külotunun önünü kapattı." Kolumu tutuyor ve sanki benden daha fazla ayrıntı almak istercesine sıkıyor.

Ateş çukurunun diğer tarafında Jack sinir bozucu derecede güzel bir başka kadınla konuşuyor ama bakıp çapkın vücut diline karşılık vermek yerine bana diyor. "Evet. Bu o olmalı."

"Cheezus, Everly Riggs, o adama kışına şaplak attırıp sana iyi bir kız olmanı söyleyen iyi edersen, yoksa benimdir. Ne, sadece sana mı bakıyor?"

"Dik dik ." Jack solundaki Geveze Cathy'nin söylediği bir şeye cevap vermek için bir dakikalığına kaçınıyor, sonra dikkatini tekrar bana veriyor.

"Şimdi bakıyorum. Lütfen bana onun mızımız bir sesi olduğunu ya da taş gibi aptal olduğunu ya da bu yüzü dengeleyecek bir şey olduğunu söyleyin. Oh, vay, ve o vücut."

Göz kırpmıyor, sonra gülümsüyor; onun hakkında konuştuğumuzu ve onu nesneleştirdiğimizi biliyor. Gamzeleri parlıyor ve sanki bir tür gizli cinsel kitle imha silahını serbest gibi. Nutkum tutuldu ve hemen ağzıma biraz daha votka atmam gerekiyor.

"Ya yeni geldim ya da altıma işedim," diye mırıldanıyor G. İçtiğim yudumda boğulacak gibi oluyorum.

G devam ediyor. "Önümüzdeki ay havuz evindeki pislik *bu* mu? Kahretsin Ev, sanki Tanrı *Kutsal Ateşli Sikiş Bölümü'nü* aramaya karar vermiş ve 'Everly Riggs'in iyi ve iyice gerekiyor. Büyük silahları gönderin."

Dikkatimi ondan arkadaşşıma bakıyorum. Bazen ağzından şeyler saf komedi altınına .

"Ne? Onun kötü tarafına geçmek istemezsin. Evren sana bir hediye gönderdiğinde, onu alırsın. Ve kızım, alman gerek. AL! Bu tam da az önce bahsettiğimiz türden bir insan. Muhteşem, ateşleyici ve geçici."

"G, bazen senin için endişeleniyorum."

"Yapma. Bol miktarda var, işim inanılmaz derecede tatmin edici ve ben her şekil ve boyutta erkeklerden, bazen de kadınlardan hoşlanan özgür bir kadını. Sen, benim muhteşem dostum, son bir yıldır bana seks arkadaşının, aynen aktarıyorum, 'Yatakta *fena* olmadığını' söylüyorsun. Yani, o da ne? İyi bile değildi, sen *ekledin!* Senin için endişelenen benim. Ve şimdi geceleri uyuduğun yerden sadece birkaç adım ötede yaşayan, nefes alan bir erkek kolonyası ve iç çamaşırı reklamın var ve sorunumun ne olduğunu soruyorsun!? Kızım, bu senin işaretli kutularını bırakıp *kadın* kutuna odaklanman için bir fırsat. Eminim onu henüz ona sunmadığın için kızgındır."

Bu konuda onunla tartışmam. Sonraki birkaç dakika boyunca, küçük kasabamızı şerefliendiren en yeni ziyaretçiye bakışlar atarken onun söylediklerini düşünüyorum. Erkeklerle yaklaşan, flört eden ve selfie çeken birkaç kadın grubu var. Kardeşlerimin sosyal medyada biraz takipçileri var, ancak Jack gülünç derecede yakışıklı ve onun tür ünlü olduğunu varsaymak yanlış değil. Bir insan nasıl kıskanabilir ki? Yani, onun gibi görünen birinin birçok kişi tarafından tecrübe edilmesi gerekir. Ve tahminimce o tecrübeli biri. Farklı liglerde olduğumuzdan değil. Farklı sporlar yapıyoruz. Acaba bunu yapabilir miyim, onun arenasında oynayabilir miyim, hiçbir bağ olmadan ve sadece harika seks. Bunun için yaratılmış mıyım?

Masadan kalkıp içkisini alıyor ve onu takip etmem için başıyla işaret ediyor. Her şeye rağmen merhaba diyecekmişiz gibi görünüyor. verandanın kapılarını açtığımızda dışarıdaki sert hava bir ısırık gibi çarpıyor. Bütün bir öğleden sonra çalışmış ve randevu sonrası rağmen, Giselle hala kusursuz bir şekilde kendinden emin görünmeyi başarıyor.

Benim kızım dar siyah deri eteği, vintage kırpılmış Nina Simone konser tişörtü ve siyah savaş botları giyiyor. Renkli kır çiçeği dövmeleri omuzlarından ellerine kadar iniyor. Şu anda okyanustan çıksa, kendisine doğru bakacak bir sonraki erkeği yutmak için bekleyen bir siren olduğundan emin olurum.

Giydiklerinde her zaman eğlenceli bir hava var. Benim siyah üzerine siyah kıyafetlerimle tam bir tezat oluşturuyor, ama beni yanlış anlamayın, kendimi en çok siyah ve beyazın temelleri içinde hissediyorum. Bu gece sürdüğüm tek renk, daha önce dudaklarıma sürdüğüm ezilmiş kadife kırmızısı ruj. En sevdiğim siyah kokteyl elbisem dizimin hemen altına kadar uzanıyor ama göğüslerimi, kalçalarımı ve belimi mükemmel bir şekilde sarıyor. Seksi ve abartısız. Renk yerine malzemeye ve kesime daha çok önem . Fiziksel olarak aramızdaki tek benzerlik ikimizin de uzun saçlı olması. Benim koyu renk dalgalarım ve omuzlarımin üzerinden geçen daha açık karamel röflelerim var, G' ise beyaz-sarı, neredeyse gümüş rengi, gevşek bukleler halinde sırtından aşağıya dökülen saçları var.

"İşte ! Buraya Everly ve Henry'yi bu hafta sonu tütsülenmiş etiyle ördek yağlı patates yapmaya ikna etmeme yardım et." Law beni Henry ile arasında arabulucu olarak kullanmayı seviyor. Her gerçekten iyi bir ilişkim var, ama birbirleriyle çok rekabetçi. En azından Henry ve Law için durum böyle. Law'ı yanağından öpüyorum, sonra Henry'ye eğilip aynısını yapıyorum.

"Bugün nazık ol. Keyfi yerinde, gecemi mahvetme," diye fısıldıyorum ona, Giselle'i kastederek.

Henry omzumun üzerinden G'ye bakıyor. "Ev, ağzını kapatamayan o. Ben değilim."

Henry'nin oturduğu yerin sol tarafına bakıyorum, Jack iki kadının çölde altın saatin büyüü hakkında anlattığı hikâyeyi dinlemekle meşgul. Konuşmasını bölmek istemediğim için ona bir gülümseme ve kısa bir el sallama hareketi yapıyorum. Selamlamak için dostça bir gülümseme yerine gözlerini dikip bana bakıyor. Ne bir gülümseme, ne bir el sallama ne de bir onaylama hissi. Sadece çenesindeki kasların sanki bir şeyi sertçe ısıırıyormuş gibi gerildiğini görüyorum. Bu gece yeni çocukla flört etmek buraya kadarmış.

"Sperm." Henry, Giselle'e başını sallar.

, *Henry*.

"Sana defalarca bana öyle hitap etmemeni söyledim, Hanky." Neredeyse kucağında oturan kızıl saçlıya bakıyor. "Çok seksi biri ama bu seni onu azdıran bazı ahlaksız şeyler konusunda . Kızların üzerine işlemeyi sevdiğini duydum, ve pegging hakkında soru sorarsa şaşırmayın. İffetli biriyseniz sizi uyarayım." Cheshire Kedisi gibi gülümsüyor ve kızıl saçlı kız arasında bir ileri bir geri bakıyor. Zavallı kız, çapraz ateşe yakalanmıştı. Henry'nin kulağına bir şeyler fısıldar ve bir grup arkadaşına katılmak üzere oradan ayrılır.

"Siktir git, Jizz. Bu gerçekten... bu gerçekten çok olgunca. Tam bir velet." Henry ayağa kalkıyor, bara doğru yürüyor ve geçerken kızın omzuna çarpıyor.

"Sen başlattın, seni sık kafalı. Zaten muhtemelen klamidya hastasıdır," diye bağırıyor, adam henüz kulak misafiri olmamışken. "Bir şey değil!"

Sadece ona bakıyorum. Ne söyleyeceğimi biliyor ve ben daha fırsat Jack araya giriyor, "İyi misin? Giselle, değil mi?"

"Artık öyleyim. Merhaba. Lütfen bana G de." Uzattığı elini tutuyor ve yanağından öpmek için kendine çekiyor. "Everly, markasını canlandırmak ve onu istila etmek için burada olan seksi fotoğrafçı hakkında çok fazla şey söylemedi," duraksıyor, "*alanını*."

Jack sadece bana bakıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Eğer benim hakkımda konuşuyorsa, bunun bir anlamı olmalı. Everly, beni mi düşünüyorsun?" Kaşlarını oynatıyor ve sanki beni pantolonumu indirirken yakalamış gibi gülümsüyor. Ve öyle de oldu. Nutkum tutuldu. Gözlerimi Jack'e diktim.

Bana akıllıca bir yanıt gelebilir ama ağzımı açtığımda hiçbir şey çıkmıyor. Böyle şaşırmaktan ya da alay edilmekten hoşlanmıyorum. Özellikle de doğru söylediğinde.

Law araya girerek bu utancı ortadan kaldırır. "Burada kal ve bizimle bir içki iç, Ev. Jack'e uygulamakta olduğumuz yeni helikopterli kayak maceralarından bahsediyordum. Farklı gruplara nasıl hitap edeceğimiz konusunda güzel fikirleri vardı." Mecazi frenler gıcırdayarak durdu. Law, küçük kalbi sağ olsun ama yirmi dört saatten az süredir tanıdığım birinden iş tavsiyesi almamın imkanı yok.

G de tam olarak ne düşündüğümü biliyor, çünkü yüzümü görüyor ve bana gülümsüyor. Bundan zevk alıyor. Hazırlıksız yakalandığımda duygularımı ön çıkarırım. Şu anda, bu adamın markamız, benim markam hakkında herhangi bir geri bildirimde bulunmasına sinirleniyorum. Oturduğu yerde kalmalıydı.

"Law-baby, biz pas geçeceğiz. Ayrılmadan önce Everly'nin tanışmasını istediğim muhteşem bir aktör arkadaşım var. Ve Hanky'nin o kadar yakınında yeterince zaman geçirdim ki, bana bir orospu suratu yapmasından korkuyorum."

Hiç düşünmeden Jack'e bakıyorum ama o hiç etkilenmiş görünmüyor. Ne düşündüğünü ayırt edemiyorum. Boş, kayıtsız bir sayfa. Gözleri benimkilerle buluştuğunda hızla başka tarafa bakıyorum.

hızla yürüyen G, onu takip ettiğimden emin olmak için arkasına döndü. "Bir şey değil, bu arada. Ne yaptığımı biliyorum. Bir dakika içinde orada olacak, garanti."

Dışarıdaki barın ucuna yaslanıyoruz. Hava artık nefesimizi görebileceğimiz kadar soğuk ama barın çatısındaki ısıtıcılar bizi nispeten sıcak tutuyor. Barmene el sallıyorum. "İki shot Grey Goose. Bir limon dilimi. Bir portakal dilimi."

"Kardeşinle neden yağ ve su gibi olduğumuzu sorma. Onun kibirli kıcını düşünerek daha fazla beyin hücresi harcamak istemiyorum. Peki sen neden o leziz adama tırmanmak ve dolu bir gece için onu yakalamak istemiyorsun?" Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Bırak seni Fransız kızlarından biri gibi fotoğraflasın, Ev. Edepsiz konuşmalarının olduğunu hissediyorum. Böyle şeyleri bilirim. Bu konuda altıncı hissim var." Ona sadece başımı sallıyorum. "O senin ateşin, tam orada. Geçici bir tatmin. Bundan faydalan, bunu ihmal edilmişliğine borçlusun..." Kucağıma bakıyor.

"G! Çok seksi. , ama eminim ki tek numaradır. Bir gece oldukça iyi, ama sonra hepsi bu. Hiçbir özü yok."

"Ne istiyorsun?" diye soruyor gözlerini kısarak.

"Sanatından bahseden, spor salonunda çok fazla zaman geçiren, sporla uğraşan ve sonunda vasattan öte olmayan ama sıkı ve seksi yirmili yaşlarında bir kızla birlikte olan adam. Onunla yatağa girmek için flört edecek . Böyle boş adamlar benim gibi kadınlarla birlikte olamaz. Sadece seks için bile olsa."

Ve tam o anda bunu hissediyorum. Vücut dilindeki değişimi ve havadaki ani tedirginliği fark ediyorum. Başımı hafifçe soluma çeviriyorum, gözlerim kapanıyor, açar açmaz ne bulacağımı biliyorum. *Jack.*

İleriye bakıyor, bakışlarına karşılık vermiyor. "Bayan Riggs. Benden etkilendiğinizi duymak gururumu okşadı. Daha önce duymadığım bir şey değil."

"Bu değil..."

Konuşmamı engellemek için elini kaldırıyor ve bu hareket bile başına nefesimi kesiyor. Kendine güveni, kibri, yakınlığı. Bana doğru eğiliyor ve şöyle diyor: "Endişelenme. Zaten ilgilenmiyorum. Sen sadece bir işsin."

Votka shot'ımı alıp geri atıyor, sonra boş bardağı barın tepesine çarpıyor ve uzaklaşmadan önce tekrar eğiliyor, o kadar yakın ki dudaklarının kulağımın hemen arkasını sıyırıldığını hissediyorum. Bir

"Oh, ve haklısın. Sahip olduğum *tek* numara partnerimin yalvarmasını sağlamak. Yarağım için tekrar tekrar yalvarırlar, o kadar sert boşaldıktan sonra bile ayakta zor dururlar, başka hiçbir erkeğin denemeye cesaret şekilde dokunulmak için yalvarırlar. İhtiyaç duydukları her şeyi onlara verdikten sonra dokunmalarına ve tadıma bakmalarına izin verilmesi için yalvarırlar."

Bu gece ikinci kez, adam beni cevapsız bırakıyor ve hakkında söylediğim küstahça şeyleri duyduğu için utanırken, sözlerinden tahrik olan daha büyük bir parçam var. Daha önce hiç kimse benimle toplum içinde böyle konuşmamıştı. Ya da başka bir yerde, bu konuda. O uzaklaşırken arkasından bakıyorum.

"Sikildikten sonra yüzünün böyle göründüğünü hissediyorum, Ev. O adam seni sözlü olarak becerdi. Kızım, lütfen artık onun tatlı kışından kaçma. İkimiz için de. Onun abartıldığı kadar iyi olduğunu duymaya ihtiyacım var," diye fısıldıyor G bana. Cevap veremiyorum, çünkü birçok haklı olsa da, bu benim kırmızı bayrak uyarım. Bunu biliyorum.

BİR SONRAKİ HAFTA, SANKİ O GÜN YAPTIĞIM VE DİLE GETİRDİĞİM PISLIK SEVİYESİNDEKİ VARSAYIMLAR GİBİ İLERLİYOR.

Cumartesi gecesi barda hiç olmadı. Ve Jack'in karşı çıkışı beni gibi davranmak için çok uğraşıyorum. Ailemle birlikte ya da stüdyomda çalışırken nefes alacak anlar buluyorum ama bunlar da her zamanki gibi kısa sürüyor. Rutinlerime bağlıyım. Sabah erkenden kalkıp Michael ile spor yapıyorum, sonra iş günü sabah 8'de başlıyor ve akşam 7 gibi bitiyor. Bu bizim normalimiz, yani bariz bir 1.80'lik fark dışında. Bay Mavi Gözler ve tokat gibi seksi gamzeler. Jack Deacon her yerde. Ve düşüncelerime girmiş durumda.

Şehirde olduğu ilk birkaç gün ona sadece ofiste rastladım, çünkü Law tarafından gezdiriliyor, yeni binamızın fotoğraflarını çekiyor ve ekstra konferans salonumuzu stüdyosuna . Etkileşimimiz yüzeyseldi, hatta biraz soğuktu, ama vücudum bu mesajı almadı, çünkü ona ne zaman birkaç adım yaklaşıp yüzüm sıcaktan kızarıyordu. Sırtımdan aşağı, kollarımın üzerinden, dizlerimin arkasından ve tam merkezime doğru bir rota çizdi. Bir erkeğe karşı böyle bir fiziksel tepki veren kadınlardan biri olacağımı hiç düşünmemiştim. Bu konuda çok şey okudum ama bunun abartılı bir şey olduğunu düşündüm. Öyle değilmiş. Külot astarları giyiyorum çünkü onun aptal yakışıklı yüzünü gördükten sonra iç çamaşırı değiştirmeye devam edemiyorum.

Michael'la spor yaparken onu spor salonunda, günün ilk toplantısından önce yine ofiste, sonra da eve geldiğimde evde görüyorum. Law ile ya birayı mayalamanın en son yolu ya da LeBron'un neden en iyilerden biri olduğu hakkında konuşuyor. Henry ile ise NFL ve MLB takasları ya da en son UFC dövüşü hakkında konuşuyorlar. Söylemeye gerek yok, alanım yeterince işgal edildi. Stüdyom, ofisim, evim ve geceleri gözlerimi kapattığımda kendimi onu düşünürken buluyorum.

Çarşamba günü akşam yemeğinde bize katılmaya başladı ve Cuma günü de kardeşimin şakalarına dahil oldu ki dürüst olmak gerekirse bu etkileyici hem de sinir bozucu bir durum. Stüdyomda onunla karşılaşmadan zaman geçirmeyi başardım. Onu benim alanımda bulmak beni her şeyden çok kızdıran bir şey. İlgilenmediğini açıkça belirtmesine rağmen kolayca sohbet başlatması ve flört etmesi. O gece barda G ile paylaştığım yargılayıcı sözlerle kulak misafiri olmasının onu kızdıracağını veya beni tamamen görmezden gelmesine neden olacağını düşünürdüm, ancak yorum yapmak için yolundan çıktığını görüyorum. Beni arkadaşlıktan çıkardı ve ben buna çok kızgınım.

En son ne zaman bir erkek hayatımın her alanına sızdı? *Hiçbir zaman*. Buna asla izin vermedim. Her zaman kariyerime, aileme ve hayatımı kendi hızımda yaşamaya odaklandım. Sahip olduğum her şey için çalıştım ve plan yaptım, bu yüzden olağanüstü bir eş bulmanın da aynı formülü kullanacağını düşündüm. Sonra en yakın arkadaşımın bu kadar katı olmayı bırakıp erkeklerle yatağa girmem için beni ikna etmesiyle planlarımda büyük bir değişiklik . Bakalım nelerden hoşlanıyorum. Bakalım bir kıvılcım, erkeklerde her zaman aradığım bazı şeylere olan ihtiyacımın önüne geçecek mi? Ve Jack ortaya çıkar çıkmaz, çırpınmaya başladım. Ondan etkilendim. Hangi kadın ki? Ama ben daha bu duyguyu , o bunu masadan kaldırıyor. Ve şimdi kaçınmaya çalıştığım tüm duyguları hissediyorum. Ama en önemlisi, sahip olamayacağım bir şeyi istemek. Ya da belki sahip *olmamam gereken* bir şeyi.

Birkaç pazarlama müdürüyle markamıza bakış açıları hakkında konuşmasını izledim. Dinledi ve çok az konuştu, ki birçokları için konuşmak dinlemek başlı başına bir başarıdır. Bu düdü ve iş gününün sonunda onu aynı ekiple birlikte ayrılırken gördüm

Muhtemelen akşam yemeği ve bir şeyler içmek için. Göz korkutucu olmaya çalışmadığı zamanlarda, aslında çok düşünceli olduğunu fark ediyorum. Onun gibi görünen ya da onun gibi agresif, artistik ve tam bir centilmen olarak ün yapmış bir adamda görebileceğiniz bir özellik değil . *Kirli bir ağız var.* Ve kategorize edilmesi kolay değil. görevlere odaklanmak ve şu anda Strutt's Peak'te ikamet eden en seksi adamdan uzaklaşmak için gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Ve evren beni cezalandırmak istercesine, gamzelerinin mekaniğini ve ellerinin kollarının tellerini esnetme şeklini düşündüğümü gibi, stüdyomun kapısı kayarak açılıyor. Yapmamam gereken bir şey yaparken yakalanmışım gibi sırıyorum ve aynı hareketle tüm su şişemi çizim masamın üzerine deviriyorum.

"Kahretsin! Siktir."

Üreticiden yeni gelen salon takımı numunelerimi su ıslatıyor.

"Ben , işte, işte." Jack hemen yanıma geldi, eğildi ve suyu temizlemek için bir havlu attı. Vücudunun bir tarafı benimkine yaslanmış, az önce pisliği çalışıyor ve bana dokunuyor olması anında , kollarımın tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

"Teşekkür . Bunu yaptığımı inanmıyorum." Kendime gülüyorum, hem beceriksizliğime hem de ani yakınlığımıza. Neyin üzerinde gezindiğimizi fark edene kadar dikkatim dağılıyor.

"Seni korkuttuğum için özür dilerim." Çizim ve malzeme yığınının . "Bunlar da ne?" Hâlâ kuru olan bir avuç kâğıdı eline alıyor. Onları elinden almaya çalışıyorum ama o çok hızlı davranıyor ve ben onları alamadan geri çekiyor.

"Hayır, hayır. Dokunmayın. Bunlar, bunlar sadece gözden geçirmem gereken bazı şeyler. Lütfen onları bana geri verin."

Şu anda üstünlüğün kendisinde olduğunu fark ederek gülümsüyor ama beni şaşırtıyor ve kâğıtları bana geri için uzatıyor. kısa sürdü çünkü eskizlere karşılık şarj standında duran iPad'imi kaptı.

"Resmen ilgimi çektin. Ne üzerinde çalışıyorsun?" Cevap vermeyince başını kaldırıp baktı. "Bayan Riggs, sizin ofisin patronu olduğunuzu ,

tasarımcı değil." Gülümsemesi daha da büyüyor ve ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bu adamın gülümseme şeklini taklit etmemek imkânsız.

"Lütfen," diyorum küçümseyerek. "Ben baş yöneticiyim, haksız değilsin. Ama lütfen bir kenara bırak ve unut. Bu bir hobi, kişisel bir şey, sadece benim için." O mini mutfığa doğru yürüyüp buzdolabından bir şişe su alırken ben tabureme geri oturuyorum. Beni görmezden geliyor ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Umursadığım gerçeğine bile içerliyorum. "Bu seni ilgilendirmez ve odanın bu tarafındaki her şeyden uzak memnun olurum."

Michael'ın talep ettiği aksesuarları ve gelecek yılın kış sezonu için erkek giyim ürünlerini incelerken ekranı kaydırmasını izliyorum. Ağırlığımı değiştiriyorum, endişeyle iPad'i bırakmasını ve şey hakkında yorum bekliyorum. Neden birdenbire onun fikirlerinin önemli olduğunu anlamıyorum.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, sağa sola bir düzineden fazla kaydırma yaptıktan sonra, "Hiçbir şey görmedim, ama dürüst olacağım, bu konuda seni bu kadar heyecanlandıracağımı , bir süre önce göz atardım" dedi. Bana göz kırptıyor ve ben yine ona gülümsememek için kendimi zor tutuyorum. Bunun yerine derin bir nefes alıyorum.

Büyüleyici kelimesi onun için doğru kelime değil, bunun izleri olsa da. Bu daha tehlikeli. Sadece bir yüz ifadesiyle ya da kışkırtıcı sözlerle düşüncelerimi ve bedenimin tepkilerini manipüle edebilen bir adam. "Seni yakaladım, Everly. Bu beni . Ayrıca, işinizle ilgili her konuda ağzımı sıkı tutan bir Gizlilik Sözleşmesi imzaladım." Bana iPad'i uzattı ve yanımdan geçip odanın arka tarafına doğru yürüdü, şimdiye kadar ona tamamen yasak olan bir alana.

Havuz evinin arka tarafını boydan boya kaplayan büyük pencereler inanılmaz bir manzarayı, kuzey sırtının canlı bir portresini gözler önüne seriyor. Günün bu saatinde, şafaktan hemen sonra, gökyüzü mavi ya da kapalı olmaya karar vermeden önce renkler hala devam ediyor. "Buranın manzarası buraya geldiğimden beri gördüğüm en beklenmedik ve en güzel şey."

Baktığı yere yaklaşıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. "istememin nedenlerinden biri de buydu. Bu kasabada çok güzel manzaralar var ama benim olarak sahiplenmenin özel bir yanı vardı. Michael'dan seni Strutt's'taki en sevdiği yere götürmesini istemelisin. *Neredeyse* bu manzarayı geride bırakır."

"Strutt's'ta en sevdiğin yeri göstermeni istesem?" Bana yandan bir bakış atıyor ve bunu biraz fazla uzun tutuyor. O kadar uzun ki, sanki vücudumun tekrar onunkine dokunması gerekiyormuş gibi ona yaklaştığımı hissediyorum.

Açık bana gerçekten sormak yerine benimle dalga geçtiğini düşündürüyor. Ondan bir reddedilme tokadı yemeye hazır değilim, özellikle de son etkileşimimiz sırasında ilgisizliğini bu kadar açık bir şekilde ortaya koyduktan sonra. "Bana bunu sormazdın, hatırladın mı? İlgilenmiyorsun." Kendimi bu raundun galibi ederek sırtıarak bitiriyorum.

Ellerine bakıyor ve küçük bir kahkaha atıyor. Bir şey kaçırmışım gibi hissediyorum. Sonra uzaklaşıyor ve ben de yataktan birkaç kıyafet ve küçük tuvalet çantasını izliyorum.

Aklım , bir yanıt arıyorum, çünkü daha önce gördükleri hakkında ne söyleyeceğini duymak fark ediyorum. Onun etrafında olmaktan hoşlandığımı fark ediyorum. Ama kulağa acınası gelmeyecek bir şey söyleyemeden kapıda duraklıyor.

"Everly?" diyor. Dikkatini bana çevirerek omzunun üzerinden bakıyor. Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve dili alt dudağını yalamak için dışarı fırlıyor. "Bahsettiğim manzara mı? Tepeden bahsetmiyordum."

Az önce söylediği hiçbir şey aklımda kalmadan kapıyı açtı ve gitti. Bana ne söylediğini gerçekten sindirmem bir dakikamı aldı. Az önce gördüğü en güzel şey olduğumu ima etti? *İlgilenmiyordu da ne oldu?!*

TUTKUNUZUN PEŞİNDEN ALIŞILMADIK YOLLARLA GİTMEME KARAR VERMENİN SORUNU

gerçekten çok çalışmanız gerekiyor, çünkü bu bir gerçek. Yaptığınız en zor işin mesai saatleri içinde gerçekleşmediğini anlamaya başlıyorsunuz. Hayır. Gecenin geç saatleri, sabahın erken saatleri, arada birikanlar ve tabii ki kişisel hayatınızdan yaptığınız fedakarlıklar. Özellikle de pek bir özel hayatınızın olmaması.

Üniversiteden eve döndükten sonra, sadece babamın şirketi için çalışmayacağıma karar verdim. Henry'nin zaten bir kariyeri vardı ve daha sonra aile şirketi için çalışarak bir değişiklik yapmak zorunda kaldı. Bu işe gözlerim açık ve hevesli bir şekilde girdim. Eğer burada, Strutt's Peak'te olacaksam Riggs Outdoor'da da hesaba katılması gereken bir güç olacağımı biliyordum. Saygı görmek istiyordum. Bu saygıyı kazanmak ve masada bir yer edinmek için sekreterlikten satışa ve operasyonlara kadar insanları ve işin nasıl yürüdüğünü öğrenmek için işin farklı yönlerinde çalışmam gerekiyordu.

Erkeklerin egemen olduğu bir şirkette kadın olmanın zorlukları vardı ve hâlâ da var. Desteklediğimiz tüm spor dallarında bu erkeklerin çoğuna üstünlük sağlayabilsem de, eşit bir oyun alanında olduğumdan emin olmalıydım. Bu da herkesi iş arkadaşlığı alanına sokmak anlamına geliyordu; sosyal ilişkiler ya da iş arkadaşlarıyla çıkmak yoktu, ki bu da zaten şehrin yarısını dışlıyordu. Eğer bir gün yetkili olacaksam, iş dünyasından başka bir şey olamazdım. Planım her zaman buydu. Babam için çalışmak hiçbir zaman hedefim olmadı; onun yanında çalışmaktı. Eğer burada olacaksam, sadece "Asher'ın çocuğu" ya da "Riggs'in kızı" değil, kendime bir isim yapacaktım.

Geceleri geç saatlere kadar çalıştım ve sabahın erken saatlerini profesyonel olarak değerlendirdim. Daha fazlası için, özellikle de bar hoplamak ya da insanları tanışmaya ve uzun süreli ilişkilere götüren diğer şeyler için asla yer bırakmadı. Küçük bir kasaba herkesi tanıdığınız anlamına geliyordu ve tanımadığınız herkes turistti ve sadece bir kaçamak için buradaydı. Bağlantı kurmayı arzuluyorum. Seksi bir gülümseme ya da iyi niyetli bir içki, hatta kötü niyetli bile , bir erkekle eve gitmek için yeterli değildi. Bu yüzden kaçamaklar ya da tek gecelik benim için hiçbir zaman doğru şey gibi görünmedi.

Bana bir noktada *"en ataerkil klişenin kurbanı olup kendimi aşk yerine işi seçmeye mi zorladım?"* diye düşünmeyen bekar ve başarılı bir kadın gösterin. Kendimi burada bulacağımı hiç düşünmemiştim. Her ikisinin de var olabileceği fikrine her zaman yer açmışım. Jack gibi bir adamla geçirdiğim birkaç gecenin beklentilerim üzerinde gerçekten bir etkisi olabilir miydi?

Başımı çizim masamın üzerine koyduğum kollarıma yaslıyorum. Yine fazla düşünüyorum ve fazla düşündüğümde, yaratıcı kaslarım körelmenin doğru yol olduğuna karar veriyor. *Hiç yardımcı olmuyor.*

"Yeni salon pantolonu iyi hangi malzemeden olabilir?" Kendime yüksek sesle soruyorum. Aklıma hemen hafif eşofman altları geliyor ve sonra Jack'in koşudan döndükten sonra eşofman altıyla mükemmel bir şekilde ısırılabilir kalçalarını ve sıkı poposunu düşünmeye başlıyorum.

Onda tarif edilemez bir enerji hissediyorum. Kibirli, özgüvenle dolup taşıyor, bu da sınırdan bir iticilik. *Sınırdan.* Alanımı, düşüncelerimi işgal etti. Her yerde ve beni biraz sarsan ve çokça kafamı karışık sinyallerle baş başa bırakıyor.

Onun aptal ve yakışıklı yüzü, istesem de istemesem de birkaç hafta daha evrenimin bir parçası olacak. Eğer onunla profesyonel bir ilişkiden öte bir şey yaşarsam, her yerinde felaket yazılı olacak. Yine de tüm söylerken bir yandan da onun sözlerinden tamamen tahrik oluyorum, sesinden tahrik oluyorum ve sadece vücudunun neye benzediğini hatırladığım için lanet bir ağaç gibi ,

Tamamen giyinik, dikkat edin.

Bir parçam Jack Deacon'ın mükemmelliğini dengeleyecek büyük bir kusuru olmasını diliyor. Ama bunu düşünürken bile, bunun doğru olmadığını biliyorum. Hatta inanılmaz kokuyor. Kehribar ve tarçınla karışık deri. Şimdi de karın kaslarını yalayabilseydim, dudaklarımı kalçalarında gezdirebilseydim tadının nasıl olacağını hayal . Akıl sağlığımdan geriye kalanlar, tüm trafiği muhtemelen çok tatmin edici bir alete yönlendiren o V çizgilerine kadar uzanıyor. Kendime gülüyorum. Umutsuzum ve hınzırca dikkatim dağılmış.

Dikkatimi tekrar tepeye veriyorum. Güneş dağların ardında yeni batıyor ve gökyüzü mor bir pusla turuncu renkte yanıyor. Sanki üzümlü ve portakallı gazoz bulutların üzerine dökülmüş gibi.

Havuz evinin tamamı artık daha karanlık, sadece çizim masamın üzerinde duran lamba alanı aydınlatıyor ve odanın her tarafındaki hoparlörlerden Rihanna'nın *Skin* şarkısı çalıyor. Ortam ve kafamda dönüp duran düşünceler tek başıma geçirdiğim bir Cumartesi gecesi için olması gerekenden çok daha fazla tahrik olmuş hissediyorum.

Jack'in daha önce havuz evinden çıkarken dilinin dışarı çıkıp alt dudağını kendimi alamıyorum. Ağzıyla ilgili bu tekil düşünce bile beni ısıtıyor. Yüzümün sıcaktan kızardığını hissedebiliyorum ve vücudum aniden Jack özellikli bir fantezinin neler yapabileceğinin farkına varıyor.

Bir kadının içine daldığında dağınık mıdır? Bir kızın içine girdiğinde çoğunu dili mi yapıyor, yoksa kadının amının tadına bakıyor, kokluyor, dürtüyor, emiyor ve kucaklıyor mu?

Sağ elim beyaz tişörtümün V yakasında geziniyor, parmaklarım tenime değiyor ve göğsümü avuçluyorum. Parmaklarımın arasında yuvarladıkça meme uçlarım sertleşiyor. Kendimi kaybediyorum ve farkına bile varmadan bir inilti çıkarıyorum.

Yatağın yanındaki sehpaları karıştırırken sonunda cep boy vibratörümü buluyorum. Hâlâ şarjı var, *vay* canına. Biri onu bulsa, ne olduğunu anlamak için düğmeye gerekirdi. Gökkuşağı roketi lolipopuna benziyor, son doğum günümde en iyi arkadaşımdan bir hediye. G'ye bana bir şey almamasını söylediğimde bana karşı çıktı, ben de ona sadece tatlı bir şeyler almasını söyledim. Çikolata ya da Twizzlers her zaman hoş karşıladığım hediyelerdir. Bu kadar çok tatlı temalı seks oyuncağı, kayganlaştırıcı ve spa malzemesi olduğunu hiç bilmiyordum. Doğum günü hediyeleri çantası büyüktü ve lolipop şeklindeki vibratör oradaki en tatlı şeydi.

Ana eve açılan kapı ve pencereleri hızla tarıyorum. Işık yanmıyor, bu da Jack ve Law'ın hâlâ dışarıda olduğu anlamına geliyor. Michael'ın nerede olduğunu kim bilebilir, ama burada nadiren ortaya çıkıyor. Müziğin açıyorum. Bir süreliğine bu duygunun içinde kaybolmak istiyorum. Bunu hak ettim.

Jack

SONUNDA BU ŞEHRİN YÜKSEKLİĞİNE ALIŞMAYA BAŞLADIM. BURADA BİR HAFTA BOYUNCA

Bu tepeden Riggs'lerin evine kadar nefes nefese yürüyebilirim. New York'ta dairemde stüdyoma gitmek için bundan daha hızlı ve daha çok yürüyorum ama buranın havası farklı. Burada farklı hissediyorum. Mekânımı ve şehrin içimde kaynaştırdığı enerjiyi özlüyorum ama itiraf etmeliyim ki Strutt's Peak inanılmaz. Parlaklığı ve büyüklüğü.

Law puro barına geri döndü ve gecenin geri kalanında bedava içki içmekten çok mutlu olan bir esmere . O iyi bir adam. Çocukken onun gibi bir arkadaşım olması için neler vermezdim. Riggs kardeşlerden herhangi biri taze nefes olurdu. Eminim hepsinin hayatında bir şeyler olmuştur, ama aynı zamanda etrafta olmayı kolaylaştıran iyi bir havaları var.

Açmak için şifreyi girmeden önce nazik olmak adına parmak eklemlerimi ön kapıya iki kez vuruyorum. Havuz evine dönmeden önce yiyecek bir şeyler almam gerekiyor. Girişten geçerken üst katta ışık var mı diye yukarı bakıyorum. Belki Everly anda yukarıdadır ve artık havuz evinde değildir.

Ayrılırken söylemem gerekenden fazlasını . Gerçek ki, o çok güzel ve her fırsatta ona bakmak istemekten kendimi alamıyorum. Onu kızdırmanın ve ne kadar ileri gidebileceğimi görmenin bu şehre adım attığımdan beri yapmayı en sevdiğim şeyler haline geldiği gerçeğini boş verin. Onu kızdırmak, bu kadar yapısal ve taş suratlı kadını kızdırmak benim için küçük bir zafer. Tüm yüzü ve boynu kızarıyor. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ben duygularını kontrol altında tutamıyor. Barda benim hakkımda söylediği her şey yanılttı ve ben araya girmeden önce bile bunu biliyordu. Benden etkilenmemek için kendisiyle konuşmaya çalışıyordu. Kendini koruma, en iyisi ve ben konuda iki şey biliyorum.

Luce bana bu işte akıllı olmamı hatırlatmakta haklıydı. Sikimi pantolonumun içinde tutmamı. Farklı nedenlerden dolayı olabilir, çünkü Luce halkın tepkisini çekmekten veya Riggs gibi bir ailenin neden olabileceği yankılardan kaçınmak istiyor ve ben de en rahat ettiğim yaşam tarzını sürdürmek istiyorum. Bu da yüzeysel güzellikten çok daha fazlası olan birinden uzak durmak anlamına geliyor. Onun hakkında ne kadar düşünürsem düşüneyim ya da sikim kış için ona ne kadar gömülmek isterse istesin, böyle biri için piyasada değilim.

Bu hafta yeni bir distribütöre bağlanırken patron rolünü oynamasını izledim. Adam ona en yeni özel snowboard'larının teslim sürelerine bağlı olarak önce büyük mağazalara gönderilmesi gerektiğini söyledi. Kadın hiç mutlu olmadı ve adamın ağzını burnunu kırdı, işini tehdit etti, yerel işletmelere destek vermediği için onu azarladı ve konuşmanın sonunda sevkiyatını aldı ve tatilden sonra şehre geldiğinde bir şeyler içmek için planlar yapıyordu. Onun bir güç olduğunu söylemek hafif kalır. Etkileyici ve seksiydi.

Şirketi için çalışan bir oda dolusu insanın dikkatini ve hayranlığını nasıl ustalıkla üzerinde toplayabildiğini düşünmek bile sikimi kaldırırken, onun gibi biriyle sadece eğlenilmeyeceğini biliyorum. O bir erkeğin hayatını değiştirecek türden bir kadın. Benim şanssızlığım, hayatımı olduğu gibi seviyor olmam. Odaklanmış, basit ve sonunda beni ya da ben onları hayal kırıklığına uğratabilecek insanlardan yoksun.

Güzel bir ağız ve dişlerimi geçirmek isteyeceğim bir kıcı olsa bile kargaşa . Kolay bir kaçış da olmayacak. Kathryn ve Benny burada olacağı için sık sık burada olacağım. Riggs markasıyla daha fazlasını yapmak istediğimden bahsetmiyorum bile; Onlarla uyumlu hale getirmek için mantıklı başka girişimlerim var, bu yüzden şirketin Başkan Yardımcısına iyi bir sikiş vermek

Dokunabildiğim hemen her yüzey kesinlikle mesleki bir tehlike.

Mutfağa girip buzdolabına yöneliyorum ama bir kaşığın kaseye çarpmasıyla . Buranın boş olduğunu sanıyordum. "Sunduğumuz faaliyetlere model olması için neden rastgele insanları getirdiğinizi anlamıyorum."

"Michael. Hey, dostum, seni orada görmedim." Ortanca Riggs'i pek iyi tanıyamadım. Pek misafirperver biri değildi ve ilişkilerimizi profesyonel tutmamız gerektiğini açıkça belirtmişti. "Bu haftaki çekimlerinizin programını belirlemek üzereyiz, ama değişiklik yapmak istiyorsanız, bu sizin şirketiniz, yüzden nelerden memnun olmadığınızı konuşalım."

Koltuğunda kayar ve dikkatini kâsesindeki mısır gevreğini verir. Rahatsız edici derecede uzun bir aradan sonra kendi kendine gülüyor. Tekrar ona doğru bakıyorum ve şöyle diyor: "Kanun beni . Ulaşabildiğim tek kişi Ev ve o da o kadar..." bir kaşık daha almak için duraklıyor, sonra "son zamanlarda dikkati dağınık ki onunla iş hakkında tek kelime edemiyorum" diyor.

Sandviç yapmak için buzdolabından söğüş etleri ve ekmek kutusundan susamlı ekmekleri alıyorum. "Peki, dinliyorum. Seçtiğimiz modellerin nesini beğenmedin? Geçen hafta Law ile kimi seçtiğinizi sanıyordum."

"Ben yaptım."

Daha fazla detaylandırması için ona bakıyorum. İşin bu kısmını en iyi bilen kişi daha başlamadan mutlu olmayacaksa çekim için zaman harcamak istemiyorum. Michael kaşığını tezgâhın üzerine koyuyor ve kâsesine dik olacak şekilde ayarlıyor.

"Ekibimin yaz maceraları için görüntülerde yer almasını istiyorum. Sadece kargo şortu ve Oakleys ile iyi görünen bir adam olmamalı." Kafasını kaldırıyor ve sonunda göz teması kuruyor. Michael yakışıklı bir adam. Riggs klanının tamamı çekicidir ve pek çok insan onlardan herhangi birini yataktan atmakta acele etmez. Saçları Law'inkiyle aynı kum sarısı, daha uzun ama her zaman geriye doğru toplanmış. Dağınık ya da dağınık görünmeyi sorun etmeyen biri anlıyorum. "Dinle, bunların hiçbirinin içinde olmak istemiyorum ama işin bu kısmını yürüten benim ve ön olanlar da benim adamlarım olmalı. Onlar işimizdeki yerlerini hak ettiler ve bunun için takdir edilmelerini istiyorum."

Sanki ona hayır diyecekmişim gibi bana bakıyor. "Bu bana uyar. İş yürüten gerçek bir ekibimiz varsa modellere para ödemeye gerek yok. Adamlarınız müsait mi ve fotoğraf çekirtmeye açıklar mı?"

"Öyle mi? Yani, evet, evet. Bazıları kış maceralarına da katılıyor ama bu adamların programa alınmamasını için Henry ile birlikte çalışabilirim. Sence bu doğru bir karar mı? Ailemin şirketi olduğunu biliyorum ama yaratıcı olan sensin. Bu tür bir değişiklik yaparak ihtiyacın olanı elde edebilecek misin?"

"İhtiyacınız olan kişiyle görüştüğünüz sürece, evet. Neden . Aksine, bu daha fazla özgünlük gösterecektir ve insanlar ekibinizi önce online olarak, sonra da rezervasyon yaptıklarında yüz yüze görmekten heyecan duyacaktır. Hiç de zor değil gibi görünüyor." Michael'dan bunu duymak beni gerçekten heyecanlandırdı. Herkesin , ondan bu konuda fazla bir fikir beklemiyordum. Bunu en başından beri önermeliymişim gibi hissediyorum; personelden faydalanarak hikayelerini anlatmalarını ve bu markayı ve şirketi diğerlerinden ayıran özellikleri göstermelerini sağlamalıydım.

Michael ayağa kalktı ve bana doğru yürüyüp elini uzattı. "Teşekkürler." Elimi sıktıktan sonra dönüp merdivenlere doğru yürüyor. Dönüyor ve gergin bir şekilde ensesini ovuşturuyor. "Ve endişelenmeyin. Ekibimdeki herkes formda ve bunu yapabilir. Ama onlar manken değil, yani..."

"Bence cilalı versiyonlar yerine gerçek insanları göstermeniz markanız için daha iyi bir görünüm olacaktır. Daha özgün ve dürüst olmak gerekirse, insanların daha iyi bağlantı kurmasını sağlayacaktır. Bir dağın yamacına tırmanırken iyi bir insan yerine ne yaptığını biliyormuş gibi görünen birini tercih ederim.

yüzüne bak."

Başını ve başka bir şey söylemiyor, ben hindi sopamı bitirirken merdivenlerden yukarı çıkıyor.

Jack

OTURMA ODASINA DOĞRU YÜRÜDÜM VE HAVUZ EVİNİN IŞIĞININ HÂLÂ AÇIK OLDUĞUNU FARK ETTİM. I açık bırakmadım, bu da Everly'nin içeride olduğu anlamına geliyor. Omzumun üstündeki saat dokuz buçuğu gösteriyor ve onu tekrar rahatsız etmek için kendime bir neden bulmaya çalışıyorum. Yatmak için çok erken, bu yüzden bunu bir bahane olarak kullanamam. Belki bu haftaki dış mekan çekimleri için kiralanacak bazı yeni ekipmanlara olan ihtiyaçtan bahsedebilirim.

Ya da bahane bulmaya çalışmayı bırakıp onunla aynı ortamda olabilirim. Zaten istediğim de bu. Onu görmek, onun etrafında olmak. Onda böyle bir enerji var. Bu his bana doğru gelmemekten daha fazlasını . Beni korkutuyor. Üzerimde böyle bir güce sahip olabilecek biriyle birlikte olmak istemiyorum. Belki onunla flört etmeyi ve kızdırmayı , çünkü bu kadınla yapmam gereken son şey onunla yatmak. O somurtkan dudakları zihnime kazınmış olsa da ve kıcının kıvrımı, lanet olsun, o kadar güzel bir şekilde dalması, sikim için etli bir yılan şarjörü gibi.

Başımı sallıyorum. Yapmamam gereken şey tam olarak buydu. Nefis patronun hayalini kurmak ve onu becermek. Ondan uzak durmaya çalışacağım. Belki de sadece sevişmeye ihtiyacım vardır. Sevişecek yalnız bir kar tavşanı boşluğu doldurmalıyım. Yerlilerden uzak dur. Burada herkes birbirinin işine karışıyor gibi.

Bu konuda kararımı verdim. Everly Riggs derimin altına girmeyecek ve herhangi bir parçamı onun herhangi bir parçasına daldırmayacağım. Ona yakın bir yere dalma fikri sikimi kaldırıyor. Lanet olası hain.

Arka bahçeye açılan sürgüyü açmadan önce ışık düğmesini kapatıyorum ve telefonumu çıkarıyorum. Artık üstü kapalı olan havuzun etrafını çevreleyen traverten verandada ilerlerken Kathryn'e yarınki planlarımızla ilgili bir mesaj gönderiyorum.

Yaklaştığımda, oldukça yüksek sesle çalan müziği duyabiliyorum. Gönder tuşuna basıp telefonumu cebime koyuyorum ve parmak eklemlerimi kapıya vuruyorum. Yanıt gelmeyince kolu kontrol ettim ve kilidin açık olduğunu , tüm ekipmanım burada olduğu için bu bana garip geldi. Everly'nin kapıyı kilitlemeden burayı terk edeceğinden şüpheliyim. Bu düşünceyle kapıyı itip açmakta ve içeri girmekte tereddüt etmiyorum ama gözlerimin mekanın karanlığına alışması bir dakika alıyor. Everly'nin çizim masasının üzerinde yanan tek ışık o küçük odayı aydınlatıyor ama Everly ortalıkta yok.

Tam onu düşünürken, The Weeknd çevredeki hoparlörlerden bir kıza bunu hak ettiğini mırıldanıyor ve sonra müzikte bir kesinti oluyor ve duyuyorum. Alçak, boğuk bir inilti. Başımı ona doğru salladım. *Ona* doğru. Çünkü gözlerim nihayet odaya alışonu gördüm.

Everly kanepede uzanmış, bir eli gömleğinin içinde, göğsünü avuçluyor ve parmaklarının koyu pembe meme ucunu çekiştirdiğini görebileceğim kadar aşağı çekiyor. Diğer eli ise çırılçıplak alt yarısının üzerinde geziniyor. Pantolon yok, iç çamaşırı yok. Dizleri bükülmüş ve yağlanarak açılmış, gözlerime çıplak, parıldayan amını tam olarak görmem için tam erişim sağlıyor. Tüm vücudu sanki canlı bir okyanus dalgasıymış gibi yavaşça yuvarlanıyor.

İniltiyi duyar duymaz aletim hazır ola geçti ve şimdi bu noktada sıkışıp kaldım, vücudum sirenin her hareketine kilitlenmişti. Az önce bu kadından uzak dair kendime söz verdiğim her şey artık yersiz, hükümsüz ve geçersiz. İstesem gidemezdim; onu duyduğum anda beynim sağduyumu kapattı. Yardım edemiyorum ama aletimi

Bir nebze rahatlamak için kot pantolonumu indirdim. İpeksi saçları üzerinde dikkatsizce yayılmış, yarısı kanepenin koluna dökülmüş. Elini gömleğinden çıkarıp klitorisine götürüyor ve küçük daireler çizdiğini görebiliyorum. Diğer eliyle bir şeyi kavırıyor, amına sokup çıkarıyor.

Bu, farkında olmadan içine girdiğim en ateşli an. Düşünmemeye çalıştığım kadının odamın ortasında kendini boşaltmasını izliyor *olmam* daha da inanılmaz. *Çok seksi*. Dudaklarımı yalıyorum. Pek çok kadının kendini tatmin edişini izledim. Çoğu zaman içlerinde olup onları tahrik ediyorum... ama *bu*? Bu, ondan talep edebileceğim tüm fantezilerden daha iyi.

"Fuuckkkk," diye inliyor ve boşalmasına çok az kaldığı belli. Gitmemin imkanı yok. Düzgün bir adam şimdiye kadar çoktan gitmiş olurdu ama ben düzgün değilim, neden şimdi başlayayım ki? Kendim hakkında bunu kabul ediyorum. Önünde dizlerimin üzerine çöküp dilimi sıcaklığına sokmak, kendinden çıkardığı zevki kucaklamak ve görüldüğü kadar lezzetli olup olmadığını öğrenmek çok kolay olurdu.

Çaldığı yerden gelen ıslak ses, bu canlı, pis anı son derece sapkın hissettiriyor. Artık düşünmüyorum bile; tüm kan kafamı terk etti ve şimdi pantolonumun içinde zonkluyor. Nefes almak için soluk soluğa kalıyor ve orgazmının vücudunu ele geçirmeye başlamasını izliyorum. Titreyişini görünce dudağımı ısırıyorum, bu da bana nefes almam gerektiğini hatırlatıyor ve sonra gözlerini açıyor.

Ve bana doğru bakıyor.

Nefes nefese adımı söylüyor. "Jack..." Bakışları benimkilerdeyken vücudu seğirmeye başlıyor. Tekrar inliyor, daha yüksek sesle, vücudu o kadar gergin ve o kadar güçlü bir şekilde serbest bırakıyor ki, tutamıyor. Kalçaları bana doğru sallanıyor, diğer eli amcığına daha sert, sırtı kanepeye doğru eğiliyor ve ağzı açılarak serbest kalışının zirvesini sessizce haykırıyor. Kendisi için kazandığı zevkin son zerresini de çıkarırken ağrıyan sikimi kotuma sürtüyorum ve bu inanılmaz.

O kadar tahrik oldum ki, sadece mahrem bir anı istila etmekle kalmadım, aynı zamanda kalıp izledim... ve yakalandım.

Ondan daha fazlasını talep etmeme, ellerimin altında tekrar boşalmasını sağlamama saniyeler kalmıştı. Tüm otokontrolümü kapıda bırakmıştım. Bu farkındalık ayaklarımın yere sağlam sağlıyor, çünkü hareket edersem ne yapabileceğimden emin değilim. Orgazmı güzel vücudunda çınlarken beni gördü ve onu durdurmadı. Onun yerine adımı söyledi. *Çok fena sikildim*.

Bir elini bacaklarının arasında tutuyor ve diğer kolunu gözlerinin üzerine atıyor. "Şu anda bunu nasıl bilmiyorum Jack. Gitmeni ve hiç görmemiş gibi davranmanı istiyorum. Ya da, aman Tanrım, duymamış gibi."

Evet, bu mümkün değil. Bir dakika

duraksadım. "Bunu yapamam."

Aniden kolunu hareket ettirdi, bana baktı ve çıplak alt yarısını örtmek için dizlerini göğsüne çekerek oturdu.

"Bunun ne kadar seksi olduğunu unutmak istediğimden emin değilim. Tanrım, Everly." Elimi saçlarımda gezdiriyorum ve yer değiştiriyorum. "Seni şu anda olduğundan daha fazla rahatsız etmeyeceğim, bu yüzden şu kapıdan çıkıp yürüyüşe çıkacağım."

Yere baktı ve utandığı çok açıktı. Bu kendine güvenen, güçlü kadının benim yanımda utanması isteyeceğim son şey, çünkü az önce şey neredeyse şiireseldi.

"Boşaldığında neye benzediğini unutabileceğimi bir an bile düşünme. Ve bunu tekrar görmeyi planlıyorum. Beni duyuyor musun, güzelim?"

Bana bakıyor, kaşlarını kaldırmış, söylediklerime şaşırmış. Bu kadın nasıl olur da bir an için bile olsa içimdeki tüm iyi adamı kullanmadığımı düşünüp hemen o kanepeye koşup

onu anlamsız.

Bunun yerine gülümseyip ona son bir kez bakıyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Serinlemek için uzun bir yürüyüşe ihtiyacım olacak. Yanıt beklemiyorum ama kapıyı arkamdan kapatırken "Seni duyuyorum" diye fısıldadığını duyuyorum.

Jack

"YAN TARAFINI YETERİNCE YUKARIDA TUTMANA İMKAN YOK. DAHA YÜKSEK TUTMALISIN EĞER BEN basamağı temizleyeceğim." Sırtından aşağı ter damlarken, büyük boy sandalyeyi daha yükseğe kaydırıyorum. "Burada kas gücü olan sensin Jack. Ben taşıyabileceğimin en fazlasını taşıyorum." Kathryn sinirli bir nefes veriyor.

"Spor yaptığını sanıyordum, yoksa bu sadece gösteriş için mi? Bu kadar kol hacmi bir sandalyeyi merdivenlerden yukarı kaldırabilmeli." Gülüyor ve bu beni de güldürüyor.

"Benny! Annen burada yardımcı olmuyor. Onun tarafını tutabilir misin?" Merdivenlerden yukarı bağırdım. Kathryn merdivenlerden çıktı ve tahmin ettiğim gibi sandalyenin hiçbir parçasını taşımıyordu. "KATHRYN, hemen buraya gel!"

Beş gümbür gümbür ayak sesi merdivenlerde yankılanıyor. "Yakaladım seni, Jack Amca." Çocuk sandalyenin üst tarafını tutuyor ve sandalyeyi hızla dar alandan yukarı, en üstteki daireye taşıyoruz. "Sen buradasın diye annemin buraya başka bir şey taşımayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Evet dostum, şimdi ." Gülüşerek açık çatı katına, alt kattaki küçük kasaba Main Street'e bakan tabandan tavana pencerelere doğru ilerliyoruz. "Bunu burada mı istiyorsun?"

"Şu ışığın sarktığı yere taşıyın. Orası benim okuma yerim olacak. Televizyonu nereye koyacağımdan emin değilim ama pencereleri kapatmak istemiyorum, yani evet, orası iyi." Kathryn oturma odasının ortasında durmuş, tırnağını ısıırıyor. "Her şey burada olduğuna göre o kadar çok eşya yok."

Açık çatı katının etrafına baktığınızda, tonlarca doğal ışık alıyor ve en üst düzey cihazlar ve mutfak yemek alanı ve oturma odasından ayıran büyük bir ada ile harika bir havaya sahip.

"Anne, eşyalarımı yerleştirmeyi bitireceğim. Jack Amca, biraz mısın?" Benny dirseklerine yaslanıyor ve ne kadar büyümüş görüldüğüne inanamıyorum. Onu son gördüğümünden bu yana sadece bir ay geçti ve bir çocuktan çok bir erkek gibi görünüyor.

"Evet. Ben burada anneni kızdırıyor olacağım. Rafi monte etmek için yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver." Kız kardeşime dönüp baktım. "Bütün odayı tek mı boşaltacak?"

Sağ omzunu silkiyor. "Daha sonra kıyafetlerini asmasına yardım edeceğim. Kapanmadan önce ip parkuruna gidebilmek için yapabildiği kadar çok şey yapmak istediğini biliyorum."

Yemek odasındaki yığından bir kutu alıyor ve tezgâha doğru kaldırıyor. Ben de bir tane daha alıp paketlenmiş bardakların bazılarını açmaya başlıyorum. "Bunların hepsini buzdolabının yanındaki üst dolaba koy."

Sonraki bir saati bavulları boşaltarak ve Benny hakkında konuşarak geçirdik. Bilerek konuşmaktan kaçınıyoruz, benimle konuşmamak için elinden geleni yaptığını biliyorum. "Peki, bunun hakkında konuşacak mıyız, yoksa bundan kaçınmaya devam mı edeceğiz?"

Önündeki kutuyu açmayı bir an için bırakıyor ve soruyu düşünüyor. "Bunu biraz daha yapsak ve sonra hayatım olan felaket bölgesi hakkında konuşsak sorun mu? Tercihen gerçekliği uyuşturmak için biraz yiyecek ve alkolle birlikte?" Gülüyor. Ben .

Pencerelerin duvara monte edilmiş televizyonunun altına oturacak konsol sehpasını monte etmeye devam ediyorum. Kız kardeşim karmaşıktır. Onun hayatı da benimki gibi hiçbir zaman kolay olmadı ve son zamanlarda daha da telaşlı bir hal aldı.

"Bu arada, oldukça harika olan bu çatı katının alt kattaki dükkanın hemen üstünde kiralanabilir olması hayatınızı çok daha kolaylaştırıyor."

Yer değiştiriyor ve bana bir şey söylemek istiyormuş gibi görünüyor ama ben ısrar . Kendini

köşeye sıkıştırılmış ya da konuşmaya zorlanmış hissettiğinde nasıl olduğunu biliyorum. "Dükkan oldukça inanılmaz. Daha önce hiç

Her zaman yapmak istediğim bir şeyi yaptığım için kendimle hiç bu kadar gurur duymamıştım. Hiç bilmediğim bir kasabada böyle bir şey açtığım, çocuğumu buraya taşıdığım ve şu anda boşanmam olan bok fırtınası sırasında böyle bir şey yaptığım için muhtemelen deliyim..."

Bir an için yaptığım şeyi bırakıyorum çünkü beni gerçekten duymasını istiyorum. "Bunu yapma Kat. Bunların hiçbirini küçümseme. Tüm bunlar, taşınmak, kendi başına bir iş kurmak ve o bok çuvalını terk etmek, hepsi iyi . Sen deli değilsin. Yaşıyorsun."

Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. Daha fazlasını söylemekten ya da hıçkırmaktan kendini alıkoyamadan önce "Jack," diye boğuk bir ses çıkardı. Hangisi olduğundan emin değilim. "Sanki bu yeni hayatımın tadını gibi hissediyorum ve bunu hak etmiyorum, biliyor musun?"

"Beni dinle, Kat. Beni gerçekten dinle. Sen boşa kürek çekmiyorsun, bunun için çalışıyorsun. Güçlü ve akıllısın. Harika bir çocuk yetiştiriyorsun, üstelik artık tek başınasın. Ve iyi şeyleri hak ediyorsun. Sen ve ben bazı boktan ellere maruz kaldık ama arada iyi elleri de hak ediyoruz. Tamam mı?"

"Yapabilir miyim bilmiyorum. Başımı suyun üstünde zar zor tutuyormuşum gibi hissediyorum."

Ona doğru ve sarılıyorum. Yüzü göğsüme gömülürken sırtını okşuyor, başka bir şey söylememeye karar veriyorum. Anlıyorum. Bazen insanlar sadece duygularını hissetmeye ihtiyaç duyarlar, neşelendirilmeye ya da çözüm üretilmeye değil. Bu yüzden bir süre öylece , tıpkı çocukken yaptığımız gibi birbirimize sarılıyoruz. Benim her zaman onu korumak oldu. Bunu yapacak başka kimse yoktu ve ben bu işi ciddiye alıyorum.

Benny'nin odasından koridora doğru yürüdüğünü görüyorum ve bana gülümsüyor. Annesinin şu anda zor zamanlar geçirdiğini biliyor. Kathryn onun yaklaştığını duyuyor ve geri çekilip bana bakıyor. Bana o cesur gülümsemesini veriyor ama bunu kendisi için değil benim için yaptığını biliyorum. en zor kısmı sorumluluklar değildir. Yani, evet, onlar biraz berbat, ama benim için büyümenin en zor kısmı küçük kız kardeşimin mücadelesini izlemek oldu.

Biz sistemin içinde büyüdük. Annemiz bir uyuşturucu bağımlısıydı, bir sonraki uyuşturucu için her şeyini satardı - mobilyalarımızı, yiyeceklerimizi, oyuncaklarımızı ve hatta kendisini. Bağımlılığı tüketmişti ve bir zamanlar iyi bir insan olduğunu düşünmek isterdim, ama bu sadece yaşadığım berbat çocukluğu işlememe yardımcı olan yıllarca süren bir terapiydi. Yine de şanslıydık çünkü öldü. Bazıları bunun korkunç olduğunu söyleyebilir ama benim için Kathryn ve benim daha iyi bir hayata sahip olmamızı sağlayan tek sonuç buydu. Eğer annem daha hayatta kalsaydı, Kathryn benim yaşamak zorunda kaldığım kâbuslara katlanmak zorunda . Annemin öldüğü gün hayatımın en korkunç ve en güzel günüydü.

Gerçekten iyi bir ailenin yanına yerleştirilmeden önce bir süre birkaç koruyucu ailede kaldık; temiz olduğumuzdan, sırtımızda giy olduğundan ve güvende olduğumuzdan emin olan bir aile. Cuma geceleri pizzadan sonra birlikte yemek yemek ve film izlemek gibi şeyler yapan bir aile. İki hayatımız vardı. Öncesi ve sonrası. "Öncesi" sık sık rüyalarım girse de, "sonrası" çok daha uzun sürdü ve hafızamızdan karanlığı olabildiğince silmek için iyi bir iş .

Kathryn "öncesi" sırasında sadece dört yaşındaydı. Koruyucu aile bakımı onun için zordu. Ne zaman ayrılmak zorunda kaldığımızı anlamıyordu ve sistemde hiç olmaması gereken bir ailenin yanına yerleştirilmişti. Ama şükürler olsun ki bu kısa sürdü. Cormick'lerle birlikte olduktan sonra hayat bir süre sıkıcı geçti. Sonra Kathryn henüz on dokuz yaşında üniversite birinci sınıf öğrencisiyken Benny'ye hamile kaldı. O noktada bakış açısını değiştirmesi ve hayata daha farklı bakması gerekiyordu ama hamile olduğunu öğrendiği andan itibaren o çocuğu istiyordu. Seçenekleri vardı ama tek şey bunu *nasil* yapacağıydı, yapıp *yapmayacağı* değil. Neyi seçerse seçsin benim desteğimi aldı. Benny'nin babası hiç ortalarda yoktu, mahalleden biriydi. Bir parçam Kathryn'in adama hamile olduğunu söyleyip söylemediğini merak ediyordu ama bunun benim için bir önemi yoktu.

En azından. Benny büyüdükçe, eminim biyolojik babasının kim merak ediyordur.

Bir süre bekar bir anne olarak mücadele etti. Okulu bitirebilmesi için ona maddi yardımda bulundum ve koruyucu annemiz de Benny'yi büyütmesine yardımcı oldu. Kat eski kocasıyla Benny sekiz yaşındayken tanıştı. İyi bir adam olduğunu düşünmüştüm ama insanlar değişir. Bir pislik olduğu ortaya çıktı, başka bir kadınla birlikte oldu ve görünüşe göre çok içiyordu. Kathryn onu defalarca beladan kurtardı ve sonra diğer kadını öğrendiğinde, bu bardağı taşıran son damla oldu ve ayrıldı. Kathryn ona kağıtları tebliğ etti ve Strutt's Peak'e taşınmaya karar verdi. Neden burayı seçtiğine dair hiçbir fikrim yok ama özellikle de önümüzdeki ay boyunca bir iş için burada olacağımı düşünürsek mükemmel oldu. New York'a dönmeden önce yerleşmelerine yardım edebilirim.

"Ben çıkıyorum anne." Benny sandalyesinden kalkıyor ve tabağını lavaboya götürüyor. Ceketini kapıldığı gibi geri geliyor, onu yanağından öpüyor, sonra da bana sarılıyor.

"Seni seviyorum, evlat. Pazartesi günü okuldan sonra yürüyüşe çıkacak mıyız?"

"Kesinlikle. Sen atıştırılmalıkları getir. Bütün aldım."

"Emin olabilirsin." O gülümsüyorum.

Kız kardeşime bakıyorum, o da kırmızı şişenin kalanını bardağına dolduruyor. "O harika bir çocuk, Kat. İyi iş çıkardın. İyi iş çıkardığının yaşayan, nefes alan bir hatırlatıcısı."

Bana gülümsüyor, gözlerini hâlâ biraz dolduruyor. "Biliyorum. O benim ve babasının en iyi parçaları."

Dairenin etrafına bakıyorum. "Sanırım biraz ilerleme kaydettik. Burası artık yaşanmış görünüyor. Burada her şeyin paketinden çıktığına inanamıyorum. İçeri girdiğimde o kutu yığını oldukça göz korkutucuydu."

Bana baktı. "Bana şu iş için geldiğin kasabadan bahset. Böyle bir yerde iş kabul edeceğini düşünmemiştim. Müşterilerinin çoğu büyük şehirlerde."

"Doğru, ama Riggs ailesi için. Onları hiç duydun mu?"

"Oh, evet. Riggs ailesini burada herkes tanır ve onlardan karşılaşmak fazla zaman almaz. Birkaç haftadır buradayım ve o çocuklar ve otoriter kız kardeşleri hakkındaki tüm dedikoduları duydum. Benny de geçen gün dükkânda çalışırken onunla karşılaştığını söyledi." Bana , bekliyor. Neyi beklediğini biliyorum.

Kathryn sandalyesinde kaykılmış, bana bakıyor, kırmızı şarap sersemliğiyle gülümsüyor. "Benny onun çok ateşli olduğunu söyledi."

Şarabımdan bir yudum alıp kız kardeşime bakıyorum, yeğenimin değerlendirmesine tamamen katıldığımı yüzümden okumamasını umuyorum. Onu en son gördüğüm zamanı düşünmeden edemiyorum, az önce geldikten sonra kızarmıştı. Adımı nasıl inlediğini. Kendine dokunurken vücudunun nasıl hareket ettiğini. Bunu tekrar yapacağını göreceğime dair ona söz vermiştim. "Oh, öyle mi? İlginç bir grup. Havuzlu evlerinde kalıyorum, bu yüzden en küçük kardeşi oldukça iyi tanıdım. Law. İyi bir adamdır."

"Ve?"

"Ve ne?" Gülüyorum ve omuzlarımı silkiyorum. "Tamam, evet, muhtemelen tanıdığım en güzel kadın, ama aptallık edip onunla bir şeylerin peşinden koşacak değilim." *Ben lanet bir yalancıyım.*

"Neden olmasın?" Gülüyor.

"Ne demek neden olmasın? Bu projenin patronu o. Ve bir süre burada kalmayı planlamıyorsan peşinden gideceğin türden bir kadın değil. Ve ben . Ayrıca, Riggs ailesiyle olan bu bağlantıyı berbat edersem Luce beni öldürür. Çok fazla kayıp ve etkileyebileceği başka girişimler var."

"Tamam, orada duyduğum tek şey, 'O çok güzel, falan filan. Duygularımı kaptırmaktan korkuyorum, falan . Hey!" Az önce kafasına fırlattığım peçeteyi kaldırarak duymam gerektiğini bilmediğim bir şey söyledi. "Ne zamandan beri kalacak bir kadın bulmakla ilgilenmiyorsun? Belki de yarattığın bu büyük adam olmayı bırakıp, bir değişiklik için olmak adam olabilirsin? Biriyle harika bir şeyler yaşayamayacak kadar hasarlı değilsin, ağabey."

soğuk bir bilgelik kovanı atmayı kız kardeşime bırakın.

Söyleyecek başka bir şeyim yok, bu yüzden onu alnından öpüyorum ve sonra akşam yemeğine getirmek için birkaç şey almaya .

Everly

ASHER RIGGS BİR GÜÇTÜR. HERKESİN SAHIP OLDUĞU İÇİN ÇOK ŞANSLI OLMASI GEREKEN TÜRDEN BİR GÜÇ.

yaşıyor. Babam zeki, sevgi dolu, gürültücü ve her zaman zirvede. Profesyonel hayatından hobilerine kadar konuda. Babamın hiçbir özelliği yoktur. Strutt's Peak'e yeni gelenlerin çoğu belediye başkanı olduğunu, herkesi tanıdığını ve zamanını toplumda aktif olarak yer alarak geçirdiğini düşünür ama öyle değildir. Sanırım , belki de ben üçüncü , yeterli sayıda insan onun adını belediye başkanlığı için oy pusulasına yazdı ve o da kazandı. Yine de reddetti. İşini kurmaya çok yatırım yapmıştı. Bir de dört genci tek başına büyütme. Aynı zamanda futbol sahasının yeniden için yeterli parayı bağışladığı yıldır çünkü Michael ve Law babamın ödüllü safkanlarından bazılarıyla bir at yarışı düzenlemeye karar verdiler.

Bunun için onlara yeni bir göt deliği açacağını düşünürsünüz ama bunun yerine onlara hayal kırıklığına uğradığını söyledi ve Ash Riggs'ten gelen *bu* sözler herhangi bir azarlama veya cezadan çok daha zarar vericidir. Yine de o böyle biri. Saygı duyulan biri. Etkili. Bir baş belası.

Patlamış bir lastikle Strutt's Peak'e geldi ve annemle tamircinin dükkanının karşısındaki lokantada tanıştı. Birbirlerine deli gibi aşık olmuşlar. Ve annemi hiç terk etmedi. Annem bile.

"Balkabağım! Gel buraya. Şömine için yardıma ihtiyacım var. Bu lanet baca açık kalmıyor..." Kapıyı açıp ortasında devasa bir şömine bulunan büyük oturma odasına girdiğimde gördüğüm tek şey babamın alt yarısı. Bu muhteşem bir ev ve biz de içinde büyüyecek kadar şanslıydık. Çiftliğin çoğunu babam inşa etti ve yıllar içinde geliştirdi, ancak bu şömine başından beri buradaydı. Satın alma kararını bunun verdiğini söylüyor. Bir de arazisi ve manzarası tabii ki.

"Şu taraftaki kolu çekin, ben de demir çubuğu kullanarak bu parçayı açık tutayım. Buraya birinin gelip bunu tamir etmesi gerekiyor."

"Tamam, ama beyaz bir kazak giyiyorum. Buradan her tarafım is içinde çıkmasam iyi olur." "İşte oldu. Her şey hazır." Eğilip bacadan çıktı. "İs yok. Manken gibi görünüyorsun."

Bu, balkabağım. Daha sonra bir randevun var mı?"

Onu yanağından öperim. "Randevum yok. Sadece yeni bir kazak giymek istedim, hepsi bu."

Hafifçe kısılmış gözlerle bana bakıyor, ellerini kemerinden sarkan bir beze siliyor, sonra mutfığa giriyor. "Yani bu Jack denen adamın da yemeğe gelmesiyle bir ilgisi yok mu?"

"Ne?! Hayır. Geldiğini bile bilmiyordum. Bilseydim bile, hayır. Bu yaşta artık kadınların kendileri için giyindiğini bilmen gerekir, erkekler için değil." Burada çok açık bir şekilde yakalandım. Jack'in geleceğinden emin değildim ama Law'ı tanıyordum ve onu bize katılması için davet etmekten kendini alamayacağını biliyordum.

"Yaşlılık." Ofluyor. "Elli dört yaşındayım, balkabağım. Bu yaşlılık değil. Hey, diğer kızım nerede? Seninle gelmedi mi?"

"G? O da burada olacak. Sanırım tatlı getirmeyi planlıyordu." "Güzel."

Onu zamandır görmemiştim. O havai fişegi özledim."

Bir bardak alıp biraz su dolduruyorum. "Hiç limon dilimin var mı baba?"

"Limon votka ya da cin içindir, su için değil, balkabağım. Yani limon istiyorsan, *babanla* bir kokteyl içmelisin."

Genişçe gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Kazanamayacağım bir mücadeleye girmenin faydası yok. Ayrıca, ben

bir içki kullan. "Güzel. Son Limoncello partinizi denemek istiyordum."

"Mükemmel seçim." Babamın tam donanımlı barı son teknoloji ürünü. Musluktaki bazı yerel biraların yanı sıra, topaklar, küpler, küreler konusunda uzmanlaşmış bir buz makinesi var. Konuklara sunduğu kokteyllerin çoğunda otlar veya sedir dumanı gibi mükemmelleştirdiği bir tür infüzyon olduğundan bahsetmiyorum bile. Kokteyllerini çok ciddiye alıyor.

"Bu aynı zamanda seninle ne kadar gurur duyduğumu tekrar söylemek için de iyi bir zaman." Kadeh için içkisini havaya kaldırıyor. "Sen ve kardeşlerin o yönetim kurulu toplantısında beni çok gururlandırdınız ve bu işin önümüzdeki birkaç yıl dümende siz varken neye görmek beni gerçekten heyecanlandırıyor. Daha fazla gurur duyamazdım. Şerefe, sevgili kızım." Babam sulu gözlerle kadehimi tokuşturuyor ve kadeh kaldırıyoruz.

Ben daha o anın değerini anlayamadan mutfağın yan kapısı çarparak açıldı. "Önce benimle konuşmadan öylece değişiklik yapamazsın dostum. Bu işler böyle yürümez Michael," diyor Law içeri girerken yüksek sesle.

Michael açıkça, "Yeni plan bu," diye yanıtlıyor. Onları henüz göremiyorum ama duyabiliyorum. İçlerinden biri tezgahın üzerine bir sürü bırakıyor.

"Dostum, neden? Neden önce benimle sonra birlikte çözmüyoruz? İnsanları öylece arayıp onlara ihtiyaç olmadığını söyleyemezsin. Sözleşmelerine göre bazılarına hâlâ ödeme yapmamız gerekebilir."

Babam soru sorar gibi bana bakıyor. Omuz silkiyorum. Neden bahsettiklerine dair bir fikrim var ama şu anda iş hakkında konuşmak istemiyorum. "Michael, garajın yanındaki odunları getir lütfen."

Omzumun üzerinden Law'ın akşam yemeği için şarap şişeleri koyduğu yemek masasına doğru bakıyorum. Bana bakıyor ve başını sallıyor. ". Şu anda bunun hakkında konuşmuyorum, biliyorum. Daha sonra konuşuruz ama *biri* planlarımı bozmaya karar vermiş ve bana haber bile vermemiş!" Law nefesini dışarı üflüyor. "Sadece benimle konuşmuyor, biliyorsun. Yani, aynı lanet evde yaşıyoruz ve benimle konuşmuyor. Başkalarından bir şeyler öğrenmem gerekiyor. Siktir , boş ." Babama doğru ilerliyor, ona kocaman sarılıyor ve sırtına bir tokat atıyor. "Onlardan birine ihtiyacım var. Siz ne içiyorsunuz?"

"Limoncello."

İğrenç bir surat yaptı. "İğrenç. Burbon ." Babam ayağa kalkar. "Dur, ben doldurayım. ister misin?"

Michael içeri girdiğinde dikkatim tekrar mutfağa yöneliyor. Ona kaşlarımı kaldırıyorum ve sessizce Law'ı bu kadar kızdıracak ne yaptığını soruyorum.

"İyi misin?" diye sordum.

Law araya giriyor. "Neden onun iyi olup olmadığını soruyorsun? Şu anda *beni* beceren o."

Gözlerimi Michael'dan ayırmıyor, benimkilerle buluşmasını bekliyorum. Aklından bu durumu nasıl dağıtacağını geçirdiğini biliyorum. Birkaç saniye sonra bana bakıyor ve ben de ona gülümseyerek bunu halledebileceğimi söylüyorum.

"Bu konuyu Pazartesi günkü pazarlama toplantısında konuşabiliriz ama Michael benim onayımı aldı. Bu konuyu daha önce açmadığım için ben suçluyum. Baharlık yeni üreticiden geri almaya çalışırken dikkatim dağıldı ve bu konuyu sana açmayı unuttum. Michael'a sadece ilerlemesini söyledim."

Michael'ın bana baktığını ve neden onun için mücadele ettiğimi merak ettiğini hissedebilmeme rağmen onunla ilgilenmiyorum.

"Ev, biliyorsun..." Gerçek Law tarzında, daha fazla drama için oflayıp pufluyor ve duraklıyor. "Peki, tamam. Gidişatı beğenmediğimden değil, sadece teknik olarak gerçekleşmeden önce onaylamam gereken bir değişiklikten haberdar olan son kişi olmaktan hoşlanmıyorum."

Law benimkinin yanındaki sandalyeye çöküyor ve kıyafetimi incelerken bana bir bakış atıyor. "Neden şık giyinmiş görünüyorsun?"

"Giymiyorum! Babama bunun sadece yeni bir kazak olduğunu ve kot pantolon giydiğimi söyledim!"

Mutfakta ayak sesleri ve şangırtılar duyuyorum ve Henry'nin sonunda yemeği hazırladığını anlıyorum. Yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakmayı ve iş hakkında ya da bugünkü kıyafet seçimlerimin ardındaki motivasyon hakkında daha fazla tartışmaktan kaçınmayı tercih ederim. Law'ı ikna etmek kolay ama o aptal değil. Neden tipik Pazar yemeği üniformam olan siyah yoga pantolonu ve sweatshirt giymediğimi çok iyi biliyor.

Henry sobanın arkasından homurdanarak, "Eğer yardım etmek için burada değilsen, o zaman çık dışarı," dedi.

"Ben salatayı hazırlayayım. Şuradaki duvardan kesme tahtasını uzatır mısın?" Buzdolabından marul, salatalık ve kerevizi çıkarıp duruluyorum.

"Bu gece hâlâ şu Olimpiyatçıları mı eğlendiriyorsun, yoksa tüm ilgini kendimize mi çekeceğiz?" Salatalığı soyarken Henry'ye bakıyorum. Fırından çıkardığı patlamış üzerine sürmek için ballı tereyağı kesmeye başlıyor. Burası çok güzel kokuyor; ekmek, tarçın ve pastırmanın tuzlu ve tatlı bir bebeği varmış gibi.

Henry karmaşık biri. Çoğu zaman huysuz bir pisliktir ama bana göz kulak olur. O benim koruyucum ve arasında gerçekten en özverili olanı. Onun bu yönüne ulaşmak biraz zaman alıyor, ama bir kez oraya ulaştığınızda, sanki iç çembere ulaşmış gibi oluyorsunuz. Kısa cevapları ve homurtuları iş yerindeki pek çok insanı hizada tutar. Gerektiğinde korkutucu olabiliyor ve gerektiğinde korkutucu olabilen tek kişi güzel.

Fırından yeni çıkardığı çörek benzeri küçük ekmeğe ağzımın suyu akıyor, kokusu tezgahın üzerinde duran tütsülenmiş etle nefis şekilde karışıyor. Yemek Henry'nin sevgi dili. Onun mutfakta olduğu Pazar yemeklerini dört gözle bekliyorum, ki geri yemek planlamasında biraz daha basit olduğumuz bu yemekler çok oluyor.

"Bu Olimpiyatçılar 4. çeyrek kârımızı üçe katlayacak olanlar, yani evet, eğer beni ararlarsa ve onlarla çıkmamı isterlerse bunu yaparım, Ev."

"Biliyorum, ."

Henry, Kış Sporları işimizin tüm yönlerini denetliyor. Sattığımız ekipmanlardan, taşıdığımız markalara, snowboard, helikopterle kayak, toz kedisi ve yağ bisikleti gibi hizmet verdiğimiz gezilere kadar her şey. siz koyun, Henry . Maceralarımızı tanıtmaları ve kendisine bir iki şey göstermeleri için rekabetçi sporlarda dünyanın en iyilerinden getirdi. olmanın en iyi yolunun bu olduğunu söylüyor. O ve Michael, temel sporu planlayanlar oldukları için geziler veya maceralar inşa için birlikte çok ve buz tırmanışı gibi ton dikkat çeken bazı çapraz şeyler de yaptılar.

Bu geceki ruh halini ölçmek için ona bakıyorum. Diğerlerine kıyasla daha iyi bir ruh hali içinde görünüyor. "Milo'yu antiloptan geri alabildin mi?"

Bana bakıyor ve yüzüne hüznü görebiliyorum. Kısa sürede kayboluyor ve bana ısırarak karşılık veriyor: "Ev, onun hakkında konuşacak havada değilim."

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum. İsterseniz, o çalışırken evine girecek birini tutabilirim ve tüylü yeğenimi geri alabilirler. Eminim farkına bile varmaz."

"Ona iyi . Gezegendeki en kötü insan olabilir ama o köpeğe bana davrandığından daha iyi davranıyor, o yüzden çok endişelenmiyorum."

Ben bir şey söyleyemeden, etin bulunduğu kesme tahtasını kaptığı gibi yemek masasına yöneliyor. "Yemek hazır!"

Mis gibi kokan börek sepetini taşıyorum ve G'nin nihayet görüyorum. Babam ona bir içki koyarken elleriyle konuşuyor. Michael genelde oturduğum yerin karşısına oturuyor.

ve herkes oraya giderken bekler. "İyi misin?"

Bardağına su başını kaldırmadan gülümsüyor. "Evet, Everly."

"Everly!" Giselle bir elinde büyük bir kadeh kırmızı şarap, diğer elinde sarılmak için uzattığı eliyle şarkı söyleyerek yanıma geldi. "Neden giyindin? Bundan sonra ateşli bir randevun mu var?"

Ben daha bir şey söyleyemeden, Law benim konuşma şeklimi taklit etmeye çalışarak araya girdi. "Sadece *yeni* bir *kazak* giymek istediğini söyledi."

İkimiz de garaj yolundan gelen bir motosikletin sesine bakıyoruz. Law bana gülümsüyor ve "Ama bence o çok dolu ve Jack'in bu gece geleceğini *umuyordu*" diyor.

"Sen neden ? Cidden Law, ortada bir şey yokken bir şey başlatacaksın. Akşam yemeği için güzel görünebilirim. Henry eşofman giymiyor. Bekle, Henry, sen neden eşofman giymiyorsun?" Konuyu zekice değiştiriyorum ve boynumu tekrar iri yarı kardeşime çeviriyorum. Şimdi herkes Henry'ye ve onun yıpranmış kot pantolonu ile kömür grisi gömleğine odaklanmış durumda.

Kimse Henry'ye daha fazla baskı yapamadan Law ön kapıya doğru bağırır, "İçeri gelin!"

Jack bir elinde kadife bir çanta içinde bir şişe, diğerinde de bir çeşit tatlıyla babamın evine girdi. Anında ateşlendim. Yanaklarım kızardı. Dürüst olmak gerekirse, tatlı gibi görünüyordu. Siyah deri moto ceket, beyaz Henley gömleği ve kot pantolonunun üzerinde. Onu çekerken yumruğumu ısıırıyorum.

"Jack, bu ekibin çoğunu tanıdığını biliyorum ama babam Asher Riggs ile tanışmadın."

Jack odanın içinde masanın başına doğru ilerlerken babam oturduğu yerden kalkıyor. "O zevk bana ait, efendim."

"Jack, seninle tanışmak harika evlat. Duyduğuma göre markamızı biraz sarsan yaratıcı . Fotoğraf çalışmalarını beğendim." Babam el sıkışırken eğiliyor ve ekliyor: "Bana her yıl Body Issue'yu yapmanın nasıl bir şey olduğunu anlatman . Eminim güzel hikâyelerin vardır."

Jack babamın yanındaki koltuğa oturuyor, ki o da benim yanımda. "Kesinlikle. Çok fazla kişilik kabartması ve stratejik olarak yerleştirilmiş uzuvlar." Megawatt gücündeki gülümsemesini takınıyor ve gamzeleri ortaya çıkıyor. Tanrım, bu şeyler ortaya çıkmadan önce gerçekten duyurulmalı. "Belki yemekten sonra bir içki paylaşabiliriz efendim. Law bana ona mükemmel Old Fashioned yapmayı öğretenin siz söyledi. Onlardan bir tane daha alabilirim."

Jack bana bakıyor. Onu çevresel görüşümün dışında görebiliyorum ve bana bakıyor. Bana gülümsüyor, çünkü gözleriyle karşılaşmamak için elimden geleni yaptığımı biliyor. Çok çocukça davranıyorum ama geçen gecedan sonra ona nasıl bakacağımı bilemiyorum. "Everly, seni gördüğüme sevindim. Çok güzel görünüyorsun." Gözlerinin içine bakmadan gülümsüyorum. Eğilip bana yaklaşıyor. "Önündeki kırmızı şişeyi bana uzatır mısın?"

"Sh-mure. Tabii. Evet. Kırmızı," diyorum, garip bir şekilde yüksek sesle. Aldım ve pinot karışımını bardağına döktüm. Bu da neydi böyle, *schmure*? Adamla ilgili bir cinsel fantezim var... tamam, bir de karşılaşma, tabii karşılaşma bile diyebilirim, ve ben gafil bir aptalım. Ben o kişi değilim. Sonunda ona bir bakış attığımda, hâlâ bana görüyorum. Elimde olmadan bir gülümseme ve nefes almama yardımcı olan gergin bir kahkaha patlatıyorum. Yukarı baktığımda herkesin etkileşimimizi izlediğini görüyorum. Law ve babam gülümsüyor, Michael kaşlarını çatıyor ve Henry bana aptalmışım gibi kısık gözlerle bakıyor. *Güzel*.

G sessizliği bozar ve Henry'ye bakar. "Bugün ayı gibi davranmanın bir nedeni var mı, yoksa bu hafta için insanlara hırlama kotanı doldurmadın mı?"

Henry onun yorumuna aldırmadan tabağına bir porsiyon pastırmalı çıtır Brüksel lahanası koymaya devam eder. "Kota falan yok. Kendimden başka bir şey olmaya çalışmıyorum. Belki ayıyı ortaya çıkaran sensin, *Jizz*. Al, risotto'nu ye."

İşte umduğum sakin ve sessiz akşam yemeği gidiyor. Eğer bu ikisi birbirlerine sataşmaya başladıysa, işlerin kontrolden çıkması an meselesi.

"Neden bana *böyle* seslenmekte ısrar ediyorsun, Hankey?" G ona hırlarken dişlerini sıkıyor. "Beni önce on beş dakikadan fazla duramıyorsun. Neden böyle yapıyorsun, Jizz? Herkes sadece sana ilgi gösterdiğinde mi mutlu oluyorsun? İlgi çekmek için bu kadar zorlanıyor musun?" Henry dönüyor ve ona doğru eğiliyor, kirpiklerini kırıştırırken şeytani bir gülümseme yayıyor.

"Sana olmaktan ayağımı o küçük bahanene sokmaya ne kadar çabuk geçebileceğimi göstermeden önce kişisel alanımdan uzak dur-"

"Bu kadar yeter, siz ikiniz," diye araya babam.

Şaşırtıcı bir şekilde, şimdilik bıraktılar. En iyi arkadaşıma kocaman gözlerle , sözsüz bir şekilde bunun ne olduğunu soruyorum. O sadece omuzlarını silkiyor ve tabağındaki risottoya odaklanıyor. Her ne kadar birbirleriyle aynı odada bulunmaya katlanamamaları da Henry her zamanki gibi ona vejetaryen bir tabak hazırladı ve her ihtimale karşı mutfakta onun için de bir ızgara peynir olduğuna yüz dolarına bahse girerim. Henry'nin olduğu ya da olmadığı her yeri fark etmek için elinden geleni yaptığından bahsetmiyorum bile.

Bu oyalanma sadece bir ya da iki dakika sürüyor ve aklım tekrar yanımdaki şeker adama . Sadece birkaç gece önce beni mastürbasyon yaparken gördüğü için utanmam gerektiğini biliyorum, ben orgazm olurken birkaç adım ötemde durdu, sanki bu onun kişisel izlemesi için bir şovmuş gibi. Utanmalıyım ama utanmıyorum. Bunu her düşündüğümde, onun beni izlediği, dikkatle incelediği düşüncesi beni daha da tahrik ediyor. Seks konusunda utangaç biri değilim, ama aynı zamanda çok bilgili de değilim. Teşhirci biri olacağımı ya da vücudumu çok az tanıdığım birine göstermek isteyeceğimi hiç düşünmemiştim.

Orada öylece durmuş beni izliyordu ve ne kadar süre izlediğini bile bilmiyordum. Fantezimin bir parçası da onun beni izlediğini ve sonra da becerdiğini hayal etmektir, bu yüzden gözlerimi açtığımda ve onu orada dururken gördüğümde, bu uçuruma sürükledi ve bir orgazm geçti. Çıldırarak için onu durdurmak mümkün değildi.

"Ne düşünüyorsun, Ev?" Law sordu.

Hiç dikkatimi vermiyordum.

"Ne hakkında?" Masadaki en küçük kardeşime bakıyorum. O cevap vermeden önce, masanın altında sıcak bir bacağın yan tarafıma dayandığını hissediyorum ve içimde bir heyecan dalgası dalgalanıyor. Uzaklaşmak gibi bir niyetim yok.

Jack'aramızda bu küçük kirli sırrın olması beni tahrik ediyor ve tenimi ateşe veriyor. Ona bakıyorum. O da bana bakıyor ve bacağımı hafifçe dürtüyor. Bu kadar küçük bir hareket beni biraz tahrik olmuş hissetmekten sıcak ve rahat hissetmeye dönüştürüyor. Sanki ona sokulmak ve sokulmak istiyorum. Kendimi onun üzerine atıp mırıldanmaktan bir sevgi daha uzaktayım. Ben nasıl böyle biri oldum?

"Sabah ofise gitmeden önce Breakfast Nook'a gitmeye ne ?" Law öneriyor. "Jack de bizimle gelecek. Olası bir buz fırtınası Harley'ine pek iyi . Jack, sanırım geçen geceki iki kız çalışıyor ve onları jakuziyi denemeye ikna edip edemeyeceğimi görmek istiyorum." Jack'e kaşlarını oynatıyor. Ve bir anda yanımdaki adamın gerçekliğine geri döndüm. Dünyaca ünlü fotoğrafçı, tam bir Amerikan playboyu, GQ'nun ona verdiği klişeleşmiş unvan her neyse. Jack kesinlikle tek bir şey ve o da geçici bir demirbaş. Bu da tüm bu duyguların kalması gerektiği anlamına geliyor. O saklayabileceğin türden bir adam değil.

Ve onu tutmak isteyeceğimi bilecek kadar kendimi tanıyorum.

Jack

YAKLAŞIK BİR SAAT SONRA YEMEK TAMAMLANDI VE MASA . GÖRÜNÜŞE GÖRE

Giselle bana uzmanlaştığı dövme tekniklerinden biri olan suluboya hakkında bilgi verirken temizlik kısmı temizleme, yıkama ve kurutma ile yapılandırılmış bir rutine indirgendi. Bir şeyler içmek için dışarı çıktığımızda, buranın dış mekan düzeninin neredeyse iç mekan kadar geniş ve etkileyici olması beni şaşırtmadı.

Biri benden şimdiye kadar bulunduğum en inanılmaz yeri söylememi istese, her zaman Prag'da bir çatı katı, Toskana'da bir villa veya Cayman Adaları'ndaki plajlar gibi ikonik bir yer söyleyeceğimi düşünürdüm, ancak şu anda Strutt's Peak'teki Asher Riggs'in Çiftliği'ni geçebilecek yer hayal edemiyorum. Muhteşem bir yer ve ben daha gündüz bile görmedim. Buranın sabahları ve gün batımı sırasında aldığı ışığı hayal edebiliyorum. Evin ana katındaki her şey mükemmel bal rengi bir sıcaklıkla yıkıyor olmalı.

"Jack, dünyanın en iyi sporcularından bazılarıyla çalışmak bir şey? Hepsi büyük egolar mı?" Asher Adirondack sandalyesinden soruyor. Geniş arazisine bakan taş verandanın ortasında duran büyük boy ateş çukuruna doğru ilerliyoruz, arka planda dağların ana hatları var. İçeride kalan tek kişi Everly'ydi. Son karşılaşmamızdan beri beni gördüğü için sarsıldığı belliydi ama yemekte masanın altından bacağını okşarken bana doğru nasıl eğildiğini de görmezden gelemem. Yaklaşmak istedim ama . Ona bir şekilde dokunmam gerekiyordu.

"Kişilikler karışık. Bazıları diğerlerinden daha fazla dikkat çekmeye çalışıyor. İnanabiliyor musunuz, erkek olimpiik yüzme takımı uzun süredir NFL'de oynayan bazı sporcularla başa baş gidiyor. Genel olarak, sporcuların çoğu inanılmaz derecede ve gerçekçi. En az pislik var. Vücut imajı çekimleri için bu sporcular utangaç değil. Çoğu sporlarını geliştirmiş ve bunu yaparken de vücutları onların enstrümanları haline gelmiş. Hepsi güçleri ve hatlarıyla gurur duyuyor ve dürüst olmak gerekirse bu konuları bu kadar iyi yapan da bu. güven. Pozisyonlar ..."

Gülümsüyorum ve içkime bakıyorum. "Onlardan hareket etmelerini isteme şeklimiz rahatsız edici ama sonuç buna değer. Ve bu sadece onların popüleritesinden kaynaklanmıyor." Bir an duraksıyorum, bunu iddialı görünmeden ifade etmeye çalışıyorum. "Bu sporcuların ulusal ya da dünya sahnesinde yarışabilmek için çok kısa bir süreleri var. Tüm hayatlarını alıyor ve sonra sadece bu seçkin birkaç kişi bulundukları seviyeye ulaşıyor ve bu çok kısa sürüyor. Dolayısıyla, özellikle bu sayıda yer almak, onların spot ışıklarını artırmanın bir başka yolu."

"Sen de bu adamların çoğuyla arkadaş oldun, değil mi?" Michael tartışmaya dahil olur.

Başımı salladım. "Evet, iş sayesinde tanıştığım en iyi arkadaşlarımdan bazıları profesyonel sporcular. Bazıları emekli oldu ama çoğu hâlâ oynuyor ya da yarışıyor. Henry, muhtemelen dostum Shae McKenna ile bir ya da iki kez tanışmışsındır. Antrenman yapmak için sık sık Colorado'ya geldiğini biliyorum."

Law şarabının üzerine öksürür. "Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun? Henry, bir dakika içinde kışına tekmeyi ." Bana döndü. "Lütfen bana şu dost kolunu menajerini telefona çağırabileceğimizi söyle. Gelecek yıl için onu kış pazarlamasına dahil etmek isterim."

"Elbette. tanıştırmaktan mutluluk duyarım."

"Henry Montana Riggs, bildiğin ve benden sakladığın diğer dünya çapındaki sporcular hakkında şimdi konuşsan iyi olur! Kendimi ihanete uğramış hissediyorum. Yani, hadi ama dostum!"

Giselle o kadar çok gülmeye başlar ki neredeyse boğulacak gibi olur. "Henry Montana?! Bu... bu sadece

En güzel günüm. Lütfen, lütfen, bana göbek adının bu olduğunu söyle, Hankey? Burada açılacak o kadar çok şey var ki."

Henry başını yavaşça doğru çeviriyor ve kulağına eğilerek kahkahalarını anında susturan ve yanaklarını pembeye çeviren bir şey söylüyor. Orada tam olarak ne bilmiyorum, ama her ne ise, saf eğlence.

sürgülü kapının açıldığını duyuyorum ve bize katılacağını bildiğim için biraz daha uzun oturuyorum. Şöminenin karşısında boş bir sandalye var ve bir yanım onun benim yanıma gelmesini diliyor. Onu görmeden önce hissediyorum. Serin gece havasındaki sıcak nefesi kulağıma çarpıyor. Portakal ve tarçın gibi kokuyor ve bir iniltiyi yutuyorum. Law ve Michael karşılaşmış olabileceği ünlü insanlar hakkında konuşurken Everly bana doğru eğiliyor. "Bunu sen de görüyorsun, değil mi?" Şimdi utanmış olan Giselle'e ve sinirlenmiş Henry'ye bakıyor.

Gülümsüyorum ve başımı çevirip bakıyorum, güzel ağzından sadece birkaç santim uzaktayım. "Bunu kaçırmak zor," diyorum. Tanrım, bu kadın çok güzel. Bakışlarını bir dakika daha üzerimde tutuyorum. Sol yanağında yeni fark ettiğim bir gamzesi var. Bu onu daha da çarpıcı kılıyor; seksi bir karışık tatlı. Bakışlarımı tekrar onunkilere yönelteyorum ve çekici gözleri beni kendine bağlıyor. Kahverengi ve biraz da yeşile dönüşen gözbebeklerini çevreleyen altın beneklerin tadını için bir saniyemi ayırıyorum. Ağzıma bakıyor. *Hoşuna giden bir şey görüyor musun?* Benim için doldurduğu cabernet'ten bir yudum almadan hemen önce biraz gülümsemekten kendimi alamıyorum. Az önce ne yaptığının farkına varıyor ve dikkatini tekrar topluyor, eğildiği yerden kalkıyor ve açık sandalyeye doğru yürüyor.

"Çok sayıda insan var, zengin insanlar olduğunu da eklemeliyim, bütünlüklü bir deneyim istiyorlar. Bir sporun ötesinde bir deneyim." Law, Everly ve Henry'nin yanında tutkuyla konuşuyor. Sadece vücut dilinden bile onun sattıklarını yutmadığını anlayabiliyorum. Ona bakmıyor, ateş çukuruna bakıyor ve yan bakışlar atıyor, da bana bu konuyu daha önce konuştuklarını ve hiç daha iyi gitmediğini düşünüyor.

"Yaratıcı gezilerden , ki bunlar güzeldir. Bir tanesine bile giderim ama *bizim* uzmanlık alanımız bu değil. Bu bizim iş modelimiz değil ve açıkçası, halihazırda üstesinden gelmek için yeşil ışık aldığımız tüm değişikliklerle birlikte, başka bir şey eklemek gereksiz bir risk gibi görünüyor."

Bir konuşmayı yönetebiliyor, hakkını vermeliyim ama Law'ın söylediklerinden tatmin olmadığını söyleyebilirim. Everly çukurun karşısındaki babasına doğru bakıyor, belki de onunla aynı fikirde olacak birini arıyor.

"Belki de bu onun liderlik edebileceği bir tutku projesi olabilir. Keşifsel olarak bakarsanız, nereye gittiğini görmek için neden test etmiyorsunuz?" Asher da katılıyor.

"Mesele bu değil baba. Ben sadece yapmamız gereken yatırımın geri dönüşünü göremiyorum. Law, eğer bunu yapmak istiyorsan, o zaman bana rakamları ver, laf kalabalığını değil."

"Ev, beni rahat bırak. Bunun harika bir fikir olduğunu biliyorsun ve neden bu ayak sürüyorsun anlamıyorum. Yani, eğer şirretleşmek istiyorsan, tamam, seninle orada buluşacağım. Tutku projen nasıl gidiyor? Bu konuda amigon kimdi? Hmm?"

"Aynı şey değil ve bunu sen de biliyorsun. Çok sınırlı bir risk vardı ve üstelik *ben* bunu yapmak . Bunu sendin."

"Gördün mü! İyi bir şey gördüğümde anlarım. Çok tutucu davranıyorsun. Bunu biliyorsun ve nedenini anlamıyorum." Law yenilmiş görünüyor ve bana bakıyor. Kahretsin, beni bunun dışında tut. Ne demek istediğini anlıyorum ama işe karışmayacağım. "Jack, arkadaşının bekârlığa veda partisi için Strutt's'a gelmeye ne dersin, yapman gereken tek şey sohbet etmek ve her şeyi planlamak?" Heyecanla öne doğru eğiliyor. "Helikopterle kayak gibi gündüz maceralarından ve ardından dağ kenarında puro ve viskiden bahsediyorum. Sonra gece, tipik bir şehvetli parti istemezsiniz."

Bu yüzden Strutt's Lodge'da kişisel bir tadım menüsü, profesyonel düzeyde bir poker oyunu ve biraz da göz zevki planlıyoruz. Tabii eğer istenirse."

"Kulağa özel ve pahalı geliyor ama bir erkek hafta sonunu çok isterim." Law, bir yıl boyunca tatlı yemedikten sonra ona en sevdiği ikramı sunmuşum gibi görünüyor. Aynı anda bir ayı tuzağına bastığımı ve canımın çok fark ediyorum.

Ateşin karşısından Everly'ye bakıyorum ve o da bana bir bakış bile atmadan, "Tabii ki kulağa harika geldiğini düşünüyorsun. Ben de o geziye gitmek istiyorum ama bu değil." Ofluyor. Bir dakika boyunca onu inceliyorum. "Şimdi pahalı ve özel erkek hafta sonunuzda bir ya da iki erkeğin kokain çekmeye karar veren ve sadece göz boyamak yerine fahişe kiralamak isteyen hıyar sarhoşlar olduğunu hayal edin. Başa çıkabileceğimizi sanmadığım şeylere kendimizi açmış oluruz."

"Ev, her zaman böyle şeyler söylüyorsun. Neden-?" Law sorudan kopar.

"Jack, bana birlikte adamların gecenin sonunda daha fazla eğlence söyleyemezsin. Bu ister uyuşturucu ister kız şeklinde olsun." Alaycı bir şekilde gülüyor. "Neden çok iyi bildiğine eminim. Hedef kitle sizsiniz!"

Şaka mı yapıyorsun? Beni böyle görüyor. Şaşırmamalıyım. Beni tanımıyor, sadece ünümü biliyor ama yine de içim yanıyor. Bu yorumla suratıma bir tokat yemiş gibi hissetmemeliyim ama hissediyorum. Ona duygusal bir karşılık vermemek için kendimi zor tutuyorum; çok kızgınım. Bunun yerine çenemi sıkarak ona bakıyorum ve nasıl cevap vereceğime karar vermek için bir dakika bekliyorum. Zehir gibi tükürdüğü kelimeleri geri almasını sağlayamadan ayağa kalkıyor ve babasına eğiliyor. "Baba, teşekkür ama bu gece bu konuda daha fazla şey duymak istemiyorum. Ben eve gidiyorum."

O kadar hızlı değil, prenses. "Dinleyin, bu benim şirketim değil, bu yüzden getiri veya yatırım ile ilgili ilk şeyi bilmiyorum ve önümde bunu destekleyecek bir araştırma yok, ama Law'a katılıyorum. Halihazırda sunduğunuz hizmetin gelecek vaat eden bir dalı gibi görünüyor. Ve bilginiz olsun, ben uyuşturucu kullanmıyorum. Tüm arkadaşlarımdan ne yaptığını takip etmiyorum, ancak zamanımı birlikte geçirmeyi seçtiğim insanlar sizin ağzınızdan çıkan klişeler değil. Kadınlar söz konusu olduğunda..." Omuzlarımı silkiyorum. Onun benim hakkımdaki dengelemeye ihtiyacım yok.

"Balkabağım, gitmen için bir sebep yok. Daha tatlıyı bile denemedik." Asher ona sarılır.

"Çoğunuzla evde görüşeceğim." Bir an için bana bakıyor ve ben onu bir köşeye sıkıştırıp alıngan ağzındaki varsayımları öpmek istiyorum. Everly Giselle'e doğru eğiliyor. "Seninle sonra konuşuruz, aşkım. Uzun bir hafta sonu oldu ve eve gitmeden önce yapmam gereken bazı şeyler var. Geldiğinde bana mesaj at, böylece evde güvende olduğumu bileyim, tamam mı?" Giselle başını sallıyor ve bana bir bakış atıyor. Ben arkadaşının gidişini izlerken o da beni izliyor.

Sürgülü kapı kapanır kapanmaz, Law ve Michael uzun süren konuşma hakkında tartışmaya başlıyorlar. Giselle sandalyeme doğru yürüyor ve koluma oturuyor. Daha yakına eğilip, "Kurallarıma göre, pislik gibi davranırsa bile her zaman onun tarafındayım. Bu yüzden onun ama şunu söyleyeyim" - bir dakika duraklıyor, belki de kelimelerini dikkatle seçiyor- "ona meydan okuyan ya da onu eleştiren pek yok. Bu adamlar bile." Şarabından bir yudum alıyor. "Bu yüzden dikkatli olun. Biri hakkında bir kez karar mı, o karar yapışıp kalır." Bir sonraki yudumundan sonra şarkı söylüyor: "Kendine bir düşman edinmiş olabilirsin Jack Deacon."

Gittiği için kızgınım ama beni bu ana getiren seçimlerime daha çok kızgınım. İnşa ettiğim itibar için pişmanlık duyuyorum, çünkü ilk kez birinin benim hakkımda ne düşündüğünü gerçekten önemsiyorum.

Everly

"ÖNÜMÜZDEKİ YIL İÇİN ÖZEL MARKA OLMAK İSTEYEN EN AZ ÜÇ FARKLI MARKA VAR.

Bu yılki kış sezonunda da aynı şeyin bir versiyonu olacaksa neden listeye bir tane daha ekleyelim ki?" Konferans sandalyeme oturdum ve pazarlama ekibi üyelerinin her birine bir yanıt vermeleri için baktım. *Circır böcekleri*.

Dün geceki aile yemeğinden dolayı hala sinirliyim. Dışarıdan gelenlerin, özellikle *de* aklımın profesyonel olmayan bölgelere kaymasını engelleyemeyecek kadar yakışıklı olanların aile işleriyle ilgili tartışmalara dahil olmasından hoşlanmıyorum. Haklı olduğu bir nokta olsa ve onun hakkında varsayımlarda bulunarak götlük eden ben olsam bile. Bunu söylediğimde yüzünü gördüm ve hemen pişman oldum. Tartışmaya girdiği için bile sinirlenmişim ama bu kadar kötü davranmamalıydım.

Sanki bir işaretmiş gibi, neredeyse onu düşünerek dikkatimin dağıldığını bilerek, Jack bir eliyle fotoğraf objektifini tutarken, askısı yanında rahatça sallanıyor ve diğer elinde hala dumanı tüten bir fincan kahve ile konferans salonuna giriyor. Fincanın sevimli logodan anladığım kadarıyla Brew & Books'tan geliyor. *Şu anda bir Hungry Eye kahvesi daha içebilirim*.

"Jack, bu toplantıya geldiğin için teşekkürler," diyor Law sandalyesinden kalkıp onun elini sıkarken. "Mükemmel zamanlama. Everly az önce ekibime önümüzdeki kış için münhasırlık isteyen başka bir markayı soruyordu. için senin de burada olman mantıklı olur diye düşündüm."

Law'a bakıyorum, Jack'in web sitesinin yenilenmesi için çalışan ve etkileşim içinde olan ekibin fotoğraflarını çekmek dışında neden başka bir nedenle burada olması gerektiği konusunda biraz kafam karışmış durumda.

"Law, buraya sadece yaratıcı nedenlerle geldim. Ekip etkileşiminiz hakkında bir fikir edinmek ve belki birkaç kare fotoğraf çekmek istiyorum, ama bu."

Jack arka taraftaki duvara yaslanmış, tam görüş alanımda. İçkisini yudumluyor ve sadece beni izliyor. Dikkati kaçınılmaz ve kendime dokunuşumu izleyişine geri dönüyorum. Bir kez daha. Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum ve bu düşüncelerin bir anlık görüntüsü beni anında tahrik ediyor. Bununla başa çıkmalıyım.

"Yeterince adil. Jack dördüncü şirketi dikkatime sundu ve aklınızdaki bazı sorular onların teklifinde de vardı. Bunu daha sonra tekrar gözden geçirebiliriz."

Law ve ekibinin geri kalanını görmezden gelip "Jack dördüncü bölüğü getirdi mi?" diye soruyorum.

Jack, "Ben de yönetim kurulundayım. küçük bir marka ama değer. Kışa özel bir üründen daha fazlası olabilir. Gelecekte bazı küçük şirketleri satın almayı düşünüyorsanız, şu anda ortaklık için hazırlar. İleride daha fazlası olabilir. Sadece bir fikir. Girmemem gereken bir senaryoya girmek istemem ama öylece durup izleyecek bir adam değilim."

Az önce...

Bu lanet herif kahvesine gülümsüyor.

"Komik çünkü tam olarak gördüğüm şeyin bu olduğunu hissediyorum. Oyunun doğru bir pozisyona giriyorsunuz ve orada öylece durup büyük laflar ediyorsunuz ama hiçbir şey yapmıyorsunuz. Bu çok hayal kırıklığı yaratıyor. Bu, oyuna geç girip araya girmekten başka bir şey yapmadığın üçüncü sefer oluyor."

Yudumlarken biraz boğuluyor.

Ona alaycı bir gülümseme veriyorum ve ekibin önerilerini hafta sonuna kadar istiyorum. Konferans odasından ayrılmadan önce yirmi dakika daha devam ediyoruz. Ben burada kalmıyorum. Her ne kadar o aptal seksi adama meydan okumak istesem de, bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorum. Ben de

Karmaşık, çok fazla ünü var ve çok fazla tehlike işareti var. Ayrıca muhtemelen ona bir özür borçluyum ve bunu ona kızgın olmadığım bir zamanda yapmak istiyorum. Diğer taraftan, iç çamaşırımı değiştirmek zorunda kalacağım, çünkü gizli imalarla sözlü tartışmadan sonra, sürekli kırbaçladığı gamzelerin parlamasıyla, neredeyse kendimi için uyluklarımı birbirine sürtmek zorunda kaldım. Neden onunla tartışmak ön sevişme gibi geliyor?

Nihayet ofisime döndüğümde, masamın üzerinde Brew & Books'tan aldığım büyük bir fincanla karşılaşıyorum. Normalde birinin isminin olması gereken yerde "Beautiful" yazıyor. Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bir yudum alıyorum. Bu bir Hungry Eye. *Çok güzel.*

Sonraki bir hafta boyunca, her gün sabahki ilk toplantımdan sonra masama döndüğümde, yeni favori kahve dükkanımdan bir fincan en sevdiğim kahvenin beni beklediğini görüyorum. Ve her gün, kenarına sadece *güzel* kelimesi karalanmış, başka bir şey yok. Neden ondan geldiğini bilmiyorum, ama tahminimce eğer öyleyse, Jack benim onunla ilgili algımı değiştirmeye çalışıyor. Ve işe yaramaya başlıyor.

Jack

"MUHTEŞEM BİR AĞZI VAR VE DÜRÜST OLACAĞIM JACK AMCA, DAHA ÖNCE HIÇ BÖYLE BİR AĞIZ GÖRMEMİŞTİM. Hayatım boyunca bu kızı öpmekten daha çok istediğim bir şey ."

"O zaman . Ona çıkma teklif etmekten ve bunu yapmaktan seni alıkoyan ne? Kahretsin!" kayaya tutunuyorum. "Tam bir pisliksin. Bana bunun kolay ve sakın bir yürüyüş olacağını söylemiştin."

"Birincisi, ben asla sakın ol demedim. Şikayet mi ediyorsun? Gerçekten mi?"

Gülüyorum ve alnımdaki teri siliyorum. "Şikayet etmiyorum, evlat. Senin etrafında daireler çizebilirim. Sadece biraz daha az yoğun bir şey bekliyordum. Bu sabah yola çıkmadan önce hiçbir şey yemedim."

Ağırlığımı duvardan yukarı çekiyorum ve patikanın tepesinde Benny ile buluşuyorum. "Vay canına. Burası beni etkilemeye devam ediyor. Sen ve annen yerleşmek için harika bir kasaba seçmişsiniz." Yeğenime bakıyorum ve hala bisiklete binmeyi öğrettiğim küçük çocuğu , ama bana bakan bir adam.

"Umarım burada mutlu ." Omzunu tutuyorum ama bir şey söylemiyorum. Benimle istiyorum, bu yüzden bunu yapabilmesi ona yer açıyorum. "Uzun babamla mutlu değildi, ama ben sadece-" Başını sallayarak derin bir nefes veriyor. "Yeni bir yerin onu mutlu edeceğini sanmıyorum. Yani, bu dükkânı ve gelen stresi üstlendi. Bu işe balıklama atlamış gibi hissediyorum."

"Annen buraya yeni bir başlangıç yapmak için geldi. Baban sandığı gibi bir adam değildi ve gittiği her yerde onunla karşılaşmaktan vazgeçmesi gerekiyordu. Bu sağlıklı değildi."

"Bunu biliyorum ama tek sorunun babam olduğunu sanmıyorum." Bir göğsüne doğru çekip kolunu koyuyor ve ufka bakıyor. Sabaha karşı olmasına rağmen, sonbaharda olduğumuz hava hâlâ nefes aldığımızı görebileceğimiz kadar soğuk.

"Aşağı inmeye ne dersin, ben de sana öğle yemeği hazırlayayım? Arkada takılırız ve sen de bana bu güzel ağızlı kızla ilgili oyun planını anlattırırın."

"Jack Amca?" Benny bana bakıyor, biraz teselli arıyor. "Sence annem iyi olacak mı? Onun için endişeleniyorum."

Yeğenim bu ilişkide olması gerekenden daha fazlasına tanık oldu. Uzun zaman önce çekip gitmek yerine Kathryn kaldı. Sadıktı ve bence kötü bir karardı ama bu benim hayatım değildi. Asla katılmadığım ama her zaman desteklediğim seçimler yaptı. için olduğumuz kişi buydu. Birbirimizin çapasıydık ama asla yol göstericisi değildik.

"Size doğru bildiğim bir şey söyleyebilirim, o da annenizin çok şey yapabilecek kapasitede olduğu. Çok şeyle uğraştığını biliyorum ama hayat onu böyle etkiliyor. Her zaman büyük bir şeyle uğraşıyor. Çocukluğumuzdan beri karşı bir şeyler vardı ve şimdi, yani şimdi, onu mutlu edecek şeyleri yapma sırası onda." Beni gerçekten duyduğundan emin olmak için omzumla onu dürtüyorum. "Buraya ikiniz için geldi. Yıllardır böyle bir yerde olmak istiyordunuz. Şehrin dışında, şeylere erişimin olan bir yerde. Hayalindeki bir anda kucağına düşmesi, doğudaki hayatının ağırlığı altından kurtulmak için ihtiyaç duyduğu itici güçtü."

Benny sadece başını sallıyor. Beni duyuyor. Yaşının çok ötesinde bir bilgelikle dolu kahverengi gözlerine bakıyorum. Yüz hatları incelmış, yanaklarından çok açıları kalmış, bu da onu eskiden olduğu çocuktan çok uzak gösteriyor. On yedi yaşında bir çocuğa göre olgun ve hepimizden çok daha zeki. "Burada olduğun için mutluyum Jack Amca. Seni görmeye, seninle vakit geçirmeye ihtiyacı vardı. Benim de senin yanında olmaya ihtiyacım var. Annem ve babamla olan şeyler çok yorucuydu. Sonra babam çekip gitti.

Taşındığımızdan beri o da bizden pek haber almak istemiyor. Bir yanım anlıyor ama bir da kızgın."

"Bunu yapmayın. Annenizin ya da babanızın olaylara verdiği tepkilerden memnun olmak zorunda değilsiniz. Annenize ne olursa olsun, babanızın sizi dinlemek için hala orada olmaması sorun değil. Bu onun suçu. Suçu üstlenmekte ya da affetmekte bu kadar etmeyin."

"Şehirde ne kadar kalacaksınız? Tatil boyunca burada olma şansınız var mı?" Benny sesinde bir parça umutla soruyor.

"Sözleşmem birkaç hafta daha devam ediyor ama ondan sonra bunu düşünmedim. Belki düşünürüm. Yeni yıla kadar buradan uzaktan halledemeyeceğim başka bir işim . Gerçi senin dairene sığmayacağım, o yüzden bir yer bulmam gerekecek."

"Riggs'lerin evinde biraz daha kalmaya ne dersin? Orayı kiralayabilir misiniz?"

Az önce çıktığımız son tırmanıştan inmeye başlıyoruz ve bunun gerçek bir olasılık olup olmadığını düşünmek için bir dakikamı ayırıyorum. "Şey, orada bazı karışıklıklar var, bu yüzden emin değilim. Bir yolunu bulacağım, merak etme. Her zaman başka bir şey kiralayabilirim. Sanırım biraz daha kalmak istiyorum. Annenle senin yerleştiğinizden emin olurum ve zaten Noel için geri dönecektim, seyahat masrafından da kurtulmuş olurum."

Ve böylece Strutt's Peak'te planladığımdan daha uzun süre kalacağım. Yeğenimle daha fazla zaman geçireceğim, kız kardeşime yardım edeceğim ve biraz daha uzun süre kalmamın nedeni bunlar olsa da, hemen etrafımda daha fazla bulunma şansına sahip olacağım akıllı ve inatçı bir esmer düşünüyorum.

Everly

HAFTA ORTASI İÇİN, CUMA GÜNÜNE ÇOK BENZİYOR. MASAMDAN BAŞIMI KALDIRIYORUM VE

Ofisin sessizliğini fark edip topuklularımı tekrar giyiyorum. Saatlerce oturmanın verdiği katılığı atmak ve bir kahve yapmak için iyi bir zaman. Aşağıya, pazarlama ekibinin oturduğu açık alana doğru bakıyorum ve orası boş. üç sularında, film festivali tanıtımlarıyla ilgili bir şeyler söyleyerek buradan ayrılmışlar, ki eminim dikkatlerini akıllıca kanıtlayacaklar.

Michael babamla birlikte haftalardır planladıkları bir tür at gezintisinde.

Henry'nin ofisi ve finans ekibinden sadece birkaç kişi hâlâ çalışıyor.

Arka cebimde telefonum çalıyor.

G: Daha lezzetli sperm için ananas mı yoksa kızılçık suyu mu? Sperm ve İYE'yi hep karıştırıyorum.

G: Burada hızlı bir cevaba ihtiyacım var, Ev.

Everly: Penis için ananas.

. Teşekkürler, seni seviyorum.

Everly: Google hızlı cevaplar için de işe yarar. Sadece söylüyorum.

G: Evet, ama Google daha sonra bana bunun ne hakkında olduğunu sormuyor. Bu yüzden Siri, Alexa ya da Google seçimlerim hakkında senin gibi iyi hissetmemi kadar, saçma şeyleri önce sana soracağım.

Bazıları için sonradan edinilmiş bir tat olabilir ama Giselle her zaman bulmayı umduğum türden bir arkadaş. Bir insan penisler ve idrar yolu enfeksiyonları hakkında soru sorduktan sonra onu daha da çok sevmenizi nasıl sağlar?

"İnsan mı, meme mi?" Kafamı kaldırıyorum ve Jack'i yaratıcı stüdyoya açılan kapının çerçevesine yaslanmış halde buluyorum. Anında ona gülümsedim ve yüzümün kızardığını hissettim.

"Koridorun ortasında telefonuna bakıp gülümsüyorsun," diyor benimkini yansıtan bir gülümsemeyle. Telefonumu kaldırıyorum. "Giselle."

"Ah, evet. Tutkulu dövme sanatçısı. Komik biri. Ve bir geyikçi. Konuşmamızdan başka bir dövme isteyerek ayrıldım."

Telefonumu arka cebime atarak yer değiştiriyorum. "O oldukça harika biri. Onunla iyi geçinir ve insanlarına iyi davranırsan, ömür boyu yanında olur. Ama sakın onu kızdırma. Öfkesinin diğer ucunda olan zavallı enayi için bu asla iyi bir şey değildir."

"Sanırım kardeşin bu notu almamış."

"özledim. Henry ebedi bir karamsar ve bu G'canını sıkıyor. Son on yılda hayatında bazı büyük değişiklikler yapmak zorunda kaldı ve bu onu huysuzlaştırdı. G dışında herkes ona bir pislik olması için izin veriyor." Bir omzumu kaldırıyorum. "Her zaman tartışmayı aşip yollarına devam düşünmüştüm, ama şimdi hepimiz gerektiğinde savunmaya geçiyoruz ve en az serpintiye umuyoruz."

Yanımdan geçip gidiyorum ve ikimizin arasında var olan elektrik akımı hızlanıyor ve doğru aktığını hissediyorum. "Hâlâ burada ne yapıyorsun? Law ve ekibiyle birlikte film festivalinde olacağını sanıyordum. Açılış etkinlikleri, şehrin çoğunun orada kutlama yaptığı ve ünlüleri görme peşinde anlamına geliyor."

Dönüp gülümsüyor, ama hemen cevap vermek yerine, Jack sanki sahibiymiş gibi odaya giriyor ve dürüst olmak , şu ana kadar burada geçirdiği zamanın çoğunda burası onun çalışma alanı oldu. Aslında şu anda neden burada olduğumdan emin , ama de pek hazır değilim. Bir kutunun üzerine zıplayarak

siyah bir şemsiyeyle çevrili bir ışığa doğru uzanıyor. Bunu yaparken, gömleğinin önü yukarı kalktığı için ortaya çıkan tenini görüyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve bir erkeğin alt karın kaslarına hiç bu kadar ihtiyaçla bakmadığımı fark ediyorum.

Onu nesneleştirdiğimi biliyorum, ama şu anda daha az , çünkü kalçalarından içeri giren ve pantolonuna batan çizgilerin şu anda neredeyse nefes nefese kaldığım şeyi işaret ettiğinden oldukça eminim. *Kendine gel, Everly!*

Onu fark ediyor ve başka tarafa bakmak yerine umursamamayı seçiyorum. Sonra kutudan aşağı atlıyor ve *şöyle* diyor: "Bu geceyi sonlandırmadan önce burada yapmam gereken daha çok şey var. Ve ünlüler o kadar da etkileyici değil."

Dikkatimi geri kalanına ve başımı Jack'in vücudunun kasık bölgesinden uzaklaştıracağını umarak bir nefes alıyorum. Ona daha fazla bakmak akıllıca bir fikir değil. "Şu anda ne üzerinde çalışıyorsunuz? Law beni bilgilendiriyor ama bu hafta biraz kafayı yedim ve henüz onunla konuşmadım."

"Kıyafet serisinde çok fazla düz kesim yaptık ama bunları sevmiyorum. Bunları vücutlar üzerinde göstermek istiyorum ve bunu en iyi nasıl yapabileceğimi bulmaya çalışıyorum. Bunlar, ekipmanın odak noktası olduğu spor tarafının bir parçası değil, ancak sadece ürünlere karşı insan akışını sürdürmek istedim. Bunu sadece bir katalog gibi değil, Riggs'e bir bakış gibi hissettirmek istedim."

Pijama örneklerimin olduğu düz serilere doğru ilerliyorum. En sevdiklerimden bazıları sergileniyor. Jack stilleri düzenlerken inanılmaz bir iş çıkarmış. "Bunlar güzel görünüyor. En çok bunu sevdim. Bu benim favorim."

Jack başını eğiyor ve onu beni incelerken, yukarı aşağı bakarken yakalıyorum. Dikkatimi tekrar masaya veriyorum ve parmaklarımı giysilerin üzerinde gezdiriyorum, üzerinde çok zaman harcadığım malzemeleri hissediyorum.

Click-pop. Klik-pop. Az önce kurcaladığı ışık iki kez yandı ve hızla kafamı kaldırdım. "Az önce fotoğrafımı mı çektin?"

Gülümsüyor. Bu onun cevabı. Bu lanet herif.

"Şu üç parça. Elinizdeki, şort ve iç çamaşırları."

Başını eğdiği şeye bakıyorum. "Bunlar lounge-bras. Biz onlara böyle diyoruz."

"Tamam. Şu sütyen, şort ve şu sweatshirt." Onları gösteriyorum. "Evet, bunlar. Onları giy." Ona bakıyorum, sessizce sorguluyorum. Anında gerildim.

Fotoğraf makinesine bakıyor, az önce bana saldırdığı fotoğrafları karıştırarak dikkatini dağıtıyor. Sonra başını kaldırıp bakıyor, cevap vermediğimi fark ediyor ve "şunları. Bakalım düz durmak yerine bir vücudun üzerinde daha iyi duracaklar mı?"

Hiçbir şey başımı hayır anlamında sallıyorum. "Hiçbir şey . Giymiyorum. Fotoğrafımın çekilmesini istemiyorum, Jack."

Bana yaklaşıyor, kişisel alanımı işgal ediyor, sonra giysileri masadan alıp kollarıma bırakıyor. "İstemiyordum, Everly. Git giy onları."

Bu adam kim olduğunu sanıyor? Kımıldamıyorum. "Bunu yapmayacağım, Jack."

Fotoğraf makinesiyle oynamayı bırakıp dönüyor. "Bunları bir ceset üzerinde görmek . Şu anda burada başka kimse yok ve sen de şu anda çalışmıyorsun." Kaşlarını çatıyor, bana yukarıdan aşağıya bakıyor, vücudumu inceliyor. "Uyacaklar. Sadece giymen ve talimatlarıma uyman gerekiyor."

Ne farkına bile varmıyorum. "Tamam."

Ne sikim düşünüyorum ben?

"Gidip bir şeyler alayım, hemen dönerim." Herhangi bir haberde yer almak istememenin yanı sıra

Tasarımlarımı giymek istemiyorum, en azından tanıtım amaçlı olarak, ama bir yanım şu anda Jack'in dikkatini çekmek istiyor. Onun objektifinin önünde olmaktan daha iyi ne olabilir ki?

Köşeyi dönüp banyosuna giriyorum ve ofisime geri dönmekle makyaj çantamı çıkarmak arasında bir yerde, bu adama tam olarak nasıl bir kadın olduğumu göstermeye karar veriyorum. Gergin ve savunmasız olmak bugün menüde yok. Hayır, bugün Jack Deacon çalıştığı patronu görecektir.

Yüzümün her parlak kısmına mineral pudra sürüyorum. Geçtiğimiz yaz uğruna çok çalıştığım bronzluk çoktan gittiğinden biraz renk için krem allık sürüyorum ve ardından gün içinde bulaşan göz kalemimi temizliyorum. Hâlâ düzgün görünen dalgalarımı fırçaladıktan ve dudaklarıma bir tutam renk kattıktan sonra, bulmayı umduğum güven desteğini elde ediyorum. Akıllı kadın olduğum için bar arabamdan Johnny Walker Blue şişesini ve iki viski bardağını alıp yaratıcı stüdyoya geri . Bunun için gerekli olacak.

"Sadece birkaç ışığın yerini değiştiriyorum, sonra seni bu alanda nasıl hareket ettireceğimizi konuşabiliriz." Jack pencerelerin yanındaki iskeleden aşağı atlıyor ve elimdeki şişeye bakıyor. "Bunlardan biri benim için mi?"

Cevap vermeden ikimize de ikişer parmak dolduruyorum ve kendi bardağını ona uzatıyorum. Bardağını tokuşturuyorum ve o yudumlamaya başlıyor, ben ise hepsini bir yudumda içiyorum. Yol boyunca yanıyor.

Bana şaşkınlıkla bakıyor, belli ki bu hareketi beklemiyordu. "Johnny Blue Label'ı bu kadar hızlı vurduğun için sana bağırmalı mıyım yoksa etkilenmeli miyim emin değilim."

Yine cevap vermiyorum ve ona bakmadan topuklarımı çıkarıp pantolonumun düğmelerini açmaya başlıyorum. Eğer Jack beni konfor alanımın dışına itecekse, o zaman ben de onu biraz kıvrandıracağım. Siyah takım pantolonumu tamamen çıkarıp solumdaki sandalyenin üzerine seriyorum. Bluzum kalçalarımın üstünü örtecek kadar aşağıya iniyor. Termal benzeri erkek şortumu yukarı ve tangamın üzerine çekiyorum, arkamı dönüyorum, böylece ona tam önden görüntü vermeden gömleğimi atabiliyorum. Adam zaten kadınsı yerlerimin bir kısmını görmüş olsa da, yaratıcı stüdyomun ortasında ona memelerimi göstermeye hazır değilim. bluzumu çıkarıp beyaz sütyenimin düğmelerini açıyorum, onu da sandalyenin üzerine fırlatıyorum, çıplak sırtım ona açıkta kalıyor. Sonra aynı derecede rahat ve seksi olan pembe dantelli salon sütyenimi çekiyorum. Kızlarımı güçlendirmeye kadar dolgusu var, ama dürtecek ve iz bırakacak telleri yok ve stilin bir parçası olarak ikiye katlanırken ağırlığı eşit olarak dağıtmaya yetecek kadar kayışı var. bir şeyle şu anda onu giyerken hissettiğim kadar hiç gurur duymamıştım. Onun önünde. Şu anda gergin olmaktan çok heyecanlı hissediyorum, midemde küçük kelekler uçuşuyor. duygudan asla çekinmem; cesur bir şey yaptığımın hatırlatıcısıdır.

Arkamı dönmeden önce, şortla uyumlu soluk allık renkli sweatshirt'ü alıp başımdan . Sweatshirtün omzu açık tasarımı sütyenin dantelli da ortaya çıkarıyor, tam da istediğim gibi bir eşleşme. Jack'in gözlerini yakalıyorum ve gülümsüyorum. Aynı elektrik akımı kollarımdan yukarı ve bacaklarımdan aşağı akıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

"Başınızın belada olduğunu biliyordum Bayan Riggs, ama bir dakika öncesine kadar ne kadar belada olduğunuzu fark etmemiştim." Kamera tezgahına doğru yürümeye başladım. "Bunları da giymeniz gerekiyor." Sağındaki masanın üzerinde duran kömür rengi, yüksek çorapları işaret ediyor.

Onları aldım, masanın üzerine çıktım ve çekmeye başladım. "Evet, efendim!"

Jack yüksek sesle inliyor. Gülümsememek için alt dudağımı ısırıyorum. *Bu çok eğlenceli olacak.*

Jack

ÇEKİME BAŞLAYALI SADECE ON DAKIKA OLDU VE BU ON DAKIKA İÇİNDE

Hayatım boyunca bu kadar rahatsız edici bir sertleşme yaşadığımı sanmıyorum. Bu kadın tür kişiselleştirilmiş uyuşturucu ve kışını iki avuç alıp kendimi onun derinliklerine gömmek için tüm irademi kullanmam gerekiyor. Pek çok güzel kadının fotoğrafını çektim. Modeller, sporcular, yalnızlar, güçlüler ve hatta ünlüler ama şu anda bu kadına odaklanmak bana tam da olmam yerde olduğumu hissettiriyor. Bunu açıklayamam. Everly ve ben son birkaç haftadır flört etmekle birbirimize ateş püskürmek arasında gidip gelirken, hiç kimseye karşı böyle bir çekim hissetmemiştim. Hiç kimseye.

Birkaç kez çekim sonrası oyalandığım ve ardından bir ya da iki modelle tek gecelik ilişkiler yaşadığım oldu, ancak her zaman herhangi bir şeye kapılmadan önce işimin devam etmesini sağlayabildim. Everly sadece vücudunu hareket ettirme ve yönlendirmelerimi kabul etme şekliyle bile rezervimi test ediyor. Bir kadına ona baktığım gibi baktığımı zar zor hatırlıyorum. Büyülenmiş gibiyim.

"Kolunuzu başınızın üzerine çekin ve belki saçınızla biraz oynayın. Bunun rahatlamış görünmesini istiyorum. Rahatlamanız gerek Bayan Riggs. Burada sadece ben varım."

Gözlerini bana çevirerek derin nefes alıp , bir bacağını kanepenin kenarından ve saçının birkaç telini parmaklarının etrafında döndürüyor. İşte tam o anda bedenim uyanıyor ve takdirle gümbürdüyor.

"İşte bu " Ve düşünmeden, sessizce överken hafifçe inliyorum. "Çok güzel."

Kelimeleri kafasını kaldırdı. Nasıl cevap vereceğini ya da verip vermeyeceğini tarttığını söyleyebilirim. Ağzının köşesi yukarı kalkıyor, bu da bana sürçmeyi düşündürüyor. "Eğer beni gerçekten rahatlatmak istiyorsan, o şişeden bir yudum içirmen ve biraz müzik açman gerekecek Jack."

Johnny şişesine doğru ve sehpanın üzerindeki kupaya biraz döküyorum. Ortam, geçen gece havuz evinde girdiğim ortama çok benziyor. Kanepede rahatlamış bir Everly Riggs'in müziğiyle sikim uyanıyor ve pantolonumun içinde tek kollu sınav çekiyorum.

Hevesimin o kadar da belli olmaması için hızlı bir ayarlama yaparak doğru yürüyorum, içki bardağını uzatıyorum ve ardından birkaç tutam saçı yüzünden çekiyorum. "İzin verir misiniz?" Bacaklarına dokunup istediğim gibi hareket ettirmek için izin istiyorum. ", bayanların seçimi." Odadaki hoparlörlere bağlı telefonumu ona veriyorum ve o da geziniyor. Gülümsüyor ve bir an sonra Florence + The Machine süzülüyor, yıldızlar ve ay hakkında . Seçmesini beklediğim şey bu değildi ve bu bende daha fazlasını dinleme isteği uyandırdı.

"Onu hiç sahnede gördün mü?" "Florence+

The Machine? Hayır, izlemedim."

"Müzik burada dinlemek kadar canlı olarak da iyi. Belki daha da iyi, ki bu her zaman garanti değildir. Sahnede bulaşıcı bir varlığı var. Hayır, bu doğru kelime değil. Ruhani görünüyor, ama sesinde kelimelere inanmanızı ve enstrümanları pratik olarak özümsemenizi sağlayan bir güç var. Onu izlediğimde, dökümlü bir elbise giymişti... Ne renk olduğunu hatırlayamıyorum ama o elbise, kızıl saçlarıyla birlikte hareket ediyordu ve evet, yalınayaktı. Sahnenin etrafında dans ederek amfi tiyatrodaki herkesin dikkatini çekti. İnanılmaz gösteriydi ama oradan ayrılırken onun özel biri olduğunu hissettim. Bilirsiniz, birini gerçekten kendi elementinde görmek, tam olarak yapmak için doğduğu şeyi yapmak ve bunu sevmek, gerçekten sevmek gibi. Çok güzeldi.

Güzeldi. O konser, aile yönetim kuruluna girdikten hemen sonraydı. Her şey çok heyecan vericiydi."

Click-pop. Click-pop. Click-pop.

Başını kaldırıyor ve beni hikâyesine gülümserken yakalıyor. "Konuşmaya devam et. İnsanlar hoşlandıkları ya da gurur duydukları şeylerden bahsettiklerinde daha rahatlarlar." Everly bana sanki uzak tutmaya çalıştığı bir şeyi görmüşüm gibi bakıyor. *Bana daha fazlasını göster, güzelim.* "Tamam, tamam. Tamam, zorlamayacağım. Bana seni her zaman harika bir ruh haline sokacak tek şeyi söyle. Ne olursa olsun. Herhangi bir şey olabilir."

Click-pop. Click-pop.

Benimle neyi paylaşmak istediğini düşünerek birkaç fotoğrafını daha çekiyorum. Flaş patlıyor ve sahneye mükemmel sıcak bir ışık yayıyor. Büyük boy kanepede, battaniye ve yastıklarla çevrili. Ne de olsa şezlong kıyafetleri açık hava sporcularına ve onların aktivite sonrası rahatlamalarına yönelik olarak pazarlanıyor. Tüm kurulum herhangi birinin rahat oturma odasından çıkmış olabilir. Özellikle de Strutt's Peak'te tatil yapan birinin.

Gülümsüyor ve biraz doğruluyor. "Babamla pedikür."

Yine bunu beklemiyordum. "Bunları ne sıklıkla yapıyorsun?"

"On üç yaşından beri ayda en az bir kez birlikte gidiyoruz. Babam annemin yokluğunu telafi etmeye çalıştı ve sonra iyi bir pedikürün ne kadar büyümlü olabileceğini fark etti. Sen hiç gittin mi?"

Solumdaki ekrana bakıyorum, gözden geçirmek için son birkaç çekimi kaydırıyorum. "Ben ."

"Çok kaçırıyorsun, Jack. Çok rahatlatıcı, masaj cennet gibi ve güzel görünen ayaklarla çıkıyorsun."

Everly öne doğru oturup kupayı kapıyor ve iki eliyle tutarak devam ediyor. "Bunun , kardeşlerim beni deli ediyor ama beni mutlu ediyorlar. Oh! Kar fırtınasından sonra taze tozun üzerinde olduğumda. Law ve Henry ile kullanılmayan bir patikada kaymak *neredeyse* mükemmel. Michael ile iyi bir antrenman beni her zaman iyi . Onun hakkında bunu asla tahmin edemezsiniz ama birlikte antrenman yapmak için süper motive edici." Duraklıyor ve sonra, " gelenler bunlar, en azından paylaşabileceklerim bunlar," diyor. Sanki onu gülümseten, onu en mutlu eden şeyleri gerçekten görüyormuş gibi yana bakıyor.

Dikkatini tekrar bana çevirerek soruyor: "Peki ya sen? Seni harika bir ruh haline sokacak tek şey nedir? Sana tam bir zevk verir mi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum.

Gülümsüyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Gülümsemesine karşılık veriyorum. Bu yüklü bir soruydu. "Daha önce de söylediğim gibi, siz bir belanız Bayan Riggs."

Beni değiştiren konuşmalar, kaçınmak için elimden geleni konuşmalardır. İnsanlarla kendi hikayelerim üzerinden değil, onların hikayeleri üzerinden bağlantı kurarım. Karanlık köşelerde gizlenen ve ortaya çıkmasını istemediğim çok fazla şeytanım var. Onları serbest bırakmaktan hiçbir zaman iyi bir şey çıkmaz. Burada ne kadarını paylaşıyorum? Kuş bakışı mı, parlak versiyon mu, yoksa gerçek mi?

"Waffle." Nedenini bilmiyorum ama düşünce düzenleyemediğim içimden yuvarlanıp gidiyor.

"Waffle mı?" Biraz gülüyor ve sonra şaka yapmadığımı, sorusuna gerçekten cevap verdiğimi fark edince duruyor. "Tamam, ısıracağım. Neden waffle?"

"Waffle'ın seilmeyecek nesi var?" Devam etmeye ve bunu sadece harika kahvaltı yiyeceklerine olan sevgim olarak göstermeye çalışıyorum. "Şurup, çırpılmış krema, çilek, biraz da domuz pastırması ve anında mutluluk. Waffle yedikten sonra her zaman harika bir ruh hali içinde olabiliyorum."

"Mhm. Seni görüyorum, Jack Deacon. Tahmin edebileceğim bir şeyi hafifletmeye çalışmak biraz

bundan daha ağır. Ben senin soruna cevap verdim, şimdi sen de benimkine cevap ver." Hafifçe duraklıyor ve vücut dilimi izliyor. "Neden waffle?"

Kameramı indiriyorum ve gözlerim birkaç metre bana bakan kahverengi ve yeşil girdapla birleşiyor. "İlk kez bir waffle evine gittiğimde dokuz . Hayatımın en kötü gecesini geçirdim, hem de öyle oyuncak kaybetmiş gibi değil." Nefes alıyorum ve hatırlamaya çalışıyorum. "Bir itfaiyeci kız kardeşimi ve beni waffle evine götürdü ve o ay yediğim ilk sıcak yemekti ve hayatım en iyi yemekti. Dev bir Belçika waffle'ıydı."

Bana gülümsüyor. "Dur tahmin edeyim. Şurup, çırpılmış krema, çilek ve pastırma."

Başımı salladım. "Hayatımı değiştirdi." Bunu ona söylemek havayı değiştirmiyor. Kendimden bu küçük parçayı paylaşmak iyi hissettiriyor. O waffle'lardan sonra yeni hayatım başladı. Waffle'dan önceki hayat tahmin edilemezdi. Her zaman korkuyordum. Kız kardeşim için, annem için. Bütün o adamlar annemi görmeye geldikçe olan şeylerden korkuyordum. Her gün, her an korkuyordum. Waffle'dan sonra artık hiçbir şey çok korkunç görünmüyordu.

İnsanlarla, özellikle de kadınlarla asla böyle bir şey paylaşmam. Birinin hayatım hakkında çok fazla şey bilmesini istemem. Beni kibirli bir playboy gibi gösterse bile, bunun parlak versiyonu çok daha lezzetli. Ben açılmam. Ve tam da bu yüzden bir tatilden daha uzun bir ilişkim olmadığını biliyorum. Ayrıca gerçekten söylemek istediğim biriyle de hiç tanışmadım.

Bu kadın, güveni ve bir fikirle bir odaya sahip olma şekliyle büyüleyici. Bu ofiste insanların ona nasıl saygı duyduğunu gördüm. Ama aynı zamanda insanları rahat hissettiriyor. Onun etrafında olmayı

"Jack!?"

"Evet? Özür dilerim." . Kendimi o ana geri çektim ve henüz bu işi bitirmeye hazır olmadığımı fark ettim.

"Dedim ki, burada her şey hazır mı? Gece dışarı çıkmadan önce birkaç şeyi toparlamam gerekiyor ve saat çoktan... vay canına, evet, saat altıyı geçti bile." Ayağa kalkıyor ve kıyafetlerinin bir sandalyenin üzerine örtüldüğü odanın uzak tarafına doğru yürüyor.

"Bunları size göndereceğim ve yeni materyallere dahil etmemizi isteyip istemediğinize karar verebilirsiniz. Eğer , o zaman bu parçaları modellemesi için birini getirmeliyiz. Bu Law ile konuşacağım, ancak bu kıyafetler giyilmeli, sadece serilmemeli, çok iyiler. Nasıl düştüklerini göstermek daha iyi. Amaç da bu, değil mi? Rahat ve seksi." Şu anki hali tam olarak bu. Rahat ve çok seksi.

"Evet, mesele de tam olarak bu. Bu seriyle ilgili her şeyi seviyorum. Piyasaya sürüleceği için çok heyecanlıyım." Sweatshirt'ünü başından çıkarıyor ve "Beni bunu yapmaya ittiğin için mutluyum. İşlerin bu tarafında olmak benim konfor alanımın çok dışında." Hafifçe bana doğru dönüyor ve gülümsüyor. "İşinde çok iyisin Jack. Eğlenceliydi ve ister inan ister inanma, rahatladım."

Üzerinde abartılı bir sütyen ve erkek şortundan başka bir şey olmadan iltifat ederken, Everly'nin ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını fark ediyorum ve bu beni da tahrik ediyor. Vücudu bakılmak, dokunulmak, tapılmak için yaratılmış. Dışarıda saatlerce oynamış bacakları ve biraz işaretlemek neden olan şeftali şeklinde muhteşem bir kıçı var. Göğüsleri muhteşem ve sütyen dışında nasıl göründüklerini görmek için can atıyorum. Nefes üstten görünen göğüslerinin kabarıklığına bakarak sakın bir nefes almak zorunda . Ağzımı sulandırıyorlar, nasıl kızdırmak ve keşfetmek istediğimi, ellerimin ve dilimin altında nasıl hareket edeceklerini düşünüyorum.

Birkaç metre vücudunu tuvale geçirmemi izliyor ve muhtemelen rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor.

ona bakma şeklimin tehlikeli olduğunu fark ediyorum. Ve şu anda öyle, çünkü benim için ikimizin arasında vızıldayan şeyden başka bir şey yok. Ona doğru üç adım atıyorum. O geri ama ben aramızdaki mesafeyi kapatarak yürümeye devam ediyorum.

"Ne yapıyorsun?" Belli belirsiz gülümsüyor, sonra da "Bu senin mi? Fotoğraflarını çektikten sonra modellerine asılıyor musun? Jack, unutuyorsun..." Sesi alaycı, alçak bir tonda alçalıyor ve fısıldıyor, "Ben senin modellerinden biri değilim. Ben senin patronunum." Gözlerimde görebildiği şeyi, ona yapmaya niyetlendiğim şeyi taklit ediyor. Onu sinirlendirdim ama bir şaka şu anda onu kurtarmayacak.

Parmaklarımı şortunun dikişine bastırarak onu geriye, duvara doğru yönlendiriyorum. Nefes alış veriş benimkiyle eş zamanlı olarak hızlanıyor. Bundan sonra ne olacağını çok iyi biliyor, bu yüzden ona cevap vermeyeceğim. Beni öpmek istemiyorsa bunu bana söyleyebilir çünkü satır aralarını okumak ya da aramızdaki bu duyguyu durdurmakla ilgilenmiyorum. Onunla bu çizgiyi aşıyorum ve hiç kimsenin dudaklarını şu anda onunkileri yutmak istediğim gibi tatmak istememiştim.

Sırtı duvarla buluşuyor ve tek bir akıcı hareketle parmaklarımı saçlarının arasından geçirip ellerimle yüzünü çerçeveliyorum. Başparmaklarımı çene çizgisi boyunca ovuyorum. Teni sıcak, yumuşak ve şu anda hissediyor olabileceği her şeyi hissetmek için her yerine dokunmak istiyorum. Her şeyi özümseyebilmek. Dudaklarıma ve sonra tekrar gözlerime bakıyor, sessizce devam etmem için bana meydan okuyor.

"Beni aşağılamayın Bayan Riggs. İyi bir adam olmaktan çok uzağım ama bir an için bile daha önce becerdiğim kadınlarla aynı ligde olduğunuzu düşünmeyin." Kendinden emin bir gülümseme takındı. Bunu niyet ettiğim gibi bir iltifat olarak algıladı, oysa çoğu kadın bunu olumsuz olarak algıladı. Ve o böyle bir kadın, kendinden emin, güçlü ve bu sarhoş edici. "Geçen gece seni kendine dokunurken gördüğümünden beri tahrik oluyorum. Dizlerimin üzerinde sana doğru sürünmemek, ellerini tokatlayıp uzaklaştırmamak ve o seksi amcığının tadına bakmamak için tüm irademi kullandım." Ellerini göğsüme götürüyor ve sanki az önce koşuyormuş gibi nefes alıp vermesi daha da hızlanıyor. "Bunu istemiyorsan bana hemen söyle, çünkü bir kez başladığımda durmak istemeyeceğim."

Bana bakıyor, dudakları ayırık. Tahrik olduğunu ve bir sonraki hamlenin benim mi yoksa onun mu olacağından emin olmadığını söyleyebilirim. Yavaşça öne doğru eğiliyor ve ağzını yakalamak için ne kadar istekli olsam da, bu seçimi onun yapmasını istiyorum. boşluğu kapat. Şimdilik kontrol onda.

Sonunda ağzı benimkine değişiyor. Sanki bu çizginin geçilmeye değer olduğundan emin olmak istercesine dudaklarını usulca, çok hafifçe süpürüyor. Bu kibarlık beni serbest bırakıyor. Vücudunu duvara yaslıyorum, bedenim onunkine bastırıyor ve saçlarını daha sıkı kavriyorum, öpücüğü derinleştirebilmek için başını eğiyorum. Alt dudağımı yalıyor ve ben inlemekten kendimi alamıyorum. Ona erişim izni veriyorum ve dillerimiz çılgınca bir dansla çarpışıyor, vücudumdaki her şeyin ihtiyaçla canlanmasına neden oluyor. Bu kadına *ihtiyacım var*.

Portakal gibi kokuyor ve yudumladığı viskiden geriye kalan bir miktar dumanla vanilyalı krema gibi tadı var. Çok lezzetli. Ellerim vücudunun kıvrımlarında geziniyor ve kıcının abartılı yuvarlaklarını bulup altından tutarak onu yukarı kaldırıyorum. Bacaklarını belime dolayarak ne kadar tahrik olduğumu hissedebiliyor. Kalçalarımı ona sürüyorum, sikim şortunun dikişine sürtünüyor. Onu tam olarak istediği yerden vurdum, çünkü ağzıma yumuşak bir şekilde inliyor. Ona karşı en küçük bir hareket bile inanılmaz hissettiriyor ve ben daha fazlasını istiyorum.

Birden arkamızda yere çarpan bir şeyin büyük gürültüsünü duyuyorum ve de dikkati kapıya yöneliyor.

"İkinizi birkaç saat yalnız bırakıyorum ve ofiste neredeyse birbirinizi beceriyorsunuz. Tanrım, Ev!" Law, az önce üzerinden geçtiği ışık kiti ekipmanını alırken rahatça söylüyor.

Kollarımdan kurtulmaya çalışsa da ona tutunuyorum. Bunun yerine, onu eşofmanını bıraktığı masaya götürdüm, bir kolumla tuttum ve eşofmanını aldım. Kanunu görmezden geliyorum,

Ağabeyi tarafından rahatsız utanmadığından ve kendini gizlediğinden emin oluyorum. Ama iyi olduğundan emin olmak için gözlerinin içine baktığımda gözlerini bana çeviriyor ve bakışlarını ağabeyine çeviriyor. Dudaklarıma hızlı hafif bir öpücük kondurduktan sonra omzunun üzerinden ağabeyine bakıyor.

"Şu anda hâlâ orada durup beni engelliyor olman Law, seni koruyucu bir kardeş değil, bir pislik yapıyor." Çoğunlukla giyinik olan Everly ağabeyine doğru yürüyor ve tam aramızda, adımlarının ortasında duruyor. İşaret parmağını ona doğru kaldırarak beklemesini işaret ediyor ve dönüp bana bakıyor. Sonra geri dönüp yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana doğru eğiliyor ve kulağıma fısıldıyor. "Geçen gece için özür dilerim." Gözlerinin içine bakmak için arkama yaslandım. "Söylediğim şeyi asla söylememeliydim ve eğer seni herhangi bir şekilde incittiysem özür dilerim." Bu beni tam karnımdan vurdu. Ondan bir özür beklemiyordum ama başımla onayladım. Herhangi bir kırgınlığım yoktu, çünkü varsayımları doğru değildi ve anda beni kızdırmış olsa da, yaşam tarzı sonuçlara atlamayı . Dudaklarını tekrar usulca dudaklarıma değdirdi ve tamamen çekilmeden önce fısıldadı, "Burada işimiz bitmedi Jack." Sonra göğsümü okşuyor ve hâlâ kapıda kardeşine doğru dönüyor. Kıçını hâlâ içinde hissedebiliyorum, ağzı benimkini keşfediyor ve sessizce inliyorum. Haklı; daha işimiz bitmedi.

Law olduğu yerde kalıyor, bana bakıyor. Bu işin içinden nasıl çıkacağını anlamaya çalışıyor. Adam benden hoşlanıyor ama iyi bir ağabey olmaya çalışıyor. "O bir baş belası, ama ona zarar verme. Senden hoşlanıyorum Jack. Bu konuda fikrimi değiştirmek zorunda bırakma beni."

Ona hızlıca başımı salladım. Siktiğimin sık bloğu.

"Bira ve hamburger yemek ister misin?" Ses tonu bir dakika öncesine göre tamamen değişiyor.

Sohbetin bir anda değişmesine sadece gülüyorum. "Hayır, burada biraz takılacağım ve sonra eve dönerken bir şeyler alacağım."

"Pekala, dostum. Sana yemek getirmemi istersen mesaj at. En az saat orada olacağım. Film festivalinde finale kalan filmlerden birinin görsel efektlerini yapan kızıl saçlı bir kızla buluşacağım. Bir arkadaşı vardı ama onunla çifte randevu şu anda seninle yapmak için tuhaf bir şey gibi görünüyor."

Ona sadece gülümseyip başımı sallıyorum. Arkadaş olmuştuk ama ona kasabaya geldiğim ilk gün mutfağa girdiğinden beri kız kardeşine takılıp söyleyecek değilim.

Telefonum cebimde titriyor.

Konuşmamız lazım, bir dakikan var mı?

Everly

DUDAKLARINI HÂLÂ ÜZERİMDE HİSSEDEBİLİYORUM. YANAKLARIMDA VE ÇENEMDE YANIK IZLARI VAR. YAPAMAM Oraya gittiğime inanamıyorum. O çizgiyi geçtim, hayır, geçmedim bile. Kıçımı o çizginin ötesinde twerk yaptım. Ve ofiste... ve sonra yakalandım. *Ne yapıyorum ben?*

"Bu yıl pop-up dükkanımın bir randevu gecesi teması gibi olması gerektiğini düşünüyorum. Dövme ve taco için davetiye gönderebilirim ya da partnerinizle bir şeyler yapabilirsiniz. Ne ?" G çantasından telefonunu çıkarırken soruyor.

Strutt's Peak Film Festivali, Colorado'da sezon öncesi turistlerin ilgisini çeken en büyük etkinliklerden biri. Büyük kar yağışlarından önce gerçekleşiyor ve kasabaya her yıl dört gözle beklediğim belirli bir hava getiriyor. Kasaba, beraberindeki satıcı fuarı ile festivali ciddiye alıyor, tüm yerel restoranlar özel menüler düzenliyor ve şehir merkezimizdeki küçük işletmeler yaya trafiği sayesinde geliyor.

Arka cebimde telefonum çalıyor. Şu anda telefonum heyecanlandığım yerdeyim. Jack olabilir. Ona numaramı vermedim ama numaramı almasına engel olmayacağından neredeyse eminim. Genelde zil sesini homurdanırım, çünkü çoğu zaman iş yerinde söndürmem gereken bir yangın ya da daha fazla bütçe bir kardeş olur.

Bilinmeyen Numara: Belki de oyuncu ününe sahip olan sen olmalısın diye düşünmeden edemiyorum. İyi kızlar böyle öpüşmez Bayan Riggs. Bu çok iyiydi.

Jack. Görünüşe göre numaramı bulmuş. Telefonuma bakıp aptal gibi gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Az önce söylediğim hiçbir şeyi , değil mi?" Beni yakaladı ve gözlerini devirdi.

Brews & Books'ta sıradayız ve kahve ile karamel kokusu ağzımı sulandırıyor. Onun yorumunu görmezden gelerek etrafıma bakıyorum ve "Hiç bu kadar uzun bir sıra görmemiştim. Burası harika bir fikir. Sıradan bir günde harika bir yer, ama film festivali sırasında romantik yazarları tanışma ve selamlaşma için ağırlama fikri sadece iyi bir iş."

"Çok zekice, değil mi? Keşke ben düşünseydim."

Bu bana bir fikir verdi. "Dükkan sahibiyle konuşup satıcı fuarı için küçük bir ortak pop-up yapmak isteyip istemediklerini öğrenmelisin. Kahve, romantizm ve dövmelerle dolu bir randevu gecesi olsun."

"Oooooo! Buna bayıldım, Ev. Belki insanları içeri çekmek için dışarıdaki binaya bazı klasik aşk filmleri yansıtabiliriz. Kalabalık biraz azaldığında bunu araştırıp sahibi Kathryn'i bulacağım."

G'nin telefonu çalıyor ve o daha açmadan Henry'nin adını görüyorum. "Kardeşim sana neden mesaj atıyor?"

Sırada daha ilerledik ve ben bir yandan menüyü okurken yandan da en sevdiğim ve birbirlerinden nefret eden iki insanın neden mesajlaştığını anlamaya çalışıyordum. Bir noktada, G'nin Henry ile ilgilendiğini düşünmüştüm. Aslında eski sevgilisiyle yaşadığı sağlıksız bir durumdan kurtulmasına yardım etmişti ama aynı odada bulundukları her an birbirlerinin boğazına sarılıyorlar.

Hemen savunmaya geçer. "Ben nereden bileyim? Mesajı yeni aldım. Muhtemelen onun dangalak sporcularından biri bir gün kankalık sonra dövme yaptırmaya karar vermiştir."

Jacke mesaj attım.

Everly: Jack, benim iyi bir kız olduğumu nereden çıkardın?

Telefonuma gülümsüyorum. Bu yanıtla yüzünü görmek için neler vermezdim. Flört etme ve onu geri itme ihtiyacı duyuyorum. Dürüst olmak gerekirse, onu karanlık bir köşeye itmek ve

onunla yolumu bulmak. İçime bastıran sert çıkıntıyı düşünmemek neredeyse bir suç.

Sesini duymaktan hoşlanmaya alıştığım derin ve tok bir ses dikkatimi çekiyor ve başımı kaldırıp önümdeki birkaç kişiye bakıyorum. Tezgâhın arkasında, kırmızı önlüğüyle, şu anda mesajlaştığım ve son birkaç gecedir hayalini kurduğum adam duruyordu. Öpüşmemizden sonra eve gelip beni aramasını ummuştum ama yapmadı. Bunu okumayacaktım. Aşırı analiz ve plan yapmaktan çok yorulmuşum. Jack'leyken, hiçbir şeyi fazla düşünmeden sadece denemek istiyorum.

"Everly, senin ünlü fotoğrafçın neden bir kahve dükkanında tezgahın arkasında çalışıyor?" Giselle onu ederken sorar.

Başka tarafa bakmadan, "Hiçbir fikrim yok," diye mırıldandım.

Üç çapkın üniversiteli kızdan sipariş alırken, o dakikayı bu güzel adamı takdir etmek için kullanıyorum. Kısa siyah saçları gevşekçe takılmış siyah kayak şapkasının altından görünüyor ve siyah uzun kollu Henley termal geniş omuzlarının ve yontulmuş pazularının kaslarını çerçeveleyiyor. Kolları yukarı doğru itilmiş, biri dövmelemlerle süslü, diğeri ise sanatsız ve deri bir manşetle süslenmiş olan gergin ön kollarını gösteriyor. Muhtemelen yirmili yaşlarının başında olduğu hipster sanatçı gibi görünüyor. Ağzımı kapatamadım ve kavrulduğumu fark ettim. Sertçe yutkunuyorum.

"İşte benim seksi baristam! Yoksa *baristo* mu?" G bağılıyor ve hem Jack'in hem de Benny'nin dikkatini bize çekiyor.

O lanet gülümsemesi çok tehlikeli. O adamla bir öpüşme ve zaten sahip olduğum aşk şimdi hafif bir karasevdaya dönüştü. Hiç böyle hissetmemiştim, ilgili, aşık ve ateşli. Çok ateşli. Sürekli kızarıyorum. Gamzeleri bana yöneldiği kendimden geçiyorum. Ama hiç böyle öpüldüğümü de hatırlamıyorum. Ve böyle bir öpücük hatırladığınız bir öpücüktür. Sanki bana kendisini neyin iyi hissettirdiğini öğretirken benim nelerden hoşlandığımı öğrenmek istiyordu, mükemmel, orijinal ve lezzetli bir şey yaratıyorduk. Tanrım, daha fazlasını istiyorum.

Önümüzdeki kişi içkisini almak için kenara çekilirken, G ve ben tezgâha doğru ilerliyoruz. Jack öne doğru uzanıp elimi tuttu ve avucumu öptü. Herkesin içinde bir sevgi gösterisinin rahatlığını . Ama şimdi gerçekleştiğine göre, buna kızgın değilim. Bu küçük hareket tüm bedenimi dolaştı. istediğim her yerde hissediyorum. Onlarla sarhoş olmak istiyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" Ciyak ciyak bağırmayı başardım.

"Ne yani, şehre taşındıktan sonra yarı zamanlı bir iş mi buldun Jack? Bu ünlüler düzeyinde fotoğrafçılık işinde sana iyi para verdiklerini sanıyordum," diyor Giselle alaycı bir tavırla.

"Kız kardeşim sahibi. Bu akşamki yazar buluşması nedeniyle biraz yardıma ihtiyacı vardı. Ben de şehirdeydim, işte buradayım" diyor Jack.

"Jack Amca, badem sütümüz bitmiş. Onun yerine yulaf sütünü itmen gerekiyor." Benny Jack'in geldi ve hem G'ye hem de bana gülümsedi.

"Jack Amca?" Ben soruyorum.

Jack tek koluyla Benny'nin boynuna . "Kathryn, Benny'nin annesi, benim kız kardeşim. Ve bu yakışıklı çocuk da benim yeğenim."

"Tanışmıştık. Merhaba, Bayan Riggs." Benny bana gülümsüyor ve sonra G'ye bakıyor. "Giselle, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun." Ona daha da geniş bir gülümseme gönderiyor, ona bir içki uzatırken yanaklarına pembelik yayılıyor. "Saat beşi geçti, işte bol köpüklü London Fog'unuz."

Bir Benny'ye bir de G'ye bakıyorum.

"Benny, sen mükemmel bir erkeksin. Neden daha yaşlı değilsin?" der ve hafif bir kahkaha atarak başını sallar.

"Giselle, eğitilmek için yeterince büyüğüm." Ona göz kırpmıyor ve sonra uzaklaşıyor. Hepimiz hıçkıra hıçkıra gülüyoruz.

"Merak etme, Jacky bebeğim. O harika bir çocuk. Dükkanım yan için hep buradayım. Kathryn burada mı? Onunla daha sonra bir şey konuşmak istiyorum, belki birlikte yapabileceğimiz bazı promosyonel şeyler."

Jack bana bakıyor ve sonra hızla uzaklaşıyor. "Buralarda bir yerde. İşler onu sana göndereceğim. Şimdi, ne istersin Everly, G'nin bir siparişi var gibi görünüyor."

Strutt's Peak Brewery Gose'dan bir bardak sipariş ediyorum ve ona daha sonra görüşeceğimizi söylüyorum. Giselle ve ben dükkânda dolaşarak zaman geçiriyoruz, birkaç yeni bağımsız romantik yazarla tanışıyoruz, satın almak için birkaç yeni kitap ve bazı sevimli kitap aksesuarları buluyoruz. Bardağıma bakıyorum ve bardağın yan tarafında aynı kalın siyah kalemle şöyle yazdığını fark ediyorum: *Güzel*. Tekrar bara bakıyorum ve Jack'le göz göze geliyorum. Bana göz kırpmıyor ve gamzeli bir fırlatıyor. Dükkânın içinde yolumuzu bulduktan sonra, oturup içkilerimizi bitirmek için ön tarafta küçük bir köşe buluyoruz. G, Kathryn'e el sallıyor o bize gelmeden önce G eğilip, "Görünüşe göre seksi bir fotoğrafçıyla olan potansiyel ilişkin daha karmaşık olabilir," diyor.

Kafam biraz karışmış bir şekilde ona bakıyorum. "Sen neden ?"

"Sadece birkaç haftadır burada değil Ev. Kasabada bir ailesi varsa, artık topluma kök salmış bir iş sahibi bir ailesi , buralarda olacaktır. Sadece ziyaret için bile olsa."

"Belki, ama henüz ne olduğunu bilmiyorum. Her iki durumda da . Hiçbir şeyi fazla planlamayacağım. Sadece akışına bırakacağım."

"İşte benim kızım. Umarım bu akış o muhteşem insanla çarpışmaya karar verir. Bazı ölçüleri bilmem . Mesela, her bir kış yanağı bir avuç kadar mı yoksa daha fazla mı ya da dip çubuğunun herhangi bir özelliği var mı? Küçük bir kıvrım ya da abartılı bir kafa..." Açılan gözlerime kıkırdıyor.

Onun filtresizliğine cevap veremeden, kuzguni saçlı güzel bir kadın masamızda durdu ve onun Kathryn olduğunu varsaymak zorundayım. Kardeşine daha fazla benzeyemezdi. Açık renk gözler, dengeli bir özgüven, bakılmayı talep eden bir insan.

"Kathryn, hayatım, muhteşem görünüyorsun," diyor G. "Konuşacak çok şeyimiz var. Kardeşinin en iyi arkadaşım için çalıştığını biliyor ? Bu Everly."

"Sizinle resmen tanıştığımıza memnun oldum. Kardeşimin ünlü Everly Riggs ile çalışmak hakkında söyleyecekleri vardı" diyor. Ne demek istediğinden tam olarak emin değilim, ama daha fazla ayrıntı isteme yoluna girmeyeceğim. Bunun yerine ona gülümsüyorum ve sohbet devam ediyor.

Kathryn ile bir süre sohbet ediyoruz. O ve G, satıcı fuarı için romantik filmler, kitaplar ve dövmelerle randevu gecesi teması fikrini tartışıyorlar. Orada oturup tezgahın arkasındaki Jack'e ve yeğeni ve kız kardeşiyle tanışmış olmaktan hoşlandığımı fark ediyorum. Bu onu daha gerçek ve daha az kaçamak gibi gösteriyor. Ama aynı zamanda bu düşünce beni endişelendiriyor. Hızlı, seksi bir zaman geçirmekten uzaklaşıp, sadece eğlenceli, fiziksel bir keşif planlarımı sarsacak daha fazla bir şeye doğru ilerliyor.

Arka cebimde telefonum çalıyor.

Tezgahın arkasındaki adamla göz göze gelmeyi kes.

Gülümsüyorum ve yukarı bakıyorum. Fırtına mavisini bir bakış bana bakıyor. Gözlerinin kenarları geniş bir gülümsemeyle kırışıyor ve gamzeleri ortaya çıkıyor. Tam o anda, yanaklarındaki o çukurların benim cinsel kriptonitim olduğunu fark ediyorum. Gamzelerin beni anında ıslatabileceğini asla tahmin . Bu çok saçma, gerçekten.

Everly: değil. O çok ateşli.

Yeğenim hakkında böyle konuşmayı kes. O bir ergen! Bu beni .

Seni sonra bulurum güzelim.

Telefonumu kaldırdım ve umarım yapar. Onun hakkında kararımı verdim ve daha fazla oyun oynamakla ilgilenmiyorum. Onu istiyorum. Kısa bir süre için bile olsa.

Jack

AYAKLARIM BENİ ÖLDÜRÜYOR. ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ BÖYLE BİR TEZGAHIN ARKASINDA ÇALIŞMAMIŞTIM. Yirmili yaşlarımdaydım ve o zamanlar bundan nefret ederdim, ama şimdi daha yaşlı ve daha huysuz olduğum için bunu bir kenara bırakıyorum. Bugün kız kardeşime ve yeğenime yardım ettim ve bir pislik gibi şikayet değildim.

Birkaç dakika önce Everly'ye mesaj attım ve hâlâ şehir merkezinde olup olmadığını, bir şeyler yemek ya da içmek buluşup buluşamayacağımızı . Bunu kimseye itiraf edecek değilim ama o kadından bir öpücük aldım ve onunla tekrar yalnız kalmak için çok hevesliyim. O bir insan ki sizi dünyasına çekiyor ve dünyanın sıcaklığı asla ayrılmak neden oluyor. *Ama ben gidiyorum, o yüzden fazla bağımlı olma.*

"Jack Amca, film festivalinde oynayan filmlerden birini izlemek ister misin? Bu gece korku gecesi ve akşam yemeğinde bir slasher ve patlamış mısır . Ne dersin?"

Bu çocuğa evet demekten başka ne diyebilirim ki?

"Kesinlikle. Annen nereye kayboldu? Sence o da gelmek ister mi?" "Ben... Emin değilim. Arka tarafta değil mi?" Benny sorum karşısında şaşırılmış görünüyor.

Son müşterinin arkasından ön kapıyı kilitledikten sonra müziğin sesini açıyorum. Mekanı kapatmak için biraz Bishop Briggs.

"Daha önce Giselle ve Everly ile konuştuğundan beri onu görmedim. olsaydı sana söylerdi düşündüm."

"Evet, haklısın. Özür dilerim, çoklu görev yapmaya çalışıyordum. Birkaç şeyle ilgilenmesi gerektiğini söyledi ve işi bittiğinde daireye doğru yola çıkmış olmalı."

Bana bunları anlatırken ne kadar rahatsız görüldüğünü fark ediyorum. Sanki bana yalan söylüyormuş gibi asla göz göze gelmiyoruz. Üstüne gitmeyeceğim ama kız kardeşim bizi ekmese iyi olur, böylece temizlik ve kapanışla biz zorunda kalacağız. *Pislik bir hareket.*

Kathryn burayı, özellikle de festival için burada bulunan turistlere pazarlayarak harika bir iş çıkardı. Bunu ona söylemek istedim. Onunla gurur duyuyorum. Yeniden başlamak o kadar kolay bir şey değil ve bunu çeşitli nedenlerle birçok kez yapmak zorunda kaldı. Ama bu sefer, bu onun seçimiydi. Belki bu onu gülümsetmeye devam .

"Peki bu film neden bu kadar ? Bu filmleri hiç duymadığınızı ; burada ilk kez gösterilmiyorlar mı?" Film festivali bilgim sınırlıdır.

"Evet, ama korku türünün öyle alt türleri var ki anında ilgi görüyor ve genellikle çok hızlı bir şekilde kült haline geliyor. Ana akım filmlerin çoğunda bir durum söz konusu değil ve bu filmlerin büyük bir kısmı yabancı yapımcılar tarafından çekiliyor. Bunu söylemek biraz saçma ama altyazılar ve slasher'ları birleştirirseniz, ana akım ilgisinin dörtte üçünü ortadan kaldırmış ."

"Ama sen değil?"

"Benim değil. Bu senin de hatan."

Buna gülüyorum. "Neden benim hatam olsun ki?"

"Gremlinler. Sade ve basit. On bir yaşındayken asla izlememeliydim. Annem o yıl boyunca her gece sana küfredirdi. Ne su içerdim ne tavuk yedim ve sanırım onun odasında uyumak zorundaydım."

"Ön tarafta bir yer bulmanız gerekecek. Bu son gösterim ve sanırım siz son biletleri aldınız," diyor sessiz ve tiyatro sahibi kartlarımızı yırtarken.

"Şaka yapmıyormuşsun evlat. Şuraya bir bak."

İnanılmaz bir ortam. Kalabalık oldukça genç, arada birkaç yaşlı müşteri de var.

Burada olmak için en az diğerleri kadar hevesli görünüyorlar. Seçkin birkaç film festivalinde bulundum, ancak salondaki ruh hali, seyirciler arasında kimin olduğu ya da sadece görülmek için orada bulunmaktan ziyade daha tutkulu ve heyecanlı hissettiriyor.

Etrafıma bakınca Riggs'in arka tarafındaki bazı çalışanları tanıyorum. Birkaç yüzü tanıdıktan sonra esmerimi aramamış gibi davranmayacağım. Neden onun da bir yerde olacağını düşündüm bilmiyorum. Belirli bir kadının benim bulunduğum bir yerde olmasını umduğum bir zamanı hatırlamıyorum. Bu şu anda açmak istediğim bir şey değil ama onu tekrar görmek için sabırsızlanıyorum.

Koridora sığıştık ve film hakkında konuştuk. Benny bir konuda tutkulu olduğunda bunu anlarsınız ve o konu hakkında konuşurken benim de ilgimi çekme gibi bir yeteneği var.

"Bunu izlemenin daha iyi bir yolu olamaz. Sanırım yönetmen burada bir yerlerde ve bu tür festivallerde her zaman bir tür teşekkür ya da gösteriden sonra bir soru-cevap yapıyorlar. Başka bir yerde gösterime önce bunu görmek büyük bir olay. Gelmek istemenize sevindim."

Kolunu dürtüyorum ve ona gülümsüyorum. "Bu arada, abarttığın kadar iyi olsa iyi olur."

Sağ tarafta yerlerini alan iki adama gülümsüyorum.

"Yer değiştirebilir miyiz? Dükkândaki adamları tanıyorum," diye fısıldıyor Benny bir ağız dolusu patlamış mısırın içinden.

Başımı sallıyorum ve tam ışıklar sönüp jenerik başlarken yer değiştiriyoruz. Filmin bitmesine daha on dakika var ve ben bir avuç sıraya bakıyorum. Uzun saçların gölgeli hatları bir düğüm halinde geriye doğru toplanmış ve en güzel profil koridorun iki sıra ötesinde oturmuş, açılış sahnelerini izliyor. Everly'nin kafası büyük ekrana bakmak için arkaya doğru eğilmiş, bir yandan da küvetin içinden küçük avuçlar halinde patlamış mısır alıp yiyor.

Onun her şeyini görüyorum. Başının açısı ağzını vurguluyor ve boynu açıkta kalan omzuna inerken önündeki ışıklar tarafından vurgulanıyor. Fotoğraf çekimimiz sırasında giydiğine benzer bir şey giyiyor olmalı. Sadece bu fikir bile tüm dikkatleri kucağıma çekiyor. Sikim bu karşılaşmayı son derece iyi hatırlıyor gibi görüldüğü için yer değiştiriyorum ve ayarlıyorum. Bu kadını izlemek, baktığımı bilmediği zamanlarda onu gözlemlemek, benim için bir ön sevişme haline geldi. Telefonumun cebimde vızıldadığını hissediyorum ve onu çıkarıyorum, alçakta tutuyorum, parlak bir ekranla etrafımdaki kimsenin dikkatini dağıtmamaya çalışıyorum.

Everly: Görünüşe göre beni buldun. Stalker.

Dürüst bir tesadüf.

Telefonundan gelen yanıtı gülümsemesini izliyorum.

Everly: Bana bakman hoşuma gidiyor.

Benimle flört etmeyi bırak ve filmi izle.

Film yaklaşık iki saat daha sürdü ve tam Benny'ye filmin berbat olduğunu düşündüğümü söyleyecekken, kocaman bir gülümsemeyle eğildi ve "Çok iyiydi! Adamım, şimdiden tekrar izlemek istiyorum. Bunca zaman boyunca bir parazit olduğuna inanabiliyor musun?"

Everly'ye bakıyorum ve onun yüzünde de aynı kocaman gülümsemeyi görüyorum. İşte onun hatası: Boktan bir film zevki var. Yanında birkaç kişiyle sohbet ediyor, bazılarını ofisten tanıyorum. Her ne kadar onu istesem de Benny'nin eve gitmesi gerekiyor. Saat epey geç oluyor ve Kathryn'in hafta sonu gecesi olsa bile onu saatten sonra dışarıda istemeyeceğini biliyorum. Ayrılırken Everly'yle göz göze gelemiyorum, o yüzden belki de döndüğümde geceyi sonlandırmadan önce eve uğramayı ihmal etmemeliyim. O dudakları tekrar tatmak için sabırsızlanıyorum.

"Bu adamların benimle aynı şeylere ilgi inanmıyorum. Film bir yana, Pazar günü hepsi tırmanışa gidiyor ve sanırım ben de onlarla gideceğim."

"Burada arkadaş edinmene sevindim. Taşınmak ve yeni bir yere başlamak zordur.

Seninle gurur duyuyorum, Ben."

Bana bakıyor. Bugünlerde neredeyse göz göze geliyoruz. Onunla aramda birkaç santim ve bu bana onun ne kadar yaşlandığını hatırlatıyor.

"çok fazla arkadaşım , o yüzden pek bir şey kaçırmıyorum. Burayı seviyorum. Tanıştığım herkes havalı görünüyor. Sadece ilgilendikleri şeylerden bahsediyorlar ve bunların çoğu snowboard ya da zirveye yürüyüş gibi sadece burada yapabileceğiniz şeyler. güzel."

"Az önce uyuşturucu demiş olman bana senin sandığımdan çok daha havalı düşündürüyor." "

çeneni ihtiyar. Ben delicesine havalıyım," diye alaycı bir şekilde gülüyor.

Benny'yi eve bıraktıktan ve yürüyüş için plan yaptıktan sonra saatin sabahın birini geçtiğini fark ediyorum.

Bugün Everly'yi gördükten sonra tek yapmak istediğim ofisteki stüdyomda kaldığımız yerden devam etmek oldu. Düşüncelerimde yer kapladı ve ben sorgulamayacak ve sadece yolumu hissedecek kadar akıllı bir adamım. Genelde bu şekilde çalışmam. Tanıştığım kadınlardan çok nadiren , bu yüzden biri tarafından sersemletilmek, hatta neredeyse onun etkisi altında kalmak, yapmam gereken tek şey kayıplarımı kesmek ve diğer tarafa gitmek, ama bunu isteyen tek bir parçam yok. Şu anda sadece ona eğilmek ve darbeye hazırlanmak istiyorum.

Beni buraya getiren şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. İstemek. Beklemek. Neredeyse tanımadığım birine dönüşüyor. Onun tarafından büyülendim. Onun bir odayı büyülemesini, bir imparatorluğu yönetmesini izleyebilir ve sonra yatakta önünde diz çöküp mutlu bir adam olabilirim. Bu kavram benim için kayıp değil. Sadece yapabileceğim bir şey değil. Buna hazırlıklı değildim. Her zamanki sınırlarımı biliyorum. Ona karşı hissettiklerim bu sınırları çoktan aştı.

İlişkiye girdiğim kadınlar fiziksel ve yüzeysel oluyor. Bir ilişkiye karşı değil; artık öyle olmayana kadar harika olan bazı ilişkilerim oldu. Bunun için özür dilemiyorum ve çoğu zaman onlar da dilemiyor. İşler yolunda gider ve sonra etme zamanı gelir. Sıcak bir yatak için kaşınmak ya da bir etkinlikte gösteriş yapmak için seksi birini getirmek, son birkaç yıldır kadınlarla karşılaşmalarımın çoğunu oluşturdu. Onlar için daha az karmaşık ve benim de üstesinden gelebileceğim şeyler. Savunmasız olmayı beceremem. incitmek ya da daha kötüsü hayal kırıklığına uğratmak için çok fazla fırsat var. Yüzey seviyesi, kuş bakışı ve parlaklığı korumak daha kolay.

Ama işte buradayım, Everly aramızda geçen mesajlaşmaya ve lanet bir aptal gibi gülümsüyorum. Daha önce hiç kimse beni karnımdan yakalamamıştı.

Şehir gondola bindikten ve istasyondan hızlı bir taksi yolculuğundan sonra Riggs'lerin evine giden çitin kodunu giriyorum. Yolda Everly'ye mesaj atıp hâlâ uyanık olup olmadığını sordum ama cevap alamadım, o yüzden ana eve gitmek yerine havuz evine gidip çok ihtiyacım olan uykumu alacağım. Yeğenime ve kız kardeşime yardım etmekten gocunmuyorum ama onlarla dolu dolu gün geçirdim ve hafta sonu bitmeden yapmam gereken fotoğraf düzenlemesinden zaman çaldı.

Havuz evinin kapısına yürürken, Everly'nin çizim masasının yanında bir ışık ve bir gölge görüyorum. Anında uyandım, onu göreceğim için heyecanlıydım. Sürgülü kapının tepki vermesini bekliyorum, ama daha yakından baktığımda, kollarını önünde kavuşturmuş, başı öne eğik bir şekilde masanın üzerinde duruyor. Sanki mırıldanmak istediğim bir şarkıya tempo tutuyormuş düzenli nefes alışını görebiliyorum. Bir adım daha atıyorum, kollarının yanına dökülmüş dalgalı saçlarına, büyük boy çizim masasının çeşitli yerlerine bırakılmış renkli kalemlere ve karakalemlere bakıyorum. Bu beni gülümsetiyor. Onu görmek.

Rahat etmesine imkân yok. Onu nazikçe uyandırmak için arkasına geçiyorum ama bunu , önünde duran ve kollarının altına sıkıştırılmış birkaç eşya dikkatimi çekiyor. Yüzsüz figürlerin üzerine çizilmiş kıyafet tasarımları masanın üzerinde gelişigüzel sergileniyor. Etrafıma daha fazla bakarken, malzemeler ve aksesuarlarla ilgili çok sayıda yapışkan not, klasörlerin ve masa lambasının üzerinde asılı duruyor. Şimdiye kadar hiç bu kadar yakından bakmamıştım. Çalışmalarından uzak durmam konusundaki uyarısını ciddiye aldım ve tüm eşyalarımı stüdyo alanının uzak bir tuttum. Birkaç kâğıt çıkardım ve bunların bütün hafta fotoğrafını çektiğimiz pijama tasarımları olduğunu hemen anladım. Herkesin ağzında sakız şey buydu. Bana buradaki materyalleri incelediğini ya da onayladığını söylediğinde üzerinde fazla düşünmemiştim ama şimdi yalan söylediği çok açık. Tasarımcıları sadece şirket içinde değil, aynı zamanda tüm şirketi yönetmek için ikinci sırada. *Bayan Riggs, bunu bir sır olarak saklıyordunuz.*

Son beş yıldır gizli bir şekilde en çok rağbet gören spor ve rahat giyim serilerinden birini tasarlıyor. Bunu ve iş dünyasındaki tüm görünür rollerini yapmak için nasıl zaman buluyor? Bu kadar düzenli ve dürüst olmak gerekirse her zaman biraz gergin görünmesine şaşmamalı.

"Jack?" Everly halsiz bir şekilde adımı fısıldıyor. Kahretsin. Bu hiç iyi görünmüyor. "Ne, ne yapıyorsun?" Sesi şimdi yükseliyor.

"İçeri girdiğimde uyuyordun. Seni uyandıracaktım ama tüm bunlar dikkatimi çekti." Ellerimi masasının etrafında sergilenen sanat eserlerine doğru sallıyorum. "Sen mi? Everly, bunların hepsi senin tasarımların mı?" Biraz şaşkınlık içindeyim. Bundan hiç şüphelenmemiştim. Kullanmaları için çok büyük bir değer olurdu. Neden bu kadar gizli tutulduğunu anlamıyorum. Yaratıcı bir insandan diğerine, neden birisi böyle bir şeyi bu kadar gizli tutmak istesin ki? Ama ben daha sormaya başlamadan Everly kadar hızlı ayağa kalkıyor ki sandalyesi yere düşüyor.

Elime bakıyor ve kâğıdı çekip çıkarıyor. "Jack, bu hiç iyi değil. Sana burada benim alanımdan uzak durmanı söyledim ve sen bunu görmezden gelmekle kalmadın, şimdi de eşyalarımı mı bakıyorsun? Dalga mı geçiyorsun benimle?!"

Tamam, kızgın. Öfke nöbeti gibi eskizleri ve malzeme parçalarını büyük boy deri bir portföye doldurup omzuna atıyor. Bana bakmıyor.

Bunu nasıl düzeltebilirim? ". Bilerek yapmadım..."

"Ne yapmıyordun, eskizlerime mi bakıyordun? Eşyalarımı karıştırıyordun. Bu değil. Bunu yapmaman gerekiyor... Bunların hiçbirine bakmaya hakkın yok. Gitmeni istiyorum."

Sadece gülüyorum. "Beni musun? Ciddi misin sen?"

Yaptığı şeyi bıraktı ve bana tüyler ürpertici bir bakış attı. Yetişkin erkeklerin yaptıkları her seçimi iki kez düşünmelerine neden olan türden. "Hiç bu kadar ciddi olmamıştım. Şimdi, al. Siktir. Siktir. Dışarı." Yere bakıyor, sanırım cesaretinin geri kalanını topluyor. "Ve Jack, burada bulduklarınla ilgili tek bir fısıltı bile duyarsam, sahip olduğun her şey için sana dava açmakta hiçbir sorun görmem. Beni duyuyor ?"

Şu an gerçek mi bu? Bir şey ya da biri hakkında yanıldığımda bunu anlarım ama beni dinlemeden böyle çıldırmasını hiç beklemezdim. Kendi yaptığı bir şeyi gördüğüm için mi? Onunla kavga etmeyeceğim ama gitmeyeceğim de. Birinin mantığını noktasını ne zaman geçtiğini bilirim. Nedeni ne olursa olsun benim kötü adam olmamı istiyor. Bu yüzden bir dakikalığına oturmak için ondan uzaklaşıp yatağa doğru yürüyorum. Sabrım taşmadan önce biraz durmam gerekiyor. Bir dakikadan kısa bir süre önce bu kadına hayranlık duyuyordum, ama şu anda böyle bir velet olduğu için ona şaplak atmanın eşiğindeyim.

"Dedim ki... Dedim ki. Sen.

Duydun mu. Beni?" "Yüksek

sesle ve net, Everly."

Kapıda dururken başını yana çeviriyor, sanki söyleyecek daha çok şeyi varmış gibi duraklıyor. Ağır ağır nefes alıyor, kendini bir şeylerden geri tutuyor. *Çok* kızgın. Öfkeyi ve vücudunuzu nasıl tamamen ele geçirebileceğini anlıyorum. Şu anda, beni reddetmesine hem kızgınım hem de bunu neden kadar çabuk yaptığını merak ediyorum.

Yatağın kenarında , öne doğru eğilmiş, dirseklerimi dizlerime , bir sonraki hamlesini bekliyorum. Onunla bu konuda kavga etmek istemiyorum ama bunu öğrenmesinin benim etkilenmemden başka bir anlama geldiğini düşünmesini de istemiyorum. İşiyile ilgili ne yapmayı seçtiği ve neyi pazarlamaya karar verip vermediği umurumda bile değil.

"Sinirlisin ve gerek yok. En azından beni dinler misin?" Sürgülü kapının kolunu tutup durakladığında kafamı kaldırıyorum. Bunu devam etmem için bir işaret olarak kabul ediyorum. "Seni uyandıracaktım ve sonra tasarımlarını fark ettim. Onların üstünde yatıyordun. Hepsi bu kadar. Burnumu sokmuyordum ya da bunu bulmayı beklemiyordum. Burada hesap çizelgeleri ve bütçelerle uğraştığını sanıyordum, gizlice bütün bir giyim hattını tasarladığını değil. Ve bu bir hobi de değil. Bu büyük bir iş. Şirketinizin kârının en az yüzde kırkını oluşturuyor olmalı. Sen yeteneklisin, gerçekten ama gerçekten yeteneklisin..."

Bir şey söylemiyor ama gitmiyor da. Kapıda öylece duruyor. Bir sonraki hamlesini düşündüğünü söyleyebilirim. Sabırla oturup onu izliyorum ve gözlerimin vücudunda izin veriyorum. Giydiği siyah yoga pantolonunu ve bir omzundan sarkan kırmızı kazağını dolduran mükemmel poposu. Her zamankinden biraz daha dalgalı kahverengi saçları diğer omzuna dökülmüş. Bu kadının ateş püskürtmek yerine benimle flört ettiği günün erken saatlerine nasıl geri sarabilirim?

Hâlâ bir şey söylemediğinde, bu güzel kadının çok öfkeli olduğunu düşünmeye başlıyorum. Bu öfkenin birbirimizin vücudunu ateşe odaklanmasını istiyorum. Biraz dürüstlük için iyi bir zaman.

"Everly. *Senden* başka hiçbir şeyle ilgilenmiyorum. Bunların hiçbirisi ya da bunları neden sır olarak saklamak istediğin umurumda bile değil. İnanılmaz bir şey ama bu beni " Arkasını dönüyor, kapıya yaslanıyor ve gözlerini benimkilerle buluşturuyor. Ve işte böyle, Odanın enerjisi değişiyor. Vücudumun etrafında duman gibi dalgalanırken, tenime sızarken hissediyorum. O büyük, güzel gözler artık kızgın değil, onun yerine vahşi, hatta belki aç, ama birkaç dakika öncesine göre çok daha az düşmanca. Alt dudağını ısırtıyor, dişlerinin arasından geçiriyor ve sonra iki da ıslatıyor. Ve tek bir kelimeyle, bahanelerle ya da gerekçelerle ilgilenmediğini anlıyorum. Gerçeği istiyordu. Oyun istemiyordu.

"Yalvar."

Tamam, belki birkaç oyun. Doğru duyduğumdan emin olmak için bir süre . Doğru *duyduğumu biliyorum*. Vay . Bu komutun beni ne kadar ettiğini düşünmüyorum, onun yerine ayağa kalkıyorum ve sanki bu anı korkutup gibi yavaşça ona doğru ilerliyorum.

"Az önce ne dedin sen?" diye sordum. Eğer doğru duyduysam, o zaman neden bu kadına çekildiğimi anlamak üzereyim. O hiç de iyi bir kız değil. Kirlenmek istiyor. Ve ben de onunla birlikte yıkanmaktan mutluluk duyuyorum.

Sesini yeniden buluyor. Nefes nefese bir tavırla, belki de gururla, "Sana inanmamı istiyorsun. Ben sana inanıyorum. Şimdi özür dilemeni ve yalvarmanı istiyorum."

Yetkili olmak, dinamiği değiştirmek, asla vermek istemediği bir sırrı bırakarak kaybettiğini düşündüğü gücü geri almak istiyor. Tamam, olur. Ben varım.

"Tam olarak ne için yalvarıyorum Bayan Riggs?"

"Orada dur, Jack." Olduğum yerde durdum, bu noktada ondan on metreden daha az uzaktaydım.

Başımı eğiyorum ve gözlerimi onun vücudunda aşağı yukarı gezdirirken bunu açıkça belli ediyorum. "Bana ne için yalvarmamı istediğini söyle, Everly. Bağışlanmak için mi? Ağzın için mi? Amin mi?"

"Önce dizlerinin üzerine çök." Bana bakıyor, başını eğmiş, itirazımı bekliyor. Bu anı kendi başına yaşamasına izin vereceğim. Ben de memnuniyetle uyacağım.

"Kibarca benden af dilediğini duymak istiyorum." Duraklıyor, istediği şeyi isteme hissiyle oynuyor. "Ve sonra bana dokunmak için yalvarmanı istiyorum. Beni tatmak için yalvar."

Vay be. Bu çok ateşliydi. O bana doğru yavaşça yürürken ben dizlerimin üzerine çöküyorum. Odadaki hava durgun. Kar yağmadan hemen önceki sakin sessizlik gibi. Sanki doğa, etrafında dalgalanmak üzere olan güzelliğin önünde diz çökmüş gibi. Bu onu fırtına yapıyor ve ben hazırım.

Tam bu kadını çözdüğümü düşündüğümde, onu daha iyi anlamak için varsayımsal bir kutuya koyduğumda, beni şaşırtmaya devam ediyor. Ve şimdi dizlerimin üzerindeyim, aletim efendisinin bir sonraki emrini bir hayvan gibi kot pantolonumdan kaçmak için zorlanıyor. Ve oh, dışarı çıkıp oynamak istiyor.

"Gömleğini çıkar," diye emrediyor.

Henley'i boynumun arkasından çekip başıma geçiriyorum. Önümde, ulaşamayacağım bir yerde duruyor ama o anın samimiyeti ikimizi de etkisi alıyor.

"Şimdi kemer."

Kemerimi çözmeye başlıyorum ve gözlerinin göğsümde, kollarımda, istediği şeyi çıkarmak için çalışan ellerimde dolaşmasını izliyorum. Tokanın yere çıkardığı şangırtı konsantrasyonunu bozuyor. Onu yakalamak, kıcını ısırmak, her kıvrımını yalamak ve vücuduna girmek istediğimde, bunu onun için yapmak, burada ona liderlik etmek, taleplerine boyun eğmek tüm rezervimi alıyor. Bir sonraki talimatı için nefes nefese kalıyorum. Kendimi zor tuttuğumu biliyor. Ne kadar tahrik olduğum ortada, sikim kırılmaya ve en çok istediği şeye batmaya çalışıyor. Şu anda her şeyden çok istediğim şeye. Onu.

Yaklaşıyor ve sandalyeye oturuyor, arkasına rahatlıyor, gözleri beni hiç terk etmiyor. Dudaklarını yalıyor ve sonra gözlerini vücudumda gezdirerek benden ne istediğini değerlendiriyor. Bu kadına yapacağım şeylerin bir listesi var ama yine de liderlik onda. Kalçalarını yukarı kaldırıyor ve dar siyah pantolonunu kıcından ve bacaklarından aşağıya doğru sürüklüyor, yaptığı baştan çıkarıcı ve yavaş hareketler kabaca yutkunmama neden oluyor. Pantolonu arkasında bir yere fırlatıyor ve sandalyede bacaklarını iki yana açıyor. Benimle tam olarak ne ile alay ettiğini emin bir şekilde gösteriyor. Gözlerim bacaklarının bittiği ve elinin dayandığı yere çekiliyor. Bir çift siyah dantel külotun içinden neredeyse amını okşarken izliyorum.

"İç çamaşırını çıkar, Jack. Sürmeyi hayal ettiğim o siki göreyim."

Peki, tamam. Benimkine uygun mükemmel pis bir ağız. O ağızla yapmak istediğim şeyler. Gözlerim onunkilere kayıyor ve gülümsememek mümkün değil. Bu kadının dudaklarından çıkan her kelimedede salyalarım akıyor.

"O zaman dizlerimin üzerinden kalkmam gerekecek."

Sanki bana izin veriyormuş gibi başını sallıyor. Ayağa kalkıyorum, kot pantolonumun düğmelerini , çıkarıyorum ve ona sırtarak tekmeliyorum. Gözlerimin içine bakıyor ama sikime için tüm iradesini kullandığını söyleyebilirim. Sonra boxer külotumu bacaklarımdan aşağı çekiyorum ve ayağımla itiyorum. Sikim dışarı fırlıyor ve tanrıçayı takdir etmek için neredeyse başını eğiyor. Gözleri hafifçe açılıyor ve dudağını ısırarak aletime bakıyor, sonra bir parmağını külotunun dikişinin içine sokuyor.

İçimden alçak bir hırıltı çıkıyor. "O benim."

Gözlerini yavaşça sikimden gözlerime doğru kaydırıyor. "Göreceğiz." Elini çekti ve sandalyeye . "Kendine dokun, Jack. Seni neyin iyi hissettirdiğini görmeme izin ver." Duraksıyor. Daha fazlasını söylemek istediğini ama önce kulağa nasıl geleceğini test ediyor. "Beni düşünüyor"

ne zaman yaparsın?" *Devam et, güzelim.* Başımı sallamak için çenemi yukarı kaldırıyorum.

"Beni bastığın gece, o gecenin ilerleyen saatlerinde yumruğunu siktin mi?" Cevap bile veremiyorum, çünkü bana sorarken kırmızı kazağını başından çekmeye başlıyor. Onu bir kenara atıyor ve siyah dar bir atlet ve dantel külottan başka bir şey giymeden önümde duruyor.

Onun yakınlığı karşısında sabrım tükeniyor. Akıl sağlığını kaybettim, çünkü yapmak istediğim tek şey bu kadının boşalmasını duymak. Her orgazmı kovalamak ve onu bir başkasıyla ödüllendirmek. Onunla ilgili her kirli düşüncemi serbest bırakmak. Kendimi o kadar derine gömmek istiyorum ki hissettiği zevk vücudunun her ulaşsın ve ödülüm onun inlemesi ve adımı haykırması olsun.

Everly

İÇİMDE BİR ŞEYLER CANLANDI VE BUNU ASLA KAFESLEYEBİLECEĞİMİ SANMIYORUM. BEN HİÇ yatakta çekingendim, ama hiç bu kadar kendime güvenmemiştim. Zaman tuttuğumuz bu baskınlık dansını seviyorum. Jack'i eskizlerimi tutarken gördüğümde hissettiğim öfke bir şalteri indirdi. Kendimi hiç bu kadar açıkta ve savunmasız hissetmemiştim. Tasarım benim bir parçam ama ben izin vermediğim sürece insanların buna erişmesine izin vermiyorum. Uykuya daldığım andan kaynama noktasına geldiğim ana kadar, sözleri beni yakaladı. Söylediklerinin benim için bir anlamı vardı. Jack'in beni görmesi, gitmesini talep etmeme beni istemesi. İstendiğini hissetmek dışında ona sunabileceğim hiçbir şeyi istememesi beni o ana geri döndürdü. Bana arzulandığımı, inanılmaz derecede seksi olduğumu hissettirdi. Ve ilk defa yeni bir şey denemekten, kendimi tutmaktan ve bir içgüdüyü takip etmekten korkmuyordum. Yeni bir tür talebe nasıl tepki heyecanını yaşadım. Ve beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Vücudumdaki her his hazır. Beklenti sarhoş edici ve ben bunun sarhoşuyum. Kanımda dolaşan şehvet dolu ihtiyaç beni canlandırıyor. Bu her santimimi vermeye hazırım. Benim onun bedenine hükmetmek istediğim onun da benim bedenime hükmetmesini istiyorum.

Emrimi yerine getirip benim için sikini okşamasını izliyorum. Mükemmel, zaten külotumun altına parmağımı soktuğum anda ağlamaya başlayan heyecanla parlıyor. Önümde duruyor, uzun gövdesi ve geniş omuzları ben ona bakarken bana hükmediyor. Boyutuyla ilgili bir şey beni korunduğumu hissettiriyor, dokunmak ve yalamak istediğim yontulmuş kaslar ve ön ve merkezde, istediği şeyi işaret eden horozunun büyüklüğü. Beni.

Önünde dururken elimi uzatıp göğsünden aşağı doğru sürüklüyorum. Olmasını beklediğiniz koyu renkli kıllar aşağı doğru uzanıyor ve parmaklarım karın kaslarının üst kısmına doğru ilerledikçe hafifliyor. Vücudu çok iyi korunmuş, omuzlarından ön kollarına çıkıntılı kaslar sayesinde çok fazla güç sergiliyor. Göğsü hızla inip , boynundan geçen nabzına ayak uyduruyor. Eğilip davul hareketi yapıyorum ve içinden yumuşak bir inilti yükseliyor. Teni ılık, hatta sıcak ve tadı daha fazlasını arzulamama neden oluyor.

Bedenim onu içimde hissetme, beni ne kadar iyi dolduracağı beklentisiyle gümbürdüyor. Elini yavaşça aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ediyor, gözleri her hareketimi takip ediyor. Bakışlarını vücudundan aşağı doğru sürükleyerek başparmağımı sikinin başında gezdiriyorum, zaten parmaklarına damlamış olanın bir kısmını alıyorum ve dudaklarıma götürüyorum. Başparmağımdaki uyarılmışlığı emerken eli hareket etmeyi bırakıyor. Sıcak, kaygan tuzluluk dilime çarpıyor ve beni inletiyor, hayal edebileceğim tüm pis şeyleri yapmak istiyorum ve onun tepkisi beni sadece daha fazla körüklüyor.

Ağzını açıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor. Hareket etmeyi tamamen bıraktı. Az önceki itaatkâr doğası çatırdıyor; gözlerindeki değişimi görebiliyorum ve bir sonraki anda ağzı benimkinde, aç, neredeyse çaresiz bir öpücükle ciğerlerimdeki nefesi çalıyor. Dudaklarını boynuma doğru sürüklüyor ve tüm vücudum onun dudaklarından kalçalarına kadar bana baskı yapmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyor ve daha fazlası için kıvranıyorum. Beni ayaklarımdan kaldırıp omzunun üzerinden yukarı çekerken nefes nefese kalıyorum.

"Benim sıram." Birkaç uzun adım attıktan sonra beni yatağa fırlatıyor, ben de zıplayarak ve gülerek yere düşüyorum. Ayak tutarak beni yatağın kenarına çekiyor, parmaklarını iç çamaşırlarımın kalçalarına geçiriyor ve yavaşça aşağı çekiyor. Şu anda bunları parçalamamak için elinden geleni yaptığını söyleyebilirim. Kendini tutuyor, şovu benim yönetmeme izin veriyordu, ama artık değil. Jack canı ne isterse onu yapan bir adam. Kendini nasıl taşıdığı çok açık. İşini yürütme şeklinden. Sanırım hayatını

aynı şekilde yaşayan bir kadınla hiç tanışmamış. *Tanıştığımıza memnun oldum,*

Jack.

İç çamaşırlarımı arkasına atıyor ve yatağın kenarında diz "Bana ne istediğini söyle, güzelim." Bana tekrar bakarak parmak uçlarını üzerinde gezdiriyor. "Bana dilimi yarıktan klitorise sürüklememi istediğini söyle, çünkü söylemezsen, bana ne yapacağımı söyleme oyununun bitebileceğini düşünüyorum, Bayan Riggs."

Dirseklerimin üzerinde yükseliyorum, böylece beni tatmaya hazır bu lezzetli adama bakabiliyor ve Michelin yıldızlı bir şefin tadım menüsü gibi her anının tadını çıkarabiliyorum. "Ben bitti diyene kadar bu iş bitmez Jack. Ve şu anda dilini her yerde hissetmek istiyorum. Sonra beni hak ettiğim şekilde becermen istiyorum. Ve Jack?" Duruyorum ve gözlerinin tekrar benimkilerle buluşmasını bekliyorum"Lütfen de."

Ağzını vücudumda gezdirirken bir inilti ve küçük bir kahkaha çıkarıyor. Sonra dudakları tenimde "Lütfen" diyor.

Bacaklarımı açıyorum ve bunu yaptığım anda diz çökmekten vücudunu üzerine yatırmaya geçiyor. Kalçalarını kendine doğru çekerek bacaklarımı omuzlarının üzerinden sarkıtıyor. Ağzını gezdiriyor ve nefesinin sıcaklığı, dilinin beklentisi nabzımı hızlandırıyor. "Aşağıda iyi görünüyorsun, Jack."

O da karşılık olarak iç baldırımı ısırды. Tamamen hazırlıksız yakalandım ve bir çığlık attım. Sonra ısırдыğı yeri yalıyor, dudaklarında küçük bir sırtıma oynuyor. Diliyle uyluğumun kıvrıldığı ve amımla buluştuğı yere bir yol çiziyor. O kadar tahrik olmuş durumdayım ki, şu anda kendimi zar zor tanıyorum. İstediyimi söylediğim için ödüllendirilmenin, kendime güvendiğim ve seksi hissettiğim için övölmenin verdiği bu heyecan duygusunun peşinden gitmek istiyorum. Nasıl göründüğüm ya da çok uzun sürüp hakkında fazla düşünmek ya da endişelenmek yok. İçimde kontrol edemediğim bir şeyi ateşleyen bir adamla sadece o anda var olabiliyorum. Yüzünü, tüm yüzünü, burnunu, ağzını, çenesini tam merkezime sürmeden ve "Benim için çok ıslaksın" diye mırıldanmadan önce nefesi tenimde çılgınca bir desen izliyor. Yala. "Siktir, tadın çok güzel."

Buna cevap verecek kelime yok, bu yüzden bunun yerine onaylayarak inliyorum. Çünkü öyleyim. Şu anda o kadar hassasım ki, uyarılmışlığımın damladığını hissedebiliyorum. Adam daha yeni başlamıştı ama şimdiden başım dönüyor. Söz verdiği gibi yapıyor. Dilini düzleştiriyor ve yavaşça yarığımdan klitorisime doğru sürüklüyor. Ve ben bittim. Bir şey söyleyemiyorum, daha sonrası için bir tepki kaydetmeyi boş verin, çünkü vücudum zaten orgazma doğru çalışıyor. Dilinin tek bir geçişiyle.

"Yanılmışım Everly," diyor dikkatimi çekerek. Ona bakmak için başımı eğiyorum. Baş bacaklarımın arasında, çenesi parlıyor ve hınzırca gülümsüyor. "Ağzının şimdiye kadar tattığım en tatlı şey olduğunu sanıyordum."

Anlamam bir saniye sürüyor. "Kahretsin," diye inliyorum. Sözlerinde, ellerinde kayboldum. Ağzında.

Dudaklarını ve dilini içime girmesini istediğim yerin kenarlarında gezdiriyor. Bu çok iyi. Aynı anda hem alayının durması hem de hiç bitmemesi için çığlık atıyorum. "Jack, lütfen. Lütfen. Çok iyi hissettiriyor."

Bir sonraki nefesimde, hiçbir uyarıda bulunmadan, parmakları içime girip çıkıyor ve beni teslim olmaya ve kenara dalmaya ikna ediyor. Parmakları hala çalışırken, beni akıcı bir hareketle gererken, vücudumda yukarı doğru hareket ediyor. Dudaklarını kalçalarımın kıvrımı boyunca belime ve göğsümün kabarıklığına kadar sürükleyerek, şehvetli bir takdirle yalamak ve kısırtmak için orada duraklıyor.

"Benim için gel, güzelim. Sana ne yaptığımı hissetmeme izin ver." Parmaklarını sadece üç kez daha sokuyor ve bedenim onun isteğini dinliyor.

Dünyam yavaşlıyor. Dizlerimin arkasından başlayan ve okyanusun üzerinde şiddetli bir fırtına gibi yuvarlanan, daha yüksek ve daha yüksek, kavramak için çekirdeğimde duran tam gövdeli bir orgazmın içine atıldım.

Jack'in parmaklarını takdir ederek. Vücudumun geri yoluna devam ediyor, ardında bir ürperti ve gözlerimin arkasında beyaz bir tüy patlaması bırakıyor.

" bu. Çok güzel."

Zar zor kendime geldim ve Jack bedenimi onunkinin üzerinde yuvarlıyor. Beni nazıkçe öpüyor, göğsümü avuçluyor ve meme ucumu çekiştiriyor. Onun özenli dokunuşu içimde yeniden bir heyecan yaratıyor. Orgazmımın geride bıraktığı bulanıklıktan kurtulmanın yolunu buluyorum ve başımı onun göğsüne yaslıyorum. Parmaklarımı sıcak teninde aşağı yukarı . Meme ucunun üzerinde kaymak, izin verdiğim son tembel hareket.

"Senin içinde olmak istiyorum. Hemen şimdi." Başımı sallıyorum ve saniyeler sonra ikimizi de yataktan kaldırıyor. Kollarım boynuna dolanıyor ve bacaklarım doğal bir şekilde beline sarılıyor. "Sakin ." Üç adımda kanepenin etrafından dolaşıp sehpanın açık duran fotoğraf makinesi çantasına ulaşıyor ve küçük bir kutu prezervatif çıkarıyor.

"Çok hazırlıklı," diyorum gülümseyerek.

"Öyleyim," diye cevap veriyor ve bizi yatağa geri dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Kolayca ayağa fırlayıp bunları yakalayabilirdi ama beni bırakmak istemedi. Ve ben yeniden ıslandım. "İşlerin bizim için bu şekilde gideceğini umuyordum. İyimser düşünüyordum." Paketten bir tane koparıp bana gamzeleriyle birlikte gülümsüyor.

bir bakış atmasını ya da bu yorumla ilgili arsızlık yaptığını anlamamı sağlayacak bir şey yapmasını bekliyordum ama gülümsemesi ve kendini içime gömmeye hazır olması Jack'in doğruyu söylüyor olabileceğini düşünmeme neden oldu. Belki de bu sadece bir replik değildir. Ondan prezervatifi alıyorum, çok sert, çok hazır sikinin üzerine yuvarlıyorum. *Evet, bu tam bir uyum olacak.*

Yüzünü tutarak onu sertçe öpüyorum, alt ısııyorum ve ellerimi saçlarının arkasında . "Onu içime sok, hemen şimdi." Sırtım yatağa değsin diye göğsümü geriye doğru itiyor ve kalçalarımı kendine doğru çekerek sert, hızlı bir hareketle içime giriyor ve beni nefessiz bırakıyor. İnlemem bile bir an alıyor ama sonra inlediğini duyuyorum. Bu neden bu kadar seksi? Yetişkin bir adamın zevkle inlediğini duymak.

"Lanet ," diye nefes veriyor. Kendini dengelemek için bir saniye ayırıyor, hafifçe geri çekiliyor ve bu sefer daha yavaş bir şekilde doğru iterken kalçalarımı kavırıyor. Bedenlerimizin birleştiği yere bakıyor. İçime izlemek, sikini içeri ve dışarı sürüklediğini hissetmek o kadar erotik ki, başka bir dalganın beni vurmaya hazır olduğunu Gözlerimiz aynı anda buluşuyor ve başparmağı tam istediğim yerde daireler çizerek sürtünmeye başlıyor. İçime giriyor, yavaş bir sürüklemekten hızlı, derin bir itişe doğru hızını değiştiriyor. Orgazmım zirve yapıyor ve beni sertçe vuruyor. Beni nefessiz bırakıyor. Bu sefer birikme yok, sadece anlık, tam gövdeli cennet. "İşte bu, güzelim. Sikimin her yerine boşal... çok seksi."

Bacaklarım titrerken ve inlemelerim iniltiye dönüşürken, Jack kalçalarımı daha sert, sahiplenici bir şekilde kavırıyor. Kendini zor , içime bir kez daha girerken çözülmeye hazır olduğunu fark ediyorum. Orgazmın onu ele geçirdiğini görüyorum ve vücudu dalgalanırken adımı haykırıyor. Sesinin çakıllı gürültüsü, dışarıdaki dağların engebeli çukurları ve uçurumlarıyla buluşan pürüzsüz karamel gibi. Şimdiye kadar duyduğum en cinsel açıdan uyarıcı seslerden biri ve bir işaret feneri gibi, orgazmımdan geriye kalanları çağırıyor.

Şu anda ikimizin de ne kadar terli olduğu umurumda . Hiç bu kadar tatmin olmamış, hiç bu kadar baştan çıkarıcı ya da hiç bu kadar tamamlanmış hissetmemiştim. Eğilip göğsümü öpüyor ve ben sadece ona gülümsüyorum. Bu küçük hareket, bunun tatlılığı, vücudumu ona sarmak ve mırlamak istememe neden oluyor.

Kim bilir ne kadar süre bu şekilde yattıktan sonra kendimi biraz sersemlemiş, yumruk sarhoşu, muhtemelen coşkulu hissediyorum. Tek bildiğim bunun bir daha asla yapılmayacak bir şey olduğu. Şimdiden daha fazlasını istiyorum.

kaldırıyor ve ben kollarında hareketsiz yatarken bana bakıyor. Yapabildiğim tek hareket, zihnimin bunu tekrar nasıl yapabileceğimizi düşünmeye başlaması. Sözcüklerim ben filtreleyemedi ortaya çıkıyor

herhangi . "Bunların hepsi çok iyiydi."

Bana gülümsüyor. "Bunu şimdiye kadar nasıl yapmadık?"

"İkimiz de inatçıyız ama aramızdaki bu şey..." Bunu yüksek sesle söylemek neredeyse çok naif, ama kırılgan düşüncelerimi silkeleyip atıyorum. "Artık seninle bu şekilde birlikte olmanın nasıl bir his olduğunu bildiğime göre"- gülümsüyorum, tekrar düşünüyorum- "durmaya hazır değilim." Çekingen davranmayacağım. Bu olağanüstü, hayat değiştiren bir şeydi ve ikimiz de bunu biliyoruz.

Yukarı eğiliyor ve göğsümdeki ağırlığı azalıyor. Şimdiden özledim.

Birbirimize bakıyoruz ve hissettiğimiz her neyse, bunun görmezden gelinemeyeceğini doğruluyor. Başparmağını dudaklarıma ve tamamen çıplak bir şekilde ayağa kalkmadan önce çenemden boynumun kıvrımına ve köprücük kemiğimin üzerine doğru bir yol izliyor. Bu adamın vücudunun seksapeli inanılmaz ve elimde olmadan bakıyor ve her hatlarını takdir ediyorum.

"Bana bir raunda daha hazırmışsınız gibi Bayan Riggs. Ben de sana hizmet etmeye hazırım, güzelim. Ben biraz su getireyim. Birkaç dakika dinleneceksin ve sonra bunu tekrar yapacağız. Ama bu sefer, sen çılgın atana kadar durmayacağız. Son orgazm çok sessizdi."

Oh, Tanrıya şükür!

Jack

ALAN KÜÇÜK, KARANLIK VE SIKIŞIK. SANKI BİR YILDIR OTURUYOR VE BEKLIYOR GIBIYDIM.

bin yıl. Yorgun ve susamış hissediyorum ama çişin içinde uzun süre oturmanın nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum. Pantolonum sonunda kurudu, bu yüzden bunu bir daha yapmayacağım. Odanın diğer tarafından gelen homurtuların ve çığlıkların artık daha sessiz olmaya başladığını duyabiliyorum. Bu genellikle geç olduğu ve yakında dışarı çıkabileceğimiz anlamına gelir. Küçük kardeşimin uyandığında yemek yemesi gerekecek. Birkaç kapı aşağıdaki geri dönüşüm kutusunda yulaf ezmesi paketleri buldum.

Yemek yemeyi düşününce içim ısınıyor. Korkmuş hissetmiyorum. Sadece bacaklarımı uzatıp bu karanlık cehennemden çıkmaya hazırım. Bir şey kolumu okşuyor, portakal ve tarçın kokusu alıyorum. Beni sakinleştiriyor. Kokulu ılık bir esinti gibi, hiçbir yerden gelmiyor ve sonra beni çevreliyor. Artık karanlıkta değilim. Nerede olduğumdan emin değilim ama orada değilim. Yeni bir şey hissediyorum.

Her gibi bir sarsıntıyla uyanmak yerine yavaşça uyanıyorum. Sessiz, oda gri ve mavinin en soluk renginde. Sabah olmuş ama şafak henüz sökmemiş. Narin parmaklar omzumun üzerinden koluma bir yol izleyip, yaşamaktan gurur duyduğum bir hayatı simgeleyen dövmelemin izini sürerken gülümsüyorum. *Everly.*

"Rüya görüyordun," fısıldıyor.

Onu kendime doğru çekiyorum, böylece vücudunun her yeri benimkine değebiliyor. O çok sıcak, yumuşak.

"Uyandırdım mı seni?" Yatağımın bir kenarında uyuyakalmaktan her zaman endişe , bu yüzden hiç uyumuyorum. Takılmalar bundan kaçınmayı kolaylaştırıyor. Açıklamaya gerek yok. Kabuslarım tahmin edilemez. Değişmeyen tek şey her gece bir tane görmem.

"Hayır. Bakmadın. Bir sürüngen gibi seni kesmekle meşguldüm." Gülüyor. "En azından iyi bir şey miydi?"

"Rüyam mı?" Bir an tereddüt ettim. Gerçeği paylaşmak isteyip istemediğimden emin değilim. Tereddüt ettiğimi hissediyor ve bana bakabilmek için benden uzaklaşıyor.

"Bana söylemene gerek yok." Duraklıyor ve sonra daha da yaklaşarak başını elinin üzerine koyuyor. "Ama sana bir şey söyleyeceğim. Şimdiye kadar tek bir kişiye bile söylemediğim bir sır. Asla." O kadar büyük gülümsüyor ki, güzel kahverengi gözlerine ulaşıyor. "Şu anda güneşin doğuşunu görmek için kesinlikle en mükemmel yerdesin." Oturuyor ve bana doğru eğiliyor. Saçları yüzüme düşüyor ve göğsü ağzımdan birkaç santim uzakta.

"Ne yapıyorsun?"

"İşte." Arkamdaki tüm yastıkları kaldırdı. "Oh! Bir tane daha." Yatağın kenarına doğru eğiliyor ve ben de onun nefis poposunu mükemmel bir şekilde görebiliyorum. "Şimdi, arka pencereye bakacak şekilde biraz kayarsak, bu Strutt's'ta göreceğin en unutulmaz şey olacak."

O bunu söylerken uyum sağlıyoruz ve ben arkama yaslanıyorum, neredeyse tekrar uzanıyorum ve onu da yanımda götürüyorum. "Sana kesin olarak söyleyebilirim ki *en* unutulmaz şey bu olmayacak." Gözlerimi onunla buluşmak için kaydırıyorum.

"Benden hoşlanıyor musun, Jack?" Gülüyor.

"Babanın evindeki manzaradan ." Kadınları asla seksi ve tatlı bulmam. Her zaman ya-ya da. Ama bu değil. Bu her ikisi de; çekici ve kendine güvenenle karışık.

"Seninle yatakta çıplakken babam hakkında konuşmasak olur mu? Teşekkürler." Yan tarafımı çimdikliyor, ben de elini çekip öpüyorum.

"Onun yanındaki çiftlik daha da inanılmaz. Çatı katından o tepeleri görebilirsiniz."

Kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Babama asla söyleme. Sonunu asla duymayacağım ama Muldowney Çiftliği'nin bulunduğu yerde o sırtı tam şuradan görebilirsin ama diğer taraftan, yani gün batımında yakalayabilirsin. Nefes kesici bir manzara. Muhtemelen şehirdeki en iyi dağ manzarası."

Gökyüzü şimdi daha da aydınlanıyor. Odayı birkaç dakika göre daha parlak bir mavi-gri kaplıyor. Güneş ortaya çıkmaya hazırlanıyor. Yattığımız yerden, Everly'nin stüdyosuna ev sahipliği yapan havuz evinin yan tarafını oluşturan devasa cam panelleri takdir edebiliyorum. Strutt's Peak ve çevresindeki kasabaları çevreleyen dağların hatlarını görmeye başlıyorum. Oda sessiz, sadece çarşaf ve battaniyelerin hareket sesi ve bizim düzenli nefes alış verişimiz duyuluyor. Şu anda, geçmişimle ilgili düşünceler zihnimin ön saflarında olsa bile ne kadar rahat olduğumu fark ediyorum. Hiç böyle olmamıştı ve bunun sebebinin onun kollarımda olması olduğunu biliyorum. Aradaki fark o.

"Bu bir rüya değildi." *Ne yapıyorum ben?* "Daha çok rüyayla karışık anı gibiydi. İyi bir rüya değildi. Her gece bunu ya da bir versiyonunu görüyorum. Hiçbir zaman aynı olmuyor ama bana nereden geldiğimi hatırlatacak kadar kötü. Bugünkü o kadar da kötü değildi."

Kimseye daha fazlasını vermeye asla hevesli değilim. Bu itiraf muhtemelen terapistimden başka kimseye vermediğim kadar çok.

Bana bakmak için kayıyor. Başka ne söyleyeceğimi merak ediyor ama ısrarcı olmamaya dikkat ediyor. Çenesini kendime doğru eğiyorum ve ona nazık, iffetli bir öpücük vermek için hareket ediyorum. Dudaklarının yumuşaklığı ve çıkardığı küçük inilti, zengin olmayı umursamayacağım türden bir para birimi.

"Kathryn ve ben koruyucu aile yanında büyüdük. Biz kötü bir koruyucu aile sisteminin trajik bir vakası değiliz. Tam tersi. Birlikte evlat edinildik. Bizi evlat edinen annemiz inanılmaz biri. Akıllı, sevgi dolu ve tam da bir ebeveynin nasıl olmasını umuyorsanız öyle. Ben neredeyse on yaşındaydım ve Kathryn de beş yaşına yeni girmişti, o sırada onunla ve kocasıyla birlikte yaşamaya başladık." Bir an durup Everly'ninkilerle iç içe geçmiş ellerime bakıyorum. Başparmağını benimkinin üzerinde ileri geri ovuşturuyor. Ne kadar rahatlatıcı bir hareket. Onu görmek ve hissetmek, hafızamın korunaklı bölmelerini karıştırırken daha rahat nefes yardımcı oluyor.

"Biz evlat edinildikten bir yıl kadar sonra boşanmışlar. Gerçek babamızı hiç tanımadık, bu yüzden evlat edinen bir babamızın olmaması bizim için pek bir fark yaratmadı. Kathryn ve benim aynı biyolojik babaya sahip olmadığımızdan oldukça eminim ama kim bilir. Annemiz uyuşturucu bağımlısıydı. Uzun süre bu yüzden böyle olduğunu bilmiyordum ama bir şeye daha çok bağımlı olduğunu, bir şeyi bizi sevdiğinden daha çok sevdiğini biliyordum. İğneler, tozlar, haplar ve içki. Kafayı bulmanın herhangi bir şekli. Bunların hepsi diğer her şeyden daha önemliydi."

Sözlerime nasıl tepki verdiğini ölçmek için Everly'ye bakıyorum. Söylemeyi planladığım bir şey değildi, özellikle de ona asla, ama yargılamadan ya da soru sormadan bana bakıyor. Onun yerine, dinlemeye hazır bir şekilde güneşin doğuşuna .

"Uyuşturucuya kendini kaptırmış iyi bir insan değildi. Bir yanımda onun her zaman kötü bir insan olduğuna ve uyuşturucunun onun kurtarıcısı olduğuna inanıyor. Evren onu hak etmediği bir dünyadan uzaklaştırmak için devreye girdi. Onu sadece mahvettiği hayatlardan uzaklaştırdı."

Everly sadece dokunarak beni rahatlatıyor, hiçbir şey söylemiyor ama gözleri cam gibi. Tüm bunları söylemek kolay değil, yüzden duymanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum.

"Kız kardeşimi annemin bizi getirdiği dünyadan uzak tutmak için elimden geleni yaptım ama her şeyi gördüm. duydum ve hissettim. O kadar çok hasar vardı , bazen bunun sadece gördüğüm ve yaşamadığım bir şey olduğunu düşünüyorum."

Sanırım orada rahatça durabiliyorum. "İşte rüyalarımda şey bu. Öldükten sonra bana bıraktığı şey bu, peşimi bırakmayan kabuslar ve bizimle ilgilenemeyecek kadar bencil bir kadının anısı. Çoğu zaman unutmaya çalıştığım bir hayat."

Bir sonraki sorusunu biliyorum, o yüzden daha sormadan cevaplıyorum. "Tüm yetişkin hayatım boyunca terapi gördüm ve yardımı oluyor. İstedğim gibi hiçbir şeyi silmiyor ama çok fazla düşünmeye ya da çok fazla hatırlamaya başladığımda zihnimi temizlemeye yardımcı olan şeyler buluyorum."

Hâlâ sessiz ve ben de bu kadınla fazla şey paylaştığım için aptal olduğumu düşünmeye başladım. Daha yeni tanıştık, hayatımın en ateşli ön sevişme ve seksini yaptık, ama şimdi ağır bagajımı yastık sohbeti olarak mı açıyorum? Aptalca. Ama sonra bana baktı ve elini yanağımda gezdirdi. Bir rahatlık dokunuşu ya da belki empati. Elini yüzümden aşağıya, kolumdan elime doğru okşuyor ve elini ağzına doğru kaldırıp dudaklarını parmak eklemlerime değdiriyor. Önümüzdeki delicesine güzel manzaraya doğru bakarken bunun tatlılığı karşısında bir şey söyleyemeyecek kadar sersemlemiş . Normalde bu gösterinin yıldızı dağların zirveleri olurdu ama şu anda onlar sadece güneşin doğuşuyla birlikte arkalarında yavaş yavaş oluşan renklerin açılışını yapıyorlar. Turuncu çizgilerin ortaya çıktığını görmek oldukça şiirsel. *Belki de bir hediye.*

Saniyeler içinde, yanık karamela renginden kayısının açık ten rengine kadar her ton uzanan dağ gökyüzünü çevreliyor. Kendi özel şovumuz için sergilenen canlı bir tuval.

Nefesim kesiliyor. Neredeyse çok fazla.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum.

Hayatımın asla kontrol edemeyeceğim kısımları hakkında birine güvenmenin ödülü.

Tekrar bana doğru dönüyor ve kucağıma tırmanıyor. Battaniye ve çarşaflar belimize sıkıca sarılmış, dolgun göğüsleri göğsüme yaslanmıştı. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor ve ona şu anda iyi hissettirmekten başka bir şey yapmadığım için suçluluk duyuyorum. Başparmaklarımla gözyaşlarını siliyorum. "Ağlama güzelim. Bu konuda değil."

Başını sallayarak sözlerimi elinin tersiyle itiyor. "Bu konuda bana güvendiğin için teşekkür ederim." Eğiliyor ve alt dudağımla usulca öpüyor. Ağzına, diline ve hızına karşılık veriyorum. Yavaş hareketler genelde izin verdiğimden daha samimi hissettiriyor. Geri çekilip gözlerini benimkilere kilitliyor, başka bir şey söylemiyor. Ona söylediklerimi bırakıyor ve üstüne . Hiçbir şeyi düzeltmeye çalışmıyor ya da bana bunun benim hatam olmadığını söylemiyor. Sadece paylaştıklarımın ağırlığıyla oturuyor.

Bu kadını gördüğüm anda farklı biri olduğunu anlamıştım. Dün gece ve bu sabahtan sonra, bunların ne anlama geldiğinden emin değilim, ama tek bildiğim Everly Riggs'in iyi hissettirdiği. Olmam gereken yerde hissettiriyor.

Everly

"ÇİKOLATA HER ZAMAN TWIZZLERS *VE* RED VINES'I YENECEKTİR." JACK CİDDİYETE GÜLER ses tonumdan. "Çikolatanın tadını çıkarmanın, herhangi bir kırmızı meyan kökü tarafından gölgede bırakılamayacak kadar çok yolu var. Şimdi bana siyah meyan sevdiğini söyleyeceksen, o zaman seni buradan ." Aynanın yansımından bana bakıyor ve cevap vermeden gülümsüyor. "Ne?" O kendi dişlerini bitirirken ben de dişlerimi fırçalamaya başlıyorum, lavaboya tükürüyorum ve bir avuç su alıp çalkalıyorum. Ona bakmaya devam ediyorum, şu anda ne düşündüğünü bana söyleyip söylemeyeceğini merak ediyorum.

"Çok güzelsin, bunu biliyorsun, değil mi?" Ağzımın kenarlarından köpüren beyaz diş macunu aktığını düşünerek gülmeye başlıyorum. Yansımaya tekrar baktığımda Jack bana gülümsüyor ve sonra eğilip boynumu kısaca öpüyor. İnsanların dış görünüşümle ilgili yorum yapmaları pek odaklandığım bir şey değil ama onun yanında ve bunu söyleme biçiminde, bunları duymak yerine hissediyorum. Onun ilgisi üzerimdeyken kendimi güzel hissediyorum. Başka biri olsa muhtemelen geçiştireceğim birkaç kelime, ama Jack'in bunları söylemesi midemi . Lavaboya tükürüp musluktan yudum su ve aynada ona kocaman, dişlek bir gülümseme veriyorum.

"Ve hayır, siyah meyan kökünün şeker listemde yeri yok." Stüdyoya geri dönüyoruz ve beni tekrar gelişigüzel yerleştirilmiş battaniye ve yastıklarla dolu yatağa çekiyor. Konuşmayı değiştirerek, "Düşündüğümünden çok " diyor. Başımı çevirip tavana bakıyorum, kollarımız bacaklarımız dolanmış. Onunla birlikte olmanın ne kadar kolay olduğunu düşündükçe bozulmaya başlıyor. Çok kolay. Ve sonra, buna ek olarak, göze batan bir ayrıntıyı hatırlıyorum. Bu adama karşı bir şeyler hissetmemem gerekiyordu. Ateşi kovalamam, yatağında neyin eksik olduğunu bulmam gerekiyordu. *Cevap asla o olmamalıydı, ama o gibi hissediyorum. Onun büyük, sıcak, güzel vücudu kayıp.*

Düşünceleri bir kenara itiyorum ve " biri olduğumu düşünüyordun?"

diye soruyorum. "Seni gördüğüm anda yatakta iyi olacağımızı biliyordum."

Dirseklerimin üzerinde doğrulup yüzümü ona dönüyorum, daha fazlasını duymak için sabırsızlanıyorum. "Bu muhteşem oldu, yani bu konuda haklıydın."

"Sen bundan çok daha fazlasısın. Beni kendine çekiyorsun. Senin etrafında olmak için can atıyorum. Ve şimdi sana bu şekilde sahip olduğum için..." Bu cümleden uzaklaşarak, "Kulağa çılgınca geliyor mu?" diye soruyor. Bana bakıyor, böylesine bir soru karşısında hâlâ kendinden emin. Bu beni rahatsız ediyor. Bunu hissediyorum. Birbirimizin yanındayken sahip bu enerjiyi. Neredeyse gözle görülebiliyor. Arzu ve ihtiyacın bir karışımı. Ve şimdi belki daha da fazlası. Aramızdaki zorlayıcı elektriğin dışında, bu destek ve rahatlık hissi var.

Ben de fısıldıyorum, "Ben de hissediyorum." Bir süre sonra öne doğru kayıyor ve beni öpüyor. Anında endişelendiğimi hissediyorum. Jack bunu hissetmiş olmalı çünkü geri çekilip bana bakıyor ve bir açıklama bekliyor

Nefesimi düzene sokuyorum. "Bunu bir pislik olmadan nasıl söylerim?" Son iki saattir konuşuyor ve birbirimize sarılıyoruz. Muhtemelen birini tanımaktan aldığım en büyük zevk bu. Bu sabah onunla tekrar uyuyamam. Hayatıyla ilgili itirafı bir işe yaradıysa, bana birbirimizi bu kadar kişisel olarak tanıyamayacağımızı ve samimi olamayacağımızı hatırlattı. Bu, uygulamaya çok hevesli olduğum koşulsuz ilişki politikasını tamamen .

"Bu şekilde başlayan herhangi bir cümle muhtemelen seni bir pislik gibi , bu yüzden senin için yapmama ne dersin güzelim?" Kaşlarını kaldırıp bana bakıyor ve kendini kollarımdan kurtarıyor.

Dirseklerine yaslanarak başını öne eğdi ve şöyle dedi: "Bu inanılmaz bir şeydi ama

İkimiz de bunun için mi imza attık?"

"O kadar klişe olmak istemiyorum Jack. Seninle vakit geçirmek . Senin etrafında olmayı seviyorum." Bana tekrar gülümsüyor. *Tanrım, o gamzeler kalp kırıklığı savaşı gibi.* "Ben de senden inanılmaz derecede etkileniyorum ama raf ömrü önceden belirlenmiş bir şeye dahil olmak istemiyorum. Daha fazlasını istiyorum ama kısa bir süre için burada olduğunu biliyorum ve bunun bizim gerçekliğimiz olmadığını düşünecek kadar saf değilim."

Bu işin sonu kötü bitebilir. Kalıcı olarak burada değil ve G'nin "carpe diem" seks görevi canlı bir şekilde uygulanmış olsa da, bu adamı önemsemeye başlıyorum. Ondan hoşlanıyorum. Yani, *gerçekten* hoşlanıyorum. Uyandığımda onu kokladım ve sonra uyumasını izledim. Bunu kim yapar ki? Deli insanlar değil. Hayır. Gerçek olamayacak kadar iyi bir adama çok hızlı aşık insanlar, işte onlar. O tam bana fiziksel olarak istediğim her şeyi verecek türden adam, ama tam da ihtiyacım olmayan şey. Geçici olarak. Ve bu, içimde biraz ateş yakan erkeklerle yatağa girme konusundaki büyük ana planımın kusuru. Bu, planlamadığım kısımdı. Ağaçlar için ormanı göremediğimde ve bunun yerine hayatımın en iyi seksini ve en samimi deneyimini yaşadığımda ve sonra sadece *"Harika zaman, sonra görüşürüz"* dediğimde ne olacaktı?

Söylediklerime sinirlenmiyor ya da kızmıyor. Sadece bana bakıyor, vücut dilimi okumaya ve saçmalayıp saçmalamadığımı anlamaya çalışıyor. Kalkıp gitmek ya da beni seks aramaları sütununa koymak için çalışmak yerine, beni şaşırtıyor ve "Mükemmele yakın olduğunu biliyor musun?" diyor. Buna sadece gülümseyebiliyorum.

Tanrıya şükür zihnindeki diğer kaosu duyamıyor.

"Oh, bunu zaten biliyorum."

"Everly, dün gecedan sonra sakinleşmeye ihtiyacın varsa ve bu sabah bunun için çıldırıyorsan, o zaman sana bunu yapman için alan vereceğim." Oturuyor ve ayağa kalkmadan önce dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyor. Mükemmel sıkı ve sırtının genişliğine bakıyorum. Göğsünün bir aşağı inen ve güçlü kollarından birine akan desenli dövmelere. *O kollar beni sardığında kendimi iyi hissediyorum.*

Çırılçıplak yatağın benim olduğum tarafına doğru yürüyor ve bunun iyi bir nedeni var. *Aleti* sertleşmiş ve tam beni işaret ediyor ve vücudum canlanıyor, yeniden heyecanla gümbürdüyor, hain bir orospu gibi *"Beni seç, beni seç"* diye bağırıyor. Kendimi uzak tutmaya çalışıyorum ve onun lanet olası siki resmen beni ardına kadar açmaya çağırıyor.

"Gözlerini buraya dik, güzelim." Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yukarı kaldırıyorum. Eşofmanlarını çekiştiriyor ve üzerine bir tişört ve sweatshirt giymeye başlıyor. "Neye ihtiyacın olduğunu düşünüyorsan o olacağım. Arkadaş. Menfaatleri olan iş arkadaşı. Canlı vibratör. Ama senin kim olduğunu anlamaya başlıyorum, Everly Riggs. Ve de biliyoruz ki ben buradayken benden başka kimseyle yatmayacaksın." Boş boş bakıyorum, az önce ne dediğini anlamaya çalışıyorum. "mı güzelim?"

İçimden *"Evet efendim"* diye bağırırken, ona sadece ters ters bakabiliyorum. İçimdeki feminist *"Kendini ne sanıyor?"* diye bağırıyor. Sadece bir kez yatmış ona bana kiminle olup olamayacağımı söyleme hakkını vermez. Ama ben bir yanıt veremedim kapıdan çıkıp gidiyor ve ben yatakta çırılçıplak, yeniden tahrik olmuş bir halde kalıyorum.

Kendimi içine soktum ben?

Everly

PASTIRMA DÖKME DEMİR TAVADA CIZIRDAMAYA BAŞLAR BAŞLAMAZ, İŞTE O ZAMAN KOKUSU SIZI ÇARPAR Pazar sabahı çalan bir kilise çanı gibi, en küçük kardeşim merdivenlerden mutfak adasına doğru tam anlamıyla koşmaya başlar.

"Yemek yapıyorsun. Neden? Neden yemek pişiriyorsun, Ev-er-ly?" Law alaycı bir tonda şarkı söylüyor. Omzumun üzerinden ölümcül bir bakış atıyorum. "Domatesi kap ve benim için dilimle."

"Sen asla kahvaltı hazırlamazsın. Sadece aptalca mutlu olduğunda ya da bir şeye çok kızdığında yemek yapıyorsun." Tezgâhta oturuyor ve çenesini ellerinin üzerine koyuyor. Şekerin bir besin grubu olduğunu duymayı bekleyen birinci sınıf öğrencisine benziyor. "Sinirli görünmüyorsun. Fazladan mutlu görünüyorsun, normal sen değilsin, mutlu. Nedenini söylersen beni iğrendirecek misin?"

"Domatesi kes lütfen." Ona hiçbir şey vermedim, ama kardeşim benim suç ortağım gibidir. Birbirimiz hakkında altıncı hissimiz var. Aramızda yaş farkı olsa da, onun yirmi dokuzuna karşılık benim otuz dördüm, her zaman en iyi belayı ve en çok ortak noktayı bulan biz olduk. Hayatınız için amigo seçmek zorunda olsaydınız, Law'ı seçerdiniz. Yaptığı her şeyde yürekten davranır, özellikle de konu kardeşim olmaya geldiğinde. Onu bunun için seviyorum. Bu sabahki davranışımın katalizörünü fark etmek için gözlerimin içine bakmasına bile gerek kalmamasına şaşırmamamın nedeni de bu.

"Everly 'Pickle-Tickler' Riggs, şimdi söyle bana, dün gece havuz evine olsaydım, belli fotoğrafçıyı ve belli bir kız yaramaz bir iğrençlik ağına dolanmış bulur muydum?" Sesi sonlara doğru yükseliyor ve ben de kahkahayı patlatmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Sarımsı mı yoksa tam pişmiş mi?"

"Yolky, tabii ki. Konuyu değiştirmeye çalışma. Yemek yapıyorsun ve gülümsüyorsun. Bu sabah kahvaltı için kime teşekkür etmem gerektiğini bilmeyi hak ediyorum."

Ocağı kapatıyorum ve domatesin üzerine kızarmış bir yumurta yerleştiriyorum. Yumurtalı BLT, çocukken babamızın yaptığı kahvaltılar arasında en sevdiğimdir. Krep ve waffle'ları hep berbat ederdi. Hala nasıl yaptığından emin değilim ama yapardı. Yumurtalı BLT aynı zamanda en hızlısı ve bu sabah seksi fotoğrafçımla geçirdiğim cinsel tatmin dolu bir gecenin ve sabahın erken saatlerinde içimi burkan bir dürüstlüğün ardından açlıktan ölüyordum. *Benim dememeliyim ama o benim gibi hissediıyor.*

"Acı sosu getirir misin lütfen?" Law'ın yanındaki tezgâhın etrafında dönüyorum ve tabaklarımızı kahve fincanlarının ve bir French press'in beklediği yere sürüklüyorum. "Evet," diye itiraf ediyorum bir ısırik alıp şu anda tadının ne kadar lezzetli olduğuna bakarak gözlerimi kapatırken. Gözlerimi açıp kardeşime baktığımda ikimize de birer fincan dolduruyordu.

İçkinin ortasında durdu, bana yan gözle baktı ve şöyle dedi: "Biliyordum! Ofisteki o sevişme seansına girdikten sonra -tamamen uygunsuz olduğunu da eklemeliyim- adamın üzerine atlamanın an meselesi olduğunu biliyordum." Bir yudum aldı ve bana baktı. Çevresel görüşümden tepkilerimi ölçmeye çalıştığını görebiliyorum. "Ondan hoşlanıyorsun. Yani, gerçekten hoşlanıyorsun. Bir adamı eti için mi paketledin," diye fısıldıyor aptal gibi, "ve onun yerine duygularını mı yakaladın!? Tsk tsk, Ev, bu iş karışacak."

Sağ omzumu silkiyorum, şeyi benim için olduğundan daha az göstermeye çalışıyorum. Her şeyi bölümlere ayırmaya çalışıyorum. Seks hayatımın en ateşli anlarıydı, konuşmalarımız en dürüst olanlarıydı ve şeyin sonu, takdir etmeme hem de kendimi tokatlamama neden oluyor. Law'a ayak parmaklarını kıvıran tüm detayları anlatacak değilim, G bunun için var, ama kardeşimin mutluluğu fark edebildiği için minnettarım. Belli ki içimden iş dışında bir kaynaktan akıyor.

"Biliyorsun, o senin çıktığın diğer erkeklere benzemiyor ya da her ne diyorsan."

"Kimseyle çıkmıyorum. bir ama birlikte olduğum son bir avuç erkeğin hiçbirisiyle çıkmıyorum."

Sandviçini ısıtıyor, bir süre çiğniyor, sonra cevap veriyor, "İğrenç. Bunu duymama gerek yoktu. Tek , o iyi bir adam. Gösterişçi bir pislik değil, sıkıcı da değil. Çıktığımız birkaç seferde ona asılan kadınların hiçbirisiyle kibarca sohbet etmekten başka bir şey yapmadı. İş dünyasındaki itibarı tertemiz. Sanırım bir ya da iki yıl önce yaşadığı bir üçlü seks olayı onu bir süre takip etmiş ama adama baksanıza. Etrafta biraz dolaşmak zorunda."

"Beni inandırmana gerek yok. Onun iyi biri olduğunu biliyorum."

"Güzel. Demek istediğim, ben iyi bir karakter yargıcıyım ve onun senin için iyi olacağını düşünüyorum. Biraz damarına basar, belki biraz gevşemeni sağlar," diyor, sanki birdenbire bilgelikle dolmuş gibi.

"Böyle şeyler söylüyorsun ve benim gergin olduğumu düşündüğünü varsaymak zorundayım." Omuzlarını silkiyor.

İğne.

"Ondan hoşlanıyorum ama bizimle olan sözleşmesini bitirene kadar arkadaş olmanın iyi olacağına karar verdik." Yemeyi bıraktı ve bana baktı. "O tam zamanlı olarak New York'ta yaşıyor, ben . Uzun mesafe asla işe yaramaz ve ben de işe yarayacağını düşünecek yaşı geçtim, bu yüzden konusunda haklı olabilirsin ama Jack burada kalıcı değil. O eğlenceliydi." Hızla devam ediyorum ve onun karşı çıkışını kesiyorum. "Ama benim için değil. Dün gece... şey, dün gece oldu ve bu sabah ileriye dönük olarak arkadaşların idare etmesi gerektiğine karar verdik."

"Sen tam bir , Ev. Onu 'arkadaşlar' kaldırımına önce çarşafı bile mı? Tanrım, vur ve kaç." Koltuk altının hemen üstündeki deriyi ve bir domuz gibi ciyaklıyor. "Tek şu: Her şey her zaman siyah ve beyaz değildir. New York'ta yaşıyorsa ne olmuş? Kız kardeşi ve çocuğu burada yaşıyor. Tek ailesi onlar, adamın bir iş adamı olduğundan bahsetmiyorum bile. Ve, merhaba, sen de kendin için oldukça iyi yapıyorsun. Bir şeyle gerçekten oynamaya vakit neden onu bir kutuya attığını anlamıyorum."

Siktiğimin kutuları. Onu duyuyorum ama hiçbirine cevap vererek tatmin etmeyeceğim.

"Tamam, kararını çoktan ama madem öylece bırakamıyorum, da söyleyeyim... En son ne zaman bir erkek sana kendini hissettirdi?" -ellerini kaldırıp başımdan ayaklarıma doğru işaret ediyor -"mi?" *Haklı tabii ki.*

Onu görmezden geliyorum ve bunun yerine tartışmayı değiştiriyorum. "Yarın üreticiye teslim etmeden önce son birkaç yaz tasarımını tamamlamam gerekiyor. Öncesinde bir göz atmak ister misin?"

"Hayır!" Law, "Kıyafetlerin tasarımı ve seçimleri tamamen sana ait, Ev. Benim geri bildirimime asla ihtiyacın yok. Ben sadece seni zorlayan kişiyim, hepsi bu. Tırmanış için bir tür unisex çanta eklemeyi unutma. Michael geçen sezonki bel çantası trendinden ne kadar nefret ettiğinden yakınıyor. Beni kızdırıyor."

Yemekten sonra ikimiz de ortalığı topluyoruz ve birer fincan kahve daha koyuyorum. Law bana kremayı uzatıyor ve şöyle diyor: "Erken geliyorum ve her gün, saat gibi, Jack senin ofisinden çıkıyor. Sevdğin o yeni yerden iki fincanla giriyor ve sadece bir taneyle çıkıyor." O olduğunu zaten hissediyordum ama duymak ve Law'ın buna şahit olması, bir kahve gibi küçük bir şey için bile olsa beni heyecanlandırıyor ve önemsendiğimi hissettiriyor. "Demek istediğim, sana gizlice kahve getiriyor, seni gülümsetiyor... Yani, biz geri kalan pisliklerin kötü görünmesine neden oluyor, ama bu konunun dışında. Ben ne biliyorum ki? Seks kulüplerinin araştırmak üzereyim, hayat arkadaş bulmanın yollarını değil."

Kahvemi burnuma çektim ve boğulmaya başladım. "Saçmalıyorsun. Senden biraz nefret ediyorum. Ben istemedim

Bunun ve sizin görselliğiniz."

"Bir değil." Alnımdan öpüyor ve "Seni seviyorum, Ev," diye bağırarak mutfaktan çıkıyor.

Günün geri kalanı, yarın teslim etmem gereken satırın geri kalanı için motive olmuş ve ilham almış hissederek bazı yeni stiller hazırlarken geçiyor. Aklım Jack'e kayıyor ve mezun olduktan sonra New York'ta kalsaydım hayatımın nasıl olacağını düşünüyorum. eve dönmek yerine moda dünyasında bir yer edinmeye çalışsaydım. Uzun vadede yine burada mı ? Strutt's Peak'te mi? Jack Deacon ile yatakta?

Telefonumun titreşimi beni .

Jin: Everly, Q1 motivasyonu ile ilgili bir sorunuz var. Yönetim kurulunun geri kalanıyla yarınki toplantıdan önce bunu ele gerekiyor. Akşam yemeğinde buluşabilir miyiz?

Everly: Elbette, ama bunu babamla konuşmak daha mantıklı olmaz mı?

Jin: Karşımda oturuyor ve bugünkü gezintimizi tamamladıktan sonra bize katılmanı önerdi.

İşte bu yüzden babanın arkadaşlarıyla ya da iş arkadaşlarıyla yatmayacaksın. Babam çok eğlenceli biri, ama bunun zaman ayırmamı gerektirip gerektirmediğini ya da Jin'in beni görmesi için bir oyun olup olmadığını anlamak zor. Jin iyi bir insan ve ben son gecemizden kaçmadan önce platonik bir yaşamış olsak da, bu isteğinde bir art niyeti olup olmadığını düşünmeden edemiyorum. Yine de bir hafta sonu.

Everly: The Mogul'da yemek yiyelim. Akşam 7 gibi orada görüşür müyüz?

Jin: 8 yapalım. Görüşürüz o zaman :)

Everly

STRUTT'S PEAK'TE YAŞAMANIN TONLARCA AVANTAJI VAR, ANCAK BENİM FAVORİLERİMDEN BAZILARI BENZERSİZ lezzetli yemeklerin ve inanılmaz içkilerin tadını çıkarabileceğiniz yerler. Sadece manzara ve ortam bile, bizimki gibi turistik yerlere taşınan yetenekli şefleri, miksologları ve sommelier'leri de eklediğinizde, New York ve Chicago'nun yemek sahnelerinin toplamından daha iyi.

"David, yemin ederim şarap garsonundan çok bir zihin okuyucusuna benziyorsun." Beni masamıza götürürken sevgili arkadaşşıma yaslanıyorum. Buz parçacıklarının bardağın kenarlarından süzüldüğü kadar soğuk bir Grey Goose shok ve üzerinde yüzen bir portakal dilimi beni karşılıyor. Öğle yemeği toplantımıza ilk gelen benim, ki benim hoşuma gidiyor. Bilmediğim bir iş görüşmesine girmişim gibi hissettiğimde, üstünlüğü ele geçirmeyi ve konumu ev sahibi avantajım haline getirmeyi tercih ederim.

"Sevgilim, bana hafta sonu geç akşam yemeği rezervasyonu yaptığını söylediğinde, sadece işle ilgili olduğunu ve bugün yapmamayı tercih ettiğini varsayabilirim. Ya da şanssız bir adamı terk ediyorsun ve onun bundan haberi yok. Her ikisi de temiz ve sert bir içkiyle başlamayı gerektirir." David eğiliyor, her iki yanağımın yanındaki havayı öpüyor ve kollarımı uzatarak ne giydiğimi değerlendiriyor. "Kıyafet seçimine bakılırsa, iş için olduğunu tahmin ediyorum?" Özel dikim siyah takım elbise ve deve rengi kaşmir kazak giyiyorum. Burası bir dağ restoranı olduğundan ve buraya gelmek için gondola binmek zorunda kaldığımdan, kürklü kar botlarımı da giyiyorum. İş dünyasından biri olabilirim ama ben bir Colorado kızayım ve dağdayken aptalca ayakkabı seçimleriyle uğraşmazsınız

"İkisinden de biraz belki." Gülümsüyor. "Lütfen tadım menüsü hazırlayın ve misafirlerim geldiğinde yanınızda soğuk bir beyaz şarap getirin. Oh, babam da burada , lütfen onu da getirin-"

"Ne isteyeceğini biliyorum. Sorun değil, Bayan Everly."

Eski dostum uzaklaşırken başımı sallayıp gülümsüyorum. David'i hayatım tanıdım. Bu kasabadaki pek çok insan gibi o da bir demirbaşı. Herkesi tanıma eğilimindesiniz; dedikodunun çok uzağa gitmesi gerekemeyebilir ama hızlı yayılır. David burada doğdu ve büyüdü ve kasabanın çoğu Mississippi Nehri'nin bu en iyi şarap garsonu olduğunu biliyor, ancak sadece birkaçımızın bildiği şey, buranın ve batıya yayılmış yarım düzine daha fazla yerin bir parçası olduğu. Adam akıllı, zengin ve evrenin ona izin verdiği her gün çalışmak istiyor. Onun sözleri, benim değil. Bazıları onun hizmet rolünü şehre gelen bazı milyarderlerden daha düşük bir iş olarak görse de, bilmedikleri şey onun net servetinin onlarınkine yakın olduğudur.

Arazisi ailemizin çiftliğine bitişik ve o ve babam "yan uğraşlar" dedikleri işlerde iş ortağı. Çoğu kişi yan işlerini hayat değiştiren yatırımlar olarak adlandırır. Babam gibi David'in de Strutt's'tan ayrılıp dünyanın dört bir yanında yaşama fırsatı vardı ama o kalmayı seçti. Nereden bilmek, orayı sevmek ve en mutlu hayatını inşa etmek için yerinde kalmak gurur verici.

Bir süre sonra David elinde bir şişe maden suyuyla geri gelir. "Callen önümüzdeki sezonun telaşıyla nasıl başa çıkıyor? Yeterli sayıda aptal tutuklandı mı?" diye sordum. David'in oğlu Callen artık buralarda Şerif Callen Muldowney olarak tanınıyor. Benim içinse her zaman sadece Callen olarak kalacak. Birlikte büyüdü. Aşık olunacak erkeklerin en iyilerinden biriydi ve sonra gidip polis oldu, şimdi de üniforma . Çok lezzetli.

Callen'a yıllarca aşık oldum ama hislerim onun tarafında hep platonikti. Şerif seçilinceye kadar bana kadınlardan hoşlanıp hoşlanmadığını söylemedi, ki o anda benim için ışıkların sönmesi -spoiler, sönmedi-.

yol.

O gün ona da çok aşık oldum ama ölü bir umuda kendime iyilik yapmıyordum. Sonra biseksüel olabileceğini düşündüm. Evet, bir süre derinlerdeydim. Bana güvenen ve kamuoyunun bilmediği bir yönünü paylaşan arkadaşımın fikrini değiştireceğini benim için çok kötü bir noktaydı. İşlerin böyle yürümediğini biliyorum ama Callen, tıpkı David gibi, desteklediğiniz ve şekilde hayatınızın bir parçası olmasını umduğunuz türden bir adamOnun benim hayatımın bir parçası konusunda inat ediyordum.

David menüleri geri alırken sadece gülümsüyor. "Callen, Callen'dır." İç çekiyor. "Onu bilirsin, insanların gittikçe aptallaştığından ve turistlerin başının belası olduğundan yakınır ama buraların hareketlenmesine bayılır." Sadece gülümsüyorum. Callen her zaman kaosun kızdırdığı bir insan olmuştur. Henry gibi o da kaosun içinde büyür. Bu yüzden David'in ne demek istediğini çok iyi anlıyorum.

David omzumun üzerinden bakıyor, ben de hızla dönüyorum. Yanlış bilgilendirilmişim.

Jin masaya doğru yürüyor. Tam bir havalı. Beni ona en çok çeken şey her zaman olan güveniydi. Ondan sonra, beklenti ve sonra hiçbir şey oldu. Sade soda. Tam bir hayal kırıklığı ve onu kaşınmak için kullandığım için kendimden nefret etmem. Ama şimdi, o yaklaşıyor ve ben karnımda sadece biraz öfke kıpırdanması bulabiliyorum. Babamın geleceğini ve bunun sadece bir iş olduğunu sanıyordum ama şimdi hafta sonu için bir şeyler içmek istediğinden endişeleniyorum. Aklıma hemen Jack geliyor.

"David, seni tekrar görmek harika." Yaklaşırken elini uzatıyor.

"Bay Cormick, sizi tekrar görmek ne güzel, efendim." David ayrılırken bana doğru dönüyor ve sözsüz bir baş hareketiyle sert içki için ona tekrar teşekkür ediyorum.

"Jin, babam da bize katılıyor mu? Bunun bir iş toplantısı olduğunu ve onun da burada olacağını sanıyordum." Oturdum ve kollarımı kavuşturdum.

"Hayır, az önce çiftlikten ayrıldım. Gelmeyecek ve onunla endişelerim ve sizinle konuşmak istememin nedenleri hakkında zaten konuştum. Aslında sizinle konuşmadan önce onunla konuşmak istedim. Ele almak istediğim bazı şeyler var ve onun onayına ihtiyacım vardı." -Jin rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve birden terlemeye başladım-"...düşündüklerimi sana anlatmak için onun onayına ihtiyacım vardı."

Şu anda zihnim allak bullak olmuş durumda ve ona ne kadar saygı duyduğumu ama iş arkadaşı olarak çok daha iyi olduğumuzu tekrar konuşmak zorunda kalacağım için endişeliyim. "Burada dürüst olacağım Jin. İşle ilgili bir krizle uğraşmayı bekliyordum ama şimdi-"

"Everly, yapma," diye sözümü kesiyor ve ben de kollarımı açıyorum. İçkimden son yudumu aldıktan sonra başımı kaldırıp David'in elinde bir şişe soğuk beyaz şarapla bize doğru geldiğini görüyorum. *İyi adammış.* "Bu işle ilgili. Bir bakıma Riggs Outdoors'la ilgili değil, seninle ilgili. Sana fon sağlamak istiyorum." Ona bakıyorum, kafam karışmış, daha fazlasını bekliyorum. "Senin yatırımcın olmak istiyorum. Arkasında olduğunu bildiğim kıyafet ve aksesuarlar için. Bunu yapman için sana fırsat sunmak istiyorum. Büyük bir iş yap ve bunu sadece senin markan haline getir."

"Benim markam Riggs markasıdır. İkisi de aynı."

"Evet, ama . Rakamlar açısından neler olup , sektörü ve markanızın düzgün bir şekilde beslenirse mevcut alanı nasıl bozabileceğini görüyorum." Devam etmesine izin veriyorum ama kafamın içinde ona verdiğim yanıtla savunmaya geçmeye başladım bile. "Önce babanla konuşmadan bu konuda sana yaklaşmayacaktım. Sana bu konuda söylediğim hiçbir şeyin, onun ya da kardeşinin arkasından iş çeviriyormuşum hissettirmesini istemedim."

İşte tam burada beni kaybediyor. "Neden , Jin?" Şarabımdan uzun bir yudum alıyorum.

içkimi tazeledim. "Öncelikle, işimizin giyim ve aksesuar kısmındaki rolümü bilmemen gerekiyor, ama görünüşe göre bu artık tartışmalı bir konu, o yüzden devam edelim. Bu tartışmak istediğim bir konu değil. Demek istediğim, babam emekliliğe hazır olur olmaz Riggs'i yönetmek üzere yetiştiriliyorum." Sözümü kesmek için hamle yaptı ama ben onu durdurmak için elimi kaldırdım. Şu anki saçmalıklarını tam olarak nereye sokman gerektiğini söylemeye hazır bir kadının sözünü asla kesemezsin. "Kahretsin, son birkaç yıldır burayı kim bu kadar verimli sanıyorsun?"

Ateşlendiği belli olan ses tonuma soğukkanlılıkla karşılık veriyor. "Sen, tabii ki. Sen tam bir rock yıldızısın, Ev. Bunu hepimiz biliyoruz. İşte tam da bu yüzden önce babanla konuşmak istedim. Önceden Asher'dan izin almadan seni avlamaya ya da aklına bir fikir sokmaya niyetim yoktu."

"Babama ayrılmamı ve kendi başıma bir şeyler yapmamı mı söyledin?" Gülüyorum. "Eminim iyi . Onunla birlikte dümende olduğum çok mutlu oldu."

"Tabii ki öyle. Lütfen bana bunu daha önce düşündüğünü söyle. Kendi başınıza dışarı çıkmanın nasıl bir şey merak etmiş olmalısınız. Sadece aile şirketinin bir parçası olmak *değil mi?*"

"Hayır." Abartmak için *P*'yi patlatıyorum ama elbette bunu düşündüm. New York'tan ayrılırken de ama seçimlerimi yaptım ve diğer insanları etkileyecek kararlar almayı ve bunlara bağlı kalmayı kabul ettim. Özellikle de şu anda şirketimiz için büyük bir dönüm noktasındayken.

"Bana söylediğin onca şey arasında..." Kaşlarını kaldırdı, ona kışındaki gamzenin çorba kasesi olarak da kullanılabileceğini söylediğim zamanı açıkça . Kendimi savunmam gerekirse, çok fazla içki içtikten sonraydı ve filtrelerim atılıp çok susamış ve agresif bir kadının ağzıyla değiştirilmişti. "Bana bunun aklından hiç geçmediğini söylemen, bana bu konuda konuşmaya hazır olmadığını söylemenin bir yolu gibi ."

"Tabii ki değilim," diyorum savunmaya geçerek. "Jin, ben de çok zenginim ve ailemin geri kalanı da öyle, yani bu peşinden gitmek ve finanse etmek istediğim bir şey olsaydı, bunu yapardım. Ailemle birlikte. Seninle değil."

Masada öne doğru eğiliyor ve yumruk yaptığı elini şakağına dayıyor. "İkimiz de biliyoruz ki, bu konuyu gerçekten düşünseydin, bir yatırımcının sadece para değil, bağlantılar, kapılar ve detaylar olduğunu kabul ederdin."

Beni yakaladı.

"Tek söylediğim, bunu bir düşünün. Eğer bunu hiç düşünmediysen, şimdi tam zamanı." Jin arkasına yaslanıyor ve önünde duran sek viskiden bir yudum alıyor. Bu babam içindi ve o anda kendimi bu konuşmayı bu uzun zamandır için bile hain gibi hissediyorum. Jin bana gülümseyerek devam ediyor. "Sen inanılmaz bir kadınsın Everly. Yapabileceğin çok daha fazla şey var ve bence bunu düşünmemek için deli olman gerekir."

Gözlerim ona dikildi. Az önce söylediği şeyin beni onarılamayacak kadar kızdırmış olabileceğini biliyor. Ne olursa olsun bir kadına asla deli diyemezsin, *salak* herif. Jin öne doğru eğilip elimi tutuyor.

"Yapma."

"Bu şekilde ifade etmemeliydim ama sizi tanıyorum ve ailenize son derece sadık olduğunuzu biliyorum. Ama aile ile iş arasındaki farkın da farkındayım. Ve benim bahsettiğim şey iş. Hayat değiştiren bir iş, Everly." Başını kaldırıp omzumun üzerinden baktı ve hemen elimi bıraktı. "Kahretsin!"

Sandalyesinden kalkıp ayağa kalkarak restoranın arka koridoruna doğru ilerliyor.

Jin kaçan kadına bağıırıyor, "Bu değil. Kat, bekle!"

Hâlâ diğer yöne doğru ilerlerken bana geri dönüyor. "Everly, üzgünüm gitmem gerek. Lütfen burada sinirlenme ve bu konuyu . Sadece düşün." Ben daha cevap veremedim Jin koşarak arka kapıdan çıktı.

Az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Pek çok açıdan. Kızgınım, sinirliyim ve açıkçası birilerine haddini bildirmeye hazırım. O kadar insan varken babam nasıl bir şey ? Telefonumu ona bir mesaj gönderdim. Jin'le konuştuğu her şeyi bana anlatmasını bekliyorum. Şirketten ayrılmamı mı istiyor? Bunun yerine meşaleyi kardeşlerimden birine hazır mı? Dehşet mideme vuruyor ve şehre geri için gondola doğru koşuyorum. Lanet olası dağ restorani.

Jack

"DEDİKODU YAPAN BİRİ DEĞİLİM AMA BU KASABADAKİ İNSANLARA GÖZ KULAK OLMAK BENİM SORUMLULUĞUM. Sizin gibi adamlar buraya vals yaparak gelir, bir sürü tüyü kabartır ve ardından daha dolu bir dans kartıyla zıplayarak gider, arkanızda kalp kırıklığı bırakır. Yerel işletmeleri nasıl elinizden aldığınıza hiç girmeyeceğim bile. Bu tamamen başka bir konuşma konusu." Lenny McKenna kolumu tutmuş, onun saygılı suçlamalarına yanıt vermemi .

Gondola atar atmaz, altmış yaşlarında, kendini kasaba ağası ilan etmiş bir acımasız saldırısına uğrayacağımı biliyordum. Birkaç durak önce atlayan birkaç snowboardcu vardı ve bu, oturur oturmaz beni yüksek sesle "büyük şehir erkek fahişesi" ilan etmesini engellemedi. Birkaç haftadır burada olduğum için, Strutt's Peak'te böyle küçük bir kasabanın tipik özelliği olan her şeyi bilen meraklıların bulunmadığından neredeyse . Görünüşe göre, henüz hiçbir akbaba yaklaşmadı. Sadece beni izliyorlar, etrafımda dönüyorlar ve yalnız olduğumda bana saldırmak için bekliyorlarmış.

Ona sadece gülümsüyorum. Genelde yaşlı kadınları etkilemede oldukça iyiyimdir ama bu beni zorlayacağını söyleyebilirim. "Buraya Riggs ailesi için bazı işler yapmaya geldim. Kız kardeşim ve yeğenim de kasabaya yeni taşındı."

"Kız kardeşini tanıyorum. Kırılması zor ceviz o." Gözlerini deviriyor. "Ancak yeğenin tam bir oyuncak bebek. O dükkândaki en iyi kitapları bulmama yardım ediyor. Gerçek yetenek. Tırmanmayı sevdiğini duydum. Michael Riggs'in yardımıyla dağlarda kendine bir isim yapıyor. da iyi çocuk. Biraz garip ama Riggs'in çocukları çok şey atlattı ve bana sorarsanız hepsi de iyi oldu." Söylemedim ama o yine de devam etti.

"Lawrence hariç. O tam bir baş belası." Sustu ve sonra omzumu dürttü. "Everly ile yakınlaştığınızı duydum. Hepimiz onun asexual olabileceğini düşündük, bunda yanlış bir şey olduğundan değil. Yargılayacak biri değilim ama o kadar güzel ki sadece kızlardan oluşan takım için vuruş umuyordum, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur." Beni tekrar dürtüyor ve gondol bir sonraki durak için çaldığında önüne bakıyor. Bu beni güldürüyor. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Benim kızım çok güzel. Hm, benim . Daha önce bir kadını bu şekilde düşünmemiştim. Benim olarak. Fazla düşünmeye bulamadan, Lennie dedikodu yapmaya devam ederken beni kendimden geçiriyor. "Sevgili Paul'le yirmi yedi yıl evli kaldıktan sonra lezbiyen olduğumu anladım. Ben bunu açıkladıktan sonra evli kaldık ve ikimizin de ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde yürüttük. Aziz bir adam. Neredeyse on yıl önce öldü. Herif benim en iyi arkadaşımdı ve kız arkadaşıyla seks yaparken kalp krizi geçirmeye karar verdi. Ne kadar klişe, değil mi?"

Bu kadın konuşmaya devam ediyor ve kendi hayatlarının kaosuyla paylaşmayı seven insanları dinlemek güzel. Sadece hiçbir şey söylemeyerek öğrenebileceğiniz şeyler inanılmaz. Ancak, Lenny McKenna en kötü türden konuşmacı . Sessizliği doldurmak için konuşan biri. Üzerime kelime kustuktan sonra arkadaş olduğumuzu düşünecek olan kişi.

Her zaman iyi bir dinleyici ve gözlemci olmuşumdur. Bu, sadece hayatımın ilk dokuz yılındaki dehşetten değil, çocukken sayısız kez hayatta kalmama yardımcı oldu. Koruyucu aile sistemini ve evlat edinmeyi katlanılabilir kılan da buydu. İdare edilebilir. Benim ya da kız kardeşimin gözyaşlarıyla sonuçlanan daha fazla ders öğrenmesiyle sonuçlanabilecek sınırları test etmeden insanların iyi taraflarında nasıl kalacağımı öğrenebildim. İşimi ve şu anda sahip olduğum şirketlerin çoğunu kurmama yardımcı oldu. Ben sessiz bir ortağım. Hayatımın büyük bölümünde bu benim lehime işledi.

Yıllarca süren terapi, diğer tarafta olmam, olan biten her şey ve olayların bana hissettirdikleri hakkında konuşmam gerektiği anlamına geliyordu. Hiç kolay olmadı. Hâlâ da kolay değil. İstismar ya da travma yaşamış ve atlatmış herkes bilir ki, bu konuda yüksek sesle bir şey söylemek, bunu kabul etmek, şeyi yeniden yaşamak gibidir. En azından benim için öyleydi. Başkalarını dinlemek. Terapistimin tüm bunlardan nasıl kurtulacağıma dair önerilerini duymak ve bunlarla yaşamak çalışmak. Öfkemi yönetilebilir bir seviyede tutuyor.

"Doğru mu o zaman?" Bana bakıyor, kaçırdığımdan emin olduğum bir soruya yanıt bekliyor.

"Bu doğru mu, Bayan McKenna?"

"Bana Lenny de, evlat. Ve zekama hakaret etme. Sen, şey... sana benziyorsun." Başımдан ayaklarıma doğru yukarı aşağı hareketler yapıyor. "Ve tanrılar onu yaratırken en çok onu kayırmış gibi görünüyor, bu yüzden ikiniz aynı odada olsaydınız, kıvılcımların çok hızlı bir şekilde havai fişeklere dönüşeceğini biliyorum." Haklı ama kasabanın dedikodu canavarını beslemeye niyetim yok. Onun yerine, duraktan inmek için ayağa kalktığında ona gülümsüyorum.

"O çok güzel bir kadın. O kısmı doğru anladın. Gerisi, şey..." Ona tekrar gülümsedim. "Biz sadece arkadaşız." Ve tam ayağa kalkıp gondoldan inmek için döndüğünde, sırtarak ve kirini alamadığı için oflayarak, kapı açılıyor ve konuşmamızın konusu orada duruyor. Everly Riggs, kızgın ve nefes nefese, yeni favorim olabilir. Yerdeki bir şeyi dikkatle incelemekten başını kaldırmış, düşüncelere dalmış. Gözleri benimkilerle buluştuğu anda elektriği hissediyorum. O kadının etrafında bir tür sihir dönüyor, çünkü onu orada dururken görmeden önce hissettim. Sıcaklık ve bilgi. Eğer büyüye, o zaman ruhumun dengini bulduğunu ve bedenime sinyal göndererek onun yakınımda olduğunu bana bildirdiğini söyledim. Ama bunun sadece yoğun bir çekim olduğu fikriyle daha rahat hissediyorum. Onunla tekrar birlikte olmak için fiziksel bir ihtiyaç.

Lenny gondol vagonundan ayrılmadan önce ikimizin arasına bakıyor, kendi kendine gülümsüyor ve başını sallıyor. "Arkadaşmış, hadi oradan" diye mırıldanıyor ayrılırken. Kasabanın dedikoducusu daha önce bir şeyler sezdiyse bile, şimdi bu kadının bana nasıl baktığını ilk elden görüyor. Ben de ona aynı şekilde bakıyorum; sanki onu kurtarmak, rahatlatmak, önünde diz çökmek, onu dizginlemek, vücudunun her parçasına derinlemesine gömülmek istiyorum. Buna ne isterse diyebilir, ama bu benim yaşadığım arkadaşlığın herhangi bir versiyonu değil. Daha fazlası.

Everly gondol vagonuna adımını atıyor ve içgüdülerim bana onun kollarımda olması gerektiğini söylüyor. Hemen ar mesafeyi kapatıyor ve kollarını boynuma dolayarak yüzünü göğsüme gömüyor. Bacaklarını iki yanıma kucağıma oturuyor. Ona doğru eğiliyor ve daha sıkı kavıyorum.

"Hey, güzelim," diye fısıldıyorum, onun kokusunu *içime çekerken, portakal ve tarçın duyularına doğru kaynaşılıyor*. O da bana sarıldığında benim aldığım gibi derin bir nefes alıyor. Bana bakmak için hafifçe arkasına yaslandığında, gözlerinde bir ateş var ve dumanlar yükseliyor, beni çevreliyor. Onun tenini tekrar tatmaktan başka bir şey istemiyorum. Bana doğru dönmüş, omzuma yaslanmış bileğinin iç kısmını öpüyorum.

Gondol dağın üzerinde süzölmeye başlarken beni öne, onu arkaya yatırıyor. Her durak, her istasyon arasındaki süre ile işaretlenmiş. Buradan bir sonraki durağa sekiz dakikadan biraz fazla var. Şu anda sekiz dakikamız var ve bu süre içinde çok şey yapabilirim. Ve lanet olsun, istiyorum. Dudaklarını hafifçe aralayarak ağzına bakıyorum ve yanlış anlamadığımdan emin olmak için gözlerimi dikiyorum. Hiçbir şey söylemiyor. Dudaklarını yalıyor ve öne doğru sallanarak zaten sertleşmiş olan sikime sürtünüyor. Sırtışı dile getirmediğim soruma cevap veriyor. *Bir gezintiye çıkmak istiyor gibi görünüyor ve ben de bu kadına istediği her şeyi vermeye hazırım*.

Everly

"OMZUNUN ÜZERİNDE BİR KAMERA VAR, BU DA SENİ BURADA SIKMEYECEĞİM ANLAMINA GELİYOR, AMA BEN Seni öyle bir boşaltacağım ki, az önce gününü mahveden şeyi unutacaksın." Jack'in alçak, çakıllı sesi tüm vücudumu heyecanla dolduruyor. Tekrar kucağında sallanıyorum ve bu adamın beni ne kadar çok istediğini hissedebiliyorum. Gondol sessiz ve boş, yolculuğun bu kısmında sadece ikimiz varız. Sadece gondolun pencerelerinin dışından gelen karanlık bizi çevreliyor. O kadar yüksekteyiz ki arabadakilerin gölgesinden başka bir şey görünmüyor.

Jack parmaklarını çenemde gezdiriyor ve çenemi başparmağı ile işaret parmağı arasında kavrayarak ağzımı kendine yaklaştırıyor. Onu izliyor ve bekliyorum. Yaklaşırken nefesinin sıcaklığını hissediyorum. Dudaklarını yalıyor, saldırmaya hazırlanıyor. Eskisi gibi öfkelenmeyeli uzun zaman olmuştu ve şimdi bu öfke, bu adam tarafından izin vereceği herhangi bir şekilde tüketilme ihtiyacına dönüşmüş durumda. Onun kollarına sarılmak nasıl olur da bilmeden tam da ihtiyacım olan şey olabilir? Ona karşı bu kadar sıcak ve soğuk olduğum için bana kızgın olması gerekirdi ama kızgın değil. Birlikte geçireceğimiz bu birkaç dakikayı kontrol etmesini istiyorum. Bana iyi bir şeyler hissettirsin, çünkü şu anda düşünmek istemiyorum. Ne kariyerimi, ne yeni seçimlerimi, ne babama karşı hissettiğim hayal kırıklığını, ne de Jin'le geride bıraktığım hüsrânı.

"Selam dostum," diye fısıldıyor derin sesi. Ardından gülümsemesi parlıyor.

"Selam," diye sessizce karşılık veriyorum, son konuşmamızdan sonra benimle dalga geçtiğini biliyorum.

"Konuştuklarımızı görmezden geleceğim ve bunun yerine senin mükemmel ağzını öpeceğim. Benden istediğin bu mu güzelim?"

Başımı sallıyorum ve bedenimi yaklaştırıyorum. Bir kolunu sırtıma doluyor ve elini kalçalarımın üzerine koyuyor. Jack beni usulca ve yavaşça öpüyor, dudaklarımı ayırmam için ikna ediyor, dilimi hipnotize ederek baştan çıkarıcı bir yuvarlanışla onunkiyile birlikte hareket ettiriyor. Beni öpüş şekli bir çelişki; aynı hem tenimi ürpertiyor hem de ısıtıyor. Aynı dokunuşla yatıştırıcı ve heyecan verici. Parmaklarını çenemden ceketimin ön kısmına doğru gezdiriyor ve fermuarını tamamen açarak kazağımın etek ucunu buluyor.

Ağzını boynuma götürüyor, kulağımın hemen altına kadar ağzı açık öpücükler bırakıyor ve hırlıyor, "Şu anda benim için ıslandığını biliyorum. Seni sikime o kadar muhtaç hale getirmek istiyorum ki bebeğim, eve gittiğimizde sana yapacağım iğrenç şeyleri duyunca bile boşalacaksın. Kulağa nasıl geliyor?"

Başka bir erkek bana "bebeğim" dese, susardım ama Jack'in dudaklarından dökülenler beni tahrik ediyor. O kadar tahrik oluyorum ki sadece mırıldanarak onaylayabiliyorum ve başımı eğiyorum, böylece ağzı beni yutmak için daha kolay erişebiliyor. Boynumu ısıtıyor. "Cevap ver bana."

Beklenti ve bir sancı gümbürdetiyor. "Bu tam da şu anda ihtiyacım olan şeye benziyor." Net bir düşünce yok. Çizilmiş çizgiler ya da korunmuş duygular yok. Sözlerinden ve hareketlerinden damlıyorum. Bu adam beni istediği her şekilde elde edebilir ve ben buna o kadar hazırım ki yalvarırım.

Ve tam bunu düşünürken, "Bu gece seni sikim için çok çalıştıracağım. Ve Everly"-geri çekilip gözlerimin ve dudaklarıma baktı-"eğer iyi olursan ve tam söylediklerimi , zaman o güzel ağzını ödüllendireceğim."

Hayatım boyunca hiç bu kadar itaatkâr olmak istememiştim. Sözleri vücudumda bir sıcaklık dalgası yaratıyor ve yanaklarımın yandığını hissedebiliyorum. İşte beklediğim ateş buydu. Dolaşan eli yavaşça kazağımın altından yukarı doğru hareket ediyor ve göğsümün alt tarafını , hızını değiştiriyor ve

sütyenimin kapağını aşağı çekerek eline dökülmesine izin veriyor. Yumuşak

Kaşmir kumaş meme ucuma sürtünüyor ve bir ürperti daha gönderiyor. Başparmağının ucu sertleşmiş eti hafifçe, alaycı bir şekilde ileri geri okşuyor.

Ağzı tekrar benimkini yakalıyor. Şimdi bir amaçla, dili benimkini arıyor ve sonra yavaş bir niyetle hareket ediyor, vücudumu tamamen ona teslim ettiğimde çekingenliğimi bırakmam için beni ikna ediyor. Kalçalarımı ona doğru sarsıyorum, vaat ettiği şeye karşı kendimi öğütmeyi umuyorum. Kucağına oturduğumda sertleşmiş olabilir, ama bu sadece daha sonra oynayacağım şeyin en tatmin edici vaadine dönüşen şeyin bir anlık görüntüsüydü. Anında bu adamın beni ne kadar iyi doldurduğunu, bana uyduğunu ve nezaketle zevk verdiğini hatırlıyorum.

"Doğru, güzelim, ihtiyacın olanı al. Kendini bana karşı eziyet et," diye .

Yapabildiğim tek tepki yumuşak bir inilti. Meme ucumu sertçe çimdikliyor ve nefesim kesiliyor. İçimi bir heyecan dalgası kaplıyor ve külotumun daha önce ne durumda olduğu önemsizleşiyor. Derin mavi gözlerin ağzıma odaklandığını gördüğümde artık sıırıslık olmuştular. Sadece gülümseyebiliyorum. Bu adamı sadece liderliğini takip ederek tahrik edebildiğim için kendimi çok güçlü hissediyorum.

Elektrikli gondolun uğultusu, nefes nefese inlemelerim ve Jack'in lezzetli vaatleri arasındaki küçük sessiz anları dolduran diğer tek ses. Karamel gibi kokuyor ve bu beni ondan daha fazla tatmak için can attırıyor. Elini kalçamdan çekip beni kendine yaklaştırıyor, diğer eliyle meme ucumu işkence edercesine ovalamayı ve koparmayı hiç bırakmıyor. Koltuğunda geriye yaslanırken, başparmağını alt dudağıma götürüyor ve ben de bir şekilde onu ısııyorum.

Jack başparmağını ağzımın içine doğru itiyor ve ben de bir tür zevke karşılık verme ihtiyacından bir şey tatmadan başparmağını yalıyorum. O kadar derinden mırıldanıyor ki neredeyse bir gümbürtü gibi geliyor. *Bu hoşuna* gidiyor. Başparmağını daha derin emiyorum, dilimi etrafında döndürüyorum, dişlerimi hafifçe sıcak, ıslak teninde gezdiriyorum. "Bana bir önizleme mi yapıyorsun, bebeğim?" Meme ucumu tekrar çimdikliyor ve içimde yeni bir zevk dalgası yaratıyor. "Bu güzel ağzı becermemi mi istiyorsun?" Gözlerimi açtım, kapattığımı bile fark etmemiştim. Onunkilerle tekrar karşılaştığımda, yumuşak buz mavisi artık daha koyu, fırtınalı okyanus gibi bir renge . "Benim için açacak mısın? Her şeyimi o dar boğazından içeri alır mısın?" Başparmağını işaret ve orta parmağını ağzıma sokuyor. Hiç utanmadan onları emiyor ve yalıyorum. Titrek bir nefes daha . "Siktir, şu anda seni çok istiyorum."

Ben daha cevap vermeyi düşünmeden Jack ve kazağımın üst kısmını aşağı çekerek yakasını göğsümün altına kadar uzatıyor ve ağzını göğsümün ağzına sığacak kadar büyük bir kısmının sarıyor. Yeterince yukarı kayıyor, böylece çıkıntısı göbeğimi sıyrıyor ve dişlerini meme ucumun üzerinde gezdiriyor. Geri çekilerek pantolonumun düğmelerini açıyor, fermuarı indiriyor ve az önce ağzımda olan parmaklarını külotumun altından amıma sokuyor. Nefesimi kesiyor ve inliyor. Beni kendine çekiyor, avuçları klitorisime ve parmakları cezalandırıcı bir ritimle çalışıyor ve o anda kendimi tamamen kaybediyorum. Çözülüyorum. Gözlerimin arkasında yıldızlar patlarken bir inilti çıkarıyorum, serbest bırakılmamın yoğunluğu dizlerimin arkasından başlıyor ve vücudumun tam olarak onun arzuladığı yerde şiddetli bir şekilde nabız atarak vücudumda yukarı doğru ilerliyor.

Dünya yeniden odaklanırken alnımı omzuna yaslıyorum. Az önce yaptıklarımızı düşünmek beni gülümsetiyor ve az önce beni ellerinde macun haline getiren seksi adama bakmak için geriye doğru eğiliyorum. Memnun gülümsemesi gamzelerinden birini gösteriyor ve vücudum buna karşılık olarak bayılıyor. O kadar güzel , neredeyse şikayet etmeye degecek. Elini pantolonumdan çekip parmaklarını ağzına götürüyor ve emerek temizliyor. "En sevdiğim tat sensin," diyor ve sonra pantolonumun düğmelerini benim için ilikliyor, kazağımı tekrar yerine geçiriyor ve gondolun iç ışıkları aydınlanırken çınlıyor. Zil için tam zamanında. Yavaşça ayağa kalkıyorum, yumruk sarhoşu gibi hissediyorum ve ceketimin fermuarını çekmeye başlarken gülümsüyorum.

"Yardıma oldu mu?" diye sorar ayağa kalkarken ve gondol yavaşlayarak durur.

Gökyüzünde sessizce ilerlediğimiz birkaç dakika boyunca neden kızgın olduğumu tamamen unuttum. Önemli olan tek şey bu adama, önce sevgiliye, sonra arkadaşına ve şimdi de... kim bilir... dönüşen bu yabancıya boyun eğmekti.

Bu özgürleştiriciydi.

"Öyle oldu. Öyle olduğunu biliyorsun." Bunun ne anlama geldiğini, bugün Jin'le olanları ya da babamla nasıl yüzleşmem gerektiğini düşünmek istemiyordum. *Ve ne istediğim konusunda kendimle.* "Teşekkür ederim, Jack."

Gondoldan inip istasyonun patika yolunda bekleyen taksi sırasına doğru yürüyoruz. Jack elimi tutmak için serçe parmağını benimkine geçiriyor ve hiç düşünmeden parmaklarım onunkilerle iç içe geçiyor. Onun beni korkutuyor ve heyecanlandırıyor ama kendimi tanıyorum, belki de çok iyi tanıyorum. Bir gün boyunca hayatımı değiştirecek bu kadar çok düşünceyi ancak kaldırabilirim.

Elimi onunkinden çektiğimde, şaşkın bakışları beni derinden etkiliyor ve bir yanımda az önce inşa ettiğimiz şehvet balonunu patlattığım için pişmanlık duyuyor. Yine de hayatımda şekillenmeye başlayan altüst oluşu unutamıyorum. Eğer bunu bir kenara iter ve onunla tekrar yatağa atlarsam, kadar de, bunun için ikimizden de nefret edeceğim. Cevaplanmamış çok fazla sorum var.

Kendimi o ana geri döndürerek, durduğumuz yerden birkaç adım ötedeki taksiyi yakalamak için daha hızlı yürüyorum. "Üzgünüm ama şu anda seninle eve gelemem. Babamın cevaplaması gereken bazı sorular ve kalan tüm avantajımı kaybetmeden önce bunu şimdi yapmalıyım."

Hiçbir şey söylemiyor ama yine de söylemesini istediğimden emin değilim. Az önceki şakacılığımız ve heyecanımız yerini soğuk bir ciddiyete bırakıyor. Sert dış görünüşü tekrar yerine oturuyor. Jack bana sadece başıyla selam veriyor, dönüyor ve uzaklaşıyor. Kaldırımdan uzaklaşıp kararlılığımı , babama birkaç dakika içinde orada olacağımı bildiren bir mesaj gönderiyorum. Kafamı kaldırıp baktığımda kar yağmaya başladığını fark ediyorum. İstasyona doğru bakarken gözlerim Jack'i arıyor ama görünürde yok. Başlamış olabileceğimiz her şeyi berbat ettim. Arkadaşlık ya da başka bir şey.

Everly

TAKSİ ÇİFTLİĞE YANAŞIRKEN TELEFONUMA BAKIYORUM. SAAT DAHA ON BİR BUÇUK VE BEN BILİYORUM KI Aslında babam, için yazdığım mesaja cevap vermemiş olsa da hâlâ uyanık. Onu muhtemelen dışarıda ateş etrafında ya da çalışma odasında çalışırken bulacağım.

"Teşekkürler, Gina." Ödemeyi göndermeyi bitirirken taksi şoförüne el sallıyorum.

"Emin olabilirsin, Everly. İyi akşamlar. Eve dönerken araca ihtiyacın olursa beni ara."

"Muhtemelen bu gece burada kalacağım, ama teşekkürler. Eğer kalırsam, arayacağım ilk numara sen olacaksın. Bütün gece çalışıyor musun?"

"Tavşanlar geçen hafta gelmeye başladı, bu da yaşlı zenginlerin kırmızı gözlerle ve geç uçuşlarla geldiği anlamına geliyor. O kremalı puflar en iyi bahşişi veriyor, bu yüzden yılın bu zamanı geç saatlere kadar çalışmayı sorun etmiyorum." Gina, geçimini sağlamak için şehirde şoförlük yapan bir avuç yerel halktan biri. Aynı zamanda ilkokulun geçidi görevlisi ve Haziran'dan Ağustos'a kadar sıcak aylarda Michael'ın balık tutma rehberlerinden biri. Lisedeyken, gizlice dışarı çıktıktan sonra beni için aramak en son şeyken beni birkaç kez eve sağ salım götürdü.

"Görünüşe göre babanı gece geç saatte arayan tek kişi sen değilsin." Gina başını çiftliğin garaj yolunun kavşağına park etmiş polis aracına doğru eğiyor.

"İyi geceler, Gina." Kapıyı arkamdan iterek kapattım ve o da geri çekildi. Callen şu anda burada ne yapıyor olabilir? Babam daha fazla belaya bulaşmasa iyi olur, ya da daha kötüsü, büyük bir temizlik gerektirecek bir şey planlıyor olmasın. Yıllık Riggs Aile Ağacı Işıklandırma etkinliğimiz yaklaşırken, pişirdiği bir şey hakkında başka bir yöne bakmak için yerel polisle yürütebileceği müdahaleyi hayal edebiliyorum.

Ben ön basamaklara ulaşmadan kapı açılıyor ve gülümseyen Şerif Callen Muldowney içeri giriyor. Bir şeye gülüyor, geri dönüyor ve babam kapıya doğru ilerliyor, çerçeveye yaslanıp gülümsüyor. İçimden bir ses onlara bağırمامamı söylüyor, onun yerine durup izliyorum. Karşılıklı konuşmada kişisel, özel bir şey varmış gibi geliyor ve gelmeden önce mesaj atmayıp aramalıymışım gibi hissediyorum.

Babam uzanıp Callen'ın üniformasındaki bir şeyi düzeltiyor ve sonra omzunu kavırıyor. Kısa bir mesafe ötede olduğumu hissetmiş olmalı ki Callen bana doğru bakıp gülümsüyor. "Bu Riggs klanının en büyük baş belası değil mi?"

Onlara doğru ilerliyorum ve uzun süredir birlikte olduğum arkadaşşıma sarılmak için eğiliyorum. "Sen buradayken babam hakkında böyle konuşmamalı mıydım? O şimdi ne yaptı?" Kaşlarımı çatıyorum ve Callen Muldowney'nin güzelliğine .

"Beni bırak Everly," diye atıldı babam. "Callen sadece son eğitimleri için departmana ödünç verdiğim bazı ekipmanları geri getiriyordu." Eğilip onu yanağından öpüyorum.

"Hey, baba."

"Ash, tekrar teşekkür ederim." Callen babama çarpık, çekici bir gülümseme gönderiyor. "Everly, seni görmek her zaman bir zevk." Şapkasını çıkarıp geriye, kruvazörüne doğru yürüyor. "Bu arada, merkezdeki Quinn bana ilginç bir şeyden bahsetti. Daha önce gondoldan alınan güvenlik görüntüleriyle ilgili bir şey. Bu gece bununla ilgili bir şey bilmiyorsundur, değil mi?" Bana gülümsüyor.

"Neyi kastettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok Şerif." Sessiz bir "*sormayalım da anlatmak zorunda*" oyunu , sonra sırtarak başını sallıyor ve arabasına doğru ilerliyor.

İkimiz de Callen'in araba yolundan dönüşünü izliyoruz ve ben o birkaç dakikayı kafamı neden burada olduğuma geri için kullanıyorum. " oluyor, balkabağım? Neden bu kadar geç geldin?" Ona öylece bakıyorum ve babam ifadenin az sonra azar işiteceği anlamına geldiğini biliyor. "Tamam, önce bir içki alalım. Bunun için bir içkiye ihtiyacımız olabilir gibi hissediyorum."

İkimize de ikişer parmak burbon doldurduktan sonra, açık verandada zaten yanmakta olan ateşin etrafına oturuyoruz. Colorado gökyüzü zifiri karanlık. Şehirden bu kadar uzakta olmak ışık kirliliğinin olmaması anlamına geliyor, bu yıldızların her açıdan canlanmasını sağlıyor. New York'tan hiç dönmemiş hep özleyeceğimi bildiğim şeylerden biri bu.

"Jin'le yemek yedim." Bardağımın üzerinden babamın okunamayan bakışlarına bakıyorum. "Ama sen bunu zaten biliyordun. Yönetim kuruluyla sorunları görüşmek için onunla birlikte olacağını sanıyordum, ama onun yerine bir tarafa savruldu. Hiçbir destek ya da uyarı olmadan."

Yine yanıt yok, duygu yok, sanki şu anda iş yapıyormuş gibi. Sanırım, bir şekilde, o öyle.

"Jin olması gerekenden fazlasını biliyor ve üstüne üstlük o orospu çocuğu şirketten ayrılmamı öneriyor, ve kendi işimi kuracağım!" Sesim yükseliyor ve tüm bunlara neden kadar kızgın olduğumu tekrar hatırlıyorum. "Ona kıyafetlerden bahsettin mi? Tasarımlarımdan?"

Tiradıma devam etmem için bana öylece bakıyor.

Tamam. Şapkanı sıkı tut.

"Sen benim babamsın, ama bunu bir dakikalığına bir kenara bırakalım. Sen bu şirketin CEO'susun ve ben de senin başkan yardımcınım. Neden önce benimle konuşmadan önemli iş varlıklarımızdan birini ona açıkladın? üstlük, sanki şirketi bırakıp gitmeme onay vermişsin gibi konuştu! Yani, baba, bu da ne böyle?!"

Hâlâ yanıt yok ama benim de işim bitmedi.

"Beni gafil avlamaya hakkın yoktu! Güvenime ihanet ettin, üstelik özel kıyafet serisiyle ilgili çok kalın bir gizlilik anlaşmasından bahsetmiyorum bile. Beni kovmaya mı çalışıyorsun? Artık işleri devralmamı istemiyor musun?"

İçkisinin kalanını geriye doğru yatırıyor ve hemen sağındaki masaya bırakıyor. "Bitirdin mi?"

"Hayır! Bilmiyorum. Evet, tamam, . Şimdilik," diye cevap veriyorum, derin bir nefes alarak.

"Riggs'i kurduğumda, son birkaç yılda başardığı şeye hayal bile edemezdim. Hepiniz çok . Bu beni gururlandırıyor. Aynı zamanda da üzüyor. Burayı inşa etmek için o kadar çok çaba sarf ediyorsunuz ki, belki de CEO olarak işimi babanızdan çok daha iyi yaptığımı görmeye başlıyorum." Öne doğru kayar ve dirseklerini dizlerine dayar. Birbirine kenetlenmiş ellerine bakarak devam ediyor: "Strutt's Peak'e geldiğimde annene aşık oldum. Kalmayı hiç planlamamıştım ama evdeki sorumluluklarımdan kaçıyordum. Büyükbaban Montana'da kalmamı ve çiftliğini istedi ama ben sıkıcı bir çiftlikte yaşlanmak için, henüz ne olduklarını bilmesem de hayallerimden vazgeçmeye hazır değildim." Gülüyor. "Uzun vadede geldiğim noktaya bakın."

Ona gülümsüyorum. "Bir çiftlikte yaşıyor olabilirsin baba, ama bunu kendi yaptın."

"Demek istediğim de tam olarak bu, balkabağım." Bana bakıyor ve bir an için gözlerinin hafifçe sulandığını görüyorum. "çalışıyorsun. Küçükken kalın kafalı kardeşlerinden hep daha çok çalıştın, onlar kadar iyi kanıtlamaya çalıştın. Ve tatlım, senin hiçbir şeyi kanıtlaman gerekmedi. O çocuklar da, bu kasabadaki herkes de biliyor ki sen her zaman en iyimiz oldun."

"Peki neden benden kurtulmaya çalışıyorsun, yaşlı adam?" Alay ediyorum.

". Elinde ne görmeni istiyorum. İşimi kendi başıma hayal bile edemeyeceğim bir hale getirmeme yardımcı oldunuz. İnanılmaz bir bilgi birikimi oluşturdun ve

Yol boyunca iyi para kazanmayı başardım. İstedğin her şeyi yapabilirsin ve eğer bu, kalıp bu işi yürüteceğin anlamına geliyorsa, o zaman çok mutlu olurum. Emekli olmaya hazır olduğumda tüm çocuklarımın bu işi yürütmesi inanılmaz bir şey ama balkabağım..." Gözlerimi kendisine çekmek için ayağıyla dizime vuruyor. "Riggs'i çalıştırman benim hayalim değildi, evlat. Senin ve kardeşlerin için hayalim her zaman kalbinizin daha hızlı atmasını sağlayan şeyi bulmanız ve onun peşinden gitmeniz oldu. Eğer bana koşmanın senin hayalin olduğunu söylersen, bunu desteklerim ama ikimiz de biliyoruz ki o kıyafetleri ve aksesuarları tasarlamak senin kalbinin yattığı yer. Ve eğer kafanı bu işe verirsen, benim yıllar önce yaptığım şeyi sen de keşfedebilirsin."

Babama gülümsüyorum, zaten söyleyeceğini bildiğim şeyi bekliyorum. "Neymiş o baba?" "Sıfırdan kendi başına bir şey inşa etmek alçakgönüllülüktür. Senin içinde var, Everly. Dışarıda Hepimiz arasında en güçlüsü sensin. Hepimizden daha akıllı ve çok daha yaratıcısın."

Cevap olarak hiçbir şey söylemeden birkaç dakika boyunca söyledikleriyle oturuyorum. Babam her zaman, tüm hayatımı sorgulamama neden olacak şekilde bilgeliğin önüne geçebilir. "Jin'e neden giyim hattından bahsediyorsun?"

"Ben yapmadım. O kendi başına çözdü. Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyorum ama zeki ve içgüdüleri çok kuvvetli. Size yaklaşımdan önce dostluğumuza ve iş ilişkimize duyduğu saygıdan dolayı bana geldi. Bir yatırımcıya ihtiyacın olmadığını biliyorsun. Eğer birikimlerini ya da güvenini bu işe yatırmak istemiyorsan, istersen sana sessizce destek olabilirim."

Başım biraz dönüyor; babam bu konuda iyidir. Öfkemi mantıklı düşüncelere dönüştürüyor. Kendimi Riggs Outdoor'dan ayırmaya, kardeşlerime ayrılacağımı söylemeye ve sonra kendi başıma başlamaya nereden başlayacağımı bile bilemezdim. Ve işte o zaman oldu. bir heyecan kapladı.

"Bunu kafanızda tasarladığınızı görüyorum."

Yıldızlarla dolu gökyüzüne bakıyorum. "Baba, bunu nasıl yapabilirim ki?" "Her seferinde bir adım."

"Strutt's'tan ayrılmak istemiyorum."

"Ben de istemiyorum. Ama evlat, dünya artık daha kolay. İstedğin zaman burada olabilirsin, sonra da hızlı bir uçuşla istediğin yere gidebilirsin. Dünyanın çoğu artık evden çalışıyor, yani hayat şekillendirilebilir. İşine yaraması için onu bükebilirsin."

Bir süre sessizce oturduk. ve ateşin çıtırtısını dinliyoruz. Ve bu fikri öylece terk edemeyeceğimi biliyorum. Çoktan şekillenmeye başlamıştı. Sadece bir avuç saat içinde iki konuşmayla. Ve işte böyle, dünyam değişmek üzere.

"Şimdi bana Jack Deacon'dan biraz daha bahset."

"Bu konuya bu kadar kolay giremezsin." Gülüyorum.

Yıllanmış burbon şişesini kaparak, "Bu adamı sevdiğini biliyorum. İyi biri olduğunu da söyleyebilirim."

"Anlatacak pek bir şey yok baba." Tamamen bildiği için kaşlarını çatarak bana doğru bakıyor.

"Bundan emin misin?" diye soruyor.

"Jack..." Duraksıyorum ve kelimelerimi seçmeye çalışıyorum çünkü çok şey söyleyebilirdim ama neden babama sonsuza dek mutlu bir yaşam için yanlış bir umut vereyim ki? "Jack karmaşık biri. Zeki. Açıkçası çok yakışıklı ama aynı zamanda çok tatlı. Ve bir avuç dolusu başka şey, ama en önemlisi gidiyor olması. Sadece yeni yıla kadar burada kalacak. Manhattan'daki hayatına geri dönecek ve hepsi bu kadar."

Babam içkisini yudumlarken sert bakışlarını sürdürüyor. Bir hıçkırık sesi çıkarıyor, genellikle fikrini anlamına geliyor, ben gerçekten istemesem de.

"Ne var baba? Çıkar baklayı."

"Balkabağım, en büyük sorununun onun burada çok uzun süre kalmayacak olması, işin nereye görmek için yeterli bir sebep. Çıktığın aptalların hiçbirini sevmedim. Jin'i bile. Akıllı bir işadamı ama onun dışında tam bir pislik."

İçkimin bir kısmını tükürerek gülüyorum. Tabii ki Jin'i biliyor. *Lanet olası küçük kasabalar.*

"Ve hayatınızın yakında burada biraz daha farklı ve daha az kalıcı görünebileceği gerçeği de, o kadar da kalıcı olmayan diğer şeylerle kaynaşmak için iyi bir neden gibi görünüyor. Babanın sözünü dinle. Hayatımın aşkının daha önemli şeyler olduğuna inanmasına izin verdim. İşin sırrı şu ki, birlikte çözmekten daha önemli bir şey yok. Bazen işe yarar, bazen de doğru olmadığını anlarsın ama balkabağım, denemek için kendine izin vermelisin."

Jack

"DEMEK İSTEDİĞİM, BİR NEW YORKLU'NUN, EĞER KENDİNE NEW YORKLU DİYEBİLİYORSAN Yankee'lerden nefret etmedikleri *sürece* Mets'i desteklemeyi seçerlerdi." Dönüyorum ve beyzbol sadakatimin mantığını anlamaya çalışan Law'ın abartılı hareketlerine gülüyorum.

"Çok basit. Metsi her zaman sevmişimdir ama ben de bir New Yorkluyum, yüzden Yanks Sox'la oynuyorsa, özellikle de sezon sonrası bir maçta, kendi takımımı destekleyeceğim." Bir tabak daha hazırlarken waffle makinesini çeviriyorum. "Ve herhangi bir New York takımı benim ev takımımdır." Law dolaptan tarçınla birlikte şurubu çıkarıyor. "Nasıl Red Sox taraftarı ? Colorado'da yaşıyorsun."

Çeşnileri üzerine bırakıp ıslık çalan çaydanlığa doğru ilerleyen en küçük Riggs kardeş öfkeden kuduruyor ve bunu izlemek çok komik. Michael çilekleri kestiği uzak tezgâhtan sesleniyor. "Law'ın arkadaşı Hernandez Boston'da oynuyor. Kardeşimin hangi takımı konusunda sana bok atmasına izin verme." Michael 'a doğru daha yüksek sesle bağırıyor, "İki yıl önce Dodgers taraftarıydı!"

"Michael, senden bu konuşmaya katılmanı istediğimi hatırlamıyorum."

Yüksek bir gümbürtü dikkatimizi odanın diğer tarafına, Henry'nin mutfığa doğru yürüdüğü yere çekiyor. Adam devasa. Hepimiz bir odada kendimizi tutabiliriz, ama Henry bir kavgada sizin tarafınızda olmasını umduğunuz adamdır. "Siz nasıl beyzboldan bahsediyorsunuz? Sezon bitti. Bu konuşmayı Lakers'a miyiz? Arkasında durabileceğim bir konuşma." Michael' yanındaki koltuğa çökerek soruyor, "Bana yet kadar var mı? Açlıktan ölüyorum."

"Havlunun altında tonlarca domuz pastırması var ve seni yakaladım. Bu waffle neredeyse bitti. Hepsi senin."

Bu sabah kahvaltı hazırlamaya başladığımda tüm evi doyurmayı düşünmemiştim ama bu ekibin içinde olmayı seviyorum. Everly'nin dün gece geri gelmediğini biliyordum. Onu bekledim ama gece üçten sonra babasının çiftliğinde kalmaya karar verdiğini düşündüm. Şu anda her ne kadar kardeşleri tarafından dikkatim dağıtılmaya çalışılsa da, yaptığım tek şey onun eve dönmesini beklemek.

Waffle beni her zaman daha iyi hissettirir, bu yüzden şafak söktüğünde, büyük bir kahvaltı için ihtiyacım olan şeyleri almak üzere şehir merkezindeki markete gittim. Dışarıdayken Lenny McKenna'ya tekrar rastladım ve Everly'nin "kızıışmış bir omega gibi beni gözleriyle becerdiğini" gördükten sonra bana "yalanlarımı" söylemeye başladı. Bunun ne tür bir gönderme olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama mesajını açık ve net bir şekilde aldım. Kimseyi kandırmadığımı.

Meraklı kıcı bir bilse.

"Bu pastırmanın tadı Hell's Kitchen'daki yer gibi. Law, adı neydi? Annenle ilgili bir şey mi?" Henry iki parça daha yedikten sonra havlıyor.

"bayılıyor! Peynirli patates vardı. O yerin adı neydi? Ve içkili milkshake'ler!"

Ütuden dördüncü çıtır Belçika waffle'ını çıkarıyorum. Sonunda son bir saattir yaptığım kahvaltıya dalmaya hazırım. "Siz ne zaman New York'taydınız?"

Michael tabağından başını kaldırıp kahvesinden bir yudum alıyor. "O okuldayken sürekli Ev'i görmeye giderdik."

"Muhtemelen en çok Law oradaydı." Henry ağzını siper eder gibi yaptı ve sonra fısıltıyla bağırdı, "Fark et, Law neredeyse kız kardeşimizin kışında yaşıyor."

Law Henry'ye bir parça kavun fırlatıyor, Henry de korkutucu bir şekilde kavunu yakalıyor. "Kız kardeşimizi seviyorum ve New York inanılmazdı. Bekaretimi onun ikinci sınıfta olduğu yaz orada kaybettim. Ondan sonra

New York'taki kadınların tamamen yeni bir seviyede olduğunu düşündüm."

Henry en küçük kardeşine, "Bok , sahte kimliği yüzünden kadınların onu on altı yaşından büyük sandığı yerlere girdiğini fark etmemiş," diye çıkıştı.

"Benim , seni pislik. Ve o zamanlar azgın bir orospu çocuğuydum." Law gülüyor. "O zamanlar mı?"

Law, Henry'nin azarını duymazdan gelir ve konuşmaya devam eder. "Ama oraya çok gittik. Sadece ben değil. Henry, bir bardaki kızı aramak için bir ay boyunca orada kaldın, o yüzden dalga geçme. Everly orada kalmayı düşündü. Üniversiteden sonra, yani moda ilerlemek için, ama uzun vadede aile şirketinin kurulmasına yardım etmek istediğine karar verdi. Hepimiz kendi zamanımızda bu sonuca vardık ama o treni başlattı. Ondan sonra trene binmek çok kolay oldu." Ağzına bir parça waffle tıktırıyor. "Eğer fark etmediyseniz, o bir tür güç."

Çıtır çıtır sıcak waffle'ı ısıtırken başımı kaldırıp bakıyorum ve "Fark ettim" diye cevap .

"Hayatının büyük bir bölümünü öyle ya da böyle bize bakarak geçirdi ve son zamanlarda gülümsediği adama onunla ne yaptığını sormamak yanlış geliyor." Law ikimize birer kahve daha doldurdu. "Yani? Laf olsun diye söylemedim. Planın nedir? bir tabak waffle'mış gibi bakıyorsun." Çatalından bir ısırık alıyor ve neredeyse boş olan tabağını işaret ediyor. Keşke bu karşılaştırmada ne kadar hassas olduğunu bilseydi.

Üzerimde üç çift meraklı ve aşırı koruyucu göz hissedebiliyorum. Bunu şu anda yapmak zorunda düşünmemiştim, ama sanırım her zamankinden daha iyi zaman.

"Şimdiden batırdın, ha?" Michael bariz dürüstlüğünü ortaya koyuyor. Henry ve Law kahkahayı basıyor ve ben sadece başımı sallayabiliyorum çünkü o haksız değil.

"Her şeyi etmedim. Şu anda hayatında ciddi bir şey istediğinden emin değilim." Tabağı iterek, bu konuşmaya hak ettiği ilgiyi göstermek için sandalyemde arkama yaslanıyorum. Riggs kardeşlerin her ve onlara her şeyi en dürüst şekilde anlatıyorum. "Bu işi kabul ettiğimde onunla ilişki kurmak beklediğim son şeydi. Sonra onunla tanıştım. Aslında bu odada ve dünyam biraz ekseninden kaydı. Demek istediğim, o muhteşem biri, bu belli , ama onu tanıdıkça..." Başımı sallıyorum, çünkü bunu kardeşlerine söylemem gerektiğinden emin değilim. Bunu duyması gereken o olmalı.

Michael boğazını temizliyor ve dikkatle dinlememi söylercesine bana bakıyor. "Biz gelgitleriz ve o da ay." *Beklediğim bu değildi.* Duraksıyor, belki de bunun çok derin olduğunu fark ediyor. "Çok fazla gibi ama için, ailemiz için, o hepimizin hareket etmesini sağlayan güçtür. Her zaman da öyleydi."

Henry ya da Law'ın bu şiirsel derinlikteki ifadeden daha fazlasını söyleyip söylemeyeceğini görmek için tezgâhın etrafına bakıyorum, ama bunun yerine sessizlikle baş başa kalıyorum. Buna nasıl cevap verebilirim? Kendi arzularını hiçbir zaman ailesinin önüne koymamasına şaşmamalı. Yaşadıklarımın gerçekten anlayabildiğim bir şekilde ona bağlılar, ama bu taşınması gereken çok ağır bir yük. Benim sadece kız kardeşim vardı. Everly'nin ona bakan üç, babasını da sayarsan dört tane var.

"Birinin üzerinde çok fazla baskı var gibi görünüyor."

"Michael sadece onun bizim için önemli olduğu anlamına geliyor. O bizim kız kardeşimiz ama aynı zamanda en iyi arkadaşımız. Tanrım, ergenlik yıllarımızın büyük bir kısmında biz farkına neredeyse vekil annemiz oldu. Onun mutlu olmasını istiyoruz. Ve açıkçası, hayatına giren hiç kimse onu gerçekten mutlu etmedi, bu yüzden şüpheciyiz." Law omzunu kaldırdı. "Senden hoşlanıyorum, Jack. Bence Ev'e ayak uydurabilecek az sayıdaki insandan birisin, ama o mutlu değilse bizden asla bir müttefik bulamazsın. Sadece bir sonraki hamlene karar vermeden önce bazı gerçekleri ortaya koyuyorum."

Henry yanımda homurdanıyor ve yerini temizlemek için ayağa kalkıyor. "Nasıl istersen öyle al, Deacon, ama

Olay şuna geliyor. Eğer buradayken sadece dalga geçiyorsan ve daha fazlasıyla ilgilenmiyorsan, düşündüğümde daha büyük bir aptalsın demektir. Ve bu konuşmayı bir uyarı olarak kabul ediyorum. Eğer kız kardeşimi seninle vakit pişman edersen, sen bizimle tanıştığına pişman olursun. Yeterince açık mı?"

Normalde birinin benimle bu şekilde konuşmasına asla izin vermeyecek olsam bile yüzüne vurmaya gerek yok. Onun yerine gözlerinin içine bakıp "Temiz" diyorum. Michael gözlerini benden ayırmazken Henry'nin odadan çıkıp kendi alanına dönmesini izliyorum.

"Ben... hmm, bunu tuhaf biri gibi görünmeden nasıl söyleyebilirim? Bazen ne kadar dürüst olursa olsun kulağa yanlış geliyor. Odayı okuma konusunda pek iyi değilim." , aklında başka ne varsa nasıl söyleyeceğini arıyor. Ona bunu yapması için fırsat veriyorum. "Babam bana uzun zaman önce Everly'nin izlediğin, taklit ettiğin ve koruduğun kişi olduğunu söylemişti. Çoğu kişi beni anlamıyor, onun anladığı şekilde değil. Her şeyin belli bir şekilde yapılmasından hoşlanırım ve düşüncelerimi sakinleştirmekte zorlanırım. Yani evet, kız kardeşim benim ayım. Senin gibi bir erkeğe aptalca ya da abartılı gelebilir ama bu benim gerçeğim. Eğer ay kadar büyük biriyle ilgilenmiyorsan, Henry'nin dediği gibi, bunu yoluna devam etmen için bir öneri olarak kabul et."

Law kardeşine gülümsüyor ve yumruğunu havaya kaldırıyor. "Dostum, tam olarak doğru söyledin."

Michael'a doğru eğildim. "Size sahip olduğu için çok şanslı. Ben de kız kardeşim için aynı şeyleri hissediyorum." Duraklıyorum. "Farklı nedenler ama anlıyorum ve eğer biri onun hayatına girseydi ben de aynı şeyi söylerdim. Aslında, daha önce de birine benzer uyarılar göndermişim ve sizi temin ederim ki boşa nefes tüketmemiştim."

Böyle bir konuşmanın olacağını bilmeliydim. Sorun şu ki, aramızdaki bu şeyin, ben ne kadar farkına varmaktan kaçınmaya çalışsam da, onun istediğinden fazlası olmayacağını açıkça belirtti. Ve gondoldaki dün geceden sonra, bunun hafif ve eğlenceli kalması gerekiyor.

"Siz pislikler geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?" Henry garajdan havlıyor.

Law tabakları tezgahdan alıp lavaboya yığıyor. "Arkadaşımızın MMA salonunda biraz zaman geçirmeye çalışacağız. Gelmek ister misin?"

"Teşekkürler, ama ben geride duracağım. Bir dahaki sefere giderim."

"Pekâlâ, dostum." Law duraklar ve mutfağın dağınıklığına bakar. "Kahvaltı için teşekkürler. Çok güzel waffle'lardı."

Arkama yaslanmış, ayaklarımı tezgâha dayamış, nihayet waffle ve çileklerimi yiyebiliyorum. Riggs kardeşlerin sorgulama ve uyarılarından sonra bile rahatlamış hissediyorum. Dürüst olmak gerekirse şimdi onlara ve ilişkilerine çok saygı duyuyorum. Everly'yi vücudum hâlâ uğulduyor. O kadın başımı döndürüyor. Beni yiyip yutmak ister bakıyor ve o anın dışında düşünmeye başlar başlamaz sakinleşiyor. Ben genelde böyle davranırım ama anlaşılan onunla öyle davranmıyorum.

Derimin altına girdi, normalde izin çok daha derine indi ve bunun ne zaman bile emin değilim. Burada, onun evinde oturuyorum ve beynim ağzının şekline ve onu öpmenin kadar doğru hissettirdiğine, başka dudakların benimkilerle buluşmasını ya da başka birinin tatmasını istemediğime kayıyor. Onun beni iyi hissettiren tüm yönleri, savunmadan başka bir şey hissettiriyor. Beni dinlemesini ve rahatsız için sessizliği doldurmaya çalışmamasını seviyorum. Onun nefes almama izin veriyor ve bu şimdiye kadar istemeyi düşündüğüm bir şey değildi. Bu benim için çılgınca bir farkındalık ama o da aynı şekilde hissetseydi kalırdım. Başka birini seçmesini imkânsız hale getirdim. Onunla birlikte olmak için ne gerekiyorsa yapardım, bu duygunun sadece iyiye doğru büyümesi ve değişmesi .

"Kendini evinde hisset."

Gözlerimi kaldırdığımda onu mutfağın kapısına yaslanmış, hınzırca sırıtırken buldum.

Yüzüm. Waffle'larımın bir lokma daha yerken ayaklarımı tezgâha dayıyorum. Ona gülümseyerek, az önce aklımdan geçen düşüncelerin izlerini örtmeye çalışıyorum. Beni istasyonda bırakıp gittiği için ona kızgın ama . Onu görmek için bekliyordum. Burada olmamdan da belli. Onun evinde.

"Kahvaltı hazırladın mı? Buradaki felakete bakılırsa kardeşlerimi beslemişsin gibi görünüyor." Buzdolabına doğru yürüyor ve kremayı çıkarıyor. Saçları tepesinde dağınık bir düğüm oluşturmuş, çıkarmak için kayıyor ve kollarını başının üzerine kaldırdığında güzel teninin bir şeridini görmekle ödüllendiriliyorum.

Bu kadın basit bir bel beni . Ve kardeşleri tehdit olanın *ben olduğumu* düşünüyor. Botlarını çıkarmak için ağırlığını kaydırıyor. Kalçalarına kadar inen eşofman altı ve kıvrımlarının geri kalanını saran siyah görünce, pantolonumda artan gerilime yer yerimde kayıyorum.

"Ben yaptım. Waffle sabahıydı. Burada olmaman çok kötü. Çok ." Bir ısırık daha alıyorum. Everly kendine Fransız presinde kalan kahveden fincan dolduruyor, biraz krema ve biraz da akçaağaç şurubu ekliyor. Sonra geliyor ve tezgâhın üzerine zıplıyor, poposunu yaklaştırıyor, böylece bacaklarımı indirip zorunda kalıyorum. Elini uzatıyor, çatalı istiyorBaşımı sallıyorum ve onun yerine çilek dilimli bir parça koparıp ona doğru götürüyorum

Ağzını. Açıyor ve sunulan lokmayı alıyor.

"Teşekkür ." Kıpırdanarak ve ben de bacaklarımı açarak ayaklarına daha fazla yer açıyorum. Lokmasını bitirdiğinde bakışları benimkilerle buluşuyor.

"Ne oldu?" Bir parça daha kesiyorum, çatalı saplıyorum ve ona uzatıyorum. Yastık gibi dudaklarını açıyor ve bir ısırık daha alıyor. Birini beslemek tahrik edici olmamalı, ama şu anda aletim buna kesinlikle karşı çıkıyor.

Çiğnemeyi bitiriyor ve kahvesinden bir yudum alıyor. "Çok fazla."

Daha dik oturuyorum ve tabağı yanına itiyorum, sandalyede öne doğru kayıyorum ve ayaklarını kucağıma alıyorum. Fazla düşünmeden sağ ayağını elime , başparmaklarımı kemere sürtmeye başlıyorum ve vücudundaki gerginliği almaya çalışıyorum. Bana sanki hareketlerimle onu şaşırtmışım gibi bakıyor ama elimde değil. Benimle konuşmasını istiyorum ve konuşabileceğini hissetmesine ihtiyacım var.

"Bana vereceğin tek şey bu mu?" diye sordum.

Derin bir nefes alır. "Seninle ne kadar çok zaman geçirirsem, sana o kadar çok şey vermek istiyorum."

Kulağa hoş , ayağını yoğurmaya devam ediyorum ve ayak bileğinin etrafında dolaşarak onu rahatlaması için ikna etmeye çalışıyorum.

"Tasarımlarıma yatırım yapmak isteyen biri var. Şu anki yatırımcılarımızdan biri sadece benimle iş yapmak istiyor. Şu anda bildiğiniz tasarımları alıp kendi istiyorum." Duraksıyor, tepki vermemi bekliyor ama ben onun yerine ayağını inceliyor ve ilerlemeye devam ediyorum. Konuşmaya devam etmesini istiyorum. "Bu, artık ailemin işinin bir parçası olmayacağım ve yeniden sıfırdan başlayacağım anlamına geliyordu. Ve..." Duraklıyor ve bunu belki de ilk kez yüksek sesle düşündüğünü anlayabiliyorum. "Yani, bu işe girişmek çok zor ve korkutucu olur ama inanılmaz da olabilir. İşin en şaşırtıcı yanı, bunu yapabileceğimi biliyorum ve bir yatırımcıya ihtiyacım yok, ancak ilk masrafları kendim üstlenmemek akıllıca bir hareket olur, ama.." Tekrar duraklıyor.

Yukarı bakıyorum ve bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Bunu yapmak için hayatımı mahvedebilirim. Her şeyi ayarladığım için muhtemelen en azından ilk yıl zamanımı Strutt's ve New York'ta geçirmem gerekecek. Bu da ilk yılı atlatabileceğimi varsayarak söylüyorum."

"Hayatınızı havaya uçurmak kötü bir şey olmak zorunda değil. Sadece daha heyecanlı hale getirir." Biraz kendi bakış açımı sunuyorum. "Korkutucu şeyler her zaman yapmaya en değer olanlardır, ama sen bunu zaten biliyorsun."

"Özür dilerim." Öne doğru eğiliyor ve elini bacağından aşağı çekerek baldırına doğru ilerlemekle meşgul olan parmaklarıyla buluşuyor. "Dün gece gondola bindiğimde duygusal bir enkaz halindeydim ve senden sonra..." Kelimelerinde tökezliyor. "Bizden sonra..."

"Seni orgazm ettikten sonra..."

"Evet, ondan sonra." Birlikte yaptığımız yolculuğu hatırlayınca yüzü kızardı. "Seni görmeyi ve gördüğümde tüm öfkeli enerjim ellerini üzerimde hissetmeye dönüştü. Ondan sonra da seni kendimden uzaklaştırdım ve özür dilerim. yanında olmayı seviyorum ve sen buradayken de yanında olmak istiyorum. Bana bir şeyler hissettiriyorsun. Lezzetli şeyler, ama hissetmeye hazır olmadığım şeyler. Harika bir seks gecesine hazırdım ve bunun çığ gibi büyümesi beni korkutuyor."

Sözlerini özümserken içimden sinirle karışık mutluluk gibi bir his geçiyor. Birbirimizin parmaklarını hafifçe okşarken ellerimize bakıyorum, sonra öne doğru eğilip çenemi bacaklarına . "Sana bir şey söyleyebilir miyim güzelim?"

Gözlerimin içine bakıyor ve kalçalarını sıkıca kavrayıp onu önümdeki tezgahdan aşağıya, kucağıma çekiyorum, böylece ona daha yakın olabiliyorum. "Senin yanında olmak istiyorum ve bunu söylemek hafif ya da küçük bir şey gibi görünebilir ama ben hiç hissetmiyorum. Kimseye karşı. Çok fazla insan beni tanımıyor. Beni gerçekten tanıyan. Onlara izin vermiyorum. İyi vakit geçirmek, kaçamak yapmak ya da sadece dinleyen bir arkadaş olmak daha kolay, ama seninle..." Onu içime çekmek için duruyorum ve uzakta geçirdiğim bir geceden sonra bile hala portakal gibi kokuyor, ama şimdi akçaağaç şurubunun tatlılığıyla karışmış. Kokusu bile bana bir rahatlık hissi veriyor. "Seninleyken her şeyi akışına bırakmak çok kolay. Hiçbir fazla düşünmemek. Bu bende senden kaçma isteği değil, sana doğru koşma isteği ."

Sanki kelimelerim çakmaktaşı gibi, çünkü saniyeler içinde ateş yanıyor ve dudakları benimkilerle aceleyle buluşuyor. Ve bildiğim tek şey, kesin olan tek şey, şu anda onun benim olduğu.

Everly

BU ADAMIN BENİ ÖPME ŞEKLİ BİR SANAT FORMU. HIÇ AYNI DEĞİL. HAREKETLERİNİN RITMI

sürekli değişen ve tamamlayıcıdır. Yumuşak, derin, iffetli, ahlaksız. Eller yüzümü kavıyor, saçımı çekiştiriyor, kalçamdan aşağı sürüklüyor. Küstahça bir şey yok. Dudaklarının yumuşaklığında ve dudaklarının benimkilerle buluşup alay etmesindeki güvende kayboluyorum. Dilinin benimkiyle duyusal bir şekilde dans edişi, niyetle arayışı. Jack'in ağzı tek şey. Dudaklarının kararlılığı, yüzündeki tüylerin çenem ve üst dudağım boyunca gezinmesi, elinin gömleğimi arkadan kavrayışı ve diğer elinin belimi kavrayışı. Adam beni havasıymışım gibi öperken kollarımı boynuna doluyor ve parmaklarımı gezdiriyorum.

"Şu anda seni çok istiyorum, Everly." Ağzını boynuma götürüp dudaklarını ısıyor, sonra ayağa kalkıp beni kucağına alıyor tezgâha götürüyor. Onu hafifçe geriye itiyorum ve bir an için seksi ağzına bakıyorum. Sonra bakışlarım onunkilere yöneliyor. Gözleri onu neden ittiğimi anlamak için benimkileri arıyor.

Elimi yavaşça göğsünde gezdiriyorum. İzliyor, ne yapacağımı görmek için bekliyor. Jack içimden yeni keşfedilmiş bir tür özgüven çıkarıyor. Her zaman orada olması gereken, ama yıllar boyunca vasat bir kimya ve aceleye getirilmiş deneyimlerle çok fazla bastırılmış bir cinsel kabadayılık. Bana bakışı sanki ayaklarımın altından kayıp gitmiş gibi hissettiriyor.

Elim onun bedeninden kendi bedenime hareket ediyor ve eşofmanımın kıvrılmış bandına sokup aşağıya doğru kaydırıyorum ve zaten sırlıklam olan külotumun beline daldırıyorum. İki parmağımı göbeğimin kenarları boyunca kaydırıyorum. Ağzının girip oynaması can attığım boşluk. Beni harekete geçiren ve gözlerini giysilerin altındaki hareketlere sabitleyen bir yaklaşma hareketi. Elim çekişiyorum ve ben daha ona doğru hareket edemedim o hiç kaybetmeden elimi içine alıyor ve bir iniltiyle parmaklarımı ağzına götürüyor.

Sonra, sanki serbest bırakılmış gibi, atletimin üst kısmını aşağı çekiyor ve emmek için öne doğru dalmadan önce meme ucumu parmağı ve başparmağı arasında yuvarlıyor. "Jack. Sana ihtiyacım var, lütfen." Ondan başka ne istediğimi bile bilmiyorum. Ondan daha fazlasını. Duyularımı onunla doldurmak istiyorum.

Yalvarışıma cevap veriyor ve beni tezgâhtan çekip çıkarıyor, sırtım onun önüne gelecek döndürerek içime giriyor. "Hâlâ açım güzelim" derken sesindeki inilti ve çakıllar beni da tahrik ediyor. Ve beni öne doğru itiyor, böylece karnım ve göğsüm serin tezgâha dayanıyor. Arkamdan eşofman altımı ve iç çamaşırlarımı yırtarak bacaklarımdan aşağı indiriyor ve ben daha hareketleri fark edemedim ayak bileklerime doluyor. Her iki eliyle kık yanaklarımı agresif bir şekilde kavrayarak onları yukarı ve birbirinden ayırıyor, yüzünün derine gömülmesi için yer açıyor. Düzleştirilmiş bir dille amımı klitoristen yarığa kadar yalıyor ve tekrar geri dönüyor.

"Aman Tanrım, fuuuuuckkkk." Bundan sonra inlemelerimin arasında sadece küfürler ve sonra da onun adını söyleyebiliyorum. Ağzını ve dilini üzerimde öyle bir hırsıyla çalıştırıyor ki, eğer bir kadını dışarıda yemek bir kariyer yolu olsaydı, Jack bu işin patronu olurdu. Bacaklarım titriyor. Arkamdan, ağzının verdiği his ve sadece içime dalmayı umursamaması, yasak ve zarif bir şekilde hoşgörülü hissettiriyor. Kıçımı daha sıkı kavıyor. Sanırım tokat bile atıyor, ama şu anda coşkun ve orgazm beklentisinin peşinden kadar gitmiş durumdayım ki, bana her şeyi yapabilir ve ben de ona izin veririm.

"öyle, bebeğim." İki parmağını içime sokarken bir yanağımı ve bir şekilde

uzanıyor, doğrudan klitorisime hafif daireler çiziyor. Bu adamın yönlendirilmeye ihtiyacı yok. Yaptığı ev ödevleri ya da sahip olduğu içgüdülerin hiçbir önemi yok; tam istediği anda orgazm için gereken kodlama ve algoritmaları biliyormuş gibi vücudumu çalıştırıyor. Parmaklarının hamleleri daha büyük bir niyetle hareket ediyor ve ben o kadar bağılıyım ki onları karşılamak için hareket ediyorum. " böyle, güzelim. Elimde kendini becer. Şu anda sikim o kadar sert ki, kıcının hareketini ve dilimde bıraktığın tadı izliyorum. Çok güzel."

"Jack..."

Bana dokunmasını istiyorum. Ağzı ve elleri. Parmaklarını kıvrıyor ve parmakları tam da o noktaya çarpıyor, bir anda ateşim parlıyor. Orgazmımın vücudumda dolanmaya başladığını hissedebiliyorum.

"İşte bu . Ver onu bana. Benim için gel, güzelim."

Ve yapıyorum. Dehşet verici bir karanlık dalgası bedenimin kontrolünü ele geçiriyor, uyluklarımın arkasına, karnımın alt kısmına, doğru ilerliyor ve kalan her parçamı ele geçiriyor. Bu kaos, okyanusun beni altına çekmesi gibi hissettiriyor ve teslim olmaktan başka bir şey yapamıyorum. Bırakın kendi yoluna gidene kadar beni savursun ve döndürsün, ancak o zaman yüzeye çıkıp nefes alabilirim. O birkaç nefessiz, çılgın an ne kadar inanılmaz hissettiriyor.

Etrafımdaki şeyler ve beni en mükemmel deneyime gönderen kişi tekrar odaklanana kadar hareketsiz yatıyorum. Jack yüzümü ona bakacak şekilde çeviriyor ve beni hafifçe öpüyor. Gülümsüyorum ve sonra üç erkek kardeşimle birlikte yaşadığım mutfağımdaki tezgahın üzerinde kık üstü yattığımı fark ediyorum. *Az önce bayıldım mı?*

Bu farkındalık yüzüme olmalı çünkü Jack hemen "Burada değiller. Sen eve gelmeden hemen önce gittiler. Merak etme."

Yavaşça ayağa kalkıyorum ve gülümsüyorum, gözlerim yarı kapalı, hala mutluluğun etkisinden kurtulmaya çalışıyorum. Jack başka bir şey söylemeden atletimi ve sütyenimi çıkardı. "Sen ne...?" Sonra hala ayak bileklerime dolanmış olan eşofman altımı ve iç çamaşırımı bacaklarımdan tamamen çekip çıkarıyor, elimi tutuyor ve beni oturma odasının karşısındaki merdivenlere götürüyor.

"Seninle işim henüz bitmedi."

"Kıyafetlerimi alayım. Onları öylece bırakamam..."

Jack durup gülümsüyor, koşarak az önce geride bıraktığım yığına geri dönüyor, bir eliyle onları tutuyor ve sonra bana doğru geliyor. Çok hızlı ve yaklaşır yaklaşmaz beni kucağına alıp omzuna . Beni taşırken ciyaklıyor ve gülüyorum, merdivenleri tırıs tırıs çıkarken kıcımın yanağına vuruyor. Odama beni yatağımın ortasına bırakıyor.

"Everly, şu anda senin içinde olmak istiyorum. Çok tahrik oldum ve sikim tüm bu eğlencenin dışında kalmış gibi hissediyor." Jack tişörtünü başının üzerinden geçiriyor ve kot pantolonunun kemerini hızla . Sadece birkaç kısa hareketle çırlıçıplak kalıyor ve ağır siki doğrudan istediği şeyi işaret ediyor. Beni. Hiçbir zaman bir erkeğe ona baktığım gibi aval aval bakan bir kadın olmadım, ama bakmaktan kendimi alamıyorum. Onu tatmadan içime girmesine izin veremem. Bu adil ve hayatımda hiç bir erkeği bu kadar tatmak ve yalamak istememiştim.

"Bana sanki beni yutmak istiyormuş gibi bakıyorsun."

Jack vücudumda gezinirken, yakışıklı yüzüne ve kaslı vücudunun mükemmelliğine bakıyorum. Kalçalarımın arasına yerleşmeden önce onu itiyorum ve üstüne çıkıyorum. Pelüş ağzını öpüyor, alt dudağını ısıyorum. "Seni yiyip bitirmek istemiyorum. Tadını çıkarmak istiyorum. O orgazm..." Dudaklarımdan hava üflüyorum, bana ne kadar hissettirdiğini ifade etmeye çalışıyorum. "Vücudum hâlâ vızıldıyor." Gövdesinden aşağı doğru inmeye başladım. "Biraz oynama sırası bende."

Beni durdurmak için omuzlarımı tutuyor. "Zaten boşalmaya çok yakınım, Everly."

"Güzel. tadına bakmak istiyorum."

Beni izlemek için dirseklerinin üzerine oturmadan önce "Siktir" diye fısıldayarak inliyor.

Dizlerimin üzerine çöküyorum, kıcıımı havaya kaldırıyorum ve ağzımla onu kızdırıyorum. Dilimle bir çizgi çizerek, sikiinin tabanından tepesinin kenarına ve yarık boyunca ilerliyorum. Hafifçe eğilip kaçan heyecan tadına bakacak kadar yavaşladığımda, Jack kalçalarını sallayıp inliyor. ne kadar tahrik edebildiğimi ve kaçmaya çok yakın olduğunu bildiğim orgazmı ne kadar uzatabildiğimi seviyorum. Dilimi tekrar dibine kadar düzleştirip yukarı kaldırıyorum, dudaklarımı etrafına sarıyorum ve ucunu ağzımın içinde döndürerek onu boğazımın arkasına doğru çekiyorum.

"Siktir, bebeğim. Beni burada öldüreceksin."

Elimi onun tabanına sararak, daha fazla dayanamayacağını bildiğim noktaya hem ellerimle hem de ağzımla horozunu çalıştırıyorum. Son bir onu ağzımdan çıkarıp vücuduna sürünüyorum. Ona içimde ihtiyacım var ve şimdi. Hareket ederken ve onu tam istediğim yere yerleştirirken yardım etmek için kalçalarımı kavırıyor. Onu amıma sürttüğümde ve klitorisime çarpması için yukarı ve aşağı , kontrolü tekrar kaybetmenin uzun zaten biliyorum.

"Çok seksisin. Lanet olsun. bu bebeğim, benden ne istiyorsan al."

Yavaşça oturuyorum, ona alışmak için zaman ayırıyorum. Germek o kadar iyi acıtıyor ki sırtımdan aşağı bir ürperti yayılıyor. Kabzasına kadar kalçalarımı döndürmeye ve sürünmeye başlıyorum. Henüz bu şekilde birbirimize bağlanmamıştık, ona binebilmek ve kalçalarımın her itişini ve çekişini çekebilmek için zaman ayırmadık, böylece horozunun itişini sürüklenmesini hissedebiliyorum. Nasıl hissettirdiğine o kadar konsantre olmuştum ki başımı kaldırıp bakmadım bile. Jack'in çenemdeki eli beni şehvet dolu sersemliğimden çekip çıkarıyor ve gözlerimi tekrar onunkilere çeviriyor. O okyanus mavisi gözlere.

"Orada oturmak için yaratılmış gibi görünüyorsun. Sikimin sana oturuşunun tadını çıkarıyorsun." Emmem için başparmağını ağzıma sokuyor, ben emiyorum. "Sana verdiğim her şeyi alıyorsun, güzelim." Bir inilti çıkardı. "Memnun çok hazırsın."

Hiçbir uyarıda bulunmadan kolumu öne doğru çekiyor ve göğsüm onunkiyle buluşuyor. Kollarını sırtıma doluyor, bizi bağlıyor, bir sonraki adım için dayanıyor. Sonra beni alttan sikmeye başlıyor, sert ve yavaş, her dibe vuruyor, beni o kadar derinden vuruyor ki kelimeler beni terk ediyor ve parmaklarım omuzlarına gömülüyor.

"Sen benim için mükemmelsin. Siktir, güzelim, kendimi tutamıyorum."

Beni daha sıkı kavırıyor ve kalçaları daha hızlı kalkarken ağzını ağzıma çekiyor, hızı ve bağlantıyı tamamen değiştiriyor. Az önceki hipnotik hareket yavaş bir dansı, gelecek olanın bir vaadiydi. Bir baştan çıkarma. Ama şimdi, içime aceleyle girerken, bu baştan çıkarma bunun için bir mezeden başka bir şey değildi. Vücudumu sıkıca tutarak, hareket edebilen tek parçam siki içeri çıkarken, beni terk edilmiş bir şekilde beceriyor. Tüm kontrolü elden bırakmaktan başka çarem yok. Birlikte o kadar güzel hareket ediyoruz ki, terli tenin çıkardığı sesler ve birbirimizin inlemeleri bile şiirsel. da tahrik ediyor, tamamen uçuşumun kenarına düşmeye hazırlıyor.

"Everly, lanet olsun, boşalacağım bebeğim." Jack hafifçe kayıyor. Daha önce bilmiyorsam bile, şimdi onunla birlikte boşalmadığım sürece tatmin olmayacağını biliyorum. Hala bir piston hızında içime daha derin itiyor ve orgazmımın vücudumu bir kez daha ele geçirmeye başladığını hissedebiliyorum. Vücudumun etrafındaki tutuşunu sıkılaştırıyor, beni onunla aynı hizaya çekiyor ve basınç sadece birbirimizin etrafında patlamamız için yeterli. Kulağımın derinliklerine doğru küfürler edip inlerken içimde bir sıcaklık hissediyorum.

Bu adamın serbest bırakılması sırasında inleme şekli artık en sevdiğim seslerden biri. Onun çözülüşünü duymak ve bundan benim sorumlu olduğumu bilmek beni çok mutlu ediyor. Birbirimizin teninde nefes nefese kaldığımızda, o da tutuşunu gevşetiyor. Gözlerim yaşırdı çünkü o orgazmın ağırlığı ve vücudumu itme şekli inanılmazdı.

"Kadın, beni mahvetmiş olabilirsin," diye geveliyor Jack ve gülüyor.

Sadece gülümseyebiliyorum. Gözlerimin kenarlarından dökülmeye başlayan yaşları siliyorum. Vücudumun geri kalanı zar zor hareket edebiliyor. Birkaç dakika, belki de daha uzun bir süre sessizce birbirimize uzanıyoruz, çünkü zaman şu anda benim için de kayıtlı . Demek özlediğim şey buymuş. İnsanların hakkında şarkılar ve kitaplar yazdığı şey bu. İfade edilemeyen, sadece deneyimlenen şehvet ve inkar edilemez bağ.

Orgazmlarımızın içimden damladığını hissetmeme rağmen kendimden başlıyorum. Beynimin sorumluluk kısmı kalkıp işemem için yüksek sesle bağırırken bir yandan da onunla cinsel yolla bulaşan hastalıklar testi hakkında konuşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyor. Prezervatif kullanmadık ve ben doğum kontrol hapi kullanıyor olsam da, bu beni Jack'in benden önce aldığı seks kararlarından korumuyor. Ve bunu aklımda tuttuğumda bile, hala cennet gibi hissediyorum. Böyle şeylere karşı kayıtsız değilim, ancak henüz hesap verebilirlik vagonuna binmek istemiyorum.

Jack ayağa kalkarken nazıkçe hareket ettiriliyorum ve beni saran sıcak bedenini kaybettiğim için sadece inleyebiliyorum.

"Güzelim, benim için dön," diye fısıldıyor.

Yuvarlanıp inliyorum, gözlerimi açtığımda bacaklarımın arasında sıcak bir bez beni ürkütüyor. Sadece gülüyorum ve doğruluyorum. "Bunu ."

"Benim pisliğim. Ben temizlerim." Gülümsüyor, hafif hareketlerle beni iyice temizliyor. İş bittiğinde yerden kabarık yorganı alıyor ve uzanırken yatağa sürüklüyor. Ona doğru ilerliyorum ve kendimi göğsünün üzerine atıp başımı boynunun yaslıyorum.

"Prezervatif kullanmadık. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Genelde ne yaptığının çok daha fazla farkındayım ama birkaç dakikalığına sağduyumu kaybettim," diyor.

"Evet, öyle sayılır, değil mi? Gizlenen herhangi bir cinsel yolla bulaşan hastalığım yok ve ayrıca doğum kontrol hapi kullanıyorum."

"Biraz dikkatsiz davrandık." Elini ensesinde ovuşturuyor ve bana bakıyor. "Bu konuşmayı hiç yapmadım, çünkü asla prezervatif kullanmıyorum. Kahretsin, bu kulağa... nasıl geldi bilmiyorum ama benim için endişelenmene de gerek yok. Endişeleniyorsan diye söylüyorum. Endişeleniyorsan ."

Ona bakmak için başımı eğiyorum. "Bir şey söylediğine sevindim. Dikkatsizceydi ama umursamamak çok iyi geldi."

Hiç bu kadar gergin görünmemişti. Girişkenliğine saygı duyuyorum, ama aynı zamanda agresif ve kontrollü ve sonra onu savunmasız bile bana nasıl hissettiğini söyleyebilmesi de tahrik edici. Jack tahmin ettiğim ya da beklediğim gibi biri değil. Ve burada, kendimi erkeklerle nadiren rahat bulduğum bir yerde, onun kollarında uzanmaktan memnunum, hareket etmek istemiyorum. Kolayca gidebilirim ama ona nasıl hissettiğimi söylemem gerek. Ona karışık sinyaller ve seksten daha fazlasını vermek istiyorum. *Bu adama aşık olmaya başlıyorum.*

"Jack?" Fısıldıyorum. Nefes alış verişi düzleşmeye başladı. Ben son birkaç dakikadır fazla düşünürken, o uykuya dalmayı başarmıştı. Göğsünü öpüyorum ve tekrar ona sokuluyorum. Söyleyeceklerim şimdilik bekleyebilir.

"Hayır!"

Bir bağırıyla sarsılarak uyandım ve Jack kıpırdanıp seğirirken oradan uzaklaştım. "Lütfen." Homurdanıyor ve

inliyor.

"Jack." Omzuna dokunuyorum ve onu hafifçe sarsıyorum. Gözlerini açıyor. "Bu sadece bir rüya, bebeğim.

İyisin."

Sırt dönüyor ve avuçlarının içiyle gözlerini ovuşturuyor. Utanmış ya da kızgın, ne hissettiğinden emin ama sorun olmadığını bilmesini istiyorum. "Bu konuyu benimle konuşabilirsin. Sorun yok."

"Seni incittim mi?" Endişeyle doğrulup yüzüme bakıyor.

"Hayır, hiç de değil. Sadece bağırmaktan ve hareket etmekten beni uyandırdın. Ben iyiyim." Tekrar yatağa uzanıyor ve derin bir nefes alıyor. istemediği bir şeye zorlamak istemiyorum. Bu ikinci kez olduğu için ve bana daha önce anlattıklarından sonra, bunların kabuslardan daha fazlası olduğunu biliyorum. Sorun olmadığını anlaması için kolunu aşağı yukarı ovuyorum.

"Bu yüzden insanlarla yatmıyorum. Ne kadar agresifleştikten asla emin olamıyorum ama aklımdan geçenleri kontrol edemediğim için kimseyi tehlikeye atmak istemiyorum." Bana doğru bakıyor. Ne kadarını söylemek istediğine karar verdiğini görebiliyorum. "Ben çok zarar gördüm, Everly." Bir yanıt için gözlerimi arıyor ama onunla aynı fikirde değilim. Hepimizin böyle hissetmemize neden olan şeyler vardır, bazıları diğerlerinden daha kötüdür ve Jack'in durumunda, travmaları asla geçmez. "Terapistim bir keresinde bana kötü anılara çünkü bizi en derinden etkileyenlerin onlar olduğunu söylemişti ama gerçek şu ki hepsi kötüydü. Hiç iyi anı yoktu. Kız kardeşim dışında. Ve bile, onunla geçirdiğim her an, onu güvende tutendise duyuyordum. Hayatımın ilk on yılını en kötü düşmanıma bile anlatmak istemezdim." Bir dakika durdu ve sonra yüzünü bana çevirdi. Doğrulup bir elini saçlarında gezdiriyor ve boynunu ovuşturuyor. "Bunları duymak istediğine emin misin?"

"Bana anlatmak her şeyi Jack. Ve eğer istemiyorsan bunu zorunda bile değilsin. Eğer tercih ettiğin , seninle oturur ve sessizce halletmene izin veririm." İşaret parmağımı onunkiyle ve elini tutmak için kayıyorum. "Sana bakıp ya da bana anlattıklarını zarar gördüğünü düşünmüyorum. Sadece güçlü birini, saygı duyabileceği bir hayat yaratmak için çok çalışmış birini, kendisi için önemli olanları koruyan birini görüyorum. tür bir insanda hasarlı diyebileceğim hiçbir şey yok."

Sadece usulca gülümsüyor ve sonra sessizlikle karşılaşıyorum. Söylediklerimde ciddiydim; benimle istemediği hiçbir şeyi paylaşmasını istemiyorum ama kontrol edemediği şeyler için kendini yıpratmasına da izin vermeyeceğim. "Anlatacak çok şey var ve sana anlatmak istiyorum, ki bu hiç yapmak istediğim bir şey değil. Herhangi biriyle. Kathryn ve ben bile evlat edinilmeden önceki hayatımızdan nadiren bahsederiz. Sanırım onun için, hatırladığı her şey benim ona anlattıklarım. O çok gençti. Dürüst olmak gerekirse bunu kıskanıyorum. Her şeyi unutmak için her şeyi yaptım ve çoğu zaman da unutuyorum. Uyuyana kadar. Gardımı düşürdüğümde anılar bana geri dönmenin yolunu buluyor."

Oda aydınlık. Tahmin etmem gerekirse, güneşin sıcak renklerinin beyaz yatak odamın duvarlarına vuruşuna bakılırsa muhtemelen öğleden sonraydı. Jack'in yüzünü ilk kez kadar yakından inceliyorum. Kirli sakalları çenesini ve yanaklarını çevreliyor. Ve sonra üst dudağının yayının üzerindeki eğimler. Daha ağır şeyler hakkında konuşurken kaşlarının arasında oluşan çizgiler. Koyu renk kirpiklerinin, okyanus gözlerinden dökülmek üzere duyguları kırıştırmış şekli. Dinlerken kendimi, ağzının bazı kelimelerle nasıl hareket ettiğinin ve sessiz kalmayı seçtiğinde boğazının nasıl ayrıntılarında kaybolurken buluyorum.

"Beş ya da altı öncesini çok fazla hatırlamıyorum ama bir gün her şey boka sarmadı. Sadece o zamana kadar çoğunu hatırlamaya başlamadım." Yatak başlığına yaslanıp oturuyor ve birbirine dolanmış ellerimize bakıyor. "Dokuz yaşına kadar hiç çıkmadığım bir apartman dairesinde, annemin bağımlılığı ve beraberinde gelen eylemlerle çevrili bir şekilde yaşadık.

onunla birlikte. Ancak o öldüğünde normal bir hayat yaşayabildik."

Konuşmasını kesmesini istemiyorum ama gözlerim şimdiden sulanmaya başladı ve daha fazlasını duyduktan sonra, neden bana anlatacak kadar rahat hissettiğinin ağırlığı da bir o kadar ağır olacakmış gibi hissediyorum. "Sürekli gelip giden adamlar vardı. Bir stüdyoda yaşıyorduk, bu da ne zaman anlamına geliyordu,

Saklanmak zorundaydım. Ya büyük boy bir gardırop ya da yatağın altı. Gardırobu tercih ederdim çünkü bazen günlerce orada kalırlardı. Dışarı çıkmama asla izin verilmezdi. Bu hatayı birkaç kez yapmıştım. O yaşta hiç görmemem gereken şeyler gördüm. Ve o görüntüleri asla unutamadım ve onlarla birlikte gelen duyguları silemedim." Yanaklarından birinden bir damla yaş süzülüyor ve gözle görülür bir kızgınlıkla hızla siliyor. "Tüm bunlar bana o kadar zarar verdi ki hiçbirini unutamıyorum."

Bana tekrar bakıyor, yüzümden sessizce akan gözyaşlarımı siliyor. Ona söyleyecek hiçbir sözüm yok. Kelimelerin tesellisi yok, bu yüzden elini daha sıkı tutuyorum.

"Annemin ölmesini dilediğimde yedi ya da sekiz yaşındaydım. Her gün. Bunu kim yapar ki? Kim anne babasının ölmesini diler ki?"

Retorik olduğunu biliyorum ama bana bir cevap arıyormuş gibi bakıyor, ben de ona cevap veriyorum. "Hayatta kalanlar yapar. Bir ebeveynin onlara yaşattığı cehennemden kurtulmak için savaşıyor biri."

"Dileğim gerçekleşti. olduğunda dokuz yaşındaydım. Borçlarını ödeyemiyordu, bu yeni bir şey değildi, ama o gün, bu yeterli bir nedendi. Her zaman gelen adamlar onun artık bu zahmete değmeyeceğine karar verdiler ve onu öldürdüler. Bu sefer yatağın altındaydık. Polis bizi bulana kadar neredeyse üç gün boyunca o yatağın altında kardeşimi kucakladım. Başımıza gelen en güzel şey onun ölümüydü ve bunun için evrene şükretmediğim tek bir gün bile yok."

Jack yüzümdeki gözyaşlarını siliyor ve dudaklarımı usulca öpüyor. "Anılar beni takip ediyor. Annemin ölmesini dilediğim için bu benim kefaretim, ama bunu kabul ediyorum. Kız kardeşim güvende. İnanılmaz bir yeğenim var. Ve gurur bir hayatım var. Ama asla kimseyle birlikte uyuyamıyorum. Hangi anının beni uyandıracağını asla bilemem. Ve sana kadar, bunu kimseye anlatma ihtiyacı hissetmedim."

Ona doğru ilerliyorum, kucağına oturuyorum ve yüzümü dönüyorum, ellerimle yüzünü kavriyorum, başparmaklarımı dudaklarının üzerinde gezdiriyorum, bana defalarca yaptığı bir hareket. İçimde dönen tüm duygularla onu öpüyorum, şefkat, sempati, *sevgi*. "Bana söylediğin için teşekkür ederim." Kollarımı omuzlarına ve boynuna dolayarak ona sıkıca sarılıyorum. "Olmanı beklediğimden çok daha fazlasısın Jack. Ama bunların hiçbirisi hasarlı ya da kırık değil."

Bundan sonra başka bir şey ama uzun bir nefes veriyor ve ben de sırlarıyla birlikte bunu da mı içinde tuttuğunu merak ediyorum. Üzerinden ağır bir yük kalktı, ya da belki de geçmişi yeterince ve tekrar karanlığa izin veriyor. Birbirimize , parmaklarımızı teninde gezdiriyoruz, ikimiz de tekrar uykuya dalana kadar sakinleştiriyoruz.

Jack

UYKUYA DALDIĞIMI HATIRLAMİYORUM AMA BU GÜZEL KADINI KOLLARIMDA SIMSIKI TUTUYORDUM, boşluk bırakırsam, kendine gelip isteyeceğinden korkuyordu. O kırık adamdan olabildiğince uzağa kaçacaktı. Ama kaçmadı. geri çekilmedi ve bu beni korkutmuyor. Beni heyecanlandırıyor ve bu kadına layık olabileceğime inandırıyor. Strutt's Peak'e uzun süre kalacağımı düşünerek gelmedim, ama onun nefes alışını duydukça, ısınmak için bana sokulduğunu hissettikçe, uzaklaşmak için içimde bir güç var mı bilmiyorum. Her zaman istediğim bir şeyi neden bırakıp gideyim ki?

Dün günün çoğunu yatakta birlikte geçirdik. Her zaman bir şekilde birbirimize dokunuyorduk. Bazen kollarına küçük daireler çizmekten ya da Everly'nin parmaklarını kısa saçlarda gezdirmesinden başka bir şey değildi bu. Ona dokunmaktan hiç sıkılacağımı . Tek mola, akşam yemeği için Çin yemeği yerken oldu. İşimiz bitmez onun yatağına geri döndük ve iki film birden izledik.

Tuzlu tereyağlı patlamış mısır eşliğinde hangi filmin tüm zamanların en iyi devam filmi olarak kabul edilebileceğini tartıştık. Ben Godfather dedim: Bölüm 2 dedim, o ise kararlı bir şekilde alay ederek bunun Terminatör 2 olması gerektiğini söyledi. Böylece ikisini de izledik. Seks, duş ve sonra seks için birkaç ara ile tüm zaman boyunca onun kısmını tuttum, ama her zaman diğerini tutmaya geri . Bir yanım, yatakta uzanırken onu şekilde tutmazsam, uyanacağımdan ve her şeyi hayal ettiğimi fark edeceğimden korkuyordu.

"Düşündüğünü duyabiliyorum, biliyor musun?" diye fısıldıyor, başı göğsümde yatarken. "Evet, peki ben ne düşünüyorum?"

"Hmm, bir bakalım..." Ayağa kalkıyor, çenesini göğsüme dayayıp bana bakıyor. "Benimle yatağa girmenin şimdiye kadar yaşadığın en büyük zevk olduğunu düşünüyorsun ve minnettarlığını göstermek için bana sıcak bir kahve ve belki de yatakta karbonhidratlı bir şeyler getireceksin."

"Çok iyisin. Bir kahve içebilirim." Dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve yataktan çıkıyorum. Ona bakmak için geri döndüğümde, yorganın altına girmiş ve çoktan uyumaya başlamıştı.

Kardeşlerinden görmeden mutfağa doğru ilerliyorum, ki dürüst olmak gerekirse buna seviniyorum. Bir görevdeyim ve bir an önce o yatağa geri istiyorum. Kapının üstündeki saat altı kırk beşi gösteriyor ve bize kahvaltı hazırlamak için ihtiyacım olan her şeyi çıkarıyorum. Bir parti daha waffle yapmak için mükemmel bir zaman gibi görünüyor.

Tüm malzemeler ve waffle makinesi en son bıraktığım yerde. Hızlıca çalışıyorum, kahveleri demliyorum ve hepsini üst kata taşıyabilmek için bir tepsi buluyorum. Rahatlatıcı yemeğimi onun için yaptığımı unutmuyorum ve onunla çok küçük bir şekilde ilgileniyormuşum gibi hissetmek bana farklı geliyor. Bir parçam, değer verdiğim insanlara bunu yapmayı arzuluyor. Ve yapıyorum da. Ona değer veriyorum. Hayır, önemsemekten de öte. Aşık oldum. Ona çok aşık oldum ve bu beni çok etkiledi. Tam olarak ne zaman olduğunu bilmiyorum ama oldu işte. Ve ben mutluyum. Bunun ağırlığından çıldırıyorum. Ona aşık olduğum için, ama o kadar mutluyum , sanırım kahvaltı yaptığım süre boyunca gülümsedim.

Everly

GÜNÜN GERİ KALANINI YİNE YATAKTA BİRLİKTE GEÇİRDİK, SADECE DUŞ ALMAK İÇİN AYRILDIK VE bulaşıklarımızı alt kattaki lavaboya bırakıyoruz. Bu hayatımda yaşadığım en tembel ve en tatmin edici şeydi. Sonra bana yatakta kahvaltı getirdi, bu arada bunu şiddetle tavsiye ederim. Küçük bir Seviye Atlama parası çıkmalıydı çünkü Jack'in sahip türden bir vücuda sahip gömleksiz bir adamı, yatakta bana bir tepsi waffle taşırken boxer külotunu aşağıya sarkıtırken görmek, partner hedeflerimi yükseltti. Seçimleri elitti. Ben kahve umuyordum ama o tam kahvaltı yaptı.

Adam ayrıca Books & Brew'daki içecek takıntımı taklit ederek bana Hungry Eye'in bir versiyonunu yapmayı başardı. Kahvaltılık ben kazandı. Ona asla söylemeyeceğim ama yemek yerken çıkardığım seslerden bunu belli ettiğime eminim. İlk ısırdıktan son yuduma kadar yüzümde oluşan kocaman gülümsemeden bahsetmiyorum bile.

"Sadece sütlaç servis eden bir yerin New York'taki favori mekânınız olmasına imkân yok." Bu itirafına sadece gülebildim. "Ben MET ya da Halk Kütüphanesi gibi sanatsal bir yer bekliyordum!"

"Bu kadar yargılayıcı olma! Bana seninkini anlat." Beni tekrar kendine çekti. Beni arkamdan kucaklıyor, kollarını etrafıma doluyor ve ellerimle oynuyor.

"Grand Central'ın içinde gizli bir bar var. Gerçek adını hiç hatırlayamıyorum ama arkadaşlarımla birlikte Secret Bar adını verdik. Bulması kolay değil ama bir kere bulduğunuzda Great Gatsby havasına . Yüksek tavanlar ve bir sürü koyu yeşil ve altın rengi. En sevdiğim barmen bana Everly adını verdiği bir içki hazırlardı. İçinde biraz Aperol olan bir Old Fashioned'di. Bu arada, Law'ın her zaman bulmaya çalıştığı gizli malzeme bu. Hâlâ bulamadı ve bu onu öldürüyor." Gülüyorum çünkü orayı uzun zamandır düşünmemiştim ve sizi asla terk etmeyen o yerlerden biriydi.

"Denemek isterim. Barmeninizin şekilde. New York'ta." Bana gülümsüyor ve bu manzara karşısında bedenim ısınıyor. "Yeri biliyorum bu arada. Harika bir havası var. Seni orada görebilirim."

Gamzeleri gizli bir silah gibi ortaya çıkıyor. Bu adam mal varlığını nasıl kullanacağını biliyor, buna hiç şüphe yok. Elimi çenesinde gezdiriyorum, başlayan kaşları hissediyorum ve sağ yanağındaki ele avuca sığmayan gamzeye dokunuyorum. "Bunlar külot eriticiler."

Kocaman gülümsüyor. "Oh, biliyorum." *Ukala piç.*

"Sanırım yakında New York'a gideceğim. , bir orada olmak için birkaç nedenim oldu." Kaşlarını kaldırıyor, daha fazla detay vermeme bekliyor. Sonraki bir saati iş hakkında konuşarak geçiriyoruz, özellikle de ne yapmayı planladığımı. Benim . Jin bunu önerdiğinden beri aklımda durmadan farklı fikirler ve senaryolar yürütüyorum çünkü bu beni ne kadar kızdırsa da gözlerimi açtı. "Bu bir kumar ve beni geriyor. Otuzlu yaşlarımda ortasında yönümü tamamen değiştirecek kadar kim olduğumu sanıyorum ki?"

"Tam bir belası."

"Şey, evet. Bu doğru olabilir. Yine de heyecanlıyım. Bir şey için heyecanlanmayalı uzun zaman olmuştu." Ona gülümsüyorum. "Ve biri..."

"Bunu yapabilecek biri varsa, güzelim, o da sensin. Yeteneğin bunun sadece bir parçası. Sen bir güçsün." Beni tekrar öpüyor ve gülümsüyor. "Babanın şirketini aldın ve onu spor ve açık hava endüstrisini domine eden bir markaya dönüştürdün. Ev ödevimi yaptım Everly ve o da sendin. Siz bu role adım atar atmaz Riggs şu anki yörüngesine girmeye başladı." O konuşurken,

Tek düşünebildiğim tüm bunları ne kadar istediğim. Yeni bir kariyer. Peşinden gitmekten hep korktuğum hayat. *Onu*.

Daha çok New York hakkında konuşuyoruz. Ben işleri başlatmayı planlarken birbirimizi görmeyi nasıl . "Ocak sonunda ülke dışında bazı çekimlerim var ama Şubat ortasında New York'a dönmüş . Siz ne düşünüyorsunuz? Şansını denemek ve bu işin nereye gideceğini görmek ister misin?"

Omzumu kayıtsızca kaldırıyorum. "Sanırım." Yan tarafımı çimdiklediğinde kahkahamı tutamıyorum. "Tabii ki, bunun nereye gittiğini görmek . Jack, sen ben de varım."

Tekrar yatağa uzanmamız için bizi geri çekiyor ve başını bana doğru çeviriyor. "Ben varım, güzelim."

Jack

ZAMAN SORUNSUZCA, HATTA ZAHMETSİZCE İLERLEMİYİ BAŞARIYOR. ZAMANA KARIŞMAMIN KOLAYLIĞI Strutt's Peak'in sunduğu hayat doğal. Günlerim fotoğrafları düzenlemek ve birkaç uzak projede görseller üzerinde çalışmakla geçiyor, gerektiğinde diğer girişimlerden işler ekliyorum, gecelerim ise Benny ile tırmanmak, Law ile futbol izlemek ve Everly ile sohbetlere ve anlara dalmak arasında geçiyor.

Şükran Günü göz açıp kapayıncaya kadar gelip geçti. Kathryn ve Benny ile yediğimiz akşam yemeğinde hindi yandı, ancak tüm yan ürünlerden ve güzel ekmeklerden en iyi şekilde yararlanmayı başardık. Benny birkaç el kart oynadıktan sonra arkadaşlarıyla sinemaya için kaçtı. Rahattı ve rahat hissettiriyordu, yeni bir normaldi. Tatil, Everly'nin en iyi arkadaşı, komşuları David ve aynı zamanda şerif olan oğlu Callen da dahil olmak üzere tüm ailesinin tatlı için onlara katılmamı beklediği Riggs'lerin çiftliğinde sona erdi. Her zamanki gibi, babasının hazırladığı turtalar ve yemek sonrası kokteyller en üst seviyedeydi. Büyük boy ekranlardan oluşan bir duvarda bitmek bilmeyen futbol maçları oynanıyordu. Her konuk için sekiz farklı çeşitte elmalı, balkabaklı, ayranlı ve cevizli turta içeren ayrı tabaklar vardı. Gelip geçti ama alışabileceğim bir şeymiş geldi.

Dışarıdan gelen ışık Everly'nin yatak odasındaki kapalı pencerelerin kenarlarını aydınlatıyor. Güneşin doğuşunu çoktan geçtiğini ve sabahın resmen geldiğini anlatmaya yetecek kadar sarı bir ton var. sıcak bedenini kendime doğru çekiyorum ve yüzümü saçlarına ve boynuna gömüyorum. *Portakallar*. Dün gece kâbus görmedim. İki haftadan fazladır kâbus görmüyorum. Benim için bir rekor sayılır.

Everly'nin yatağının başucundaki telefonumun ışığının yandığını fark ediyorum ve onu almak için doğruluyorum. *4 Cevapsız Arama Benny, 6 Okunmamış Mesaj Benny*. Kendimi yataktan çekiyorum ve kızımı uyandırmamak için elimden geleni yaparak başından öpüyorum. Saat sabahın beşini biraz geçiyordu.

"Benden gizlice mi kaçıyorsun?" Elimi yakalıyor ve kolumu kendine doğru çekiyor.

"Seni uyandırmamaya çalışıyordum. Benny bana ulaşmaya çalışıyor, ben de olduğuna bakmak için oraya gidiyorum." Oturdum ve yüzündeki birkaç tutam saç taradım. *O kadar güzel ki. Pek çok açıdan öğreniyorum.*

"Benny'ye selamımı ." Gülümsüyor ve bileğimin iç kısmını öpüyor. Eğilip dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum.

"Bu akşam ağaç ışıklandırmasında görüşürüz." "Jack?"

Geri dönüp ona gülümsüyorum. "Evet, güzel mi?"

Sadece gülümsüyor ve başını sallıyor. Kapıyı arkamdan kapattığımda hafifçe güldüğünü duyuyorum ve bu sese gülümsemekten kendimi alamıyorum. Ayağım merdivenlere değer değmez Benny'yi geri çağırıyorum.

İlk zil sesinde telefonu açtı. "Jack Amca. Özür dilerim... Başka ne yapabileceğimi bilemedim. Senin yapacağını düşündüm."

"Beni her zaman, her şey için arayabilirsin. oluyor?"

"Anne. Eve gelmedi. Bazen geç saatlere kadar dışarıda kalıyor ama bu sabah eve geleceğini düşündüğüm gibi gelmedi ve şimdi düşünüyorum da... kahretsin, ne düşüneceğimi bilmiyorum." Sözlerini bitirmesi bir dakika sürüyor ve midem uçurumdan düşer gibi düşüyor, ancak bir an sonra sarsılarak uyanıyorum. Sorun şu ki, şu anda rüya görmüyorum ve ilk kez rüya görüyor olmayı

diliyorum. "Ona bir şey olduğu için gerginim. Genelde beni arar ya da iyi olduğuna dair mesaj ama telefonuna cevap vermiyor, doğrudan telesekretere düşüyor."

"Sana doğru geliyorum evlat. Sıkı tutun." Kathryn bütün gece dışarıda kalacak türden bir insan değil, en azından benim bildiğim kadarıyla. Aptal değilim; belki tek gecelik bir ilişkisi falan vardır, ama kimseyle görüşmediğini biliyorum, bu yüzden telefonuna cevap vermemesi bir şeylerin ters gittiğini hissettiriyor. Dürüst olmak gerekirse, onu bütün gece evde yalnız bırakmasına bile kızdım. On yedi yaşında olduğunu biliyorum ama benim gözümde hâlâ bir çocuk.

Şerifin karakoluna , Kathryn hala cevap vermiyor ve ikimiz de defalarca aramayı ve mesaj atmayı denedik. Onun ortaya çıkmasını bekleme noktasını geçtik. Geçen her saat beni daha da endişelendiriyor. Bu noktada ellerimi saçlarımda o kadar çok ki darmadağınık görünüyorum. Benny'yi daha fazla sinirlendirmek istemiyorum, bu yüzden tüm "ya olursa" varsayımlarını yutuyorum. Bir şey yaparken zamanın nasıl geçtiğini anlamadığı çok açık.

"Strutt's ve diğer iki ilçedeki hastaneleri ve klinikleri aradım. Onun uyan bir hastaları yok," diyor Benny hızlıca. "Bazen içki içiyor, bu yüzden bölgedeki tüm barları da aradım. Yarısı cevap bile vermedi, verenler de pek yardımcı olmadı." Onun bu itirafı karşısında göğsüm sıkışıyor. Şerif yeğenimin söylediklerini doğrulamak için bana bakıyor. Gafil avlanmış gibi hissediyorum. Kız kardeşimin hayatına dışarıdan bakan bir yabancı. Döngünün dışında.

"*Bazen içiyor...*?" Çenemi sıkarak ona bakıyorum. Bana garip bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Ne kadar kötü, Benny?"

Hiçbir şey söylemiyor. Başım çatlayacak gibi oluyor. Burnumun çimdikleyerek acıya baskı uygulamaya çalışıyorum. Yine çok içtiğini nasıl bilemedim? Bu konuyu yıllar önce, Benny doğduktan hemen sonra kapatmıştı.

"Ne kadar kötü, Benny?" Kulaklarımdaki çınlamayı bastırmak için sesimi daha da yükseltiyorum. O kadar üzgünüm ki, bir duvarı yumruklanmanın eşiğindeyim. Ama bunun hiçbir şeyi çözmeyeceğini ve yeğenimin bunu hak etmediğini biliyorum.

"Babamla ilgili tüm hikâyeyi bilmiyorsun, tamam mı?" Ellerini kalçalarına sürterek terini ve hayal kırıklığını siliyor. "Çok kötü," diye boğuluyor, sırlarının daha saklanamayacağından korkuyor. "En son bu yüzden başı belaya girdiğinden beri daha iyi olduğunu sanıyordum ama içiyor. Hem de çok. İçmesi gerektiğini düşündüğümünden daha fazla. Babamın da içmesi gerektiğini düşündüğünden daha fazla." Bana bakıyor, sonunda gözlerimle buluşuyor ve gözleri cam gibi. Bu benimkileri de sulandırıyor. Gözlerimi kapatıyorum, birkaç damla gözyaşı akmasına izin veriyorum ve hızla siliyorum. " önce hiç bu kadar uzun süre eve gelmemişti. Daha önce de yatmasına ya da tuvalete gitmesine yardım etmek zorunda kalmıştım ama hiç bu kadar uzak kalmamıştı." Kendimi toparlıyorum, nefes alıyorum ve yeni bir sorumluluk dalgasının çöktüğünü hissediyorum. Bu konuda kızgın ve üzgün olma zamanım daha sonra gelecek. Şimdi Kathryn'i bulmak ve Benny'nin birinin olduğundan emin olmak gerekiyor.

Şerif Muldowney bazı kağıtları karıştırıyor ve hem son zamanlardaki davranışları hakkında sorular soruyor hem de Benny onu en son gördüğünde ne giydiğini tarif ediyor. Kullanabilecekleri birkaç resim getirdi.

"Henüz yirmi dört saatten fazla bir süredir kendisinden haber alınamıyor, bu da onu kayıp kişi olarak anlamına geliyor." Şerif başıyla onaylıyor ve aynı fikirde olduğumuzdan emin olmak için devam ediyor. "Adamlarıma bazı ek aramalar yaptıracağım ve yeterince iyi bir kontrol yapamayacak kadar yoğun olmaları ihtimaline karşı County General Hospital'a bir gezi yaptıracağım. İkinizden de telefonlarınızı açık tutmanızı ve herhangi bir mesaja ya da çağrıya cevap verirse beni uyarmanızı istiyorum."

Şerif dikkatini yeğenime yöneltti ve "Benny, onu bulmak için elimizden geleni yapacağız. Eğer bu akşama kadar kendisinden hâlâ haber alınamazsa, o zaman onu kayıp kişi olarak ilan edebiliriz ve bu da benim ilçemizin ötesine ulaşmamı sağlar."

Benny'nin elini sıkıyor ve sonra bir dakika geride kalmamı istiyor. Benny'ye benimle arabada buluşması için el sallıyorum. "Dinle Jack, eski kocayı ara ve durumu öğren. Eğer garip bir şey

yakalarsan, bana haber ver. I

Eyalet dışında olduğu için şu anda pek bir şey yapamıyor ama o eve dönene kadar hiçbir konuda ayak sürümek istemiyorum."

"Ona sesli mesaj bıraktım bile. Bu arada arayabileceğim birkaç kişi daha var." Elini sıktıktan sonra, yeğenimi ağlamaya ya da bir şeye vurmaya hazır mış gibi bulmak için karakoldan aceleyle çıkıyorum.

Kamyonetini evlerine geri götürüyorum ve sessizliğı doldurmak yerine kaçır mış olabileceğim tüm işaretleri düşünüyorum. İçimi kemiren bir his, bunun geri dönüp kız kardeşimi kıcından ıssöylüyor. Onun bir yerlerde bayılmasından başka bir şey olabileceğı düşüncesi beni neredeyse hasta ediyor.

"Dükkânı bir süreliğine açmam gerekiyor. Biraz para kazanmamız lazım ve dükkân bugün kapalı kalırsa bunu yapamayız," diyor Benny, bitkin görünüyor.

"Para şu anda endişelenmen gereken bir şey değıl, Ben. Eğer başınız sıkışırsa, ben her zaman yardıma hazırım. Anneniz de bunu biliyor. Bende var, bu yüzden bunu başka bir şey olarak eklemenize gerek yok. Eğer açılıp biraz kafanızı dağıtmak isterseniz, size yardımcı olurum."

Bir dakika düşünür. "Yürüyüşe çıkmak istiyorum. Michael'arayıp müsait olup olmadığını sorabilir miyim?"

"Michael mı? Michael Riggs'i mi kastediyorsun?"

"Evet, benimle birlikte iç mekan duvarında çalışıyor ve son tırmanış sırasında bir ara patikalara çıkabileceğini söyledi. Hava şu anda ideal olmayabilir ama-"

Sözünü kestim. "Benim için sakıncası yok ama Michael ve kasabanın çoğı bu akşamki ağaç ışıklandırma etkinliğinde olacak. Aklından geçenin bu olmadığını biliyorum ama onlar için işi bitirmek üzere birkaç fotoğraf çekmem gerekiyor ve Everly'ye gideceğime söz verdim. Bana yardım etmek ister misin? Benimle gelir misin?"

Başını salladı. "Evet. Bu çok iyi. Buna varım."

"Dinle, annen iyi olacak. Ve ona her ne oluyorsa, yardım etmek için buradayım. Bu konuda yalnız değilsin. mı?" Bunu söylediğim için bile ikiyüzlü olduğumu hissediyorum çünkü ne onun ne de annemin yanında oldum. Onlar yalnızdı.

Sadece sallıyor ve gözyaşları yüzünden aşağı dökülmeye başlıyor. Kollarımı ona doladığımda "Anladım" diye fısıldıyor. Bunun ne zaman olduğunu, en sevdiğim küçük insanın ne zaman yetişkin bir adama dönüştüğünü hatırlamıyorum ama onu tüm bunlardan korumaktan başka bir şey istemiyorum. Hayatın bize sunabileceğı sert gerçeklerden. Kathryn'e neler olduğunu daha önce göremediğim için kendimi bir pislik gibi hissediyorum. Kendi saçmalıklarımla o kadar meşguldüm ki yeğenimin gereken bir yükü omuzladığını göremedim. Çok tanıdık geliyor. Üstlenmemesi gereken bir sorumluluk. Geçmişimin yeğenim için tekrarlanmasına izin vererek başarısız olmuşum gibi hissediyorum.

Telefonum cebimde titriyor. Bilinmeyen bir numaradan gelen mesaj. Okur okumaz kimden geldiğini anladım. Bugün onunla uğraşacak vaktim .

Bilinmiyor: Kat nerede? Bana cevap vermedi.

Seni .

Bilinmeyen: Ben ciddiym. Nerede o? Telefonuna cevap vermiyor.

Siktir. Off.

Görünüşe göre benim sık kafalı kardeşim de onun nerede olduğunu bilmiyor.

Bilinmiyor: Gerçekten çok olgun. Onun için endişeleniyorum. Çok geç. Git elini sık, Jin.

Everly

"TELEFONUNA CEVAP VER. BUNU DUYMAYA ÇALIŞIYORUM!" EĞİLİP G'NİN KOLUNU ÇİMDIKLIYORUM. "DUYDUN MU? Ben mi? Lanet telefonuna cevap ver ya da kapat."

Fısıldayarak bağırmanın, tüm ailemin etrafında oturduğu büyük masanın karşısındaki Henry'den bir bakış alıyor. Açık hava çadırına yayılmış elli masa ve her masada on kişi ile bu yılki etkinlik en büyük etkinliklerimizden biri. Babam yıllar önce, biz daha çocukken, toplumu bir araya getirmenin ve yeni ofislerimizi kış mevsimi için süslemenin bir yolu olarak yıllık ağaç ışıklandırma etkinliğini başlattı. Bu sadece tatillerle ilgili değil, aynı zamanda kasabamız için yılın en kazançlı zamanıyla da ilgili.

Her yıl hem katılım hem de detaylar açısından büyüdü. Artık, ofis arazimizde en yüksekte duran büyük bir Yaprak Dökmeyen Ağacı aydınlatmak yerine, Riggs Genel Merkezine dokunan yeşil her şeyi aydınlatıyoruz. Bu çok fazla. Ama biz böyleyiz.

Binamız Strutt's Peak'in şirin ve ilginç şehir merkezine bakıyor. Buradan oraya bir gondol durağı olmasına rağmen, babam ve belediye başkanı kasabamızdaki işletmelere daha fazla dikkat çekmek için ışıklandırmayı dağın aşağısına doğru uzatmaya karar verdiler. Şimdi kasabanın yarısını aydınlatıyoruz ve bu oldukça güzel bir manzara.

"O benim telefonum değil, Ev," diyor.

"O zaman vızıldayan ne?" G sadece sahneye bakıyor, bilerek bana bakmıyor ve kirli martinisini yudumluyor. Bu benim de bir yudum almamı sağladı. Ve uğultu tekrar başladı. Bu sefer daha yüksek sesle.

"Law'ı dürtün ve onun olup olmadığına bakın," diyorum. Beni görmezden gelerek önüne bakıyor.

"Boş . Law.

Kanun!"

Sesler arkamızdaki masadan yankılanıyor. Lenny McKenna en iyi ölüm bakışını atıyor ve kız arkadaşına bir şeyler fısıldamak için kayarak dikkatlerini tekrar bana çeviriyor. O kadının elinde ne dedikodular olduğunu ancak Tanrı bilir.

G sessizce gülmeye başlıyor ve sandalyesinde yaslanıyor. "Bana bu senden gelmediğini söyle lütfen?" Yalvarıyorum ve sonra o sesin tam ne olabileceğini anlamaya başlıyorum.

gülümsüyor ve fısıldıyor, "Sıkılmak istemedim. Dükkanımın ofisinde bir hediye çantasında bir çift iç çamaşırı buldum, bu yüzden bu geceyi biraz daha heyecanlı hale getirebileceğimi düşündüm. Ne? Bana öyle . O kadar da gürültülü değil." Bacaklarını açıp tekrar kapatarak değiştiriyor. "Oh, oh, oh!" Uzun bir nefes üflüyor. Pembenin boynundan yanaklarına doğru süzülüşünü izliyorum. "Nereden geldiklerini bile bilmiyorum ama taktım ve titreşmeye başladılar. Sanki seks tanrılarından bir işaret gibiydi. Bu şaşırtıcı bir davranışmış gibi bana bakmayı kes! Bir içkiye daha ihtiyacım var. Ve hareket . Bir şey ister misin?"

"Bazen insan içine çıkmaya izin verilmemeli," diye homurdanıyorum. "Ben de seninle geleceğim."

İkimiz de sessizce masamızdan kalkıp çadırın arka tarafına, devasa bara doğru ilerliyoruz. Herkesin dikkati ileride toplanırken alanı incelemek için mükemmel bir zaman. Çadırın zenginliği en gösterişli balo salonlarıyla yarışır. Law ve ekibi kendilerini aşmışlar. Dört adet büyük boy avize alanın ortasının üzerinde süzülüyor ve metrelerce uzunluktaki beyaz kumaş, tüm alana romantik bir his veren sıcak ışığı . Mekânın etrafına, her biri parıltıyan beyaz ışıklarla yıkanmış ve sahte karla kaplanmış çok sayıda çam ağacından oluşan koleksiyonlar yerleştirilmiş. Bu akşam erken saatlerde dışarıda gerçek kar yağmaya başladı, bu da geceyi sanki biraz sihirli bir dokunuş bizi çevreliyormuş gibi hissettirdi.

Jack'ten gelen bir aramayı ya da mesajı kaçırmayı kontrol etmek için telefonumu

çantamdan çıkarıyorum. Ben bekliyordum

bu akşam erken gelmesini bekliyordum. Kokteyl saati kutlamaları başlattı ama o . Etkinlik başlamadan önce onun yanımda olmasını dört gözle bekliyordum. Dedikoducuların söylentilerini doğru bir şekilde toparlamalarına izin vermenin ve bizi odada birlikte çalışırken görmenin zamanı .

Göz ucuyla bir kokteyl garsonu görüyorum. "Masamdaki herkese bir tur daha getirebilir misiniz lütfen?" Kardeşlerimin etkinliğin bir sonraki bölümünün başlaması için eşit derecede endişeli ve heyecanlı olduklarını biliyorum.

"Elbette, Bayan Riggs. Her şey hazır mı?" diye soruyor. Başımı salladım ve gülümsedim. "Sakıncası yoksa kısa bir sorum var. *Bütün* kardeşleriniz bu gece açık artırmaya katılacak mı?"

"Kesinlikle öyle. Teklif vermeyi düşünüyor musun?"

"Hayır, şu anda benim için çok pahalı. Henry bugünlerde oldukça iyi görünüyor. olduğumuzdan çok daha iyi olduğu kesin."

G araya giriyor, "O içkiler oraya kendi kendine gelmiyor, hayatım." Gözlerini garsondan çeker ve odayı incelemeye başlar.

Garsona gülümsüyorum, en iyi arkadaşımın alaycılığını görmezden gelmeyi umuyorum. Sonra barmenle flört eden Giselle'e . "G, bu çok kabaydı."

G omzunu silkerek kaldırır ve içkisinden yeşil bir zeytin koparır.

"Şu anda uzun boylu ve yakışıklı bir fotoğrafçı sana öyle bir bakıyor ki." G bana yaklaşıyor ve başını odanın uzak tarafına doğru sallıyor. Onu görünce tüm vücudum tepki veriyor. Tamamen siyah Tom Ford takım elbise, siyah gömlek, kravatsız, üst birkaç düğmesi açık, inanılmaz görünüyor. Siyah kravatın canı cehenneme çünkü oradaki adam ne isterse onu yapıyor. Ve herkes dikkat kesiliyor. Tanrım, içimden secdeye kapanmak geliyor, çünkü bu o kadar aşığım ki, şeyine tapmaya hazırım. Gözlerimi çekebilseydim, en az bir düzine insanın daha takdirle bakacağını garanti edebilirim. Onun gibi yapılı çok az erkek var. Uzun boylu ve fit olmak yaygındır ama onun havası ve özgüveniyle değil. Koyu renk saçları kesilmiş ve bir içinde kaybolduğum okyanus mavisi gözlerini vurguluyor. Bakmaya devam edecek kadar cesur olabilecek herhangi bir aptal insan için bir ödül olarak kullandığı gülümseme. O gülümsememeyi imkansız kılıyor. Bir eli cebinde, diğer eli fotoğraf makinesinin objektifini tutarken, bana ne yaptığının kibirli bir şekilde farkında ve ağzından "Merhaba" çıkıyor. Haftalardır sergilediği sanatsal, rahat fotoğrafçı havası tamamen . Şimdi bir milyar dolar gibi görünüyor.

Bir heyecan dalgası vücudumu sarıyor. Jack çelikse, ben de çakmaktaşıydım. Bu adamı gördüğüm andan itibaren, kaçamayacağım bir çekime kapıldım. Ve zar zor denedim. Şimdi onun heyecanlı, gergin ve her şeyi onun için ortaya koymaya hazır hissediyorum. *Buna sonsuza dek diyelim*. Aynı ortamda bulunduğumuz anda kıvılcımlar çıkıyor ve bunu görmezden gelmek imkânsız. Oynadığımız bu ateş , sadece daha da güçlendi.

Böyle bir şeyin var olup olmadığından emin değildim. Biriyle bu şekilde bağlantı kurma fikri bana biraz deliymişim gibi geliyor. Üstesinden gelmeye hazır olduğum bir şey değil. Bir insana bakmak ve dokunuşunu hem de zamanını arzulamak, sadece söyleyecek başka neler olduğunu duymak için birlikte saatler geçirmek istemek. Organize ya da planlı değil. Basit ve kaotik, ama bu çelişkili kelimeler bile onu tam olarak ifade etmiyor. Şimdi düşündüğümde, ondan kaçmanın bir yolu yoktu. Jack Strutt's Peak'e ayak bastığı an, hayatım geri dönülmez bir şekilde değişti. Buna derin deyin. Kader diyebilirsiniz. Hatta belki de kaçınılmaz, ama beni etiketlemek için en doğruen doğru şey onunki. Ben onunum.

Ona o kadar aşığım ki, bu tehlikeli. Bu, ondan önce tanıma ayrıcalığına sahip olmadığım bir duygu, ama bunun ne biliyorum. Aşk. Aşk hakkında hiç bu şekilde düşünmemiştim. Mantıken mümkün değildi ama umutlu romantik tam da bunu yaptı, umut etti. Hayatımın bir noktasında ondan bir parça yakalayacağımı umuyordum. Ve şu anda, bu adamın benim için tasarlandığından neredeyse eminim ve ben

Onun için.

Everly

KAR VE YANAN ODUN KOKUSU ETRAFIMIZI SARARKEN KADEHLER ŞİNGİRDİYOR VE BÜYÜYÜ BOZUYOR.

Az önce dibe battım. Dikkatim tekrar salona yöneliyor ve babamın sahneye çıkıp kasabamızla birlikte kutlamaya gelen herkesi selamlamasını izlerken gülümsüyorum. Yerel halktan turistlere ve ilçenin dört bir yanından gelen önemli ailelere kadar herkesin gözü, bu kasabanın çok özel bir yer olduğunu hissettiren adamın üzerindeydi.

Belediye başkanı düğmeye basıyor ve Strutt's Peak kasabası gerçek bir Noel ağacı gibi ışıklandırılırken herkes sevinç çığlıkları atıyor. Ofis arazimizin tüm çevresini ve dağdan aşağıya Main Street'teki tüm işyerlerini beyaz ışıklar dalgalanıyor, hatta bazıları parıldıyor. Grup en sevdiğim Noel şarkılarından birini çalmaya başlıyor ve herkesi tatil havasına sokuyor. Aynen böyle. Bir düğmenin çevrilmesiyle. İnanılmaz bir şey. Aksi takdirde soğuk ve karanlık hissedilecek bir mevsime hayat veren ve ışıldayan bir tür kış harikalar diyarı.

Saniyeler içinde, hissettiğim sihir kötü bir çığlık ve çöküşe dönüşüyor. Evren beni bileklerimden , ters çeviriyor ve her şeyi yere yığıyor. Üç şey aynı anda ve ağır çekim gibi hissettiren bir şekilde gerçekleşiyor. Beş metreden daha az önümde, Jack'in gülümseyen yüzü ve kaygısız tavrı silinip gidiyor. Jin Cormick bir sırtısla Jack'in bana doğru olan yörüngesini kesiyor. Bu iki adamın birbirlerinden neden bu kadar etkilendiklerini anlamaya çalışıyorum. Kayıtlara geçen tek şey, her de yattığımı bildikleri. Bu çok açık.

Sonra babam yaklaşan müzayedeyi duyurdu. Giselle sırtlan gibi nefes nefese bir orgazm yaşıyor ve odanın yarısı bunu duymuş olmalı. Tüm bunlar olurken Henry barın karşısında bir uzaktan kumanda tutuyor, bu Giselle'i öfkeliyor ve ona doğru yürüyüp karnına yumruk atmasına neden oluyor. Henry bunu beklemiyordu çünkü yere yığıldı ve kadın da fırlayıp gitti.

"Jin?... Lanet olsun?" Jack, Jin'in fiziksel horoz bloğundan uzaklaşırken homurdanıyor.

"Everly, lütfen onunla yatmadığını söyle," diye sertçe yalvarıyor Jin önümde ve onun açık sözlülüğü karşısında başım hafifçe geriye gidiyor. Ses tonu küstahça ve alışkın olduğum Jin'e hiç benzemiyor. Cevap olarak hiçbir şey söylemiyorum çünkü onu ilgilendirmemesi bir yana, bunun neden önemli olduğunu ve birbirlerini nasıl tanıdıklarını hâlâ anlamaya çalışıyorum.

"Kat için mi şehirdesin?" Jack gelerek soruyor.

Jin başını sallar ve sinsice gülümser. "Sana söylememesine şaşırdım. Birkaç yıldır burada yaşıyorum. Kahve dükkânını böyle buldu. ben yardım ettim."

Noktaları birleştirerek ya da en azından birleştirmeye çalışarak, "Kathryn'i tanıdığını fark etmemiştim" diyorum. Geçen günkü buluşmamızda kimin peşinden gitmiş olabileceğini bir araya getiriyorum. *Kat* bağırdı, o zaman bir şey düşünmemiştim ama şimdi belki daha mantıklı geliyor.

"Kız kardeşim," diye cevaplıyor Jack.

Jin düzeltiyor, "*Bizim*. O bizim kız kardeşimiz." Bana baktı. "Evlatlık kız kardeş. Ve bu..." Söylemeyi planladığı şeyi geri çekerek devam ediyor. "Ve görünüşe göre kardeşimle çoktan tanışmışsınız." Kenetlenmiş ellerimize bakarak başını salladı ve kaşlarını kaldırdı. O kargaşanın içinde bir yerde, onu yakalamış . "Görünüşe göre hayatına devam etmişsin, Everly. Ama ne yazık ki yukarı değil."

Hayatımı sikeyim.

Jack, Jin ve benim aramda bir ileri bir geri bakıyor. Jin'in az önce ne demek istediğini anlayınca elimi bıraktı.

Mikrofonun sesi çadırdaki yankılanarak herkesin dikkatini sahneye çekiyor. "Bayanlar ve baylar, lütfen bu geceki yıllık açık artırma için çek defterlerinizi hazırlayın." Babamın sesi salonda yankılanıyor ve Law geliyor. Durumu anlamış olmalı ki, sorgulamak yerine beni, aşık olduğum onun görünürdeki kardeşi arasında her ne oluyorsa ondan uzaklaştırıyor.

Sıkıcı hayatım nasıl oldu da sadece birkaç dakika içinde bu düzensizliğe dönüştü?

"Affedersiniz beyler, kız kardeşimi gerekiyor." Law kolunu omuzlarıma doluyor ve bizi sahneye doğru yönlendiriyor. Kulak mesafesinden çıktığımızda eğildi. "Tüm bunlar her neyle ilgiliyse... iyi görünmüyordu, Ev."

Ona cevap verecek kelime bile bulamıyorum.

"İşte diğerleri. Everly ve Lawrence, buraya gelin." Babam bir şovmen edasıyla bize işaret ediyor.

Az önce hissettiklerimi bir kenara bırakmalı ve bu geceki müzayedeyi başlatmak için sahne merdivenlerinden en iyi, en kendinden emin, şehirli patron yüzümü takınmalıyım.

"Bayanlar ve baylar, çoğunuzun bildiği gibi, bu geceyi sadece ışıklandırmak ve bayramı kutlamaktan daha fazlasına dönüştürmek istiyoruz. Geçen yıl, sessiz müzayedede ve bunun arasında oldukça fazla şey yapabildik." Bir kart çıkardı. "Geçen yıl, beş ila on sekiz yaş arasındaki tüm Strutt's Peak sakinleri için okul sonrası ve hafta sonu açık hava sporları programını tamamen finanse ettik. İhtiyacı olan herkesin ulaşımını sağlamaya yetecek kadar para kaldı. Ayrıca Strutt's Central Lisesi'ni açık hava etkinlikleri programları için yeni kayak ve snowboard ekipmanlarıyla donattık."

Babam yüzüme bakıyor, burada neler olup tam olarak anlamadığımı fark ediyor ama devam ediyor. "Ayrıca Strutt's Learning Center'da çocuklar ve yetişkinler için oğlum Michael tarafından yönetilen yeni bir at terapisi programı başlattık. Ve açık artırmayla satmaktan çok mutlu olsam da" -buna çok gülüyor- "hayır, gerçekten, kim onları piyasadan çekecek ki?!"

Çok komik, baba.

"Ben bu toplumun gururlu bir üyesiyim. Taahhüdümüz her zaman bu kasabadaki insanların gelişmesi, mutlu olması ve hissetmeleri için ne yapmaktır. Bununla birlikte, çek defterlerinizi çıkarın ve bu açık artırmayı başlatalım."

Salonda alkış tufanı kopuyor ama benim dikkatim az önce yanlarından ayrıldığım iki adama yöneliyor. Jack ve Jin'in hararetli tartışmalarına devam ederken dikkatlerini babamdan uzaklaştırıp tekrar birbirlerine vermelerini izliyorum. *Lütfen şu anda kimsenin yumruk atmasına izin vermeyin.* Orada benimle ilgili olmaktan çok daha fazlası var.

"Hepiniz benim güzel çocuklarım Everly, Henry, Michael ve Lawrence'ı tanıyorsunuz. İşimizde inanılmaz işler başardılar ve yetenekleriyle beni şaşırtmaya devam ediyorlar, hem de en harika şekillerde." Babam durup bana bakınca gözlerim doluyor. "Kazananların teklif verdikleri kişiyle yirmi dört saat geçireceklerini hatırlatmak isterim. Ayrıca, çocuklarımdan oldukları iş alanlarını, parçası oldukları sektörlerdeki bağlantılarını bilmenizi ve kazanmanız durumunda zamanınızı akıllıca kullanmanızı tavsiye ederim. Bu sadece bir randevu ya da onunla birlikte gelen özel tesis rezervasyonlarıyla ilgili değil."

Kalabalık gülüyor ve birkaç kişi "Sen ne dersin Ash!" diye bağırıyor. Odanın uzak tarafından bir başka kişi "Law, benim için hazır mısın?" diye bağırır.

Law geniş, sahte bir gülümsemeyle eğildi ve dışlarının arasından fısıldadı, "Bana neden her yıl buna evet dediğimizi hatırlatır mısın? Bu sefer içimde iyi bir his yok."

"İlk sırada güzel kızım Everly var. Operasyonlardan Sorumlu Başkan Yardımcısı olarak inanılmaz işler yaptı."

Riggs Outdoor'u bugünkü haline dönüştürmek için çalışıyor. Posta odasından yönetim kurulu odasına kadar her yerde çalışan sevgili kızım ailemizi bir arada tutuyor ve pistlerde hepinizin en iyileriyle başa baş mücadele edebiliyor." Kalabalığın arasında bir gülüşme mırıltısı kopuyor. Bu odadaki neredeyse her gözüpek benimle bir ya da iki kez koşuya çıkmıştır.

"Açık hava sporunu söyle, senin zamanını geçsin. Ve bunu daha zarif bir şekilde yapar." Babam her birimizin iş uzmanlığımız ve yaptığımız açık hava sporları hakkında "reklam" isterken, teklif verenlerin çoğu bir randevu ve birlikte geçireceğimiz yirmi dört saatle birlikte gelen her şey dahil tatil köyü konaklamasında hak sahibi olmak istiyor. "Her zaman olduğu gibi Riggs Outdoor son tekliflerin her birini karşılayacaktır."

Odaya tekrar bakıyorum. Jack ve Jin'i bıraktığım boşlukta göremiyorum ve şimdi aralarında kaynayan şeyi dışarıya taşımış olmalarından endişeleniyorum.

"Açık artırmaya 100 dolardan başlayalım. Arkada bir tane var. Önde iki, iki yüz dolar görebilir miyim?" Kalabalık dolar miktarını artırırken babam açık artırmaya devam ediyor. Birkaç dakika içinde ve dörtlü bir yaylım ateşiyle açık artırma beş bine ulaştı.

"On bin," diye bağırır derin, tanıdık bir ses. Kalabalık abartılı bir alıp verir ve herkes dikkatini barın uzak köşesindeki Jack'e yöneltir.

Jin sol elini kaldırarak, "On beş," diye karşılık verdi.

Ne yapıyor lan bu?

Babam rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor ve bana hızlıca bakıyor, neredeyse sessizce ne haltlar döndüğünü soruyor.

Baba, bilseydim sana söylerdim.

"Bay Jin Cormick'ten on beş bin dolar. On beş beş mi duyuyorum?" diye babam odada.

Aralarında birkaç adımdan fazla mesafe olmayan iki adam birbirlerine doğru yaklaşıyor ve içimde bir tiksinti dalgasının yayıldığını hissediyorum. İkisi de ne yaptıklarını biliyor. Benim üzerimden halka açık bir sidik yarışı ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Odadakiler bunu Strutt'in en seçkinlerinden biri için derin cepleri olan iki adamın dostça şakalaşması olarak görüyor ama bana göre bu tamamen başka bir şey. Bu onlarla ilgili ve şimdi ben sadece gezintiye çıktım.

Jack "Yirmi beş" diye bağırır.

Jin, "Elli," diye cevap verir.

Jack bardağındaki votkanın geri kalanını tekmeliyor ve "Yetmiş beş" diye bağırıyor.

Babam bana bakıyor ve burada mı durdurması gerektiğini yoksa devam etmelerine izin mi vermesi gerektiğini soruyor. Başımı sallayarak ya da omuz silkerek cevap vermek yerine kolumu bağırıyorum, herkesin dikkatini arkadaki dallama davranışından uzaklaştıracak kadar yüksek sesle.

"Yüz bin."

"Kabul edildi. Bayan Everly Riggs yüz bin dolarlık kendi teklifini kazanmıştır."

Oda sessiz. Kardeşlerim ne bittiğini anlamadan bana bakıyorlar. Ve ben daha hiçbir şey düşünmeden Jack ve Jin'in şerifle birlikte çadırdan koşarak çıkışını izliyorum.

Lenny McKenna'ya önümüzdeki üç ay için yeterince dedikodu verdim.

Jack

"BAY DEACON. JACK? JACK, LÜTFEN BENİMLE GEL." ŞERİF MULDOWNNEY OMZUMA HAFİFÇE VURDU.

Everly tekliflerimizi iptal etmek için yüz bin dolar diye bağırırken. Az önce yaptığım şeyi sindiremiyorum bile ama iyi bir şey olmadığını biliyorum. Dahası, bunun onunla çok az ilgisi var ve biz onu onlarca yıllık saçmalık listemize sürükledik.

"Şerif, oluyor? Kathryn mi?" Riggs Olayı'ndan çıkarken Jin arkamdan bağırıyor. "Burada neler olduğunu bilmeye hakkım var. O benim için önemli."

"Bunu göstermenin komik bir yolu var, seni bok parçası," diye .

"Beyler, geçmişiniz nedir bilmiyorum ama şu anda Jack ile kız kardeşi hakkında konuşmak için buradayım, evet. Bay Cormick'in karakola gelmesini isterseniz, bu size kalmış. Aksi takdirde, Bay Cormick, sizden geri çekilmenizi ve işimi yapmama izin vermenizi rica ediyorum."

"O iyi mi?" Aceleyle çıktım.

"Onu almak üzereyim ve yanımda olmanızın akıllıca olacağını düşündüm. O iyi ama yaklaşık yirmi dakika önce yardımcılarımdan biri aradı. Grizzly's Tavern'de sarhoş bir asi için çağırılmış. Strutt's'ın hemen dışında bir batakhane."

Muldowney bana bakıyor ve bir sonraki cümleyle birlikte bir empati parıltısının geldiğini görebiliyorum. Bunu daha önce de görmüştüm. "O zor durumda, Jack. Bunu istemediğini biliyorum ama duyman gerek." Duraksıyor, Jin'e ve sonra bana . "Bu onun hakkında aldığımız ilk değil. Daha önce yeğenin varken bir şey söylemek istemedim ama şehirde birkaç kez 'hizmet etmeyin' listesinde yer aldı. Onu Grizzley'den ilk kez alıyoruz, ama adamlarımın onu eve getirmeleri için üçüncü ya da dördüncü kez çağrıldıklarını söyleyebilirim."

Jin'e baktım. Yüzündeki dehşet dolu ifadeden hiçbir fikri olmadığını anlayabiliyorum. "Ben..." Gözyaşlarını tutamadı. "Bilmiyordum. Yani, Benny küçükken, evlendikten kısa bir süre sonra mücadele ettiğini biliyordum, ama bunun üstesinden geldiğini sanıyordum. Bilmiyordum."

Midem bulanıyor ve nefesim kesiliyor. Sanki bir tekme yemişim gibi. Kız kardeşimin içki sorunu olduğunu nasıl bilemedim, özellikle de böyle bir seviyede? Kendimi çaresiz hissediyorum. Karanlıkta. Bu bana iyi bir duygu değil. Tek bir görevim vardı, o da onu güvende tutmaktı. Görünüşe göre yıllardır bu konuda başarısız oluyorum. Ama şu anda mesele ben ya da onu nasıl yüzüstü bıraktığım değil. Onu eve götürmekle ilgili.

"Gidip onu alalım Şerif." Çenemi Jin'e doğru itiyorum. "O da gelebilir."

Everly

NEYİ KAÇIRIYORUM? BU AKŞAM MUTLULUKTAN HEYECANA, HEYECANDAN DA ateşli bir çöp yığını. Hangi boktan şey bana Jack ve Jin'in kardeş olma karmasını kazandırdı? Bunları nereden bilebilirim ki? Tam da beklediğim kişiyi bulmuşken elime böyle bir saçmalık geçti.

"Evlat edinilmiş kardeşler mi? Ev, bir saniyeliğine umut ışığı yakacağım... Muhtemelen bu dünyada yapılacaklar listesinden 'sikilmiş kardeşler' seçeneğini işaretleyebilecek sınırlı sayıda kadın vardır." En iyi arkadaşşıma attığım ölüm bakışları onu etkilemiyor.

"G, *bu* benim yapılacaklar listemde hiç yoktu." Başımı arkaya eğip soğuk gökyüzüne bakıyorum. Bu geceki çılgınlığı tekrar hatırlamaya çalışırken ağzımdan beyaz köpükler çıkıyor.

Homurdanıyor. "Benimkindeydi. Üniversitede buna kızmıştım ama bunun ikili bir takılma bir şey olduğunu biliyorlardı, o yüzden neyse."

Limoncello'dan bir yudum daha alıp ona geri veriyorum. "Bunu hiç duymadım. Bir gün kendi saçmalıklarımın içinde debelenmediğim bir zamanda bana detayları anlatman gerekecek."

"Hanımlar, bir süre daha burada mı kalacağız?" diye bağılıyor babam mutfak kapısından. Son bir saattir onun verandasında, ateş çukurunun etrafındayız. Onu uyutmadığımıza eminim ama şu anda kardeşlerimi görmek ve bu gece onların saçmalıklarına dalmak istemiyorum. Hayatınız boktan bir hal aldığı anda büyüdüğünüz evde olmanın rahatlatıcı bir yanı var.

"Ash, tarzını mı bozuyoruz? Ateşli bir randevun mı var?"

Babam sadece başını sallıyor ve ona gülümsüyor. "Giselle, lütfen. Sıcak randevular aklımdaki son şey. Eğer burada daha uzun süre kalacaksanız size sadece ısıtılmış battaniye getirecektim."

"Evet, lütfen!" G babama bağılıyor. "Oh! Ve bize biraz patlamış mısır yapma şansın var mı? İçtiklerimi dengeleyecek bir şeye ihtiyacım var."

". Başka bir şey var mı prenses?"

"Hayır. Seni seviyorum Ash!" G, babama emir verebilen ve sadece evetle cevap vermesini sağlayabilen az sayıdaki insandan biri.

Aramızda sessizlik ve çtırdayan ateşle otururken, zihnim beni huzursuz eden yerlere sürükleniyor. *Jack bana gerçekten kızgın olabilir mi?* Bu onun kızmaya hakkı olduğu bir şey değil. Görsel olarak, ikisinin de uzun boylu ve siyah saçlı olmaları dışında birbirlerine hiç benzemiyorlar. Bunu bilmemin imkânı yoktu, ki bu da durumu daha da sinir bozucu hale getiriyor. Aralarındaki husumet her neyse, beni dahil etmesine gerek yok. Olmamalı da. Jin ve ben, Jack'le tanışmadan önce bitmiştik. Aynı gün olmuş olabilir ama ne olursa olsun. Bir kapı kapandı ve diğeri açıldı.

"Şu anda kendinle büyük bir konuşma yapıyorsun, ha?" G düşüncelerimi dağıtmak için araya giriyor.

"Bu gece ona her ne olduysa tamamen benimle ilgili değildi. Callen'ın gelip onu karakola götürdüğünü biliyorum ama nedenini bilmiyorum. Telefonuna cevap vermediği için kızgınım. Biri için en önemli kişi olduğunu düşünürken nasıl olur da bir kenara atılırsın?"

"Bence çok çabuk sonuca varıyorsun. En kötüsünü düşünmeden önce seni aramasını ya da mesaj atmasını bekle. Ona şüpheyile yaklaş ve oradan devam et, ama bu gece bunun üzerinde stres yapmak hiçbir şeyi daha iyi hale getirmeyecek."

"Teşekkürler." Gülümsüyorum ve ona bakıyorum.

"Bana asla teşekkür etmek zorunda değilsin, Ev. Bunu , ama rica ederim." Kayar ve koklar

hava. "Aman , patlamış mısırın kokusunu buradan alabiliyorum."

Bir süre sonra babam iki büyük kase patlamış mısır ve ısıtılmış battaniye getirdi. Her birimizin başına birer öpücük kondurduktan sonra geceyi geçirmek üzere yatıyor. Onun bakış açısından gecenin başarısından ve çocuklarının her birinin açık artırma sırasında kendi seviyelerinde bir kaos yaşamasından sonra, yaşlı adamın hazır eminim.

"Dürüst olmak gerekirse, büyük bir ev ve arsayı hiçbir zaman istediğim bir şey olarak görmedim, ama bu..." G başını sallıyor ve bana gülümsüyor. "Kışın ortasında bir ateş çukurunun etrafındaki bir sandalyeye ısıtılmalı battaniler burada bir sonraki seviye boujee boku. Tüm bu düzene hayatımda sonsuza kadar ihtiyacım var." İkimiz de gülmeye başladık. Hayatımıza serpiştirdiğimiz küçük lüksler oldukça inanılmaz.

"Peki bu konuda konuşacak mıyız?" Patlamış mısır kasemin üzerinden arkadaşşıma doğru bakarken soruyorum.

Benim gecem biraz şaka gibiydi, onunki ise biraz beklenmedikti.

"Hayır." P'yi patlatıyor ve limoncello içmeye ve baharatlı patlamış mısır yemeye devam ediyor. "Henry'yi yumrukladın. Sana o saçma külotu veren o muydu?"

"Hayır dedim, Ev. Kardeşinle ilgili hiçbir şey hakkında konuşmaya hazır değilim. Sana yalan söylemek zorunda kalmamayı tercih ederim, o yüzden bu konuyu kapatalım. mu?"

"Bırakabiliriz. Hazır olduğunda bana söyle." Eğildim ve elini sıktım.

Gözünün kenarındaki bir damla yaşı hızla siliyor. "Ama Michael'ın baloya Lenny McKenna'nın çocuğuyla gitmesi hakkında konuşabiliriz."

"Aman Tanrım, buna inanabiliyor musun? Michael'hayatı boyunca bu kadar telaşlandığını gördüğümü sanmıyorum. Birimizin ona teklif vermesi için resmen yalvarıyordu. Bu çok iyi!"

"Ona ödeme yaptım. Gracie McKenna. Geçen ay ofisimi, banyomu ve bekleme alanımı temizlemesi için ona elli dolar ödedim. O kadar iyi iş çıkardı ki, her iki haftada bir temizletiyorum. En azından artık parasını nasıl harcadığını biliyorum." İkimiz de kontrolsüzce gülmeye başladık. Gracie McKenna'ya karşı başka kimse teklif vermediğinde kardeşimin yüzündeki ifade tam bir panik ve kaotik bir utanç karışımıydı. Kalabalığın önünde olmaktan ya da fazladan ilgi görmekten nefret eden biri için bu, muhtemelen on sekiz yaşında bir çocuğun yetişkin bir adama kendisini baloya teklif vermesine aval aval bakan insanların özeti gibiydi.

Michael harika vakit geçirmesini sağlayacak ve saygılı olmaktan başka bir şey yapmayacaktır, ama sanırım kendi yaşında ya da daha büyük birinin ona teklif vermesini umuyordu. Uzun zamandır aşık olduğu belli 18 yaşında birini değil.

"Law'ın sonu at ahırlarını temizlemek olacak. Bay Burwell, koyun sürüsüne penis tıraşı için ona hala kızgın. Bay Burwell her yıl teklif verir ama bu yıl başkalarını da ikna etmiş olmalı."

"Law intikam isteyen yaşlı bir adam olduğu için şanslı, bu kasabada sikip attığı kızlardan biri olmadığı için değil." Başımı sallıyorum, çünkü G haklı.

"Haklısın. O biraz sürtük".

"Hey! Burada sürtük ayıplama yok. Law sahada oynamayı sever. Buna saygı duyuyorum. Büyük bir iştahı olması suçu değil. Onlara eğlenceden başka bir şey vaat ettiğini sanmıyorum. Eğer öyleyse, evet, gazabı hak ediyor, ama bence bu yüzden ona işkence etmek isteyen sadece yaşlı adam. Bence teklif veren kadınların çoğu iyi vakit geçirmeyi umuyordu."

Biraz oturuyoruz. İkimiz de yudum almayı bıraktık. Tanımadığımız tüm yabancıları listelemeyi bıraktığımızda patlamış mısırimız bitti.

"Hayır." G yine gökyüzüne baktı. "Ben bir şey söylemedim."

", bunu bir kez ve sadece burada söyleyeceğim. Senin gecen biraz

ve sana acıyorum ama bir daha sorarsan bu konuya girmeyeceğim. Anlaştık mı?"

Başımı salladım.

Ama sonra devam ediyor. "Az önce banyoda antilobu gördüm. Kızıl saçlı sersem, bu gece ihaleyi kazandıktan sonra Henry'yi nasıl geri alacağı hakkında yardakçılarıyla konuşuyordu. Ondan sonra nasıl olduğunu hatırlıyorum, Ev. İyi değildi. Ondan kadar nefret etsem de. Ve . O kendini beğenmiş et kafadan nefret ediyorum. Onun hayatına girip onu tekrar mahvetmesine izin vermeyeceğim. Kimse o kadını hak etmiyor. Görünüşe göre en büyük düşmanım bile."

Sadece arkadaşına bakıyorum. gizlemek için çok uğraşıyor ama ben görüyorum. Onu önemsiyor. Eminim fark ettiğinden bile fazla. Onun hakkında uzun zaman önce öğrendiğim şey, bu konuda seninle konuşmasına izin vermek, ona asla yaklaşmamaktı. Korkar ve bir daha asla bundan bahsetmez. Bu yüzden ona belli etmek yerine sadece gülümsüyorum ve Henry'yi gezegendeki en kötü insanın elindeki bir yıkımdan kurtardığı için minnettarım.

"Onu tam yirmi dört saat boyunca perişan edecek biri o da benim. O neye haberi yok!"

İçeri giriyoruz ve güneş ufuk çizgisini aşmaya başlamış olsa da ikimiz de eve gitmeye karar veriyoruz. Yatağıma kıvrılmak, son günü uyuyarak ve bir sonraki hamlemi oradan düşünmek istiyorum.

Sonunda eve varıp sıcacık yatağıma saatlerce dönüp duruyorum. Boş hissediyorum ve her şey çok huzursuz. Jack'in kollarını arzuluyorum. Uyumadan önce ona bir mesaj daha gönderiyorum ve uyandığımda cevap umuyorum.

Jack

"BILMIYORUM DA NE DEMEK?! BİR SORUNUN OLDUĞUNU NASIL BILMEZSİN?"

Kathryn mi? Yalanlar uydurup oğlunu günlerce evde yalnız , ilk ipucunun *bu* olması gerekirdi." kardeşim onu ayakta duramayacak kadar sarhoş bir halde yerel bir bardan almanın neden kendi hatası olmadığı konusunda beni ikna etmeye çalışırken öfkeden kuduruyorum.

"Jack, ne yapacağımı bilmediğimi söylüyorum. Bir sorunum olduğunu biliyorum. Yıllardır düzeltmeye çalışıyorum. Yıllardır! Sonumun böyle olacağını hiç düşünmemiştim. Kardeşim bana bir hayal kırıklığıymışım gibi bakarken. Ve oğlum..." Odanın öbür ucunda, birbirimize izlerken ağlayan yeğenimi işaret ediyor. "Oğlum benim yüzümden ağlıyor. Şu anda nasıl bir başarısızlık hissettiğimi biliyor musun? Hayır, , çünkü sen bir baba değilsin. Hayatımın nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, bu yüzden şu anda orada durup beni yargılama."

Ellerimi yüzümden aşağı sürüklüyorum. Saçlarımı o kadar çektim ki, kel noktalarımın olmamasına şaşırdım. Çok kızgınım ama şu anda bunun bir faydası olmadığını biliyorum. Bunu göremediğim için ona mı yoksa kendime mi daha çok kızdığımdan bile emin değilim.

Everly'den bir mesaj geldi.

Everly: Her şey yolunda mı? Seni şerifle çıkarken gördüm.

"Ne yapıyorsun, tam bu sırada kız arkadaşına mesaj mı atıyorsun?" diye bağıyor. "Bu kadının nesi *var* böyle? Seni ve Jin'i taşaklarından ve ikiniz de bunu göremeyecek kadar aptalsınız."

Ben de şu anda bunların hiçbirleriyle uğraşamam. Zihnim kız kardeşime o kadar odaklanmış durumda ki, bir noktada Jin'le birlikte olduğu fikrini ve bunun bizi nereye götürdüğünü bile çözemiyorum. Jin, o lanet olası pislik, sürekli belası. Şu anda bile Kathryn'in kontrolden çıkmasında onun parmağı olduğuna eminim.

"Everly'nin bununla hiçbir ilgisi yok, Kathryn. Biz senden bahsediyoruz."

"Hayır, hayatım hakkında konuşuyoruz ve o kadın hayatımın en önemli iki birlikte hayatımın tam ortasında kendini beceriyor... Görmüyorsun bile! Onları birlikte gördüm; adam kadına ." Kimi suçlamak ya da konuyu değiştirmek ilgilenmiyorum ama yapmaya çalıştığı şeyin bu olduğunu biliyorum. Bir yanımda olduğum kadının üvey kardeşimle bir ilişkisi olduğu ya da olabileceği fikriyle pençeleşiyor.

"Yeter! Kathryn, yeter!"

"Yardıma ihtiyacım var Jack. Buraya gelmenin her şeyi düzelteceğini sanmıştım ama her şeyi daha da kötüleştirdi. Duygularımı kontrol edemiyorum. Bir şey beni tetikliyor, sonra içiyorum. Bu noktada olmaktan çok yoruldum. Kendimden nefret etmekten. Suçlu hissetmekten ve sonra hiç olmamış gibi davranmaktan. Çok yoruldum."

Kız kardeşim ayıkken zeki ve açık sözlüdür, ancak dün geceki sarhoşluğu tamamen farklı biriydi. Tanıyamadığım biri. Ağzını gevelemesinin ve ayakta zor durmasının yanı sıra kavgacıydı. Saatlerdir daireler çizerek konuşuyorduk, güneş saatler önce ortaya çıkmıştı. Kimse uyumadı, sadece ağladı ve bağırdı.

"Anne, seni bir programa kaydettirebiliriz. Belki seni daha iyi bir kursa başlatırız," diyor Benny'nin sesi.

Kathryn daha çok ağlamaya başlar. "Ben nasıl başarısız bir ebeveynim ki oğlum bana bu sözleri söylemek zorunda kalıyor? Tanrım, ben tam bir pisliğim. Çok üzgünüm bebeğim. Bunların hiçbirini hak etmiyorsun." Gözyaşlarının arasından bana bakıyor ve kendimi yeniden çocuk gibi hissediyorum. "Tıpkı annem gibi, değil mi Jack?"

Kollarımı ona dolamak için hareket ediyorum ama Benny daha hızlı hareket ediyor. Onlara biraz zaman tanımak için geri çekildim. Ve onun yerine, "Sen onun gibi değilsin. Kendini asla o kategoriye sokma, Kathryn." Bunu nasıl düşünebilir? O, o değil. "Etrafı arayıp hangi programlar bir bakayım. Biraz izin almaya ne , sadece sen, sana daha iyi seçimler yapmanı sağlayacak araçlar verebilecek insanlarla çalışmak." Bu bir çözüm değil ama bir başlangıç.

Kan çanağına dönmüş gözleri Benny'nin omuzlarının üzerinde benimkileri buluyor. O bir şey söyleyemeden, şu anda bu ikisinin bakımını sağlamaktan daha önemli bir şey olmadığına karar verdim. Kız kardeşimin rehabilitasyona girmek üzere olması ve bu arada yeğenimi neredeyse ebeveynsiz bırakacak kadar uzağa düşmesine izin verdiğim bir iş.

"Benny ile bir süre burada kalacağım. Okul bitene kadar onun tırmanışa devam etmesini sağlayacağım." New York'ta gereken tüm işlerimi ve sorumluluklarımı buradan uzaktan halledebilirim, halledemediklerimi de Luce benim yokluğumda yerine .

Kathryn, gözyaşları yanaklarından süzölmeye devam ederken Benny'nin omzunun üzerinden evet anlamında sallıyor. "Tanrım, dükkan ne olacak?"

"Dükkan iyi olacak. Çalıştırmaya devam edeceğiz ama bazı yardım tabelaları asacağım." Bundan bahsetmeli miyim emin değilim ama şu anda her şey masadayken, bunun başka ne zararı olabilir ki?

Ağırlığımı değiştiriyorum ve bir sonraki söyleyeceğim şey için nefes alıyorum. Dikkatimi vermem ya da en azından Jin'in tüm bu kaosu nasıl olabileceğine dair bir ipucu bulmam gerekiyor.

"Şerif nerede olduğunu söylediğinde Jin de benimle geldi. Sen onu görmeden gitti. Seni daha fazla üzmesini istemedim. Onunla bir ilgisi olduğunu biliyorum. Her zaman vardır. O neden burada Kat?" Bana bakıyor.

Cevap vermek yerine dikkatini Benny'ye yöneltiyor. "Benny, tatlım, üst çekmecemden bana biraz aspirin ve tüylü çoraplarımı getirebilir misin?"

Adam isteklerini almak için ayrıldığında, rahatsız edici bir şekilde yer değiştiriyor. Sadece vücut dilinden bile tahmin ettiğim şeyin doğru olduğunu anladım. Dün geceki alemine dönmesine sebep olan oydu. Nedenini bir türlü anlayamıyorum. Her zaman birbirlerine her şeyden çok destek olmuşlardır. Bana bahsetmemesi gerektiğini biliyor ama ona zarar düşünmemiştim. Bu şekilde değil.

"O ne yaptı?" Soruyorum ve sandalyemde öne doğru kayarak ona yaklaşıyorum. Bilmek istediğimden emin değilim ama eğer ona zarar verdiyse, bunu düzelteceğim.

"Bu onun bana yaptığı bir şey değil. Ben yaptım. Bir tepki. Onu iki gün önce Everly Riggs ile öğle yemeğinde gördüm ve bana arkadaştan ya da iş arkadaşından fazlası gibi geldi." Ona bakmaya devam ediyorum. Öfkem su yüzüne çıkmaya başlıyor çünkü Everly'nin Jin'le birlikte olduktan sonra onunla vakit geçirmesi fikri düşüncelerimin dağılmasına neden oluyor. "Neden? Bu konuda üzölmenin benim adıma olmadığını biliyorum. Everly ve ben daha yeni görüşmeye başladık. Daha çok yeni. Peki Jin'in nesi var, Kathryn?"

"Onunla görüşüyor musun? Bu ne anlama geliyor?" Oflayıp pufluyor ve kendi kendine mırıldanıyor. "Hayır, ne var biliyor musun? Hiç şaşırmadım. İkiniz her şey için kavga ediyorsunuz. Neden başka bir kadın değil. Çok tipik."

Ne dediğini kaçırmıyorum: *Bir başkası*. O ve ben yıllardır kız kardeşimin ilgisi için kavga ediyoruz. "Konuyu değiştirme. Jin'i Everly'yle görmek neden bu kadar rahatsız etti de çılgına döndün? Ve şu anda bana yalan söylemeyi aklından bile geçirme."

Kıpırdamadan oturuyor ve cevap vermiyor. En az beş dakika boyunca bu şekilde, sessizlik içinde kalıyoruz. Benny'nin ona aspirin ve çorap getirmesinin çok daha uzun sürdüğünü biliyorum ama çocuk akıllı ve kendisi şahit olmadan halletmemiz gerektiğini biliyor. Çok , ya da belki de sadece

Bana yalan söyle.

Ojelerini karıştıran ellerinden başını kaldırıp bakmayı bile reddedince, sessizliği doldurmaya karar verdim. "Konuşacak çok şeyimiz var, o yüzden neden hiçbir şey söylememeyi tercih ettiğini anlamıyorum. Mesela Jin neden kafenin arkasında duruyor? Bunu senin için yapabilirdim. Sadece sorman yeterliydi. Finansal olarak hiçbir şey için endişelenmene gerek yok. Bunu biliyorsun. Ama neden ona sordun? Neden bana onun burada, Strutt's Peak'te yaşadığından bile bahsetmedin?" Bana cevap vermeyeceğini biliyorum ve her geçen dakika daha da sinirleniyorum. "Kardeşimiz Kat'le ilgili bizi bu noktaya getiren şey ne?" Bunun üzerine Benny odaya geri dönüyor, belli ki konuşulanların bir kısmına kulak misafiri olmuş ve durmam için bana ters bir bakış fırlatıyor.

Sonraki birkaç saat içinde ve Luce'un da yardımıyla Kathryn'i Wyoming eyalet sınırının hemen ötesinde bir programa yerleştirmeyi başardım. Önümüzdeki üç ay boyunca orası onun evi olacak. Hayatının stresini tekrar yaşamadan önce bir süre kendine odaklanabilirse, belki zaman bununla savaşmak için daha donanımlı hissedebilir.

Ayrıca birkaç arama daha yaptım, bir tanesi eski kocasına neler olduğunu için, özellikle Benny'nin iyiliği için, ve sonra Jin'i bir kez daha aradım. Kardeşim tedavi masraflarını karşılamayı teklif etti. Onun parasının bu karışmasını istemiyorum ve kahve dükkânını ve üzerindeki mülkü ona devretmesini talep ediyorum. Şaşırtıcı bir şekilde, ben ondan satın almayı teklif etmeden ya da kavga etmeden bunu yaptı. Kathryn'in döndüğünde bir işe ve meşguliye ihtiyacı . Dükkânı kaybetmek bir seçenek değil ve adam Kathryn'i sahibi olma fikrine alıştırdı ama onun üzerinde herhangi bir hak iddia etmesini istemiyorum.

Saat altı civarında, bütün günü yemek yemeden geçirdiğimizi fark ediyorum, ama sonunda Everly'ye nasıl cevap vereceğimi midem bulanıyor. Şu anda masaya getirdiğim çok fazla yük var. Odaklanmam ve hayatımı ona göre düzenlemem gereken o kadar çok şey var ki.

Tek bir gün nasıl bu kadar çok şeyi değiştirebilir? Az önce aramızdaki ilişkiyi devam ettirmekten bahsettik ama hayatımın bu kısmını devam ettirebilecek ve onunla bir ilişkiye başlayabilecek kapasitem var mı bilmiyorum. Zaten ilişki yaşamıyorum ve bu da şimdi başlamamak için iyi bir neden. Birinin ihmal edilmemesi için zamanımı asla eşit olarak bölemem. Bunun Benny olmasına izin veremem. Hata olduğunu zaten bildiğim bir mesaj yazıyorum ama şu anda başka bir şey düşünmüyorum ya da yapamıyorum. Tükendim.

Kathryn'in başı dertteydi ve bazı ağır şeyler yaşıyor. Öngörülebilir gelecekte ona ve Benny'ye odaklanmam gerekiyorÖzür dilerim.

Her şey çok fazla gibi geliyor. İşler karıştığında, işte zaman uzaklaşmamın zamanı gelmiş demektir. İşleri bu kadar tedirgin bırakmayı sevmiyorum ama dikkatimi bana ihtiyacı olan insanlara vermem gerekiyor. Şu anda, bu Benny ve Kathryn. Onları çoktan hayal kırıklığına uğrattım. Orada değildim ya da farkında değildim ve neredeyse çok geçti. Bir daha böyle hissetmeyeceğim ve yeğenimin bu işi çözmek zorunda kalmasına neden olmayacağım. Benim çocukluğumda olduğu gibi onun da parçaları toplamak zorunda kalmasını asla istemiyorum.

Everly: Bunu bana mesajla mı söylüyorsun?

Everly: Lanet olası korkak. Birbirimize söylediğimiz onca şeyden sonra mı? Seni kovalamayacağım. Benimle konuşmak , nerede olacağımı biliyorsun.

O haklı. . Bana ihtiyacı olan ailemden enerjimi çekmekten çok korkuyorum. Ona kız kardeşimi nasıl yüzüstü bıraktığımı göstermekten çok korkuyorum ve kardeşimle olan her türlü ilişkisinden incindiğimi itiraf etmekten çok gurur duyuyorum. Ama en , onu hayatımın daha da içine çekersen ondan ne isteyeceğimden korkuyorum. Aramızdan mutlu bir anı olarak ayrılması daha az zarar verir. Onu da hayal kırıklığına uğratmayı kaldıramam.

Everly

JACK'E KORKAK DEMEMİN ÜZERİNDEN BİR HAFTA GEÇTİ. O DA SESSİZLİKLE KARŞILIK VERDİ. KAVGA DEĞİL. ya da bir açıklama. şeyin alan ya da destek olduğunu anlamamı sağlayacak herhangi söz yoktu. Sadece beni bir kenara iten bir mesaj. Muhtaç bir insan olduğumu düşünmüyorum ama dürüst olalım, gerçek bir ilişki içinde her insan kaos olduğunda güvenceye duyar. Belki de kaçmaya çalıştığım cevap budur. Harika bir seks ve bir tutam samimiyetten başka bir şey değildi. Bu ve özlemine çektiğim bağ. İstedigimi aldım, içime işleyen, dünyamı ateşe veren bir şey ve hepsi geçici olmaktan öteye gitmedi. Tam olarak başlangıçta planladığım ve sonunda istemediğim şey. O çok daha fazlasına dönüştü.

Günler akıp gidiyor ama geceleri sıkışıp kalıyorum, onu düşünmekten neredeyse felç oluyorum. İki insan nasıl olur da çıplak ve gamzelerini patlatacak şeyleri ezberlerken birbirleri için hiçbir şey olmazlar? Bu hareket beni her zaman çaresiz hissettiriyor, her şey ve sonra hiçbir şey. Buna bir de netlikten ve neredeyse hiç kapanmamışlık eklendiğinde, kendimi tam anlamıyla bok gibi hissetmenin reçetesi ortaya çıkıyor. Ben kırılgan bir kadın değilim ya da geçmişe uzun süre bakan biri değilim ama o adama aşık oluyordum. Bir düşüşten nasıl uzaklaşırsınız? Minimum tecrübeme dayanarak ki, düşmezsiniz. Yere çakılana kadar düşmeye devam edersiniz. Benim düşmem bitmemiştii ve işte buradayım, çoktan incinmiş ve henüz yere çarptığımdan bile emin değilim.

Birkaç gün içinde, incinmişlikten üzüntüye, öfkeye ve kişisel gelişime kadar tüm duygu yelpazesinde . Kızgın olduğumda çok daha iyi çalışıyorum ve keşke o kafa yapısında kalabilsem. Dışarıdan bakan biri hayatın her zamanki verimli bir şekilde devam ettiğini düşünebilir. Michael ile günde iki kez spor salonunda canavar modu yapıyorum. Saçlarımı kısacık kestirdim, artık omuzlarımın hemen üzerinde duruyor. Hatta giyim markamı geçirmek için önümüzdeki birkaç ay boyunca Manhattan'a taşınmaya bile karar verdim. Sanırım buna babam onay verdikten hemen sonra karar verdim, ancak bunu gerçekleştirmek için tüm parçaları bu hafta harekete geçirdim. Odaklanacak bir şey bul ve onu yok et. Kırık bir kalple hayatta kalmak bir şey, değil mi?

Riggs Outdoor'da başkan yardımcısı olarak görevimi tamamlıyorum, ancak resmi olarak Apre's Eve adlı giyim serimin gururlu baş tasarımcısı ve sahibiyim. Ortaklarımı belirledim, uygulamaya hazır bir pazarlama planım var ve iki büyük mağaza ile özel bir anlaşma yaptım bile. Gayrimenkul işine başlar başlamaz ilk işim, uzun saatler boyunca çalışabilecek kadar motive ve aç küçük ekip kurmak olacak.

"SoHo'daki dairemde kalman fazlasıyla yerim var, Ev. Sen istemedikçe orada , o yüzden şimdilik senin sayabilirsin."

"Jin, ben kendi istiyorum ama teklifin için teşekkür ederim. Yarın sabah geldiğimde mükemmel olacağını düşündüğüm bir binaya . Yeterince yer var, böylece orayı stüdyom da yapabilirim. En azından bir vitrin bulana kadar. Ve SoHo'da."

"Biz dedin. Bu teklifi kabul ettiğin anlamına mı geliyor?" Tezgâha yaslanmış, odanın içinde dolaşmamı izliyor.

Bir an durup Jin'e baktım. Ortallığı karıştıran, hak iddia etmeye hakkı olmayan bir bölgeyi işaretlemeye çalışan ve kariyerimin şu anki belirleyen adam. Ona çok kızgınım ve bu birkaç gün önce olsaydı muhtemelen kapıdan içeri girmesine izin vermeden önce ona bir sürü isim takardım.

"Everly, eğer bakışlar öldürebilseydi, bana verdiği bakış her an ölmeme neden olabilirdi. Ve

Başka bir şey söylemeden önce, sana bir özür borçlu olduğumu biliyorum. Etkinlikte ne yaptığımı biliyordum, bir ilişkimiz varmış gibi görünüp sana teklifte bulundum. Seni Jack'le yaşadığım bok dağının koymak çok boktandı."

Beni arayıp teklifini görüşmek için geleceğini söylediği andan beri o özrü bekliyordum. "Gerektiğinde kendimi bölümlere ayırma konusunda çok iyiyimdir ve senin için bu gerekli çünkü bence yaptığın şey tam bir pislik hareketiydi Jin. Bu benimle arkadaş olmak değildi. Hıyarlıktı. Bunun için seni affetmeye hazır değilim ama hayatıma devam etmeye hazırım. Yatırımını ve dikkatini markamı inşa etmeye vermeni istiyorum ama hepsi bu. Biz meslektaşız ve artık bir çizgi yok, lütfen bunu unutmayın. Seni şu anda bir arkadaş olarak görmüyorum. Belirttiğin yatırımın tamamını üstleneceğim ama sadece yüzde yirmi beş pay alacaksın."

"Everly." kesmek için gülümsüyor.

"İşim bitmedi. İster kabul et ister etme. Başlangıç sermayesine ve SoHo'daki gayrimenkulünüze ihtiyacım yok, ancak bu markayı düzgün bir şekilde inşa etmek için gözünüze ihtiyacım var. Ve halihazırda imzaladığım sözleşmeleri yerine getirebilmek için operasyon ve yerine getirme bağlantılarınıza ihtiyacım var. Eğer hala ilk istediğin oranın yarısını istiyorsan, o zaman devam edeceğim. Değilse, gidebilirsin Jin."

Sandalyesine uzanıyor ve son birkaç giysi örneğini katlayıp çantama yerleştirirken beni izliyor. "Bana onun hakkında soru sorabilirsin, biliyorsun." Kafamı kaldırmadım. Ondan bile göğsüm ağırlaşıyor. Bugün nasıl hissettiğimi bilmiyorum ama onun adını duyma düşüncesi şimdiden gözlerimi bulanıklaştırıyor. "Şu anda uğraştığı çok şey var. Kathryn rehabilitasyonda, o da Benny'nin olmak için devreye giriyor. Ondan haber aldın mı?"

"Seninle onun hakkında konuşmuyorum. Ama Kathryn'e neler olduğunu biliyorum ve hayır, ondan haber almadım."

"Aptal pislik" diye mırıldanıyor. Aynı fikirde da, konu Jack'le ilgili bir şey olduğunda onun desteğini . "Bir süre burada kalacak. Strutt's'ta."

Jack'in Strutt's Peak'te Rigg's Outdoor'la yaptığı sözleşmeden daha uzun süre, en azından Noel'e kadar kalmayı planladığını zaten biliyordum ama kız kardeşinin alkolle ilgili sorunları su yüzüne çıktığından beri ilişkimize kendimi o kadar kaptırmıştım ki bunun ben gittikten sonra da kasabamda kalacağı anlamına geldiğini düşünmemiştim.

"Kardeşim karmaşık biridir. En azından bu kadarını zaten biliyorsun, ama ne olursa olsun, o gece senin için işleri berbat ettiğim için özür dilerim, şerif Kat hakkında ortaya çıkmadan önce bile. Birbirinizle görüştüğünüzü biliyordum ve dürüst olacağım, Jack ve ben birbirimize uymuyoruz. Hiçbir zaman da olmadık ama o noktada arkadaştan öte bir şey olduğumuzu ima etmekle hata ettim."

Son giysinin fermuarını çekiyorum ve havuz evinin etrafına bakıyorum. Tüm tasarım malzemelerim gitmiş, mekân çıplak ve biraz da hüzünlü görünüyor.

"Anlaştık Everly. Senin taleplerin üzerine." Elim sıkırmak için hamle yaptı ve kucaklaşarak bitirdi. "Birlikte çok para kazanacağız."

"Ah, biliyorum." Ona gülümsüyorum, hâlâ ondan memnun değilim ama her şeyi geride bırakacak kadar olgunum.

Sürgülü kapının açılma sesi beni döndürdü. Daha onu görmeden Jack olduğunu anlamamı sağlayan bir şey vardı. Kalbimin yorgun kısmı bunun yararlı bir uyarı düşünmemi istiyor, ne zaman yakınlarda olabileceğini bilmek, ama kalbimin hala umutlu kısmı bunun bir uyarıdan daha fazlası olduğunu biliyor, belki de bunu atlatmanın bir yolunu bulabilirsek, onun benim için yaratıldığını hatırlatıyor.

Jack sesini yükseltir. "Burada ne halt ediyorsun, Jin?"

Jin cevap vermiyor, sadece kendi kendine gülüyor, başını sallıyor ve sandalyenin üzerinden ceketini alıyor.

duruyor.

Jack'in müdahalesini görmezden gelerek Jin'e dönüyorum. "Yerleştikten sonra seni arayacağım. Bundan sonra ne yapacağımızı konuşuruz."

Jack gri eşofman altı, siyah kapüşonlu ve spor ayakkabılarından oluşan koşu kıyafetleriyle kapının girişinde duruyor ve manzarayı izliyor. Jin kulağıma eğilip "Ona gününü göster, tamam mı?" fısıldıyor. Gülümseyip gidişini izliyorum, kapıdan çıkarken Jack'in omzuna çarpıyor. Birbirlerine bir şeyler söylüyorlar ama ben duyamıyorum. Duymak da istemiyorum. Bu artık Jin'le ilgili değil.

Jack bakışlarını bana dikti. "Onun burada ne işi vardı Everly?"

"Bunu *böyle mi* yapacağız, seni pislik?" Vücudum adrenalinle dolup taşıyor. Eğer istiyorsa, benim de verecek çok şeyim var. *İşte başlıyoruz.*

"Sana sayısız mesaj bıraktım. Sesli mesaj. En azından parasını aldığınız işi teslim edebileceğinizden emin için size e-posta bile gönderdim, ama karşılığında ne aldım biliyor musunuz? Hiçbir şey. Cevap yok. Bir emoji bile yok, Jack."

Ellerini yüzünde ve saçlarında gezdiriyor, sonra kapıyı arkasından çarparak bana doğru yürüyor. Çok öfkeliyim ve işlemiden geçiremediğim başka duygularla doluyum. Vücudum titriyor, sanki odaya bir soğuk dalgası girmiş gibi ürperiyorum. Bana dokunmaya çalışacağını biliyorum ve bunu istemiyorum. İstemiyorum. Öfkemin onun yanında sabit kalguvenmiyorum. Sonunda kendimden nefret edeceğim kötü seçimler yapacağım, bu yüzden uzaklaşmak yerine yerimde duruyorum ve onu durdurmak için elimi uzatıyorum.

"Yapma."

Önce bana sonra da etrafa bakıyor, mutfağın yanına yığılmış birkaç kutu ve giysi çantaları dışında neredeyse her yerin temizlenmiş olduğunu fark ediyor. "Bütün eşyaların nerede?"

Başımı salladım. "Hayır. Soru soramazsın. Burada ne işin var Jack?"

Yaklaşıyor, öyle ki yaklaşmasını engellemek için uzattığım elim göğsünde düzleşiyor. Onu itiyorum ama o geri çekilmek yerine elini orada tutuyor. hızla çarptığını, göğsünün çılgınca inip kalktığını hissedebiliyorum. Öfkem çatlamaya başlıyor.

"Ne yaptığımı bilmiyorum. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum." Sesini alçaltıyor. "Yaptığım ya da yapmadığım şeylerle işleri berbat etmeye devam ediyorum." Ensesini ovuşturuyor ve saçlarını çekiyor, gözle görülür bir şekilde kendine kızgın. "Bana ihtiyacı olan insanların yanında olmaya çalışıyorum. Ama senden daha uzak kalamam. Bana ."

Onun yerine gözlerimi ellerinden ayırmıyorum. Ona bakmak istemiyorum çünkü ya beni öpecek ya da bana veda ve bu iki şeye de hazır değilim. bir yüzleşme için ihtiyacım olan kötü kaltak enerjisine sahip değilim. Ona kızgın olmak istiyorum. Anlayışlı olmak istiyorum. Kaçmak istiyorum. Onun kollarına koşmak istiyorum. Kararsızım ve neyin doğru olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bana bak, güzelim."

Jack

BİR SAAT ÖNCE KOŞMAYA BAŞLADIM VE AKLIMDA KOŞMAK VE TERLEMekten BAŞKA BİR PLAN YOKTU. NE ZAMAN Çalışmıyorum ya da Benny ile vakit geçirmiyorum, o zaman koşarak, kaldırarak ya da tırmanarak bedenimi cezalandırıyorum. Kız kardeşime neler olduğunu göremediğim için duyduğum öfke ve utancı, Everly'yi uzaklaştırarak ne yaptığımı, yeterince dikkat etmediğim için yeğenimin çocuk olmanın tadını çıkarması gerekirken çok fazla baş başa kalmasına neden olan dikkatsizliğimi uyuşturmak için şeyi yapıyorum. Bu, durduramadığım tekrarlanan bir suçluluk sarmalı.

Bugün de farklı değildi ama düşüncelerimin içinde kayboldum ve nereye gittiğimi bile fark etmeden doğruca ona koştum. *Ne yapıyordum ben?* Ailemin başına gelenler yüzünden o kadar berbat durumdayım ki hayatıma giren en iyi kadını tamamen mahvettim. Kendimi cezalandırıyorum. Ben onun gibi biriyle olmayı hak etmiyorum, o da benim gibi biriyle olmak istememeli. Kırık, işe yaramaz ve türlü gitmeyen yüklerle dolu.

Ama şimdi buradayım ve güzel ela gözleri benimkilerle buluşur buluşmaz, ona düşünecek zaman bırakmayacak kadar hızlı hareket ediyorum. Ağzım onunkıyla çarpışıyor ve bana kızgın olduğunu bilmeme rağmen beni itmiyor. Onu öpmek nasıl bu kadar iyi hissettirebilir?

Tanıdık ve rahat, omuzlarımdaki stresi bir nebze olsun azaltan bir ciddiyetle karışık. Dudaklarımı çenesinde ve sırtında gezdiriyorum ve o da alt dudağımı ağzına çekiyor. Acil ve amaç dolu olan şey, dillerimizin şiddetli bir savaşına dönüşüyor. Dağınık, öfkeli ve artık düşünmüyorum, sadece onu hissetmeye ihtiyacım var.

Ellerim beline dolanıyor ve onu vücuduma yaslıyorum. Eğer çok uzaklaşırsam, beni bir daha asla istemeyeceğinden korkuyorum. Ellerimi aşağı kaydırıp onu kalçalarının altından kaldırıyorum. Onu kollarımın arasına almamı beklemediği belli olan küçük bir çığlık atıyor. Bacaklarını kalçalarımın doluyor, kollarını boynuma doluyor, dudaklarını yatıştırıcı bir şekilde dudaklarımın üzerinde asla vazgeçmiyor ve kendimi her şey, endişe ve öfke, hepsi yok oluyor ve her şeyin olması gerektiği gibi hissediyorum. Ben burada, onunla.

Uzak kaldığım her günün her anında bu inanılmaz kadını arzuladım. Şu anda nedenlerim önemsiz görünüyor. Bunların hiçbirini açmayacağım, çünkü onu hissetmekten başka hiçbir şey önemli değil. Hareket etme şekline bakılırsa, beni istiyor mu yoksa beni istediğinden nefret mi ediyor emin değilim ama ikimiz de durmuyoruz.

Ellerini niyetli bir şekilde vücudumda gezdiriyor, eşofmanımın içine sokuyor ve aletimi külotumdan çıkaracak kadar aşağı itiyor. Aynı plana sahibiz, birbirimizi beceriyoruz ve birlikte olduğumuzda bedenlerimizin nasıl hissettiğinden başka her şeyi unutuyoruz, özlem duyduğumuz serbest bırakma, sıcaklık.

Eteği işimi kolaylaştırıyor ve onu kalçalarından yukarı itiyorum, ıslak külotunu kenara çekiyorum ve sadece bunun hissi bile beni acıtıyor. Sikimi ıslaklığının içinde aşağı yukarı sürüklüyor, uyarılmışlığımızı karıştırıyor. Bacaklarını kaldırıp beni kendine yaklaştırıyor ve daha hızlı hareket etmek için omuzlarıma pençelerini geçiriyor. Kalçalarını öne doğru itiyor ve ben de onu hızlı hareketle içine sokup, yaklaştığımız duvara sabitliyorum. Kabzasına kadar gömüldüm, ona duyduğum arzuyla başım döndü, asla durmak istemedim. Ama geri çekilip ona bakıyorum, istediği şeyin bu olduğundan emin olmak için.

"Bana söyleyecek şeylerin varmış gibi bakma. Şu anda konuşmakla ilgilenmiyorum, Jack. Sadece seni hissetmek istiyorum. Başka bir şey istemiyorum."

Bu yüzden, kelimeler yerine kalçalarımı yavaşça hareket ettiriyorum ve onu daha da derine

bastırıyorum, onu cezalandırıyorum.

Benim ona soğuk davrandığım kadar o da bana soğuk davranıyor. İnemeye başladığında, onu tam da istediği yerden vurduğumu anlıyorum. Elimi uzatıp çenesini kavıyorum ve ağzını kendime doğru çekiyorum.

"Siktir." Ona bakmak için geri çekildim. Orada sadece tutku var, bağışlama yok. Dudağımı ısırды ve bakır tadı alabiliyorum.

"Şu anda benimle dalga geçme. Beni becermeni istiyorum, Jack."

Onu tekrar öpüyorum ve dediğini yapıyorum, neredeyse tamamen geri çekiliyorum ve tekrar sertçe içine giriyorum. Vücudunu duvara doğru itiyor ve kalan boşluğu kapatıyor. Günlerdir kendimi en kontrollü hissettiğim an bu. O da bunu bana veriyor. Tekrar tekrar onu itiyorum, ikimizden de çığlıklar ve inilti çıkarıyorum. Bunun sevgi dolu ya da şehvetli bir yanı yok ama ikimizin de diğerinden beklediği tam olarak bu. Bir ceza, ona değil, sadece kendime. Şu anda onunla sevişemem. Bu ayrıcalığı kaybettim. Yüzü ve boynu terden sıırıslıkm olmuşken, hızımı kesmeden yalamaya devam ediyorum.

"Sakin durma. Sakin durma Jack," diyor nefesleri arasında.

Birkaç dakika içinde, orgazmı onu ele geçirirken etrafımda sıkıştı. Kulağımda o kadar yüksek sesle inliyor ki, vücudumu ılık bir ürperti kesiyor ve onu kenardan takip ediyorum. O kadar sert boşalıyorum ki, tüm çekingenliğimi kaybedip "Hayır! Siktir, çok iyi hissediyorsun." diye bağıyorum. Söylediklerim üzerinde hiçbir kontrolüm yok, bu yüzden içimden çıkardığı hayvanı bastırıyorum ve yüzeyin hemen altında kaynayan aşkı susturuyorum. Kabarmasına izin korkarak dişlerimi omzuna . Canımı acıtacak ya da kanını akıtacak kadar sert değil ama onu olabildiğince çok hissetmeme yetecek kadar. Onu sahiplenmek.

Birbirimize yaslanıyoruz, ağır ağır nefes alıyoruz, bunun tadını çıkarmak için kendimizle savaşıyoruz ve bu ana, odaya, bizi bekleyen şeye geri dönmekten geri duruyoruz. Kendimi ondan ayrılmaya zorlayamıyorum. Tüm bunların ne anlama geldiğinden korkuyorum. Çözülüyorum. İyi değilim ve onu da kendimle birlikte dibe çekmeye niyetim yok.

biraktığımızda, her şey bitecek. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ona beni beklemesini nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Belki tüm bunlardan sonra, ailemle aramız düzeldiğinde, onun hazır olacağım. Birine daha sonra onun için hazır *olabileceğini* nasıl söylersin? Ve bunu bir zaman çizelgesi olmadan nasıl yaparsın? O bundan daha fazlasını hak ediyor. Benden ve benim boktan bakış açımdan daha fazlasını. Hayatım karıştırdığım boktan kartlardan.

Söyleyeceğim şey için kendimi . "Buraya sana bir kapanış vermek için geldim. Kendimi rahatlatmak için, çünkü şu anda sana ve birlikte neler yapabileceğimize odaklanmak için yeterli zamanım yok." Gözlerimin içine bakmak için arkasına yaslandı. Anlamaya çalışıyor ama ben anlayamazsam, onun beni anlamasını nasıl bekleyebilirim ki? "Bana ihtiyacı olanlar yeğenim ve kız kardeşim ve şimdi dikkatimi onlara vermem gerekiyor. Onları yeterince uzun süre kenara ittim ve şimdi olanlardan sonra... Kathryn bir eyalet ötede bir iyileşme programındayken Benny'nin terapide olması gerekiyor ve o çocuğun okulu bitirdiğinden ve benim düştüğüm çukurlara düşmediğinden emin olmam gerekiyor. Ondan sorumlu olmam gerekiyordu ve ben sıçıp batırdım. Gözümün önünde neler olup bittiğini göremedim."

ayrılmayı bitiriyoruz. O eteğini indirip kalçalarının üzerinden geçirirken ben pantolonumun içine geri sokuyorum kendimi. Kendini temizlemek için bir havlu alıyor ve bir dakika sonra, havada büyük bir sessizlik , bana bakıp gülümsüyor. "Seni seviyorum, biliyorsun." Kalbim hızlanmadan önce duracaktı gibi hissediyorum.

Ne diyecek? Ondan sonra beni sevdiğini mi söyleyecek?

Başını eğip hareketlerimi inceliyor ama hiçbir şey yok. Sözleriyle beni felç olmuş bir halde bıraktı. "Olanlar için suçlanacak kişi sen değilsin Jack. Önemli olan bununla nasıl başa çıktığınızdır. İnsanların seçim yapmasını ve yanlış olanı seçmesini engelleyemezsin, bunu yapmış olsan bile

Ona neler olduğunu biliyordun. Onun kararlarını değiştirmek için yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Hayat böyle işlemez. Olan oldu ve şimdi, tıpkı onun gibi, bununla başa çıkıyorsun. Sen iyi bir adamsın, o yüzden öyle olmadığına inanmaya başlama." Aşağıya bakıyor ve ben çok bunalmış , bir şey söylemek için çırpınıyorum ama ne söyleyeceğimi bilemiyorum. "Onlar için orada ol."

Bunun üstesinden nasıl geleceğime dair hiçbir fikrim yok. Vedalaşmaya hazırlanıyordum, sevgi ve destek itirafına değil.

Devam ediyor. "Yüzündeki çatık kaşlara bakılırsa, bunu söylememe hazırlıklı olmadığını tahmin ediyorum." Duraklıyor ve lavaboya doğru ilerleyerek ellerini yıkayıp kuruluyor.

Tezgâha yaslanırken bana bakıyor ve ben de onun durumun kontrolünü tamamen ele geçirmesini izliyorum. *İşte o, benim patronum, benim savaşçım. Kahretsin, bu kadına nasıl da aşık olmuşum. Hem de çok.*

"Onlar için orada ol, Jack. Keşke bunun bir seçim olması gerekmediğini anlayabilseydin. Ben ya da onlar. Böyle olması gerektiğini düşündüğün ve dürüstlüğe saygı duymadığın için sana yazıklar olsun."

Demek bana haddimin bildirilmesi böyle bir şeymiş. başarısız olduğum bir durumu nasıl ele alman gerektiği gösterildi. Şimdi göre kulağa çok basit geliyor. Lanet olsun. Çenemin titremesini engellemek için yanağımı ısııyorum. Gözyaşlarımın bulanıklığını ve tehdidini hızla parçalanan soğukkanlı perdemin arkasında tutmak için daha sert ısıyorum.

Bir vuruştan az bir süre sonra, "Ben gidiyorum." dedi. Bu beni tekrar gerçekliğe ve aklıma döndürdü. "New York'ta biraz zaman geçireceğim, işimi ."

"Bekle, ne? Kıyafet mi?" Bilmediğim için suçlayıcı ve paniklemiş bir sesle soruyorum. Başını sallıyor ve gülümsüyor. "Beni dışarıda bırakmaya karar verdiğinde çok şey kaçırdın."

"Ben-" demek istemedim. Elini kaldırarak sözümü kesti.

"Hayatımın çoğunu bizim gibi bir şeyin olmasını umarak ama bunun beni bu şekilde yıkacağını hiç düşünmemiştim. Ve en kötüsü de senin neredeyse hiçbir şey yapmamış olman. Bana iyi bir sikişten başka bir şey değilmişim gibi . Birbirimize bir şeyler söyledikten sonra bile. Benim için seksten çok daha fazlası anlamına şeyler. Düşünmeye başladım ..." Daha fazlasını söylemekten kendini alıkoyuyor. "Şu anda senin için ne olduğumu bilmiyorum... Umursayacak kadar içimde yok."

Şu anda bunların hiçbirini sindiremiyorum. Çok fazla. Bir yetişkin gibi nasıl yönlendireceğimi bilmediğim çok fazla duygu var. Neden beni kapı dışarı etmediğini anlayamıyorum. Öfke konusunda daha iyiyimdir. Anlayabiliyorum. Ama bunu anlamıyorum. "Az neydi?"

"O mu!? Jack, illa sorman gerekiyor bizim de biliyoruz." Kendi kendine sırıttıyor ve başını sallıyor. Sonra yukarı bakıyor, sanki evrendeki bir şey her şeyin etrafımızda dağılmasına izin vermemek için yardım edecekmiş gibi. Ve bu beni hasta hissettiriyor. "Bu bir sondu. Kendin söyledin, bu bir kapanıştı. Bırak bitsin. Bu bizim vedalaşmamızdı. Tıpkı senin istediğin gibi."

Everly

"ÖYLECE GİTTİ. ONA VEDA ETTİĞİMİ SÖYLEDIM VE O DA ."

"?" G ızgara peynirli sandviçinden bir ısırık alıyor ve tür mor içecekten bir yudum içiyor.

"Anlamayacak ne var? Onu yumruklamak üzereydim. Sonra birbirimizi becerdik. Gerçekten de çok sertti, hala hissediyorum, Tanrı aşkına. Sonra bunun ne olduğunu sordu. Ona veda söyledim. Sonra da gitti. Benimle tartışmadı bile. En kolay çıkış buydu ve G, bu beni her şeyden çok kızdırdı. Karşı bile koymadı." Yüzeye çıkmaya çalışan duygularımı yutuyorum. Bunun için daha fazla ağlayamam. Daha az acıtmayacak ya da değiştirmeyecek.

"Oh. Şey..." Az önce büyük bir parçayı çiğniyor. Ağzı çıtır çıtır, tereyağlı ekmek ve yarım kilo kadar peynirle doluyken devam ediyor. "Aceleci davrandığın ve ona veda ettiğini söylediğin kısmı atladın. Öyle demek istemediysen neden dedin?"

"Hayır, ciddiydim. Ona onu sevdiğimi söyledim ve o da bana alevler kalacakmışım gibi baktı. Adam bana deliymişim gibi baktı! Bunu ona nasıl söyleyebilirdim ki? Bektan şeylerle uğraştığını biliyorum ve hayatının nasıl olduğunu biliyorum, şey, biliyor musun, hayatının nasıl olduğunu bile bilmiyorum çünkü onu çok az tanıyorum. Onu çok az tanıyorum ama yine de ona aşığım. Benim neyim var böyle?!"

"Tamam, tamam. Bana bağırma. Şu anda neye ihtiyacınız olduğunu için olan biten her şeyi anlamaya çalışıyorum. Ondan nefret mi ediyoruz? Kızgın mıyız? Sadece söyle ki ben de öyle olayım!" diyor her zamanki sadık arkadaşım.

"Ona kızgıyım. Bunu yaptığım için kendime daha çok kızgıyım. Ben asla peşinden gitmem. Eğer listeme sadık kalsaydım asla peşinden gideceğim biri olmazdı. Kendimi aptal gibi hissediyorum ve ben aptal biri değilim, G. ve kız kardeşi için endişeleniyordum, Jin'e kızgın olduğunu ve biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu düşünüyordum. Ama kız kardeşinin kötü gidişatı için kendini suçluyor ve bence şimdi sadece kırılmış ve boğuluyor. Ve ben onun yanında olmak istesem de o istemezse olamam. Onunla birlikte ben boğulacağım. Bunu biliyorum."

"Bu, yaşadığınızı düşündüğüm kaçamaktan çok daha ağır." Bana bakıyor. Beni kışkırtıyorsun.

Sadece ters ters bakabiliyorum. "Görev başındaki çılgın, seksi gibi havuz evine daldı ve tabii ki Jin de , yani olabilecek en kötü kişi."

Sandviçinin bir parçasıyla boğuluyor ve kesiyor. "Jin ! Neden oradaydı? Lütfen bana onu becermediğini söyle. Everly, bu bir telenovela gibi."

"Kes şunu. Jin'i ben becermedim. Neyin var senin?" Alay ettim. "Jack Jin'e şöyle bir baktı, *ne işi var burada* gibi bir şeyler bağırdı. Jin gitti ve sonra Jack bana hırladı. O hırlama birbirimizi parçalamamız için bir izin gibiydi. Bu biter bitmez günün geri kalanında hayatta kalamayacağımızı anladım. Mümkün olan her şekilde yanlış hissediyordum. Bana şu anda bizimle birlikte olamayacağını çok fazla kelime kullanmadan söyledi ve ben de ona onu sevdiğimi söyledim. Bu sözlerimle onu yere serdim ama umdum ki, Tanrım, G, umdum ki o da bana bunu hissettiğini soylesin."

Bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Ama yapmadı."

Başımı sallıyorum, görüşümü bulanıklaştıran gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. "Dondu kaldı. Hiçbir şey söylemedi. Ben de ona , bunun bir veda olduğunu söyledim ve o da gitti."

Ellerimi havaya kaldırıp vuruyorum. "Az önce gitti."

"Ve şimdi gidiyorsun ve bu hiç de..." Cevap vermem için bana bakıyor ama ne diyeceğimi bilemiyorum. "...Doğru mu? Yoksa bitti mi?"

"Hayır, bitmiş gibi hissediyorum. Ama doğru hissettiriyor mu bilmiyorum. Şimdi gidip kendi başıma bir şirket kurmam gerekiyor, hem de onun kardeşiyle birlikte."

"Üvey kardeş. Üvey kardeş mi? Evlat edinilmiş kardeş?" Burnunu kıvırıyor.

"Hiçbir fikrim yok ama Jack olabilirmiş gibi hissediyorum. Bunu hissettim. Onunla hissettim. Başka hiç kimseyle böyle olmamıştı. Onu sarsmak ve ona bağlamak istiyorum. Benim gördüğümü o neden görmüyor?" Sulu gözlerim ve ıslak yanaklarımla arkadaşına bakıyorum ve bu acıyı bir bilgelik bekliyorum.

Ağzını siliyor ve ellerinin üzerine eğilerek az önce ortaya çıkardığım kaosu içine çekiyor. "Çünkü belki o senin hissettiğin gibi . Senin gördüğünü ben de görüyorum ama işler böyle yürümüyor. Hissettiğini ve hissetmesini istediğini biliyorum ama gerçek şu ki... yürümüyor." Bana gülümsüyor, gözlerinde empati var, çünkü sert dış görünüşünün ve erkeklere karşı soğukluğunun bir amacı olduğunu biliyorum. Haklı olmasından nefret ediyorum. "Peki, şimdi ne yapmak istiyorsun?"

Bu kadar yenilmiş hissetmek istemiyorum. Oturuşumdan, nefes alışımından, yaşayışımından belli. "Bilmiyorum G. Top gibi kıvrıl, ataerkilliği yak, bir yıl boyunca sütyen giyme, işimi o kadar inanılmaz hale getir ki Jack sadece bir gün sevgiyle gülümseyeceğim hikaye olsun. Hiçbir yok."

"Bitmesini istemediğine eminim ama bence ilerlemen gerekiyor. Önümüzdeki birkaç ay boyunca New York'ta olacaksın ve işini kuran bir baş belası olmak için dirseklerini derinlere sokacaksın. *Öyle* yap. Bana FaceTim atmak dışında, buraya dönmeye hazır olana kadar oradaki hayata dal. Bir süre şehirde olacağını zaten biliyorsun, bu yüzden peşinden gitmek istersen nerede bulacağını . Bunu yapman gerektiğini söylemiyorum ama şimdilik doğru hissettirmeye çalışmayı bırak ve bir süreliğine yoluna devam et."

Ona gülümsedim. Bunu duymaya ihtiyacım olduğunu biliyordu.

"Ama Ev, peşinden koşma. Senin mutlu olmanı istiyorum. Ben bile doğru kişi olabileceğini düşünmüştüm herkes için tek kişi saçmalığına inanmıyorum bile." Omuz silkiyor. "Ama birinin o şey olmasını ne kadar istersen iste, uyanıp onun tam olarak ne olduğunu ya da kim görmekte sorun yok. Ağaçlar için orman ve tüm bunlar."

Başımı sallıyorum, yeniden yükselmeye başlayan duygu patlamasını zapt çalışıyorum. "bir ateş vardı,

G. Bunu öylece gerçekleştiremezsiniz. Ya vardır ya da yoktur. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Onun yanında olmak çok yorucuydu. Bir insanla böyle bir bağ kurabileceğime inanmıyordum. Yani, umut ediyordum ama bunun sadece bir aldatmaca olduğunu, insanların bunu sadece romantik olduğu için söylediğini düşünüyordum. Fizikselden daha fazlasıydı ve *çok* fizikseldi." Bu anıya gülümsüyorum. "Onu ilk öptüğümde bile bana ayak uydurabilecek biriyle birlikte olduğumu hissettim. Beklentilerimi düşürmem ya da başarılı olduğum için kendimi kötü hissetmem gerekmiyordu. Bu saygıyla karışık kirli, lezzetli bir seksti... ve o çok tatlıydı. Aman Tanrım, çok tatlıydı. Büyük bir olay ve hıyar bir pislik olma görüntüsünün altında, aslında çok !"

"Dur. Hayat, senin seviyendeki bir kadınla başa çıkamayan bir adam için harcanamayacak kısa. Ve bebeğim, sen çoğu kişi için bir üst seviyedesin. Jack tam bir hayal kırıklığı. Ve inan bana, henüz fark etmemiş olsa bile fark edecek. İşte o zaman ne yapmak istediğine karar verirsin. Bir dakikalığına birlikteyken bunların hepsi olabilirdi, ama ortaya çıkma zamanı geldiğinde çıkmadı. Belki de üzücü hayatına giren en iyi şeyi mahvettiğini fark edecek, ama sonra yeterli olup olmadığına karar vermek sana kalmış."

Onun iyimserliğini seviyorum ama şu anda bir belki'ye tutunmakla ilgilenmiyorum. Benim için ya hep ya . Ben her şeyi seçtim. O hiçbir şeyi seçmedi. Ve şimdi etme zamanı.

Jack

ÜÇ HAFTA. BU BENİ ALDIÜÇ HAFTALAR. YAKLAŞIK YIRMI BİR
GÜNLER. BEŞ YÜZ VE

Hayatımın en büyük hatasını yaptığımı anlamam saatler sürdü. Boğulduğumu, onu dışladığımı ve muhtemelen aşık olduğum kadını kaybettiğimi tam olarak fark etmem bu kadar uzun sürdü. Sanki evren seçimlerimin içinde boğulmamı izlemekten bıkmış gibi bir sarsıntıyla vurdu. Onu ağaç ışıklandırmasında bıraktığım an, o havuzlu evden dışarı adım attığım an. Onu terk ettiğim an, tekrar tekrar, bunun bir hata olduğunu biliyordum. Son zamanlarda yaptığım tek şey buymuş gibi hissediyorum.

Ama o dündü.

Bugün, sokağın karşısında oturmuş, uğruna savaşmaya değer bir şey olmadığına inandırıp bırakıp gittiğim kadın tarafından yeniden büyülenmiş durumdayım. Her zaman cesur bir adam olduğumu düşünmüşümdür ama burada olmanın yeterli olmayacağından çok korkuyorum. Ona ve üzgün söylemek için uçağa atlamak acemice bir karardı. Onu görmem gerektiğini biliyordum ve bunu ancak bu kadar düşünebildim. Onun için mücadele etmeyeceksem beni nasıl bir adam olarak görüyordu ve şimdi o kapıdan içeri girip ne diyecektim? "Her şeyi berbat ettim. Bir mulligan alabilir miyiz?" Tek yaptığım tepki vermektir ve onunla ne yaptığımı hiç düşünmedim.

yatağa girmek, ayaklarına kapanmak, ona aşık olmak çok kolaydı. Ona karşı asla rol yapmadım, her zaman dürüstüm ama şimdi kendimi yeniden dokuz yaşındaymışım gibi hissediyorum. Onunla ışıktaki kalmak yerine yatağın altına dalıp saklanmayı seçtim.

Onu odada dolaşırken, çalışanlarla konuşurken, stilleri düzenlerken, modeller ve sporcular için provalar yaparken izliyorum. Hatta bazıları benim arkadaşım. Şu anda futbol tarihinde Super Bowl'u evine götüren en genç oyun kurucu olan Marcus önde ve merkezde, Everly gülerek telefonuna bir şeyler yazarken selfie çekiyor.

Onu izlerken neredeyse felç oluyorum. Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen tahmin ettiğimden de güzel, her şeyiyle. Bu Strutt'ta geçirdiğim ilk haftadan belliydi. Seksi, komik, tanıdığım çoğu insandan daha nazik, hırsı ve yeteneğinden bahsetmiyorum bile. Yardım edemeyeceğiniz ama etrafında olmak isteyeceğiniz insanlardan biri. Şimdi anlıyorum, muhtemelen bunu amaçladığımdan daha fazla hissediyorum, ama o ay gibi. Kardeşleri haklıydı.

Belki de ne olursa olsun tanışacaktık. Koşullar ya da hayatın bizi çiğneyip içine tükürdüğü yer ne olursa olsun. yörüngesine hiç girmeyeceğimizi düşünmek için aramızda çok fazla tesadüf ve bağlantı var. Tabii ki bu ortak tanıdıklardan biri de kardeşim olmalıydı. *Pislik*.

Jin'in eğilip onu iki yanağından öpmesini izliyorum. Sol yanağındaki gamze ortaya çıkıyor ve bu beni . Öpücük samimi değil, daha çok iş arkadaşları arasındaki bir merhaba ya da arkadaşlar arasındaki bir veda gibi. Bütün sabah toplantıdaydılar. Son birkaç saat içinde sporculardan modele kadar çok sayıda marka elçisinin gelip gittiğini gördüm. Yeni hayatını kurmakla meşguldü.

Jin kapıdan çıktı ve cebinden telefonunu çıkardı. Beni bunu yapmaya neyin zorladığını bilmiyorum ama numarasını çeviriyorum. Telefonumda sadece Bilinmeyen olarak kayıtlı. Onun kim olduğunu bilmeyi uzun zaman önce bırakmıştım. Bir kardeş, bir arkadaş hayal kırıklığına, sonra da düşmana . Cevap verip vermeyeceğine karar vermek için telefonuna izliyorum. Sürpriz bir şekilde telefonu . "Jack. Kat iyi mi?" Yüzündeki gergin ifadeyi görüyorum. Onu önemsiyor ama geçmişteki başka bir hikâyeye anlatıyor ve bunun için onu asla affetmeyeceğim.

"O iyi."

"Benny?" diye sorar. "O da iyi."

"Sonra ne olacak?" diye .

Bu işin bırakmam. "Şu anda neden New York'tasın?"

Yukarı ve etrafına bakıyor. Sonra son birkaç saattir aynı bankta oturduğum caddenin karşısından bakışlarımla buluşuyor. Bana doğru yürümeye başlarken şöyle diyor: "Toyluk. Senin için iyi bir görüntü değil. Ne, şimdi de onu mu takip ediyorsun?"

O kaldırıma çıkıp bisiklet yolunun üzerinden atlarken telefonu kapatıyorum.

"Onu görmek istedim. Buraya kadar ."

Yavaşça başını sallıyor ve oturduğum bankın açık alanına oturuyor. "Ne yapıyorsun, Jack?"

Sessiz kalıyorum. Onu neden aradığımı bilmiyorum.

Yüzümün yan tarafına bakıyor. "Burada oturmak seni çaresiz gösteriyor." Bir süre duraksadıktan sonra nihayet farkına varıyor. "olsun, onu , değil mi?"

Cevap vermeyeceğim. Bu noktada bu neredeyse retorik bir soru. *Tabii ki onu seviyorum. Salak.*

"kaçırmış olsaydın, araştırmanı yapar ve onun şu anda benim iş ortağım olduğunu bilirdin."

"Farkındayım. Bu akıllıca bir hareket. Ama bu hoşuma gittiği anlamına gelmiyor."

Hayatımın büyük çoğunluğunda tanıdığım tutucu pislik öne doğru eğildi. Dirseklerini dizlerine dayadı, başını benimle aynı hizaya getirdi. "Sen ve ben asla pek çok konuda anlaşamayacağız ama sana bir şey söyleyebilirim: Onu hak etmiyorsun."

Ona yan gözle bakıyorum. *Bu anlayabileceğimiz şey.*

Devam ediyor. "En azından bu şekilde değil. Bırakın işine başlasın; şu anda dünya neredeyse ayaklarının altına serilmiş durumda. Sen tekrar patlatmadan önce ayaklarını yere basması için bir dakika ver. Seni önemseydiğini biliyorum, ama sana şunu söyleyeyim kardeşim, eğer onunla ciddi değilsen, uzak dur. Sana ihtiyacı yok. Bu öyle bir kadın ki, eğer o seni istiyorsa, şanslı sensin. Tam değil. Bunu bir an bile yanlış anlama."

Bunu ona asla itiraf etmeyeceğim ama o haklı.

Telefonumu tekrar çıkarıp bir mesaj gönderiyorum. Burada alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım olacak.

Yardıma ihtiyacım var.

Şimdi neyi batırdın?

Everly

"BAYANLAR VE BAYLAR, MANHATTAN'A İNİŞE BAŞLIYORUZ. LÜTFEN KOLTUKLARINIZI GETİRİN.

ve tepsi masalarını dik konuma geri getirin. Uçuş ekibi biz yaklaşırken çöpleri toplamak ve gerekli olan her şeyi yerleştirmenize yardımcı olmak için etrafta olacaktır. Yaklaşık yirmi beş dakika içinde inmiş olacağız. Yerel saat sabah altı-on ve eğer uçağın sağ tarafındaysanız ufka bakabilir ve şehrin üzerinde doğan güzel bir güneş görebilirsiniz. New York'a hoş geldiniz."

Şehrin güzelliğini seyrederken gözlerime düşmek olan geri itiyorum. Bu şehrin canlılığıyla kuşatılalı bir aydan fazla oldu ve ani duygularımın suçunu Los Angeles'tan yedi saatten fazla süren kırmızı göz uçuşundan yeni çıkmış olmama atacağım. Bu sabah güneşin doğuşunun Jack'le birbirimizin kollarında izlediğimiz sabahlara ne kadar yakın olduğunu düşünmemle hiçbir ilgisi yok. Hayır, kesinlikle o değil. Kesinlikle kırmızı gözdü.

Yaklaşık bir saat sonra, Uber'im nihayet SoHo'daki mahalleme varıyor ve her ne kadar evim gibi hissettirmese de, alıcılarla sohbet etmek ve sözde ünlülerle dirsek temasında bulunmakla geçen bir haftanın ardından geri için mutluyum. Şu ana kadar sattığımdan daha fazla giysi verdim ama oyunun nasıl oynandığını biliyorum. Eğer giyilecekse, o zaman görülmesi gerekir.

Asansöre doğru koşkapıcıma el sallıyorum ve bugün üzerime rahat bir şeyler giyip uyumak dışında hiçbir şey yapmak düşünüyorum. Belki bir yemek bulurum ama uyumam gerek. Beynim baş ağrısı ve bu hafta yapılması gereken her şeyi düşünme ihtiyacı arasında garip bulanıklık içinde. Asansörden indiğimde beni en lezzetli tuzlu pastırma kokusu . Vakıf fonu komşularımın bir Pazar günü sabahın yedisinde yemek yapıyor olmalarına imkân yok.

Kapıma doğru yürüdüm ve karşılama paspasının üzerinde kahverengi bir alışveriş poşeti buldum: *Everly*. Başka bir şey yok, sadece adım. Bavulumu çatı katıma yuvarlıyorum ve yağlı, çıtır çıtır cennetin büyümlü kokusuyla ıslanmış çantamın yanına, tezgahın üzerine bırakıyorum. Kendimde olmayabilirim ama kahvaltı sipariş etmediğimi biliyorum. Her şeyi bırakıp jet-lag olmuş bedenimi yatağıma bırakıyorum ve kardeşlerime bir mesaj gönderiyorum.

Everly: Bu sabah kim bana kahvaltı ısmarladıysa, gelecek ayki model çekimine o gelecek. Teşekkür . Seni seviyorum, seni özledim.

Ben değildim. Ama ben de girmek istiyorum. Ne modelliyorlar?

Everly: Her gibi. Rahat iç çamaşırları. Neden ayaktasın? Orada saat sabahın 4:30'u mu?

Biletleri ayırtacağım. Bugün yönetim kurulu toplantısına hazırlanıyorum ve öncesinde bir antrenman yapmam gerekiyor. Seni seviyorum,

Ev.

Kanun: TELEFONUMU PATLATMAYI KES!

Kanun: 2 ERKEN!

Jack

"O KAPIDAN İÇERİ BİR ADIM DAHA ATMADAN ÖNCE, SENİ UYARACAĞIM.

Hayatımdaki en önemli kadını inciten pisliklere karşı çok sinirliyim." Giselle dükkânının ön masasında öne doğru eğildi. Kollarımı açarak karşılanmayacağımı biliyordum ama muhtemelen onun joker olduğu gerçeğini hafife almıştım.

"Bunu hak ediyorum ama seninle konuşmam gerek." Yolun geri kalanını iterek dükkâna girdim.

"Everly ile konuşmalısın, benimle değil, Bay Hayal Kırıklığı. Ben kendi sorunlarını çöz. Ben ciddiğim. Sadakatim her zaman onun yanındadır, bu yüzden çelik burunlu botlarımla karşılaştıktan sonra ağrıyan bir taşak setinden başka bir şey elde edeceğinizi düşünüyorsanız, düşündüğümünden daha aptalsınız demektir."

"Hayatına devam edip etmediğini gerek. Bensiz daha mutlu mu?"

Giselle sanki karnımdan iki kafa fırlamış gibi bana bakıyor. "Dediğim gibi, olmayacak."

"Ne olmasını istediğimi biliyorum. Büyük bir hata yaptığımı biliyorum ama şu anda bulunduğu yerde mutlu olup olmadığını sadece ve sadece senden gerekiyor. Geriye bakmadan yoluna devam ediyor mu?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, kolları boyunca uzanan çiçekli dövmelerinin karmaşık desenleri de bir şekilde bana bakıyor. Buraya gelmenin uzak bir ihtimal olduğunu biliyordum, ama ciddiğim, eğer Everly geçmişte bizimle daha iyi olacaksa, o zaman onu bırakacağım. Onu bırakırım. Bırak yoluna devam etsin. Giselle hiçbir şeyi şekerle kaplayacak biri değil ve en iyi arkadaşının geçmişte yaşadıklarımızı bırakmak isteyip istemediğini anlayacaktır.

"Senin için çok büyük umutlarım vardı, biliyor musun? Hepimizin aptal olduğunu bildiği bir kadın için savaşmaktan kaçacak kadar bir penis olduğunu ."

Ona başımı salladım. Ama burada olma sebebim kendim için bir çıkış yolu bulmak değil. Bencil olsaydım, New York'tayken mağazasına koşar ve ona ne kadar büyük bir hata yaptığımı söylerdim, ama bu hafife alabileceğim kadar aptalca bir şey değil. Everly'nin ondan ne istediğimi görmesi gerekiyor, sadece duyması değil. *Onu tanıyorum*. Sözcükler sadece çok şey ifade eder; büyük hamleleri yapmadan önce sizi sadece bir yere götürürler. Seni daha çok kırabilecek büyük, korkutucu şeyleri yapmadan önce. Ama o buna değer.

"Giselle! Tanrı aşkına, lütfen? Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Haklısın. Senin gibi birinin olmasını hayal bile edemiyorum. Everly sana sahip için çok şanslı, ama bensiz daha iyi olup olmayacağını söylemeni istiyorum. Ve sen başka bir şey önce, daha iyi . Onsuz daha iyi . Bunu zaten biliyorum. Onun için her şey olmak istiyorum ama onu daha fazla incitmek de istemiyorum."

Bana bakıyor, şu anda onunla dalga geçip geçmediğimi inceliyor. Dalga geçmiyorum.

"Ben..." Başımı sallıyorum ve boğazıma düğümlenen duygularımı geri çekiyorum. "Onu incittim ve benim için düşündüğümünden çok daha fazla şey ifade eden bir kadını incittiğim gerçeğiyle yaşamak zorundayım."

Kaşlarını kaldırıyor ve sonra dönüp dükkânının arkasına, aletlerinin ve mürekkeplerinin yanına doğru yürüyor. Oturmam için başıyla koltuğu işaret ediyor.

"Dövmene ekleme yapacağım. O bitiş çizgisinin daha iyi tamamlanması gerekiyor ve seninle tanıştığımдан beri beni rahatsız ediyor." Siyah lateks eldivenlerini giymeye başlıyor ve sağ tarafımdaki tekerlekli tabureye oturuyor.

Kolumu ön koluma kadar kıvrıyorum ve o da hazırlığa başlıyor. Bölgeyi alkollü bir bezle siliyor ve ardından kolumun etrafını tıraş ediyor, çünkü bahsettiği çizgiler kolumun tüm çevresini dolaşıyor.

Birkaç dakika sonra iŖe koyuluyor. Sessizce deriyi geriyor ve mikro-ince iğnesini siyah mürekkebe batırıyor. Sakince ve bunun iyiye iŖaret olduğunu biliyorum. Umarım. Yüzde elli yüzde elli

Buradan koluma çizilmiş kızgın bir penisle çıkma var ama bu şansı değerlendirmek istiyorum. "Bu şehre on yıl önce, sürü şey olup sonra geldim ve bunlara kanmamak çok zordu. Dürüst olmak gerekirse, bir süre sonra alerjim olacağını düşündüğüm küçük bir kasaba. Ama meğer olmam gereken yermiş. Burası evim. Burada olduğum sürece, bunun hep böyle olması gerektiğini düşünüyorum."

"Bunu nasıl buldun?" Ben sordum.

İşinden başını kaldırıyor ve fazla mürekkebi silmek için küçük bez daha alıyor. "Oldukça iyi bir hafızam var, bu yüzden denemek istediğim ve aynı zamanda bir dükkan açmam için iyi bir yer olabilecek yerleri araştırırken, bir haritada Strutt's Peak'e rastladım, işaret gibi görünüyordu."

Devam etmesine izin verdim. "Strutt's Peak adını bir bilim adamından, matematikçiden alıyor aslında ama burayı bulduğu için değil. Dürüst olmak gerekirse biraz daha şiirsel." Bana . "Aklını başından üzereyim, o yüzden devam et, tamam mı Deacon?"

"Dinliyorum," diyorum gülümseyerek.

Tekrar yere bakıyor ve konuşurken dövmeye devam ediyor. "John William Strutt çok zeki bir İngiliz matematikçiydi, ama bence yaptığı en ilginç şey, en bilinen değildi. Bana ayak uydurabiliyor musun?" Dikkatimi verdiğimden emin olmak için bir an başını kaldırıyor. Başımı salladım. "Strutt aynı zamanda Lord Baron Rayleigh olarak da anılırdı. İnsanların bu unvanları nasıl aldıklarını anlamıyorum, zengin olmak ya da kendilerini ve yönettikleri toprakları çok yüksek gören bir ailede doğmak... Bunu tam olarak anlamıyorum, ama konu bu değil. Demek istediğim, Rayleigh Saçılması gökyüzünün neden mavi olduğunun teorisi ya da açıklamasıdır. Işığın dağılma nasıl gördüğümüz ve onu neden mavi ya da günün belirli saatlerinde koyu , pembe da turuncu olarak gördüğümüz."

İğneyi tekrar batırıyor ve devam ediyor. "Burayı seçtim çünkü vaat ettiği şey buydu. Gökyüzünün neden mavi olduğunu ya da günün belirli saatlerinde neden belirli renkleri görebildiğimizi nihayet açıklayabilen kişinin adını taşıyan bir yer , o zaman evet, bunu bir işaret olarak alıyordum. Dünyam bir süredir çok karanlıktı ve ışıktan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Ona yeniden renk katmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu."

Yukarı bakıyor ve gülümsüyor. Ben bir şeylerin gerçekleşmesine inanırım, her şeyin kaderinde olduğu ve bu konuda hiçbir şey yapamayacağımız fikrine değil. Ama aynı zamanda hayatın açıklanamayan kısımları, tesadüfler, hatta biraz sihir de inanıyorum. Buna ne dersiniz deyin ama Giselle'in anlattıkları beni etkiliyor. "Sonra her şey yerli yerine oturmaya başladı. Emekli olmaya hazır bir dövme dükkânı sahibi buldum ve bir gece Everly ile tanıştım. o gece oldu. Evimde olduğumu biliyordum."

Kaşlarımı kaldırıyorum. Çenesi düşük en iyi arkadaşım bu sayede hızla en sevdiğim insanlardan biri haline geliyor ve sanırım nereye varmak istediğini anlıyorum ama araya girmek yerine konuşmaya ve dövme yapmaya devam etmesine izin veriyorum.

"Ve bunu burada kalmam için mi söylüyorsun?"

"Bunu size söylüyorum, çünkü bir sanatçıdan diğerine, hayatınızı renklerle boyayan bir yerden ayrılmıyorsunuz. Yüzünüze fırlatılan işaretleri dinlersiniz. Kalırsınız. Bir yolunu ."

Son çizgileri de siliyor ve ben de sırayla onun çalışmasına bakıyorum. Çok iyi. "Güzel oldu. Teşekkür ," diyorum ona.

"O üzgün. Topuklu ayakkabılarını giydi ve orada harika iş çıkarıyor ama çok fazla yemek yemediğini biliyorum ki bu onun karakterine çok aykırı. Kız yemeği çok seviyor." Bana bakıyor, bir sonraki söyleyeceği şeyi ayarlıyor. "Seni unutmuş değil. Henüz. Ama ben olsam daha fazla zaman kaybetmezdim. O lanet olası bir av."

Gülümsüyorum. "Biliyorum." geldiğim, daha doğrusu umduğum şeyi aldım. Doğru şeyi yaptığıma dair bir işaret.

Sadece benim için ya da benim istediklerim için değil, onun için.

"Bunu nereden biliyorsun bu arada? Strutt's Peak hakkında?" diye sordum.

"Dediğim gibi, gerçekten iyi bir hafıza." Başının yan tarafına vuruyor. "Son senemde fizik finalinde berbat ettiğim bir soruydu. Bu not yüzünden okul birincisi değil de okul ikincisi olmuştum. Beni çok kızdırmıştı, bu yüzden unutmak zor oldu."

Gitmeden önce ondan benim için bir şey daha yapmasını isteyeceğim. Bundan hoşlanmayacak. "Lütfen bu kalsın. Çok şey istediğimi biliyorum ama bunu onun için düzelteceğime dair sana söz veriyorum. Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var."

"Bunun için söz veremem. Eğer sorarsa, o zaman benimle konuşmaya geldiğini söylerim. Bu yüzden beni pişman etme Jack. Beni duyuyor musun? Seni uyuşturmak ve yüzüne bir penis dövmesi ilgili bir sorunun yok. Sadece bunu söylüyorum."

Ve bu cesaretlendirici sözlerle telefonumu elime alıp bir arama yapıyorum. Büyüme zamanı, çünkü eve gitmiyorum.

Jack

"O KIZA HAMLE YAPTIN MI?" AYAKKABILARINI BAĞLARKEN YEĞENİME SORDUM.
ellerine tebeşirle vurur.

"İmkânı yok. Benimle ilgilenmiyordu. Senin yeğenin olduğumu duymuş ve seninle selfie çektirebileceğini düşünmüş. Arkadaşlarından biriyle konuşurken duydum."

"Özür dilerim dostum." Bu çocuğun etrafında bir baloncuk oluşturup acısını dünyasından , bunu anında yapardım ama işlerin yürümediğini biliyorum.

"Hayır, her şey yolunda. Geçen haftaki vardiyalarımın birinde bu sevimli küçük şeyle tanıştım. Biraz daha büyük, geçen sonbahar üniversiteye başlamış. Mesajlaşıyoruz, bakalım nereye kadar gidecek." Bana gururla gülümsüyor.

"Güzel. Zekice mi davranıyorsun?" Bu yorum bana bir bakış attırıyor. Bu bakışı ya utanç ya da için havlama takip ediyor. Ellerimi teslimiyetle havaya kaldırıyorum. "Sadece soruyorum. Savunmaya . Umarım onunla tanışabilirim."

Devasa duvara tırmanmaya başladık ve minderlerden yaklaşık yirmi metre ilerlerken yerdeki kuşakçımın değiştiğini fark ettim. Normalde böyle bir şey olmaz; bel bağlayan kişi bana uygun gevşekliği ve ipi veren kişidir, böylece duvardan kolayca ve güvenli bir şekilde yukarı çıkabilirim.

"Ah, lanet olsun," diyorum kendi kendime, kimin devraldığını görür görmez.

Benny önce bana sonra yere baktı ve "Hey, Michael!" diye .

Benny bu akşam okuldan sonra biraz enerji yakmak istediğinde, nereye gittiğimizi anlamadan önce ona tabii ki dedim. Riggs Rock Wall tesisine girdi ve Riggs adamlarından herhangi biriyle düşündü. Onlar büyük işleri yönetiyorlar, kaya duvarı ya da karma dövüş sanatları tesisinde çalışmıyorlar. Yeniden markalaşma paketlerini ve fotoğraflarını teslim ettikten sonra bile şu anda en az sevdikleri kişi olduğuma eminim. Bundan memnun olduklarını biliyordum, ancak pazarlama ekipleri ve yönetim kuruluyla gözden geçirdikten sonra, etrafta dolaşp bir şeyler atıştırmak ya da bir şeyler yemek için kalmadım. Ben aptal değilim. İşimi beğendiler. Şu anda benden hoşlanmadıkları çok açık. Ve , kız kardeşleriyle işleri berbat ettim. Hem de çok fena.

"Hey, biliyorsun Michael bu yaz buradaki çocuk kampında çalışmak isteyip istemediğimi sordu," diyor Benny ikimiz de yukarı doğru çıkarken.

"Bu doğru mu? Peki sen ne düşünüyorsun? Bu yaz burada kalıp sonbaharda okula önce biraz daha para kazanmak ister misin?"

"Düşünüyordum da, Jack Amca..."

Ona bakıyorum, ne söyleyeceğini zaten biliyorum, ama bir şey söylemeden önce söylemesine izin veriyorum.

Benny bir sonraki tutamağı tutuyor ve yatay kenara doğru ilerliyor, ki bunun üstesinden gelmek için sağlam bir güç gerekiyor. Hızla ilerliyor ve benimle sanki kolay bir şeymiş gibi konuşuyor. Kesinlikle değil. "Okulu bir dönem ertelemek istediğimi düşünüyordum. Bunun yerine baharda başlayayım, böylece havalar soğuyana kadar buralarda biraz tırmanış yapabilirim, sonra da belki biraz güneye giderim. Bir süre kendi başıma keşif yaparım. Belki babam da bir süreliğine gelmek ister. Bilemiyorum. Henüz yetişkin olmaya hazır değilim."

Söyleyeceğini düşündüğüm şey bu değildi. Benny çok şey yaşadı. Başlangıçta düşündüğümünden çok daha fazla. Anne ve babasının son beş yıldır sona yaklaşan boşanmaları, ikisi arasında hakemlik yapmaları, annesinin rehabilitasyona girmesi ve tüm bunların yanı sıra

onu oraya götüren parçalar, çocuk kendi başına biraz zaman kullanabilir. Kim olabileceğini anlamaya. Başından hiç olmaması gereken bir dizi yetişkin rolüne girmek zorunda kaldı. başına nefes almak için biraz zaman istediği için onu suçlamıyorum.

"Bence bu iyi bir fikir. Döndüğünde bunu annenle konuşman gerekecek ama eminim ihtiyacın olduğunu düşündüğün her şeyi destekleyecektir, ufaklık," diyorum yetişkin ve çok tatlı yeğenime gülümserken.

"Gerçekten iyi olmaya başlıyorsun..."

Benny'nin söylediklerinin geri kalanı, duvardan aşağı atlarken bedenim gibi yok olup gidiyor. İplerim, çektiğim çok fazla gevşeklikle beni durdurmuyor. Koşumum vücudumu hızla sarsıyor ve bir homurtuyla aniden duruyorum. Yerden sadece bir buçuk metre kadar yükseklikte sallanırken, solumda bana gülümseyen Michael'ı görüyorum.

"Bu da ne-" Bir kırım paspaslı zemine çarptı.

"Tesisimde daha dikkatli olmaya çalış, Jack." Michael ipleri meslektaşına verir, sonra da uzaklaşır.

"Jack Amca, iyi misin?" Benny duvarın tepesinin hemen altındaki yerinden bağılıyor.

Ayağa kalkıyorum, insanlar bakarken kırım ağrıyor ve gururum biraz inciniyor. Bu dedikodu değirmenine güzel ve hızlı bir şekilde çarpacak. "Her şey yolunda!"

Soyunma odasına doğru yürüdüm ve az önce olanlardan sıyrıldım. Riggs kardeşlerden görmeyi planlamıyordum. Görüştüğümde onlara ne söyleyeceğimi de düşünmemiştim. *Çaylakça bir hareket.* Onlara bir açıklama borçluymuşum gibi hissediyorum ama bir planım ya da açıklamam olmadan inlerine girecek değilim.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Söylüyorum ama erkekler tuvaletinin diğer tarafında önümde duran tuğla adamdan herhangi yanıt beklemiyorum. Henry Riggs, başlangıçta en misafirperver adamlardan biri değildi ama bira ve ortak atlet arkadaşlarımız sayesinde birbirimize bağlanmıştık. Ama şu anda, kafayı bulmuş ve gürlemeye hazır gibi görünüyor. Ben kavgadan kaçan adam değilim, bu yüzden ne olacağını biliyorum. Bu pislik suratına ve ben de ona izin vereceğim.

"Karşılık bile vermeyeceksin, değil mi, seni bok parçası?" diye bağılıyor bana.

"Ne söylememi istiyorsun, ha? mı? Evet, fena halde batırdım ama düzeltmeye çalışıyorum. Herkes için." Başka bir şey söylememe izin vermiyor. Üç devasa adımda, dolu yumruğunu önce karnıma indiriyor ve ben tepki olarak kıvrılır dirseğini , tam böbreğime saplıyor. Muhtemelen önümüzdeki birkaç gün boyunca kan işeyeceğim. *Harika.*

Şanslıyım ki elleriyle burnuma vurmadı, bu şehirde fark edilmeyecek çok daha görünür bir saldırı olurdu. Kırık bir burunla kahve ve kitap servisi yapmak pek de ideal olmazdı. Vücuduma zarar vermediği için ona teşekkür etmeliyim, sadece rüzgâr beni devirdi ve henüz tam nefes alamıyorum.

"Bu kadar yeter." Kapı aralığından yükselen yatıştırıcı ses Asher Riggs'ten başkasına ait değil. Boş soyunma odasını inletiyor. Burada olduğuma dair bir grup mesajı mı gönderdiler?

Pırıl pırıl mokasen ayakkabılarının görünmesini izliyorum ve ayağa kalkmama yardım etmek için dirseğimden tutarak çömeliyor. "Teşekkür , efendim."

"Bana teşekkür etme, evlat. Adamlarımı kim çağırdı sanıyorsun? Biraz önce buraya geldiğini gördüm. Personelime, herhangi bir mülkümüzde görüldüğünüzde bana haber vermeleri söylendi. MMA salonunda değil de olduğun için . Anladığım kadarıyla daha kanlı olabilirdi. Kızımı nasıl bir durumda bırakmaya karar verdiğinizi bilmeden şehirde kalmanıza izin veremezdik."

Ellerini birbirine vurur ve devam eder. "Ama, şimdi, her şey aradan çıktığına göre, şunu alın

yeğenini alıp çiftliğe hamburger yemeye gel. Konuşmamız gereken bazı şeyler var." Ve Strutt's Peak'in vaftiz babası gibi soyunma odasından çıkıp gitti.

Eksik olan tek kişi Law'dı ve eğer onu tanırıyorsa, bir sonraki gösteriyi kaçırmayacaktır.

"Bay Riggs, bu şimdiye kadar yediğim en iyi burger olabilir ve bu bir şey söylüyor çünkü hayatımda çok fazla burger yedim," diye itiraf ediyor Benny üçüncü ya da dördüncü burgeri olabilecek bir ağız dolusu şeyle. Dürüst olmak , gerçekten çok iyiler.

"Benny, bana Bay Riggs demeyi bırakmalısın. Senin için sadece Asher." Izgaradan arkasını döndü ve yemeğinden bir ısırık daha almak için bankın üzerine geri oturdu. "Sadece iyi et kullanmalısın. İneklere kötü muamele yapıp yapılmadığını " diyor.

Law sadece gülerek sözünü keser. "Lütfen, yaşlı adam."

"Bu doğru. Kaliteli sığır eti ve iyi miktarda tuz, karabiber ve iyi bir ölçü için biraz kırmızı biber hayatınızın en iyi burgerini yapacaktır."

"Jack, bir tane daha ister misin?" Michael ayağa kalkar ve boş kaldırır.

"Evet, bu harika olur."

Birkaç saat sonra, ateş çukurunun etrafında oturmuş akşamın tadını çıkarıyorduk. Law burbonu getirdi ve Ash de hepimiz için birer puro kesti. Michael ve Benny mezuniyet sonrası yaz programı hakkında konuşmak için içeri girdiler ve beni burada Henry, Law ve Ash ile bıraktılar.

"Kathryn'e neler olduğunu duyduk. Umarım durumu daha iyidir," diyor Asher endişeli bir sesle.

"Şu anda elinden gelenin en iyisini yapıyor. Önümüzdeki birkaç ay boyunca Wyoming'de bir programa katılacak. Önünde çok iş var ama kız kardeşim bir savaşçı." Bardağımdaki burbonu yudumluyorum ve onların bakışlarını sıkı bir gülümsemeyle karşılıyorum.

"Anladığım sen de öylesin." Asher bana bakıyor ve ben de ateş çukurunun etrafına göz gezdiriyorum. Law ve Henry'nin Asher'ın bir şekilde farkında olduğu bilgilere sahip olmadıkları açık ve bunun için minnettarım.

Ona başımı salladım ve bir yudum daha aldım.

Henry her zamanki gibi sessizce oturuyor, asabi varlığı vakur bir koruma gibi havada asılı duruyor, her ihtimale karşı orada olduğunu hissettiriyor. Law sandalyesinde rahatlamış, gökyüzüne bakıyor, purosunu tütürürken parmaklarını bardağının kenarına vuruyor.

Asher boğazını temizleyerek dikkatimi geri çekiyor. Sanırım o anda bana gitmemi ve kızından uzak durmamı söylüyor. Bu yüzden sonraki birkaç kelimesi beni biraz şaşırtıyor.

"Senden hoşlanıyorum, Jack."

Purosunu üflüyor. Sessizliğe

karşıyorum, "Ama?"

"Ama hiçbir şey. Senden hoşlanıyorum. Senin nasıl bir adam olduğunu düşünüyorum. Ve daha da önemlisi, kızımın senin halini seviyorum."

"Nasıl yani?"

"Mutlu. Bizimle birlikteyken ya da isteyken olduğu gibi değil, eşinizi, diğer yarınızı bulduğunuzda hissettiğiniz türden bir mutluluk. O derinlerde bir romantik. Senin gibi birini bekliyordu. Hayal kırıklığına uğramasını hiç istemem."

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum ama ben de hissediyorum. Bunu biliyorum. Bana da öyle hissettiriyor. Ben de

sadece bunun önemini takdir edemeyecek kadar dikkatim dağılmıştı.

"Jack, birini sevmek işin zor kısmı değil." Asher içkisinden bir yudum alıyor ve bana yapışacak bir bilgelik vermek üzere olduğunu biliyorum. Böyle bir babanın yanımda olması için neler vermezdim. "Zor olan aşk değil. Kalmak." Öne doğru eğiliyor, dirseklerini dizlerine dayıyor ve purosundan bir nefes çekiyor. "Hayat zorlaşır, karmaşıklaşır ama kalırsın çünkü bunu ruhunu ateşe verebilecek, ihtiyacın olduğunda seni serinletebilecek ve her şeyin sonunda seni güldürebilecek biriyle yaptığında daha iyi olur."

"Sizi duyuyorum, efendim."

"O zaman doğru olanı yap. Seni geride bırakıyor ve eğer kafanı kışından çıkarmazsan, bunu yapabilecek biriyle yoluna devam edecek."

Bu gecenin böyle sonuçlanmasını hiç ama olduğu için mutluyum. Bir saat daha konuştuktan ve sohbeti tekrar işe ve yeni markanın piyasaya sürülmesiyle gördükleri büyük tepkiye getirdikten sonra, Benny ve ben her biriyle el sıkıştık ve dışarı çıktık.

Law elimi daha sıkı sıkıyor ve "Seninle arkadaş olmayı çok isterdim ama kız kardeşimi incitmeye devam ediyorsun..." diyor. Uyuyakaldı ve sonra dedi ki, "Sadece doğru olanı yap."

Başımı salladım. "Bu arada bana vurmadığın için teşekkürler. Alırdım ama minnettarım."

"Oh, Jack, saldırganlığımı yanlış anlama. Ev'le aranı düzeltmeni istiyorum ama o bizim Ay'ımız dostum. Önünde uzun bir gece . Üzgünüm, şimdiden üzgün değilim." Ve bununla birlikte elini omzuma vuruyor ve karnım gurulduyor.

Üç saat sonra, tam olarak ne için üzgün anladım. Herif içkime bir şey koymuş olmalı. Tuvalete zar zor gidebildim ve eve geldiğimden beri oradan ayrılmadım. İyi oyun. Onlara kızamıyorum bile. Kız kardeşlerini becerdim, ona aşık oldum ve sonra her şeyi ettim. Cezamı çekeceğim ve bunu düzeltmek için planlarıma devam edeceğim. Sabahleyin.

Everly

"GISELLE'IN HÂLÂ BURAYA GELMEMİŞ OLMASI NASIL MÜMKÜN OLABİLİR? ," diyor LAW.

Sadece omuz silkiyorum. New York'a neden gelmediği hakkında hiçbir fikrim yok ama benim için önemli değil. Onu en azından iki günde bir FaceTime aramalarında görüyorum, bazen daha fazla. Geçen hafta beni duştan aradı ve ağdacısının ona gerçek bir Brezilya masajı yapıp yapmadığını söyleyip sordu çünkü kışının çatlağında belli bir açığı göremiyordu. Sınırları olmayan, aşırı paylaşımcı biri ama onu özlemektense bunu tercih ederim.

"Bilmiyorum. Çok meşguldü ve müşterileri öylece iptal edemezdi. Ya da o öyle diyor."

Henry rahatsız edici bir homurtu ve hepimiz yaptığımız işi bırakıp ona bakıyoruz.

"Kimseyi kandıramazsın, kardeşim. Ondan nefret ediyormuş gibi davranmayı bırak." Gözlerim Law'inkilerle buluştu. İkimiz de Henry'nin asla aksini söylemeyeceğini biliyoruz, ama ortada başka bir şey olmasaydı onun peşinden bu kadar zaman ve çaba harcayıp homurdanmasına imkân yoktu. Henry'ye bazı düğmelerine basmaktan bir şey yapmadı, ama hepimiz biliyoruz ki Henry'nin fırlayıp gitmesi ya da Law'ın suratına bir nesne fırlatması birkaç dakika sürüyor.

"Telefonumu almam lazım, bir saniye. Aşağıda buluşuruz," diye bağıriyorum arka taraftaki yatak . Kardeşlerim dün gece gözlem yapmak ve bugün sosyal medya oturumlarımız için gelen modeller hakkında görüşlerini bildirmek üzere şehre geldiler. Artık hiçbir olmadığını bildiğim bir şeyden kendilerine pay çıkardılar. Üst üste ikinci Pazar günü kapıma çıtır çıtır domuz pastırması, vanilya fasulyesi akçaağaç şurubu ile burbon tereyağı sürülmüş çıtır Belçika waffle'ları ve dilimlenmiş çileklerle dolu gizemli bir çanta sonra, bunun Jack'ten geldiğini fark ettim. Nasıl oldu bilmiyorum ama her Pazar sabahı uyandığımda onun -ve artık *benim-* en sevdiğim kahvaltı kapımın önünde duruyordu. Yaklaşık altı haftadır devam ediyor ve bunun *tam olarak* ne anlama geldiğinden emin değilim. *Bir* anlamı var.

"Ev, kapının önünde bir çanta varPastırma gibi kokuyor," diye bağıriyor Law çatı katının diğer tarafından. "Kahvaltı mı sipariş ettin? Çekimde kahvaltı servisi olduğunu sanıyordum."

"Tezgâhın üzerine bırakın lütfen."

Koridordan mutfığa giriyorum ve telefonumu çantama bırakıyorum. Kışlık şapkamı takıyorum ve boynuma bir atkı atıyorum. New York'ta Mart ayı çoğu gün Aralık ayından daha soğuktur. Strutt's Peak soğuğu değil, ama rüzgâr caddelerden doğru şekilde geçerse, donmanın örtülü olmayan herhangi bir şeye sürünebileceğini düşünürsünüz.

"Palton nerede?" Hızımı koruyup kapıya doğru ilerliyorum. "Ne?" Law kollarını kavuşturmuş, mutfak tezgâhının önünde, paket servis çantasının önünde duruyor.

Gözlerini bana dikti, irkilmemi bekledi ve "Ne zamandır sana kahvaltı getiriyor?" diye sordu.

Tabii ki Jack'ten geldiğini anlayacaktı. Yalan söylemeye değmez, bu yüzden ona "Altı hafta. Her Pazar sabahı saat sekiz buçukta belirmesini bekleyebilirim."

Law bana bakıyor, başka bir şey söylememi bekliyor ama söyleyecek başka bir şey yok. Onu işlemedim. Sadece yiyorum ve sonra gününe devam ediyorum. Düzenli olarak yediğim tek şey bu. Yoğun programım ve araya giren depresyon yüzünden çoğunlukla kahve ve protein barlarıyla yaşıyorum. Bazen köşedeki yerlerden Tayland yemeği ya da suşi alıyorum, ama paket servisle ancak bu kadar uzun süre idare edebiliyorum.

"Onu görmedin mi? Mesaj mı?" diye sorar.

Kendimi buna hazırlıyorum, çünkü onu düşünmek başka bir şey, onun hakkında konuşmak başka bir şey. Bir kenarda oturmuş, çelikleşmiş rezervimi ele geçirmeyi bekleyen hüznü hissetmek istemiyorum. Başımı sallıyorum. "Ne var? Bana öyle bakma. Bilmiyorum. Onunla herhangi bir şekilde konuşursam, birbirimize karşı ne anlamak zorunda kalacağımdan korkuyorum. Ve bilmiyorum. Tüm cevaplara sahip değilim. Bu benim elimde değil. İsteseydi beni arayabilir ya da mesaj atabilirdi ama atmadı."

"Adam bir şekilde her hafta kahvaltı yapmanızı ayarlıyor. Sence de teşekkür etmek ya da en azından *bir şeyler* söylemek hoş olmaz mı?" Sadece ona bakıyorum, çünkü en azından ona mesaj atmamam için hiçbir neden olmadığını bilerek kabul etmemeye çalıştım. Şu anda beni düşündüğünü bilerek balonumda yaşamaya karar verdim ama bundan daha fazlası için hazır değilim. Ayrıca, bu benim elimde değil. Onun peşinden koşmayacağım. Kovalayamam. Buna inatçı haysiyet diyebilirsin.

Ağırlığımı ayaklarımın üzerine veriyorum ve tezgâha yaslanıyorum. "Başka biriyle mi çıkıyorsun?" diye soruyor.

"Hayır," diye bağıriyorum ona ve bu hayatıma devam fikriyle alay . Bunu yapmam gerektiği halde. Devam etmek. Çantayı açıyorum ve duygularımın su yüzüne çıkmasını engellemek için bir parça pastırma çıkarıyorum.

bir endişe kaplarken hızla başımı kaldırıyorum. "Bekle, öyle mi? Başka biriyle mi görüşüyor? Law, bana bildiklerini anlat. Hâlâ onunla takılıyor musun?" Law göz ucuyla bana bakıyor ve gülümsüyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Sırıttıyor.

Midem sanki bir rollercoaster'ın en yüksek noktasından geçmişim gibi dönüyor ve pastırma parçasını çantaya geri atıyorum. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bu sadece onu unutup unutmadığını bilmem gerektiği anlamına geliyor. Belli ki unutmamışsın. Şimdi ikinizin de neden aptallık edip birlikte olmadığınızı anlamıyorum."

"Bu benim için bir soru değil, Law. Nasıl hissettiğimi biliyor. konuda bir şeyler yapmak onun görevi." Kendimi tartışmadan uzak tutuyorum ve kapıdan çıkıyorum, Law da arkamdan geliyor. Sabahın soğuk havasında yürüyoruz, Michael ve Henry ile ön taraftaki kaldırımda buluşuyoruz. Soğuk beni daha dengeli bir zihin yapısına geri . "Ya olursa" ve umutlu düşünceler yoluna istemiyorum. Jack'le son etkileşimimden beri kendimi tam olarak toparlayamadım bile. Onunla tekrar konuşmaya başlarsam tamamen çözülmeyeceğime güvenemiyorum ve sonra bunun sadece Jack'in kendini yalnız hissetmesi olduğunu anlıyorum.

Bir bunun böyle olmadığını biliyor, ama insan incindikten sonra kendini korumaya yönelik her türlü umut düşüncesini katılaştırıyor. Gerçeklerden daha fazlasına hazırlıklı değilim. Şu anda markamın merkezi olan vitrin ve stüdyoya doğru yürüyoruz. Asistanım insanları hareket ettirmek ve günü organize etmek için çalışırken birkaç kişi küçük lobiye dolduruyor. Fotoğrafçı hazırlanıyor ve onu çalışırken izlemek için alanın kenarındaki koltuklara .

Yaklaşık yirmi dakika sürüyor. Kardeşlerimin yemekhaneden kahvaltı almak ve oturacak bir yer bulmak için çıkardıkları kargaşa arasında. İlk fark eden Michael oldu. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve kahvesi kaldı. Bana baktı ve gülmeye başladı.

"İyi misin, dostum?" Law araya giriyor. Simidinden bir ısırık alır ve kahvesini yudumlarken sıraya dizilmiş ve yayılmış modelleri inceler.

Henry bana baktı ve sırıttı. Onu yakaladım. Şimdi Law'ın bekliyorum. "Um, Ev?"

Law ısırıkların arasında diyor.

"Evet mi?" Ona kırpıklarımı kırıştırarak abartıyorum.

Law sete tekrar bakıyor ve nihayet şehre gelmeye çok hevesli olduğu modelleri görüyor

ve onu yakaladığımı fark etmeye başladı. Onu iyi yakaladım. "Neden setinizde sadece eşofmanlı ve üstsüz erkekler var?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Ev, ama!?" Michael ve Henry şimdi gülmeye başladılar. "Neden her yerde yarı çıplak bir düzine TikTok susuzluk tuzağı var? Söz verdiğin şey bu değildi!"

"Kesinlikle öyle. Rahat iç çamaşırları giyen modellerle büyük bir çekim söyledim. Gömleksiz, iyi kesimli bir erkeğin üzerindeki en seksi iç çamaşırının düşük belli eşofman altı olduğunu herkes bilir."

Arkasındaki sandalyeden ceketini alır ve ayağa kalkar. "Tamam. Beni yakaladın. Dairene geri ve Bloody Marys yapacağım çünkü Starbucks'tan daha sert bir şey içmeden burada oturup spor salonu rutinimi yeniden düşünmeme neden olan erkekleri izlemeyeceğim.

Dördümüz kahkahalara boğulduk. Tanrım, onlarla vakit geçirmeyi özlüyorum. Sanırım bu yüzden hepimiz bu kadar uzun süre birlikte yaşamaya karar verdik. Hayatın ve meşgul olmanın küçük anları paylaşmamamıza neden olmasına izin vermeyecek kadar çok eğlendik. Hayatımızın bir kısmının bittiğini ilk kez fark ediyorum. New York'taki zamanım kalıcı olmasa da, Strutt's Peak'e geri dönme zamanı geldiğinde, kendi alanıma ihtiyacım olacak.

Fotoğraf çekimi tam da umduğum gibi, kaotik bir başarıyla sonuçlandı. Gelecek sezonun stillerini sergilemek için bir fotoğraf çekimi olmasının yanı sıra, bu bir piyango pazarlama fırsatıydı. İşe aldığımız "modellerin" çoğu iki nedenden dolayı getirilmişti; erkek koleksiyonumdaki her şeyi giyebiliyorlardı ve her birinin sosyal medya platformlarında en az çeyrek milyon takipçisi vardı. Giydikleri kıyafetler sınırlı sayıda üretildi ve sadece Riggs Outdoors'un yeni web sitesi üzerinden satışa sunuldu. Sadece bugüne özel bir kampanya olarak Rigg'in web sitesine trafik çekmeyi başardık ve ben de satıştan tam kâr yüzdesi aldım. Bu herkes için bir kazan-kazan oldu ve önümüzdeki birkaç ay boyunca alıcı toplantılarına girerken mükemmel bir vaka çalışması oldu.

"musun?" Michael resmen bana bağıyor. Akşam yemeğindeki sonra ve şimdi de gizli barımızdaki üçüncü ya da dördüncü Old Fashioned içkilerimizden sonra, hepimiz yarı yarıya çantadayız.

"Sadece kendi sahip olmaya hazırım. Ve sizi seviyorum çocuklar ama artık tek gecelik ilişkilerden sonra koridorda kadınlarla karşılaşmak istemiyorum, tamam mı? Buna bu uzun süre katlandığıma inanmıyorum." Sanki bir şey kaçırmışım gibi birbirlerine bakıyorlar. "Ne?!"

Henry içkisinden başını kaldırdı. Bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum ama onun yerine başını sallayıp, "Akıllıca bir hareket, Ev. Seni böyle yanımda özleyeceğim ama anlıyorum."

Law oturduğumuz yerden gözlerini kısarak barmene bakıyor. "Dalga mı geçiyorsun lan benimle!" Hepimiz dikkatimizi onun baktığı yere çeviriyoruz.

"Aperol?! Old Fashioned'larda kullandığı lanet olası Aperol!" Kaşları o kadar yukarı kalkmış ki neredeyse saç çizgisiyle buluşacak. Yüzünde heyecan ve öfke karışımı bir ifade var. "Biliyordun!" Beni işaret etti.

Gizli malzemenin ne olduğunu uzun zamandır biliyordum ama ona söyleyemedim. Çok kolaydı. Ve dürüst olmak gerekirse, bunu anlamaya çalıştığı tüm bu yıllar çok komik ve takdire şayandı. Bazı karışımları bence daha da iyiydi ama bunu ona asla söylemeyeceğim. Sonunu asla duyamam.

"Everly, bunca zamandır biliyordun ve bana söylemedin. On yıl boyunca

ve sen bunu biliyordun! Kendimi aldatılmış hissediyorum. Sen kimsin?"

Henry, Michael ve ben kontrolsüzce güldük. Law da katıldı ve belki de yıllardır onlarla birlikte en çok güldüğüm an oldu. Buraya geldiğimden beri en çok andı. Jack'i bir kez bile düşünmedim. *Lanet olsun!*

Jack

"SENCE İYİ OLACAK MI? TÜM OLANLARDAN SONRA?" BENNY SESSİZCE SORUYOR. BİR SÜREDİR Bir saatten fazladır yoldayız ve pek konuşmadı. Bugün endişeli ve kaygılı olacağını biliyordum. Ben de endişeliyim. Kathryn bu rehabilitasyon programına katılalı neredeyse üç ay oldu. Hepimiz onun için en zor kısmın bundan sonra ne olacağı olduğunu biliyoruz. Günlük hayatıyla uğraşırken ayık kalabilmek. Annemiz daha önce hiç bu kadar ileri , yani şimdiden en kötü ihtimalin ötesinde.

"Annen tanıdığım en güçlü insanlardan biri. Ve korkak değil, bu mücadeleden geri adım atmayacak. Gerçekten çalışacağını biliyorum." Yeğenime baktığımda, dönüşmekte olduğu yetişkini değil, annesinin bir süreliğine yetişkin olmasından başka bir şey istemeyen gergin bir çocuk görüyorum. Ne kadar uzun zamandır onu fark etmemiştim, üstelik sadece içki içerken ya da evlerinin üst katında uyurken sosyal değil. Strutt's'a geldiklerinde faturaların ödendiğinden ve buzdolabının yiyeceklerle dolu olduğundan emin olan oydu. Bunun için ona kızgınım. Onu aceleyle yetişkinliğe ittiği için.

"Biliyorum. Sence mezuniyetten sonra izin almamı anlayışla karşılayacak mı?"

"Ne söyleyeceğini bilmiyorum ama ben senin yanındayım. Sen bir süre hayatını ben de onu kontrol etmek için yanında olacağım ufaklık."

"Teşekkürler Jack Amca. Kaldığın için. Her şey için, gerçekten."

Uzanıp omzunu sıktım. Onunla vakit geçirmek bir ayrıcalıktı, bir yük değil. Bu çocuk doğduğunda kalbimin bir parçasını çalmıştı, ama anda geldiği nokta beni gururlandırıyor ve onu daha da takdir ediyorum. Onu tanımama, ondan bir şeyler öğrenmeme izin verdiği için evrene teşekkür ediyorum.

Beş saat sonra, kız kardeşim yolcu koltuğundayken, eve dönüş yolundaydık. *Eve*. Strutt's Peak'te bulunduğum süre boyunca kendimi bu kelimenin ifade ettiği anlama daha yakın hissettiğim bir yer olmamıştı. Fiziksel bir yerin bana fark etmediğim şeyleri vereceğini hiç düşünmemiştim. *Aile. Gerçek ilişkiler. Sevgi.*

Gözlerinde yaşlarla, Benny'den yaptığı her şeyin tam bir alır. Bunların çoğunu telefon görüşmelerinden zaten biliyordu. Ama yüz yüze konuşmak farklı bir yere oturuyor ve kaçırdığı bazı şeylerin ardındaki tüm heyecanla onun enerjisini emmek istediğini biliyorum. "Gittiğimden beri düşündüğümde daha fazlasını yapmışsın gibi görünüyor, evlat. Seninle gurur duyuyorum. Kimya laboratuvarı projen nasıl ?"

Benny kıvrılırken diz aynasından ona bakıyorum. O derste en iyisini yapamadığını biliyorum ama not ortalaması o dersten geçse bile B+ ortalamasını koruyacak kadar yüksek.

Kathryn bana baktı. "Sanırım o kadar da harika değil, o zaman?" Arka koltuktaki adama bakmak için arkasını döndü.

"Yine de sınıfı , ancak şu noktada eve C'den daha yüksek bir şey getirmemin imkanı yok."

Kathryn sol omzunu kaldırır ve onu şaşırtarak şöyle der: "Her şeyde harika olamazsın aşkım. Şimdi bana balodan bahset. Henüz gidip gitmeyeceğine karar mı?"

Araba yolculuğunun geri kalanı sohbetle geçti. Her şeyden çok kaçırmış olabileceği küçük şeyleri yakalamak istediğini söyleyebilirim. birbirimize söylememiz gereken daha şey olduğunu biliyorum ama şu anda bu ve oğluya ilgili.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından, Benny'nin bir süre önce hazırladığı çalma listesinden bir şarkı geliyor. John Mayer, ebeveynlerin çocuklarına aktardıkları şeyler hakkında mırıldanıyor. Suda yıkanıp gider mi, yoksa hep kanda mı kalır? İkisinin de şarkı sözlerini söyleyebilirim ve göz ucuyla kız kardeşimin gözlerini koruduğunu görüyorum.

Bana doğru bakıyor ve tek kelime etmeden ellerini sıkıyoruz. Sulu gözleri benimkilerle buluşuyor ve birbirimize gülümsüyoruz. Emniyet kemerini çözüp Benny'yle birlikte arkaya tırmanıyor ve ben de müziğin sesini biraz açıyorum. Ondan özür dilediğini ve sadece söz vermekle kalmayıp ona annesi olarak anılmaya layık olduğunu göstermeye yemin ettiğini duyabiliyorum.

Yanaklarıma dökülen gözyaşlarımı çeneme ulaşmadan siliyorum. Gün boyu süren gerginlik nihayet gevşedi ve hayatımdaki en önemli iki insanın iyileşmeye başladığını görmek beni rahatlattı.

Everly

NEW YORK'TAKI KARDEŞLERİMİ GÖRMEYELİ ALTI HAFTA OLDU. YAKLAŞIK ÜÇ AYDIR

en iyi arkadaşım la yüz yüze zaman geçirdim. Ve Jack Deacon'ı görmeyeli altı ay oldu. Zamanı bu kadar hassas ölçtüğüm için kendimden biraz nefret ediyorum. O adamı öptüğüm den beri geçen zaman, onu çok açık bir şekilde becerdim ve sonra hayatımdan kayboldu. Sanırım bana kalan bu, kahrolası özlem. olmalı, çünkü bu kesinlikle benim onurum değil. Buraya nasıl geldim ben? Hayatıma devam etmediğim için kendime bile kızdığım bu yere. Hayatımın diğer tüm bölümlerini ileriye taşıdım, muhtemelen en önemli olan .

Bugün Pazar ve ben Strutt's Peak'e geri döndüm, bu da çiftlikte Pazar akşam yemeği anlamına geliyor. Hava güzel olduğu için bol bol ızgara et olacak. Sıcak havalar Strutt's Peak'i vurduğunda, içeride çok uzun süre bir şeyler yapmaya, özellikle de yemek pişirmeye veya yemeye asla cesaret edemeyiz. Haziran geldiğinde, resmi olarak yaz mevsimi ve onunla birlikte gelen tüm rahat, açık hava eğlencesi başlar.

Bir süreliğine New York'tan ayrıldığım için mutluyum. O şehirde kalbimin bir parçası var; orada zaman geçiren herkes her zaman kalbinin parçasını bırakır ama ben iliklerime kadar Colorado kızıyım. Dağları görmeye ihtiyacım var. Şehir merkezinde yürürken insanların bana gülümsemesine ve her şeyden çok ailemle vakit geçirmeye ihtiyacım var.

"Dalga mı geçiyorsun benimle!" Çiftliğe giden uzun yolda ilerlerken bağıriyorum.

"Ne? olsun, ne? Neredeyse bir şeye mi çarpıyordum?" G iki eliyle ve çılgınca dikiz aynasına bakıyor.

"Hayır, hayır, hiçbir şeye çarpmadınız. David Muldowney'in arazisinde satıldı tabelası var. Satmayı düşündüğünü bile bilmiyordum. Keşke bilseydim."

"Lanet , Everly. Ben araba kullanırken böyle şeyler yapma. Ya bir hayvana çarptım ya da yolun kenarında siki sallanan çıplak bir adam falan var sandım." Dikiz aynasından dışarı baktı.

"Beni aldığından beri çılgınca bir şey söylemeni bekliyordum. Çok uzun sürdü" -zamanı abartmak istercesine bileğime bakıyorum- "çok uzun."

Bana bakıyor, sonra hala gülümsüyor ve gerçek Giselle formunda, umutsuzca kaçınmaya çalıştığım şey hakkında bana sesleniyor. "Onunla konuştun mu?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

"Şimdiye kadar şehre döndüğümü biliyordur. Gelip beni bulması onun sorumluluğunda. Gittiğimden beri hiçbir şey değişmedi. Ona nasıl hissettiğimi söyledim ama o söylemedi. Bu bir bakıma onun bana söylemesi gibi bir şeydi. Hayatıma devam etmiyorum ama hâlâ . Ve incindim. Ve dürüst olmak gerekirse, adam fakir ya da seyahat edemeyecek durumda değil, yani büyük bir jest yapmak isteseydi ya da beni hayatında isteseydi, o zaman beni görmek için New York'a gelirdi."

"O yaptı."

Ona bakıyorum, başım dönüyor. Çiftliğin garaj yoluna giriyoruz ve babamla Law'ın ön verandada bizi izlediklerini görebiliyorum. "Ne demek o yaptı?"

"Sen gittikten hemen sonra seni görmeye gitti. Bilmiyorum, belki de sen yerleştikten birkaç hafta sonra. Sana yaptıklarından dolayı onun ne kadar boktan biri olduğunu düşündüğüm hakkında hararetli bir konuşma yaptık ve bana görmek için oraya gittiğini ama yeniden başladığın hayatını mahvetmek istemediğini söyledi." Elini bir sineğe vurur havada sallıyor. "Tam bir penis hareketi. I

Ona amcık bile diyemem, çünkü çiçeklerimiz özenli ve güzeldir. Penisler tek numaradır, o yüzden evet, ortalamanın altında bir penis gibi davranıyordu. Sonra ona senin gibi bir kadını ve başka şeyleri hak etmediğini söyledim. O zamandan beri onu pek görmedim."

"Seninle her gün konuşuyorum. Bunu bana söylemen gerekmez miydi? Bilmediğim bir nokta var mı?" Şu anda o kadar sinirliyim ki araba durur durmaz dışarı fırlayıp kapıyı çarpıyorum.

Giselle de arkamdan geliyor ve kapısını çarparak kapatıyor. "Bana kızma. Siz aptalların ne yaptığını bilmiyorum. Benim de kendi saçmalıklarım var. Onunla konuşmayacağını ya da her pazar sana kahvaltı göndereceğini nereden bilebilirdim? Bu da ? Neden kolay yolu seçip en azından birbirinize mesaj atmıyorsunuz? İkiniz de yüz yüze söylemeye cesaret edemedikleri şeyleri söylemek istediklerinde çoğu olgunlaşmamış insan gibi mesajlaşmayı biliyorsunuz."

Verandanın merdivenlerinden eve çıkıyorum. Babam ve Law oturmuş beni izliyorlardı ve araya girmemeleri gerektiğini biliyorlardı.

"Sen benim en iyi arkadaşımın, G. Bana o adam hakkında öyle şeyler söylüyorsun ki, ben yıkılıyorum."

Durdu ve bağırdı, "HA! Kesinlikle, parçalanıyordun. Parçalara ayrılıyordun. Bir adam yüzünden! Seni görmeye geldiğini ama sonra mi söylemem gerekiyor? Bu ne işe yarayacak?"

"Sen. Söyle. Bana." Eve girdim ve bir içki almak için bara doğru yürüdüm. "Bu noktada şeyi kabul ederim. Su bile, yüzüme vurmak için, çünkü en iyi arkadaşımın benim peşimden geldiği gerçeği gibi çok önemli bir bilgiyi öylece atlaması beni şaşkına çevirdi!"

"Güzel. Sana şimdi söylüyorum." Bana bağırmaya devam ediyor ve bara doğru ilerliyor. Michael'ın arka avludan geldiğini ve Henry'nin omzuna astığı havluyla mutfaktan çıktığını fark ediyorum.

" oluyor? Neden kavga ediyorsunuz-" Law Henry'yi için başını sallar. Hepsi şu anda bir şey söylememeleri gerektiğini çok iyi biliyor.

Giselle ona bağıyor, "karışma, Hank!"

Ben iki shot bardağı çıkarırken Michael bize doğru yürüyor. G votkanın kapağını açıyor ve doldurmaya başlıyor. Kardeşimi izliyorum, konuşmaması için sessizce uyarıyorum. G taşan shot bardağını bana doğru itiyor ve kendi bardağını . Başka bir şey söylemiyoruz ve sadece . Aşağıya inen yanık, öfkenin birazını sarsıyor.

"Ackk! Hassiktir. Baba, limonlar nerede?" Barın üstünü işaret ediyor ve ben bir dilimi G'ye bir tane daha uzatıyorum.

"Yani ona Muldowney Çiftliği'nden bahsettin, öyle mi?" Michael temkinli bir şekilde sorar.

Suçlayıcı bir şekilde babama baktım. "Hayır, bana söylemedi. Buraya gelirken satıldı tabelasını görmem gerekiyordu.

David'in satmayı düşündüğünü bana neden söylemedin?" "Kapa çeneni, Michael," diyor Law dişlerini sıkarak.

Law'a ve sonra tekrar Michael'a bakıyorum. Henry'nin şu anda babama attığı garip ve gergin bakışları yakalıyorum. "Neden? Neden kapatıyorsun?"

"Balkabağım, neden bir dakika durup nefes almıyorsun? Siz ikiniz bir kasırga ve hortum gibi ortaya çıktınız ve ciddi hasar vermeye hazırsınız, bu yüzden şu anda size başka bir şey fırlatmaya hevesli değilsem beni affedin."

"Baba, beni bırak. En iyi arkadaşımın benden çok önemli bir bilgi sakladığını öğrendim ve buna tepki gösteriyorum. Biz iyiyiz." Yine nefesim kesilmiş gibi hissediyorum.

"Siz ikiniz aynı adet döngüsünde mi çalışıyorsunuz?" Michael soruyor. *O çok ölü.*

G elini kaldırarak cevabımı durdurdu. "Michael, bu sözlerini daha iyisini bilmediğin için söylediğini düşüneceğim. Ve bir dahaki sefere seni daha yüksek bir standartta tutacağım. Eğer *bir daha*

Ruh halimle ilgili olarak adet döngümden tekrar bahsedersen, uyurken yüzüne dövme yapma sözümü yerine getireceğim. Anladın mı?"

"Evet?" Michael beceriksizce yana kayar ve ilk geldiği avlu kapısına doğru geri geri gider.

"Dövmeler hakkında şaka yapacak biri değilim, Michael. Ya da regl dönemimle," diye G.

". Ben sadece ızgaranın temizlendiğinden ve biftekler için hazır olduğundan emin olacağım."

Giselle bana bakıyor ve ikimiz de gülümsüyoruz. doğru yürüyoruz ve kollarımızı birbirimize doluyoruz. Bir an için başka bir şey söylemeden, sadece . bir ses onun da en benim kadar buna ihtiyacı söylüyor.

Omzumda mırıldanıyor, "Beni affediyor musun?"

"Her zaman."

Arkasına yaslanıyor, omuzlarımı tutuyor ve bana bakıyor. Gerçeği ve buluyor. Onu tanıyorum ve beni asla kasıtlı olarak incitmez.

"Sadece düşündüm ki..." Daha fazlasını söylemek ister gibi duraksıyor ama tam olarak ne emin değil.

Babam elindeki kokteyl çalkalayıcısını sallayarak düşüncemi dağıtıyor. Düşen siliyorum. Konu G. ile tartışmaya ve özür dilemeye gelince çok fazla duygusallaşıyorum.

"Balkabağım, vanilya fasulyesi ve ıhlamur karışımı bir votka ve biraz hindistan cevizi sütü var. Bence bunu seveceksin. Bana Henry Japonya'dan döndükten hemen sonra Hawaii'ye yaptığımız geziyi hatırlatıyor."

Bara doğru yürüyorum. "Harika bir yolculuktu. Yanlış hatırlamıyorsam çok huysuzdu, hep hırçındı. Oh! Law'ın yüzünde göğüs şeklinde bronz bir çizgi vardı."

Henry şakayı hatırlayarak tüm vücuduyla kıkırdamaya başladı. Benim babam da.

İçkimi yudumlarken odaya şöyle bir göz Eve gelince daha rahat nefes almamı sağlayan bir şey var. Güvende. Mutluyum.

Bir yudum daha alırken bir motosikletin gürültüsünü duyuyorum. Dikkatimi evin önüne çekiyor ve kalp atışlarım , belki de olması gereken atımları bile atlıyor. Kendinden emin çalımları ve aptal, seksi yüzüyle Jack'in Harley'sinden inip verandanın basamaklarını tırmanışını izliyorum. *Onun burada ne işi var?* Avuçlarım anında terliyor ve olduğum yerde donup kalıyorum. Onu burada görmeye hazır değildim. Her iki elinde bir şişe şarapla yaklaşıyor. *Akşam yemeği için mi geliyor?* Ön kapıdan geçip fuaye merdivenlerinden inerken başını bile kaldırmadan, "Ash, onun yerine pinot getirdim. Bunu daha çok sevdiğine eminim." Sonra kaldırıp beni gördü ve olduğu yerde durdu. Vücudumdaki tüm endişe boşalıyor. Onun yerine, birbirimizi gördüğümüz sanki yeniden nefes alabiliyorum. Kalbim normal hızında atıyor, tanıdık bir sıcaklık omuzlarımdan geçip yanaklarıma .

Yüzünü kocaman bir gülümseme kaplıyor, "Buradasın" derken iki gamzesi de ortaya çıkıyor. Sözlerini algılamaya çalışarak bir an için gözlerimi kırıştıyorum. "

Neden buradasın?"

Babam boğazını temizleyerek dikkatimi dağıtıyor, sonra da "Mesajımı almadın" diyor.

Bekle. Şimdi Jack'in arasına bakıyorum, bu ikisinin benden habersiz konuşmasının mantıklı bir nedenini bulmaya çalışıyorum.

"Neler oluyor? Neden Jack'e mesaj atıyorsun?" Babama sordum.

Jack'in şu anda burada olmasına şaşırarak tek kişinin ben olup olmadığını görmek için hızla odaya bakıyorum. G hariç, odadaki tüm erkekler belli ki nasıl bir karşılık görmek için . Hepsi onun burada olacağını *biliyordu*. Giselle'e bakıyorum.

"Hayır, bana ters ters bakma. Burada bilmiyordum, tatlım. Söz veriyorum. Özellikle de o araba yolculuğundan sonra, bir şeyler söyledim," diyor G, belli ki şimdiki konuğumuza benim kadar şaşırmış

Şimdi.

Dönüp tekrar babama bakıyorum, bu şaşırtıcı dinamiği anlamaya çalışıyorum. "Baba, sen davet ettin Akşam yemeği için mi? Bunu neden yapasın ki?"

Jack araya girer ve onun yerine cevap verir. "Ona burada olup olamayacağımı sordum. Sana söylemem gereken bazı şeyler var. Sana göstermem gereken şeyler ve eğer bunu doğru yapmazsam başka bir şansım olmayacağını biliyordum." Yaklaşıyor, şimdi daha yavaş. Ve tuttuğum duygu barajının yıkıldığını hissediyorum.

Gözlerim o kadar çabuk sulanarak bana ihanet etmeye başladı ki gözyaşlarım dökülmeye başladı. Adam daha yeni konuşmaya başladı ve ben şimdiden ağlamaya başladım. İşin aslı, söyleyeceği her şeyi duymaya ihtiyacım var, ama şimdi onu gördüğüme göre, bunca zaman sonra onunla aynı odada, sadece kollarımı ona sarmak ve asla bırakmamasını ummak istiyorum.

Jack

"DINLIYORUM," DIYOR ÇENESİ TITRERKEN. HER ŞEYİ BU KADAR BERBAT ETMİŞ BENİ ÖLDÜRÜYOR.

ve temizleyip düzeltmem bu kadar uzun sürdü. Getirdiğim şarap şişesini barın üzerine yaklaşıyorum. Yanağından süzülen gözyaşlarını görecektim ve en sevdiğim renk gibi koktuğunu hatırlayacak kadar yaklaşıyorum. Beni etkileme biçimi inen bir yumruk gibi, sıcak bir yuva ve tenine dokunma, sıcaklığını ve gücünü emme ihtiyacıyla karışık bir ateş gibi. Ona tekrar yakın beni her zamankinden daha hafif, daha mutlu hissettiriyor. , *onu çok özledim.*

Çok gerginim. Bana siktirip gitmemi söyleyeceğinden ve artık beni sevmediğini söyleyeceğinden korkuyorum, şu anda onu sevmeye hazır olduğum şekilde değil. Çok geç kalmak istemiyorum. Sesimin de ellerim gibi titrememesi için kendimi zor tutuyorum.

Hemen etrafıma bakıyorum ve o da . Asher ve Law'ın avlu kapısına doğru ilerleyişlerini izliyoruz, ikisi de bana sıkıca gülümseyip başlarını sallayarak cesaret veriyorlar. Çocuklar bugün onunla konuşmayı planladığımı biliyorlardı ama bu geceden sonraya kalması gerekiyordu. Onunla geçirecekleri zamanı kısa için içimde bir suçluluk duygusu var ama yeterince bekledim. *Çok .*

Bu aileyi takdir etmekten daha fazlasını yapmaya başladım. Kaya duvarında geçirdiğimiz günün ve akşam yemeğinin ardından onları sık sık görmeye başladım. Henry yeni evimdeki bazı tadilat işlerinde bana yardım ediyor ve Law Cuma geceleri her zaman akşam yemeğine geliyor. Bana birileriyle çıkmaya ara söylüyor ama bence fena halde terk edildi ve dedikodu değirmenine yakalanmadan yaralarını sarmaya ihtiyacı var.

Everly ile yalnız kalmak istememe bile gerek yok, bunu seyirciler arasında yapmak istemediğimi zaten biliyorlar. Aynı şeyi, en sevdiği TV dizisinin sonundan bir önceki bölümümüştük gibi bizi izleyen Giselle için söyleyemeyeceğim.

"Giselle?" Henry ona doğru yürürken başımı kaldırıp ona bakıyorum.

"Onu seninle yalnız bırakmayacağım. Oh, hayır. Onun iyi olacağından emin olana kadar burada kalacağım," diyor iğrenç bir cesaretle.

Henry abartılı bir nefes verişle, "Hayır, değilsin. Hadi gidelim." Onun ayağa kalkmasını beklemiyor, koltuk altlarından tutup kaldırıyor ve onunla birlikte dışarı yürüyor. Ağzından kelimelerin çoğunu yakalayamıyorum. "Tam bir oyunbozansın, seni koca sersem! Kızımın şu an bana ihtiyacı var. Çizmemi ona geçirmeden önce beni yere bırak..."

Kargaşa yatıştığında, Everly bakışlarımla buluşmak için arkasına bakıyor.

"Seni özledim." diyor. Ve böylece tuttuğumu bile fark etmediğim nefesimi bırakıyorum. İki kısa adımda ona doğru ilerledim. Hiç vakit kaybetmeden kollarını bana doluyor ve yüzünü boynuma gömüyor. Hayatım kimseye bu kadar sıkı sarılmamıştım ve onu bırakmaya niyetim yok. Bu kadının konusu olduğunda pek çok yanlış karar verdim ama her şeyi mahveden şey söylememek oldu. *Bir daha asla.*

"Bazı şeyleri açıklamama izin verir misin? New York'a geldiğinden beri muhtemelen bilmediğin şeyler oluyor. Hatta ondan da önce." Yanağındaki bir damla gözyaşını siliyorum ve o da aynı hareketi diğer yanağıma yapıyor.

"Bahanelerini istemiyorum, Jack. Sadece benden ne istediğini bilmek istiyorum. Benim için açıklığa kavuşturamazsan ilerleyemem. Ben akıllı bir kadınam ve bu konuda aptal olmayı reddediyorum. Senin hakkında."

Başparmaklarımı çenesinin altına koyuyorum ve ellerimi yüzünden boynuna doğru çekiyorum.

Bana . "Bana vermek istediğin her şeyi istiyorum. Seni istiyorum. Her . Hayatım hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim."

Gözlerini kapatıyor, umarım sözlerimi özüksüyor ve varlığını paramparça etmeye hazır değil.

Sessizliği dolduruyorum, çünkü onun her şeyi duymaya ihtiyacı var. Tüm gerçeklerimi hak ediyor. "Hayatımın en büyük hatası senin peşinden koşmamaktı. Bana nasıl hissettiğini söyledikten sonra o gün orada kalmak ve neler olduğu hakkında seninle nasıl konuşacağımı bulamamak. Her şeyi yanlış ele aldım."

Ne kadar gergin olduğumu hissedebilsin diye elini göğsüme götürüyorum. Kalbim hızla atıyor, göğsüm yükseliyor. Nefes alıyorum ve ona olan aşkıma içime çekiyorum. "Sana çok fena aşık oldum. Muhtemelen seni stüdyoda ilk öptüğümde başladı, güzelim. O ağzıyla beni yana ve sonrasındaki her şey hak ettiğimi düşündüğümde daha iyiydi. Bana aşık olduğunu söylediğinde bunu duymaya hazır değildim ama bu asla benim de hissetmediğim anlamına gelmiyordu. Ve bunu söylemeliydim." Nefes alıyorum. Bir sonraki kısmı henüz bilmiyor.

"New York'a seni dışlayarak ne kadar büyük bir hata yaptığımı fark ettiğimde gittim."

Gözlerimi birbirine dolanmış ellerimizden onun ışıltılı gözlerine çeviriyorum. "Giselle az önce New York' geldiğini söyledi. Bu büyük sır neden? Eğer düzeltmek için geldiyse, neden kalıp benimle konuşmadın?"

"Seni dükkânında gördüm, burayı işletiyordun." Bir kahkaha . "Tam patron gibiydin ve seninle gurur duydum. Seninle çok gurur duyuyorum. Neredeyse bütün bir gün boyunca sokağın karşısından seni lanet bir sapık gibi izledim ve eğer hayatına girip onu tekrar mahvedeceksem, sana nasıl hissettiğimi söylemekten daha fazlasını yapmam gerektiğini fark ettim. Bunun benim için sadece bir kaçamak olmadığını sana göstermem gerekiyordu. Seninle *sadece* çıkmak istemiyorum. Geçici bir şey aramıyorum."

Onu kendime doğru çekiyorum ve parmaklarımı kısaltılmış saçlarında gezdiriyorum. "Senin için gidiciyim, Everly. Sana söylemem gerekirdi. Seni kendimden uzaklaştırdığım için çok üzgünüm."

Uzun bir dakika boyunca bana baktı, bir şey arıyordu. Belki de böyle bir pislik olduğum için, kendi yolumdan çekilip şu anda onun önüne çıkmam bu kadar uzun sürdüğü için beni terletmenin bir yolu. Kendini toparlıyor, onunkilerle sarmaş dolaş parmaklarını kavırıyor ve daha uzun duruyor.

"Yalvar."

Bir kahkaha attım çünkü söylemesini beklediğim şey bu değildi. Yalvarmamı istiyorsa, . Şu andan isterse yapacağım.

"Pekâlâ, güzelim. Uğruna diz çökeceğim tek kişi sensin." Önüne çöküyorum ve vahşi ela gözlerine bakıyorum ve beni affettiğini zaten biliyorum. O benim. Gülümseyerek isteğini yerine getiriyorum. Daha azını hak etmiyor. "Lütfen. Affet beni. Sana gelmem bu kadar uzun sürdüğü için çok özür dilerim. Bunun için. Bizim için. Her lanet gün bunu telafi etmek için kıcımlı yırtacağım."

Beni yansıtarak gülümsüyor, kocaman ve parlak. Sol yanağında, sadece gerçekten mutlu olduğunda, gerçekten gülümsediğinde ortaya çıktığını öğrendiğim gamzesi orada. "Bu iyiydi, ama şimdi bir tür kefaret düşünmem gerekecek gibi hissediyorum."

Çarklarının döndüğünü görebiliyorum. Umarım, lezzetli ve kirli bir şey bulur. Kabul ediyorum. Şu anda, şu anda bana gülümsüyor ve bu her türlü para biriminden ya da değiş tokuştan daha değerli. Onu kendime doğru çekiyorum ve ağzımı onunkinin üzerine sürüyorum. Dudaklarımız yavaş ama bedenim dokunduğumuzda bana ne yaptığını hatırlamakta gecikmiyor. Sıcaklık. Kıvılcımlar. *Ateş*.

Öpüşmemize ara veriyorum, sadece alnımı onunkine yashıyorum ve sonunda ona söylemek için çalıştığım şeyi söylüyorum. "Sana çok aşığım."

"Biliyorum." Duraklıyor ve sonra "Bana waffle göndermişsin." diyor.

"Evet, sana waffle yaptım. Seni daha iyi hissettirmek için aklıma gelen tek şey onlardı. Benim için her zaman işe yararlar. Yardımcı oldular mı?"

"Biraz. Her pazar, her zaman sıcak, saat gibi. Bekle, bana waffle mı yaptın?"

"Luce onları senin için yaptı. Oradayken ona nasıl yaptığımı gösterdim ve ona para ödedim... hem de çok... her Pazar sana çilek ve ekstra çıtır domuz pastırması ile yapması için ve sonra teslim etmesi için."

"Küçük Asyalı kadın, büyük saçlı? Kötü mü görünüyor?" "O

Luce. Sahip olduğum en kötü ve en özverili arkadaşım."

"Bir sabah gözetleme deliğinden onu kapımdan uzaklaşırken gördüm ve UberEats şoförü olduğunu düşündüm. Onunla karşılaştığımda sana teşekkür etmesini söylemem gerekecek."

"Güzel, şimdi gelip onunla tanışabilirsin. Yeni evimi düzene sokuyor ve senin de görmeni istiyorum."

Everly bana şaşkınlıkla baktı. "Artık Kathryn'lerde kalmıyor musun?" Başımı sallıyorum.

"Strutt's Peak benim için artık bir ev." Onu tekrar kendime çekiyorum ve kollarımı vücuduna doluyorum. O da beni çekiyor, kollarını omuzlarıma doluyor, parmakları ensemden, saçlarımla arasında . Beni öpüyor ve bu çok iyi hissettiriyor. Damarlarımdan rahatlama ve değerlilik akıyor. Her şeye, aptalca hatalara, kötü seçimlere, zamana, mesafeye rağmen beni affedebileceğini duymak. Hiç kimse beni seçmemişti. O da bunu yapıyor ve buna ne kadar layık olduğumdan emin değilim ama bunu ona her gün kanıtlamaya . Tabii bana izin verirse.

Everly

JACK BENİ BABAMIN ÇİFTLİĞİNDEN ORMANLIK ALANA UZANAN TAŞ KESİLMİŞ BİR PATIKA BOYUNCA ÇEKİYOR. arazinin genişliği boyunca manzara. Alacakaranlık çöktüğüne göre, gün ışığından geriye kalan her şey uçup gidiyor. Jack'in elini sıkıca tutuyorum ve kız kardeşi ile yeğenine neler olduğu konusunda beni bilgilendirirken onu dinliyorum. Strutt'ın dedikodu treninden Kathryn'in yerel barlarda sık sık düşüp sarhoş olduğunu, bunun en son Ağaç Işıklandırma'dan önceki gece olduğunu Jack'i etkinlikten alıkoyan şeyin bu olduğunu biliyordum. Bunun üstesinden gelmek için rehabilitasyona gitmeyi ve terapiye yeniden katılmayı seçti. Farkında olmadığım şey ise Jack'in kasabada kalarak yeğenine bakması ve Books & Brew'un sorunsuz çalışmasını sağlamasıydı. Terapide ona katıldı.

"doğru ele almadığımı biliyorum, Ev. Ben uğraşırken senin benimle var olamayacağını varsaymak yerine sana neler olduğunu . Tekrar bana doğru bakıyor, gözlerini kapatıyor ve elimi sıkarak duraklıyor. "Jin söz konusu olduğunda, davrandığım için özür dilerim. O ve ben çocukluğumuzdan beri hiç . Aramızda her zaman bir konuda rekabet vardı. Çoğu zaman kız kardeşimin ilgisiyle ilgiliydi ama bu benim sorunum. Söyleyeceğim başka her şey sadece bir bahane olacaktır." Gülümsüyor ve sonra şöyle diyor: "Kathryn her zaman birbirimize ne kadar benzediğimizi söyler. Belki de bu yüzden beni bu kadar kolay kızdırıyor."

"Ben de onunla mutlu değildim. Sen ve ben tanışmadan önce arkadaşlığımızı bitirip ayrılmıştık, bu yüzden o noktada neden daha fazlasıymışız gibi davrandığınızı anlayamamıştım. O da en az senin kadar hıyarın tekiydi." Bunu söylerken beni duymasını istediğim bir dakikalığına yürümeyi bırakıyorum. "İkiniz de bazen diğer insanların bunu görmesini zorlaştırıyorsunuz ama siz iyi adamlarsınız. Bu ortak özelliğiniz."

cevap vermiyor, yerine tuttuğu elimi dudaklarına götürüp öpüyor. Yürümeye devam ediyoruz ve söylemek istediği daha çok şey olduğunu anlayabiliyorum, bu yüzden sessiz kalıyorum bunu yapmasına izin veriyorum.

"Belki de. Kathryn'in sorumluluğunu üstlenmesinden hiç hoşlanmamıştım. İkisi aynı değildi, onun ve benim olduğumuz gibi değil. Ve bir süre sonra, her şey dostça değil, rekabet geldi. Sonra sen hayatıma girdin ve kardeşimle herhangi bir şekilde bir ilişkin olduğunu öğrendim ve bu beni anında . Bu sana karşı adil değildi, ama düşünmüyordum, sadece tepki veriyordum."

Haklı, bu adil değildi. Elini sıktım ve ona dedim , "Bana olduğunu, onu nasıl tanıdığımı sorabilirdin. Bilmek istediğin her şeyi sana anlatırdım."

Jack boştaki eliyle ensesini ovuşturuyor. Açması gereken daha çok şey olduğunu söyleyebilirim. Çok fazla aile dramı var ama ilerlemek istiyorsa bunları duymam gerek. En azından anlamalıyım.

"Jin birkaç yıl ortadan kayboldu ve Kathryn hayatındaki, bir kişiyi daha kaybetmenin acısını çok ağır yaşadı. Gençti, mahallemizden birlikte olduğu bir çocuktan hamileydi ve sonra bağımlı olduğu insanlardan biri onu terk etti."

Hiç düşünmeden, "Başka bir ortak noktamız daha var" dedim. Bana bakıyor, ne demek istediğimi sorguluyor. "Kaybolmak."

Bu itiraf karşısında hazırlıksız yakalanmış gibi yüzü hızla değişiyor. Yürümeyi bırakıyor ve beni kollarına çekiyor, sıkıca sarılıyor ve yüzünü boynuma gömüyor. "Haklısın," diye fısıldıyor. "Daha iyisini yapacağım, Ev. Sana söz daha iyisini yapacağım." Geri çekiliyor, alnımdan öpüyor ve sonra başını benimkine yaslıyor. Bu şefkat, sözlerini sadece duymamı değil, hissetmemi de . Çenemi kavırıyor ve beni nazikçe öpüyor.

Ona gülümsüyorum ve okyanus mavisi gözlerinde kaybolmak ya da dokunuşunun tatlılığına kolay olsa da, sözlerini duyduğumu bilmesi gerekiyor ve o da benimkileri duymalı. "Seni bu konuda tutacağım. Bir özür daha dilemene izin vermeyeceğim," diyorum ve eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük daha konduruyorum. "Seni seviyorum ama kendimi daha çok seviyorum ve sana güvenmeyi seçtiğim için ne kendimin ne de kurduğum hayatın yıkılmasına izin vermeyeceğim. Bu benim için, bizi ilk sıraya koyman, beni hayatına dahil edecek kadar bana saygı duyman ve dağınık olsa bile karşılığında bana güvenmen için sana güvenmek."

Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor ve elimi sıkıyor. "Anlıyorum". Ağzının köşesi yukarı kalkıyor ve yüzünü tam bir gülümseme kaplamadan önce, ", sana aşığım" diyor.

bir dönemecin etrafından dolaşıyoruz ve o zaman uzaktaki Muldowney Çiftliği'nin evini görebiliyorum. Bu arazide onlarca kez yürümüştüm ama birbirimize söylediklerimize o kadar dalmıştım ki nereye gittiğimizi fark etmemiştim. Çiftlik buraya son gelişimden farklı görünüyor. Açık alan, etrafına dizilmiş büyük, yuvarlak ampullü veranda ışıklarıyla aydınlatılmış. Etrafı güzel turuncu, pembe ve mavi kır çiçekleri ve bozulmamış yeşil peyzajla çevrili. Uzaktaki ahır evi ve konuk evi de aydınlatılmış.

David Muldowney, zarif bir sommelier olsa da, aynı zamanda bir kovboydu ve zevkleri de bunu yansıtıyordu. Evi ahşap ve ekosenin tüm tonlarıyla bezenmişti. Ana ev, dışı yoğun yeşilliklerle çevrili koyu kırmızı bir kütük kulübeydi. Şu anda önümde duran şeyden çok farklı görünüyordu. Ve sonra, hayalimdeki eve huşu içinde bakarken, düşüncelerim aklıma geldi. Bu yürüyüş bizi Jack'in yeni evine götürüyordu.

"*Bunu* satın mı aldın? Çiftliği, yani *bu* çiftliği mi?" Sesim sonuna doğru yükseliyor, tam bir şok içinde.

Bu herif bana gülümsüyor ve gamzeleriyle bana vuruyor. "Hadi," diyor, beni bir basamak aşağı indirerek. O kadar bunalmışım ki ayaklarımı bile hareket ettiremiyorum. Kolumdan çekiştirerek beni eve götürüyor. Parlak beyaz dış cephe kaplaması ve büyük boy siyah çerçeveli pencereler evi tamamen yeni kılıyor. Yenilenmiş ve modern, ancak büyük bir ocağa sahip büyük boy bir açık hava şöminesini çevreleyen yıpranmış ahşap veranda mobilyaları ile rustik cazibesinin bir kısmını hala koruyor.

Aceleyle ilerlerken hâlâ nutkum tutuluyor. Jack sürgülü cam kapıyı açıyor, ki bu aslında bir duvar sayılmalı, çünkü tertemiz cam neredeyse tüm evi boydan kaplıyor. Daha önce burada duran karanlık estetikten geriye hiçbir şey kalmamış. Bunun yerine, Chip ve Joanna Gaines'in Frank Lloyd Wright ile yolları kesişmiş gibi görünüyor ve sonuçta ortaya modern çiftlik evi sanatının mimari bir eseri çıkıyor. İnanılmaz bir şey.

İçeri girdiğimizde, açık buzdolabından yüksek sesli, New York aksanlı bir ses geliyor. "Barınızda sadece yerel burbon var. Jack, bu kabul edilebilir bir şey değil ve sen de bunu biliyorsun. Bir dahaki sefere aptal kışına yardım etmek için buraya geldiğimde, daha fazla çeşit istiyorum. Oh, kahretsin!"

"Affet beni, Luce. Bir dahaki sefere stoklayacağım." Jack başını sallarken gülüyor. "Sonunda Everly ile tanışmak istersin diye düşündüm."

Kendine son derece güvenen Asyalı bir kadın, anında ondan hoşlanmamı sağlayan bir özgüvenle yoluma çıkıyor. Parlak mor bir parlaticıyla boyanmış dudakları ve neredeyse parmakları uzun aynı renkteki tırnakları beni kapalı bir gülümseme ve sıkı bir sallamayla karşılıyor.

"Lucy," diyor. "Ve evrene şükürler olsun, çok güzelsin ve bir odada kendi başına gibi görünüyorsun. Gidip sosyeteden birine ya da daha kötüsü kendi sabununu yapan gevrek bir granolaya aşık olmasından korkuyordum."

"Luce," diye Jack.

"Seninle tanıştığıma memnun oldum Lucy. Son birkaç aydır Pazar kahvaltılarım için sana teşekkür etmem gerektiğini söylediler. Çok lezzetliydim."

"Lafı bile olmaz." Başparmağıyla Jack'e vuruyor. "Zavallı kıcı bunun için bana iyi para ödedi." Yaşam alanındaki büyük boy kanepeye doğru ilerliyor ve siyah kürklü bir palto ile ona uygun bir şapka alıyor. "Buradaki işim bitti." Jack'e kaşlarını çatarak bakıyor. "En azından şimdilik."

"Luce, gitmek zorunda değilsin."

"Beni bırak, Romeo. Seninle bu yılın geri bana yetecek kadar vakit geçirdim. Gelecek hafta beni ara, sözleşmelerin ve Chicago'daki galeri hakkında konuşuruz."

Ön kapıdan çıkmadan önce arkasını döner. "Everly, ona iyi davran. Çoğu zaman aptal olabilir, ama bilirsin işte, ERKEK! Yine de bu seferki en iyisini hak ediyor."

Cevap vermeden başımla hızlıca selam veriyorum ve Jack'in kollarına yaslanıyorum. Telefonunu çıkarıp diğer uçtaki birine yol tarif etmeye başlamasını izliyoruz.

"İşte şimdi şeytanın ta kendisiyle tanıştın" derken Jack'in sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"metre boyunda. Tam da senin sahip olacağını hayal ettiğim türden bir arkadaşına benziyor. Yine de ona böyle diyecek kadar kötü görünmüyor. Gerçekten adının Lucifer olduğunu düşünmüştüm. Telefonunda onu bu şekilde kaydettiğini biliyor mu?"

"O kadar da kötü görünmüyor, çünkü muhtemelen yorgun. Sen uysal versiyonunu aldın. Muhtemelen buraya gelirken tanıştığı masum bir adamın ruhunu tüketmek için yola çıkmıştır."

Jack beni çeviriyor ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. Kollarımı boynuna doluyor ve ona sokuluyorum. "Sana birkaç şey göstermek istiyorum. Buraya son gelişinden bu yana yapılan bazı yenilikler."

Jack bana yenilenmiş evi gezdiriyor ve gezdiğimiz her odada sevicecek benzersiz bir şey var. Mutfaktan başlarsak, tipik parlak beyazlar ve tek renkli tonlar yok. Bunun yerine mermer tezgahlar, fırçalanmış altın armatürlerle süslenmiş koyu mavi dolapların üzerinde duruyor. Yemek alanı ve oturma odası birbirinin içine akarak mekanı büyük ve aydınlık hissettiriyor. Ancak, mekanı son derece özel hissettiren şey, mekanın uzunluğuna uzanan pencerelerin arka duvarı. Güzel açık yaşam alanını, hemen ötesindeki geniş tarlayı çerçeveleyip ve bahse girerim gün ışığında Strutt's dağlarının hepsinin arkasında dimdik durduğunu görebilirsiniz. İçindeki sanatçı buranın hakkını vermiş. Nefes kesici.

"Buranın satılık olduğunu ya da David'in taşınmayı planladığını bilmiyordum. Sen nereden biliyorsun? Tüm bunlar o kadar da uzun zaman olmadı."

"Satılık değildi. Ama her şeyin bir bedeli vardır. David'i ikna biraz zaman aldı ama seni hayatımda istiyorsam her şeyi göze almam gerektiğini biliyordum. Buradaki manzarayı ne kadar çok sevdiğini söylemiştin, o yüzden..."

"Jack," diye fısıldıyorum. Aptal rolü oynayıp burayı almasında bir rolüm olmadığını değilim ama bunu yüksek sesle yaptığını mutluluktan havalara uçuyorum.

Onun benim için doğru kişi olduğunu bilmek için bir çiftliğe ve aşırı pahalı bir eve ihtiyacım yok. Bunu bir daha bulamayacağım. Aramızda parlayan bu duyguyu, elektriği, anlayışı ve onun yanında olmak için duyduğum her şeyi tüketen ihtiyacı. Artık onun nasıl hissettiğini bildiğime göre, bunun keşfedilecek ve dolambaçlı yollardan geçilecek bir şey olmadığını da biliyorum. Gözyaşları döküldükten sonra bile, şimdi her şeyi yapmak, hiç tereddüt etmeden dalmak istiyorum, çünkü bunu bir daha bulacak kadar şanslı olmayacağımı biliyorum. Bu hayatta değil.

Henüz hiçbir alanda fazla mobilya ya da kişisel yok; hala boyanıyor ve eksikler tamamlanıyor. Benimle birlikte tamamlamak için bekliyordu. Koridorda yürüyoruz, sonra bir kat daha çıkıyoruz ve en tepeye ulaştığımızda nefesim kesiliyor. En üst katın tamamı tavandan tabana pencerelerden oluşuyor. Ve evin en yüksek noktası olduğu için, ağaçlardan oluşan arazi sınırının yukarısını ve yıldızlarla beneklenmiş zifiri karanlığın en nefes kesici manzarasını görebiliyorsunuz.

"Orada, ağaç çizgisinin hemen üzerinde, sabah o çok sevdiğin manzarayı göreceksin," diyor bana. Sesindeki heyecanı duyabiliyorum.

Ne söyleyeceğimden emin değilim, bu yüzden sessiz kalıp dönen duyguları anlamaya çalışıyorum. Bu çok fazla ve sonunda gözyaşı karmaşası olarak ortaya çıkacak.

Jack bana bakıyor, ne söylemediğimi anlamaya çalışıyor. "Bana çok güzel olduğunu söylemiştin ve haklıydın. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel manzaraydı." Sonunda göz kırpmıyorum.

"Pek konuda haklı çıkma eğilimindeyim," diye şaka yapıyorum.

"Neredeyse." Duraklıyor ve arkama gelip kollarını belime doluyor ve boynumu öpüyor. "Bu manzara sadece sen içindeyken daha güzel oluyor. Ve bu benim istediğim tek manzara. Burası benim yerim değil Ev, burası bizim. Eğer öyle olmasını istiyorsan."

Nefes alışımın farkına varıyorum. Her özümsemek için bu anı yavaşlatıyorum. Keyfini . Her zaman bir sonraki adım için acele etmekle ve kaçınılmaz olarak diğer ayakkabının düşmesini beklemekle o kadar meşgulüm ki, iyi anlarda, harika anlarda asla nefes almıyorum. Bu da onlardan biri.

Boynuma öpücükler konduruyor ve fısıldıyor, "Buraya benimle taşın. Burayı benimle bir ev yap."

Kocaman gülümsüyorum ve kollarının arasında dönüp ona bakıyorum. "Ben de bunu planlıyordum."

"Ben ciddiym, güzelim." Yüzündeki çok eğlenmiş ifadeyi çerçevelemek için gamzeleri

ortaya çıkıyor. Gülümsemesine karşılık vererek fısıldıyorum, "Ben de öyleyim."

Yüksek sesle söylediğim anda doğru olduğunu anlıyorum. En iyi arkadaşımın bu hıza itiraz ettiğini duyabiliyorum. Bugün tam bir kasırgaydı. Onu gördüğümde nasıl hissedeceğimi hayal bile edememekle başladı. O bu sabahı ve şimdi birlikte yaşıyoruz ve akşama kadar birbirimizi seviyoruz. G, "Belki de birlikte yaşamadan önce bir süre daha çıkmalısınız?" ya da "Belki de tek bir kişiye bağlanmadan önce onu biraz daha zorlamalısın." gibi şeyler söyleyebilirdi. Ama artık temkinli karar verme pratiği yapmakla ilgilenmiyorum. Jack'le olmaz.

Her ne kadar bir hayatı çok mantıklı bir şekilde düşünse de, bir bit yeniği biliyorum: mantık sizi ancak bu kadar mutlu edebilir. Bir süre sonra, ilginç şeyleri ortadan kaldırıyor ve size kağıt üzerinde bir sürü akıllıca karar kalıyor, ama başka pek bir şey kalmıyor. Hayatımın büyük bir kısmını bu şekilde geçirdim, kağıt üzerinde hep akıllıca davrandım ve asla fazla hoşgörülü olmadım. Üretkendi ama çok da yalnızdım. Ve bu benim incinmemi engellemedi.

Otuzlu yaşlarımda, kendi evimi ve istediğim tüm küçük lüksleri karşılayabilen başarılı bir kadını. Özetle, hayatta kalmak ve gelişmek için hayatımda bir erkeğe *ihtiyacım* yok, ama bir tane *istiyorum*. Özellikle de bunu. Eğer bu iş , Jack yirmi beş yabancı kediye evlat edinme arzusuyla yanıp tutuşan bir kontrol manyağı olursa ya da aile içi cinsiyet rollerine dair çarpık bir bakış açısı geliştirirse, o zaman kendi sahip olma fikrini tekrar gözden geçirebilirim. Ama şimdilik, aşık olduğum adamla, onun bizim için inşa ettiği evde, sevdiğim ve evim dediğim kasabada yaşayacağım.

"Bunu telafi etmek için ne yapacağını buldum." Dolgun alt dudağını öpüyorum ve bir ısırik veriyorum. "Beni seveceksin."

Ellerini yüzüme götürüyor, başparmaklarını çeneme sürüyor. Bu en basit jestlerden ama ellerinin bu şekilde üzerimde olması bana verildiğini hissettiriyor. El üstünde tutulduğumu.

"O iş çoktan bitti, güzelim. Asla durmamayı planlıyorum."

"Güzel. O zaman vücuduma tapmanı istiyorum. Kanımın aktığı her yerde ağzını istiyorum. Ellerini her kıvrımda istiyorum. Dilinin beni kızdırmasını ve sikişinin o kadar derine gömülmesini istiyorum ki beni iyi becermek için aldığı her nefesi hissedeceğim."

Sözlerim karşısında inliyor. "Everly, genellikle bir ceza ya da kefaret yapmak istemediğin bir görevdir."

Jack dizlerinin üzerine çöküyor ve alnını karnıma yaslıyor. Parmaklarımı kısa siyah saçlarında gezdiriyorum ve o da kollarını ortama doluyor.

"Sana her gün tapacağım, güzelim. Sormana bile gerek yok."

Yüzünü içime sokarak derin nefes alıyor, sanki beni içine çekmeye çalışıyor ve zaten içimde dolaşan aynı havayı ödünç alıyor. Beni soymak için acele etmiyor. Gömleğimi pantolonumun dikiş yerinin üstündeki teni öpecek kadar kaldırıyor ve sonra söz verdiği göreve başlamak için topuklarının üzerine oturuyor.

Evin sessizliği her hareketi, nefes alış veriş ve bu anın önemini daha da güçlendiriyor. sevmeyi seçiyoruz. Bunların hiçbirisi benim için kayıp değil.

Göğüslerimiz yüksek sesli nefeslerle yükselip alçalıyor, sözlerimizi ve hareketlerimizi beklerken daha fazla hava emiyor. Erkeksi kokusu, karamel ya da kahve gibi koyu ve tatlı bir şeyle katmanlanmış. Etrafındaki havayı yalamak, kokusunu tatmak istiyorum. Parmaklarını ve ellerini vücudumda gezdiriyor, keşfediyor ve tam olarak neyin yüzeyinde ürperti yarattığını hatırlıyor.

İncinmişliği ve yanlışı anlaşılmayı yatıştıran aşkın ritmine kapılıyoruz. Parmak uçlarının her dokunuşunda ve dilinin vücudumda gezinişinde, aylardır uzak tutmaya ve çalıştığım duygular niyetle uyanıyor.

Şu anda almaktan daha fazlasını yapmak istiyorumVermek istiyorum. boyunca oluşturduğu öpücük ve övgü izlerini durdurmak için çenesini yukarı çekiyorum. Bunun yerine, Jack'in bana bakmasını ve eğer bu, yapabileceğimizi bildiğim türden bir aşk , zaman benim de ona tapmama izin vermesi gerektiğini görmesini istiyorum. İlerlediğimi, kefarete gerek bilmesine ihtiyacım var.

"Benden ne istiyorsun güzelim? Tam anlamıyla önünde diz çökmüş durumdayım, istediğin her şeyi yapmaya hazırım." Alt dudağında gezdirdiğim başparmağımı öpüyor ve yalıyor.

"Sunmak üzere olduğum şeyin vaadiyle seni ne kadar sertleştirdiğimi hissetmek istiyorum. Seni tatmak istiyorum. Ve sonra aletini boğazımın çekip emdiğimde seni ne kadar memnun ettiğimi söylemeni istiyorum."

"Lanet , Everly." diye homurdanıyor. Sonra ayağa kalktı ve acele etmeden kemerini çözdü. Gözlerindeki arzuyu görebiliyorum ve onu çözmenin uzun sürmeyeceğini söyleyebilirim. Pantolonundan kurtulmaya çalışan sikiinin dış hatlarını şimdiden görüyorum. *Çok istekli*. Onu sadece bir öpücük ve birkaç müstehcen kelimeyle bu kadar heyecanlandırabileceğimi bilmek çok tatmin bir şey.

"Başka kimseyle birlikte olmadım. Acıyı atlatmak istiyordum ama bırakın biriyle buluşmayı ya da sıradan bir seks yapmayı, başka biriyle birlikte olmayı bile düşünemiyordum." Ne söyleyeceğini duymak için bekliyorum. Ayrı kaldığımız süre boyunca başka biriyle birlikte olduysa üzülmemeye çalışacağım ama yine de olmamasını umuyorum.

"Bana bak." Ona bakmak için yüzümü yukarı kaldırdım. "Başka kimse yoktu. Başka kimse yok. Benim için o sensin, güzelim. Bunu daha önce duymana izin veremediğim için üzgünüm ama şimdi söylüyorum. Seni istediğim gibi başka bir kadını hiç istemedim. Seni *arzuluyorum*. Gülüşünü, nezaketini, ateşini. Her şeyini. Başka kimseyi istemiyorum. yaratıldığım şeyi bulmuşken nasıl sıradanlığa geri dönebilirim? Ve güzelim," diye duraklıyor ve dudaklarımı usulca öpüyor, "Seni sevmek için yaratıldım."

Beni tekrar öperken ikimiz de gülümsüyoruz. kelimeler duymak, onları hissetmek, sadece duymak değil. Sadece aşk değil, daha fazlası. Ve bu duygularla, ona göstermek, onunla sevişmek, henüz temizlenmemiş tüm saçmalıklardan arınana kadar onunla terlemek kendimi alamıyorum.

Öpüşmemiz konuşmamızın ciddiyetini kapatıyor ve ikimiz de biliyoruz ki şu anda bedenlerimizin arzuladığı şeyi beslemeye geri . Birbirimizi.

"İyi miyiz?" Ben soruyorum.

"Biz iyiyiz. Şimdi şu güzel memeleri çıkar. Onları görmem lazım."

Gömleğimi başımın üzerinden çekip yere atıyorum. Jack pantolonunu indirip bacaklarından çıkardı.

Böylece şu anda sadece siyah boxer külotuyla duruyor, ereksiyonu canlanmaya ve vaatlerimi yerine getirmeye hazır.

Pembe bağcıklı sütyenimi çıkarmak yerine, göğüslerimi yukarı ve üst kısmına doğru çekerek dışarı taşmalarına izin veriyorum. Jack bir iniltiyle sikini avucunun içinde sıkıyor ve iki kez sertçe çekiştiriyor. Heyecandan ucunun parladığını şimdiden görebiliyorum.

"O güzel ağzını benim için aç." Dudaklarımı yalıyorum ve sikinin ucunu dudaklarımın etrafında gezdirirken dudaklarımı ayırıyorum. "Dilini dışarı çıkar." Dediğini yapıyorum ve övgü dolu ödülümü alıyorum. "İşte benim kızım. Ne kadar güzel görüldüğüne bak, beni memnun etmek için ne kadar heveslisin."

Birkaç tutam saçı yüzümden uzaklaştırıp kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve ardından sikini yavaşça ağzıma sokuyor. "İşte , güzelim. Hepsini al." İleri itiyor ve kalçalarını yavaşça ağzıma girip çıkıyor. Dudaklarımı kapatıyorum ve dilimi düz tutuyorum, böylece her girip çıktığında uçtan şafta ve tekrar geri kayabiliyor.

Hareketlerindeki baskınlık ve sesindeki özen külotumu sırlıslam etti ve bir tür sürtünme arzuluyorum. Zaten oluşmakta olan baskının bir kısmını hafifletmek için yer değiştiriyorum. Jack uzanıp meme uçlarımdan birini koparıyor ve parmaklarının arasında yuvarlıyor. Sadece bu konsantre hareket bile açlığımı artırıyor, ama ağzımı bana verilen görevden uzaklaştırmak yerine, onun sert, yuvarlak kıcını sıkıyorum ve onu öne doğru çekiyorum. Aleti boğazımın arkasına çarpıyor ve öğürmek ya da geri çekmek yerine onu tekrar kendime doğru .

Neye ihtiyacım olduğunu anlıyor ve geri adım atmıyor. Saçlarımı kavrayıp boğazımı sikmeye başladığında boğazımı gevşetip nefes alıyorum.

"Siktir. Ağzın çok iyi hissettiriyor," diye homurdanıyor. "Şu şişko sikimi nasıl da iyi bir kız gibi ağzına alıyorsun."

Tam ben bu harekete alışmışken geri çekiliyor ve benim oturuşumu taklit ederek diz çöküyor. "Ben çok şanslı bir adamım. Bir dakika daha , o güzel ağzına boşalıyor olacaktım. Ama bunun sana ne yaptığını, sikimi emmenin seni ne kadar ettiğini tatmak istiyorum."

Jack cevap veremediği için yer değiştiriyor ve beni kalçalarımın altından kavrayarak ağırlığımı yukarı çekiyor. Kollarımı boynuna doluyorum, bizi pelüş halının üzerine uzanmamız için yönlendirirken hareketlerinin çabukluğuna gülüyorum.

"Son kez birlikte olduğumuzda, bu yeterli değildi. Birbirimizi bir daha asla böyle bırakmak istemiyorum. Bunu telafi etmem gerek. Umarım yarın için bir planın yoktur, çünkü bu gece fazla uyumayı planlamıyorum, güzelim."

"Plan yok, sadece sen varsın. Şimdi konuşmayı kes ve o ağzını çalıştır Jack."

Hırlıyor, meme ucumu ısıyor ve sonra dilini acıyı dindirmek için ileri geri hareket ettiriyor. Diğer taraftaki hareketi taklit ediyor ve ben nefesimi tutamadan ağzı beni sarıyor. Açık bir ağız ve sıcak bir nefesle klitorisimi okşuyor. Bunu o kadar yumuşak yapıyor ki, dilinin ucunu aşağı yukarı kaydırmaktan çok üzerime hava üflüyormuş gibi geliyor. Tekrar tekrar, cezalandırıcısına. Beni tahrik olmuş bir karmaşa haline getiriyor ve sonra geriye yaslanıp ne yaptığını incelemek için istekli bedenime . Daha fazlası için protesto amacıyla kalçalarımı ağzına doğru itiyorum. Bana sırtıyor ve gamzelerini tekrar gösteriyor.

Zaman benim için geleneksel anlamda bir şey ifade etmiyor, sadece Jack'in ağzının beni doyurmasını bekliyorum. Her şeyi tekrar tekrar yapıyor, beni orgazma doğru götürüyor ve sonra geri çekiliyor, sadece her şeyi tekrar yapmak için.

İnlemelerim yüksek ve muhtaç. "Jack, lütfen. Daha fazlasına ihtiyacım var. Lütfen."

Sesler devasa odada yankılanıyor. Ama buna uymak yerine durup beni içine çeken ıslaklığın üzerine serin bir nefes üflüyor ve sonra parmaklarını içime sokarak

Ağrıyor. Bu tam olarak beni deviren, orgazmımı tümkaslarıma yayan şey. Kapalı gözlerimin ardındaki karanlık, kar beyazı bir bulanıklığa dönüşüyor ve bedenim hızını koruyarak kıvranıyor.

Gözlerimi açtığımda Jack'in ateşli bakışlarıyla karşılaşıyorum. Kalçalarımı yukarı çekerken bedenlerimize bakıyorum, kalçalarımın arkası onunkilerin önüne çarpıyor ve sonra kaymasını izliyorum. Bu görüntü beni ediyor. Onun içimde hareket edişini izlemek.

Kabzaya doğru hızlı bir hamleyle beni dolduruyor ve adını haykırmama neden bir orgazmla tekrar geriye savruluyorum. Vücudumun ondan ihtiyacı olanı almasının lezzetli, sinsi hissi ve bunun sonucu tam ve mutlak bir zevk.

" bu, güzelim. İnanılmaz hissediyorsun. Bu kedi sadece benim için yapılmış," diye .

Hiç bu kadar kolay hırpalanmamıştım ve bu çok tatmin edici. Bizi ters çevirebilmek için yukarı kaldırıyor, böylece şimdi onun üstünde yatıyorum. Terden sıırıslıklam olmuş tenimiz zamanı tutan tek şey ve birbirimizin içinde ne kadar uzun süredir kaybolduğumuzu gösteriyor. Acele etmemek konusunda şaka yapmıyordu ve kendini bu kadar uzun süre nasıl bir arada tuttuğundan emin değilim. Her biri bir öncekinden daha şiddetli olmak üzere sayısız kez parçalara ayrıldım bile.

Doğruluyorum ve yavaşça ona sürtünüyorum, kalçalarımı yuvarlıyorum, böylece en derin vurmaktan başka seçeneğı kalmıyor. Vücudumu izliyor, yüzü niyetli ve aç, hızımı kontrol etmem için bana liderlik ediyor. Bir an önce ayrılma ihtiyacı içinden sızmaya başlıyor. Bunu devam ettirmek için oluşturduğu kararlılık hızla azalıyor ve boşalmaya fazlasıyla hazır söyleyebilirim. Çenesinin gerginliğinden, çenesinin yukarı doğru . "Everly, kahretsin. Çok seksisin."

Arkama yaslanıp son bir hissin içine giriyorum. Ona kadar iyi biniyorum ki daha da derine iniyor ve tekrar çözölmeye başlıyorum, ancak bu sefer o da yanımda ve orgazmlarımızı birlikte atlatıyoruz. Bunun hissi o kadar tüketici ve ezici ki gözlerim yaşıyor ve yanaklarımdan aşağı yuvarlanmaya başlıyor. Birlikte uzanıyoruz. Onun üstündeyim, hareket edemiyorum, sadece içimde titreyen duyguların uyanışını hissedebiliyorum. İfade edemeyeceğim duygular.

Jack hemen farkına varıyor ve "Güzel, hayır, hayır, " diyor. Sesinde endişeyle altımdan kayıyor. "Neyin var? Seni incittim mi?"

İçimden geçen duyguların büyüklüğünü ifade edebilecek kelimeleri bulmaya çalışarak başımı sallıyorum. "Bunu hiç hissetmemiştim. Şehvet ve aşk daha önce hiç bir arada olmamıştı. Böyle olabileceğini . Bunun yoğunluğu ve neden ağladığımdan bile emin değilim. Ama, Tanrım, Jack, lütfen bana bunu tekrar gerçekleştirebileceğimizi söyle." Gözyaşlarımdan arasından gülümsedim.

Bir kakhaha atıyor ve terden sıırıslıklam olmuş boynumu öpüyor. "Seni çok seviyorum güzelim. Ve evet, bunu tekrar yapabiliriz. Bir iki dakikaya ihtiyacım olabilir ama bunu seninle sayısız kez yapmayı planlıyorum."

Ve yapıyoruz. Sayısız kez. O gece uyumadık, bunun yerine birbirimizi ne kadar özlediğimizi, birbirimizin bedenlerine saygı duyduğumuzu ve birbirimizin dokunuşunu arzuladığımızı gösterdik. Gece kaçana ve sabah içeri girene kadar konuştuk.

Güneş dağların arkasından görünmeye başladığında, gökyüzünü hayal edebileceğim turuncunun her tonunda geniş, abartılı vuruşlarla boyadı. Evimizde, birbirimizin kollarının sıcaklığında, gerçekten sevmeye başladığımız ilk sabahtı. Uzun zamandır katı bir şekilde siyah ve beyaz olan hayatımın her parçasına renk sızdığı zamandı. Aşk hikayemiz gerçekten o zaman başladı.

SON

EPILOG

Everly

"BU GECE CEVAPLAMANIZ GEREKEN SADECE İKİ SORU VAR. HAZIR MISINIZ? BU NE DEĞİL

Sen de öyle düşünüyorsun. Tamam, işte başlıyoruz. Birincisi, saçlarım şu anda pembe ve elbisem kırmızının bu tonunda olduğu için gerçek hayattaki bir aşk tanrısıyla karıştırılır mıyım? Her şeyi göze alıp abartılı kalp takıları falan mı bulmalıyım?"

"Bu ciddi bir soru değil, G. İki numara nedir?" Bu gece deneyeceğim koyu yakut renkli rujla uyumlu dudak kalemini sürmeyi bitirdim.

"İyi. Bir an için geçerli bir endişeydi. Kafan oraya gitti. Gördüm, biliyorum. Rolümü abartmak istemiyorum, anlıyor musun?"

"G, görünüyorsun. Her zaman on numara olursun ama bu gece tam bir ödül gibi görünüyorsun ve bunu sen de biliyorsun. İkinci soru ne?"

Beni görmezden gelerek, "Harika görünüyorsun, Ev. sırada gardırobuna biraz renk katmalısın. Altın payetler şu anda tam sana göre ve bu dudak rengiyle, vay be kızım."

Normal siyah ya da beyaz elbisem değil ama elbiseyi gördüğümde ona sahip olmalıydım. Derin V yakalı, yere uzanan, altın ışıltılı muhteşem bir kokteyl elbisesi.

Gülümsüyor ve ben bu gece makyajımı parlatan dudak boyasını sürmeyi bitirirken bana bir kadeh şampanya uzatıyor. "Bu şampanya kadehi gibi görünüyorsun. Jack seni erken göndermeye . YAPMA! Bu gece bana İrlandalı vedası yapma." Boğazını temizliyor ve ben daha o sormadan hangi sorunun geleceğini biliyorum. "Herkes orada olacak mı? Kardeşlerinin bahsettiğini duymadım ve o çadıra girmeden önce hangi alarm seviyesinde olmam gerektiğini bilmek istiyorum."

Ben daha cevap veremeden içkisini yudumluyor ve küçük bir hıçkırıkla tamamlıyor.

"Herkes orada olacak, evet. Henry de dahil. Daha dün gece döndü. Onu yemekte gördüm. Siz sormadan söyleyeyim, iyi görünüyordu ama bunun ötesinde nerede hakkında hiçbir fikrim yok. Bana söylemedi, ama sormaktan daha iyisini biliyorum. Sadece bir süreliğine birkaç işle ilgilenmesi gerektiğini söyledi."

"Tamam, bu bir başlangıçtı. İkinci sorum, bana söylemek istediğin bir şey var mı?" Bana ters ters baktı.

"Ne gibi?" Kocaman sevimsiz bir gülümseme takınıyorum ve göz teması kurmayı reddediyorum. "Ne sorduğun hakkında hiçbir fikrim yok."

"İyi, her neyse.. Zorlamayacağım, ama seni tanıyorum, Everly Riggs. Bektan bir yalancısın." Beni işaret ediyor. Ve haklı. Bektan bir yalancıyım. Her zaman bir şeyler söylerim ve Giselle de saçmalıklara bir şahindir.

"Neden bu kadar garip davranıyorsun?"

"Garip davranıyorsun. Sadece gerginim. Gerginim, hepsi bu. Ash'in beni bu gece açık artırmaya çıkarmaya ikna etmesine izin vermemem gerektiğini biliyordum. Bu kasabada çok fazla kızgın insan var. Şimdi Henry geri döndü, lanet . Tanrım, hadi içeri girelim de beni yeterince sarhoş edecek bir şeyler içeyim de açık artırmada ödül gibi satılayım."

İşte bu kadar. Babama evet dedi, babam birinden kendisi için bir şey yapmasını istediğinde bu mümkün olan tek cevaptır. Açık artırmaya çıkmak istemediğim için bu yıl benim geçmesini istedi.

Bırakın çadıra girmeyi, daha karargâhta bile değiliz ve Giselle bir şeyler içmek için odanın diğer tarafındaki bara koşuyor.

Babam bana bakıyor ve gülüyor. "O iyi mi?"

"Baba, hiçbir fikrim yok. Çok ." Eğildim ve babamı yanağından öptüm. Her zaman

Tuzlu ve biberli saçları geriye doğru taranmış ve bu yıl papyon takmak yerine f  tr ve siyah kadife ceket giymeyi tercih etmiş. "Harika görünüyorsun baba. Bond ve Hefner karışımı."

Bir kahkaha attı. "Lütfen, kardeşinin ödemesi gereken bir iyilik vardı ve bu da sikik f  tr şapkalar giymesi anlamına geliyordu."

"Baba, bu bir açıklama. şu anda kendini iyi hissetmiyormuşsun gibi davranmayı bırak. Kıyafet konusunda çok açık talimatlarım vardı," diye karşılık veriyor Law, kaşlarını bana doğru çatarak.

Bir bastırıyorum. "Benim adamım nerede? Onu henüz görmedim."

"Jack barda Henry ve Lenny konuşuyor. Lenny'nin ona gelecek sezon teknelerle ilgili söyleyecek büyük haberleri varmış ve Henry de balıkçı kulübesini inşa etmek için yeni adamlar getirmiş. Sanırım görseller konusunda Jack'ten yardım istediler."

Kardeşime gülümsüyorum. Law eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. "Göz kamaştırıcı görünüyorsun, Ev. Altın rengi doğru se immiş." G  z kırıyor ve ellerime bakıyor.

Sonra babam boğazını temizleyerek kardeşlerimin dikkatini topladı. "Pekâlâ   ocuklar, partiyi başlatalım. Ben içkimi alıp hoş geldiniz konuşmasını yapacağım."

Odanın diğer tarafından Jack'le göz göze geliyorum. Beni bir aşağı bir yukarı süzerken muhteşem gamzeleri hemen ortaya çıkıyor. Bana baktığında vücudum uğulduyor.

Adam smokin giyebiliyor, vereyim. Onu çoğu gün kot pantolon ve Henley görmeyi tercih de, smokinli milyarder görünümünü de kabul ediyorum.

Hayatımın aşkıyla ilgili tüm detayları keşfederken öğrendiğim şey de buydu. O sadece dünyaca ünlü bir fotoğrafçı değil. Hayır. Adam milyarlarca dolar değerinde. Bir ay önce Riggs Outdoor'un yanı sıra çeşitli teknoloji şirketleri ve spor markalarının yönetim kurulunda yer alıyor. Aynı zamanda bu şirketlerin her birinde ve her kıyıda ki çeşitli köşk sanat galerilerinde yatırımcı. Adamın babamdan daha büyük bir yatırım portföyü var ve bunu asla bilemezsiniz. Hiçbir servet listesinde yer ve asla gösteriş yapmaz. Soran herkese fotoğrafçı olduğunu söyler ama aslında bir iş adamıdır ve bu konuda son derece iyidir. Kendi kendini yetiştirmiş, zeki ve çok seksi.

O yaklařtıķ  a, yüzünün ve vücudunun her lezzetli erkeksi açısını alarak midem bir takla . Bugün erken saatlerde orgazm olduktan sonra bir saat boyunca benimkini titreten bir vücut. Hayat çok .

"  ok güzel. Bu elbise bana şu anda her türlü duyguyu yaşatıyor. Biraz erken ayrılmamız gerekebilir." Eğilip dudaklarımı öpüyor ve ardından ağzını kulağımın hemen altına bırakarak i  imi titreten bir öpücük daha bırakıyor.

"Bu bizim partimiz, bebeğim. Erken ayrılmayacağız."

Mikrofonun tıkırtısı dikkatimizi odanın   n  ne çekiyor. "Herkes iyi akşamlar. Hepinize Strutt's Peak'teki bu yılki Yıllık Ağaç Işıklandırması'na hoş geldiniz demek istiyorum." Seyirciler alkışlıyor ve kardeşlerimin her biri kendi destekleyici yuhalamalarını ve bağırılışlarını yapıyor.

"Geçtiğimiz yıl ailemle ilgili pek çok şey yaşandı. Kızım Everly kendi başarılı giyim markasını kurmak üzere aile şirketinden ayrılırken, son Strutt's Peak naklimiz Jack Deacon da yönetim kurulumuzda yer almaya ve markamızın daha da başarılı olması için oğullarımla birlikte çalışmaya karar verdi." Jack ona minnettar bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor, ancak bununla yetinmek yerine Jack elimi tutuyor ve sahneye doğru yürüyoruz.

"Oh, tamam, görünüşe göre burada bana katılacaklar. Jack, geceyi yardım ister misin?" Babam gülüyor, biz yaklaşırken biraz hazırlıksız yakalanmıştı.

  nce ben konuşurum. "Aslında baba, ikimiz de biliyoruz." Babam mikrofonu bana ve çekildi.

merakla bana bakıyordu. Başlangıçta, konuşmanın çoğunu Jack'in yapmasını istedim, ama şimdi buradayım ve benim kadar kasabayı oluşturan insanlara bakıyorum, haberleri paylaşacak kişinin ben olmam gerektiğini hissediyorum.

"Herkes iyi akşamlar. Bu akşam hepiniz inanılmaz görünüyorsunuz." Tanıdık yüzlerden oluşan kalabalığa bakıyorum. "Böyle gecelerde Strutt's Peak'in ailem için neden bu kadar önemli olduğunu anlamak çok kolay. Kardeşlerim ve ben burada her birinizle komşu, iş arkadaşı, dost ve daha ötesi aile olarak büyüdük." Jack'e bakıyorum. "Ve şimdi, burası bizim evimiz." Odanın arka tarafında duran tüm dikkatleri üzerimizde olan kardeşlerime ve Giselle'e gülümsüyorum. Sanırım Jack'in bu gece evlenme teklif edeceğini düşündüler ama bizim onlar için da güzel bir sürprizimiz var.

" bu yüzden Jack ve ben bu gecenin haberlerimizi paylaşmak ve kutlama yapmak için mükemmel bir gece olacağını düşündük." Sulu gözlerle Jack'e bakarken meraklı gözler beni izliyor. Başımı sallayıp mikrofonu ona çünkü çirkin bir şekilde ağlamadan konuşmamı bitiremeyeceğimi biliyorum.

"Dün gece, hayatımın aşkına hayatımın geri kalanını benimle geçirip geçirmeyeceğini sordum." Alkışlar ve bağırışlar başlar ama Jack onları . "Ve o da evet dedi." Tüm oda daha da yüksek sesli tezahüratlara boğuluyor ve babam beni güçlü bir şekilde kucaklıyor, gözyaşları kaçıyor ve yüzünden aşağı akıyor.

"Tebrikler, balkabağım. O iyi bir adam. Bana evlenme teklif etmeyi planladığını söylediğinde ona onay verdim. Ona kadar kimsenin benden bunu alabileceğinden emin değildim," diye gülüyor. "Şu anda çok mutluyum."

"Ben de, baba. Ben de."

Kardeşlerim, her gibi, sahneye fırlıyor ve her birimizi ayı gibi kucaklıyorlar. Her biri beni öpüyor ve tebriklerini mırıldanıyor. Michael da dahil olmak üzere hepsi Jack'e sırtını tokatlayarak sarıldı. Sanırım her birinin onunla küçük bir dostluğu var. İnsanlar üzerinde böyle bir etkisi var gibi görünüyor.

"Aşk tanrısı gibi görünmemi sorun etmemene şaşmamalı. Ben senin nişan maskotun , Tanrı aşkına!" Giselle kahkaha atıyor ve kollarını sıkıca ortama doluyor. Geri çekiliyor ve gözünün kenarındaki bir damla yaşı siliyor. "Dünyadaki en iyi arkadaşım evleniyor ve ben bunu biliyordum, bu arada, bir şeyler sakladığını biliyordum!"

Jack

Odanın heyecanı gözümünden kaçmadı. Sadece bir yıl önce bir oda dolusu yabancı, şimdi benim ve Everly'nin mutluluğunu kutluyor ve kadeh kaldırıyordu. Birlikte istediğimiz hayatın yürümesi için değişiklikler yapmamız uzun sürmedi. Everly, Luce'u New York ofisinde onun yerine geçmesi için işe aldı ve Everly'nin tasarım kısmına odaklanabilmesi için orada işleri yoluna koydu. Hala şeytan olduğuna emin olduğum sevgili Luce beni hayal kırıklığına uğratmadı. Şimdi Everly ayda bir ya da daha fazla oraya gidiyor ve zamanının çoğunu çiftliğimizdeki ofisinde ya da Brews & Books'ta çalışarak geçiriyor.

"Bu gece eve götürmek istediğim tek bir kişi bile yok ve bu bir hayal kırıklığı. Bir odada bu kadar para ve şampanya varken, burada bağlanmak isteyen en az bir aptal olmalı," diye tiradına devam ediyor Luce. Önüme bakıyor ve kaşlarını yukarı kaldırıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve Michael'ın göz teması kurmamaya çalışarak, utangaç bir şekilde maden suyunu yudumlayışını izliyorum. "Luce, yapma. O benim kayınbiraderim."

Michael'a doğru ilerlemeden önce göğsümü okşuyor. Boku yemiş. "Tebrikler bu arada. O senin için fazla iyi. Bunu biliyorsun, değil mi?" Karıma bakıyorum ve göz göze geliyoruz. Bana gülümsüyor, ikimiz de hâlâ küçük bir sır saklıyoruz.

Kimsenin bilmediği ve bizim de onlara söyleyeceğimizden emin olmadığım bir şey var: Bu sabah, gün doğumundan hemen sonra birbirimize yemin ettik. Birbirimize bu sözleri söylemek için beklemek istemedik. Birbirimizi dek seveceğimizi söylemek ve her gün onurlandıracağımıza dair söz vermek için. Kendi yolumuzdan çekildiğimiz andan beri bunu zaten yapıyorduk. Bu yüzden, evlenmenin isteyeceği bir şey olup olmadığını sorduğunda, "Daha fazla beklemeyelim" dedi. Önemli parçayı birlikte yapabilirdik, sadece biz, ve sonra bu gece önemli olan herkesle kutlayabilirdik. Daha sonra büyük bir düğün ve parti düzenleyebilirdik ama biz sadece bizim için bir şey istiyorduk. Neden bekleyelim ki?

Colorado gökyüzü de bizim için biraz gösteri yaptı. Turuncu hâlâ ve her zaman en sevdiğim renk olabilir. Hayatımın aşkına, bundan sonra her nefesimi onu eşim olarak onurlandırarak geçireceğimi söylerken, gökyüzünü boydan boya boyayan, etrafında pembeler ve sarılar yanan en parlak renkti. Birini bu şekilde sevebilmek ve bunun karşılığını aynı şekilde hissetmek hiç beklemediğim bir şeydi. Bu sayede daha iyi bir adam oldum ya da belki de buna layık için olmaya çalışıyorum.

Artık nadiren rüya görüyorum. Bazen stresli olduğumda, ama o zaman bile eskisi olmuyor. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama bunun için daha mutluyum. Zamanımın çoğunu sevdiğim insanlarla birlikte iyi olduğum şeyleri yaparak geçiriyorum. Artık geçmişimde olanları hatırlamak için endişelenmeye ya da insanları kontrol edemediğim şeylerden korumaya çalışmaya daha az zaman harcıyorum. Bunun yerine, işlerimi büyütüyorum. Fotoğraf çekiyorum; bir şeyleri objektiften görmek ve sonra onu mükemmelleştirmek beni her zaman topraklayacak.

Kız kardeşimle vakit geçiriyorum, onu yeniden tanıyorum ve istediğinde yardım ediyorum. Jin'in hâlâ hıyarın teki olduğunu düşünüyorum ama Kathryn'le çok zaman geçiriyor ve onu hayatımda istiyorsam bunu kabul etmem gerektiğini anladım. Ve Benny, o da şu anda Kosta Rika'da. Bir kızla tanıştı ve "keşfetmeye" başladılar. On dokuz yaşında olduğumu hatırlıyorum; Kathryn onun sadece yürüyüş yaptığını düşünse bile bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorum. Ne zaman döneceğini bilmiyorum ve onu özleyorum ama o kendi yolunu buluyor.

"Beni buradan gizlice çıkarmaya hazır mısınız, Bay Deacon?" Everly bana doğru yürürken elinde iki

Ellerinde viski bardakları. Bir yudum alıyorum ve güzel karıma gülümsüyorum. sesi tanıyorum ve aletimi alarma geçiren vaatlerle dolu.

"Evet dersem benim için ne yapacaksın?"

Bana gülümsüyor ve içkisinden son yudumu alıyor. Sol yüzük parmağını süsleyen elmasa bakıyor ve sonra odanın diğer ucuna bakıyor. Sevdiği herkes dans ediyor, gecedен geriye kalanların tadını çıkarıyor.

"Aşkım, senin için ne yapacağım değil, senden benim için ne yapmanı beklediğim önemli." Başımı salladım ve gülümsedim. "Neymiş o, güzelim?"

Gözlerinden başlayıp ağzına doğru ilerleyen en seksi sırtışıyla, "Yalvar," diyor.

YAZARDAN BİR NOT

Şans verip ilk kitabımı okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Umarım siz de benim gibi Riggs ailesine ve inanılmaz Strutt's Peak kasabasına aşık .

Bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Beğendiğiniz kitaplar hakkındaki yorumlar ve kulaktan kulağa yayılan söylentiler bağımsız yazarlar için HAYATİ önem taşımaktadır.

Sırada ne var? tahmin etmiş olabilirsiniz... Henry ve Giselle'in kitabı! Kemerlerinizi , çılgın bir yolculuk olacak. Düşmandan aşığa hikayeleri bu yılın sonlarına doğru yayınlanacak!

Riggs erkeklerinin geri kalanı (Michael, Law ve Asher da!) kendi romantizmlerine sahip olacaklar. Tüm hikayeleri için teaserlar ve sneak peeksler paylaşacağım, bu yüzden beni Instagram ve TikTok'ta takip ettiğinizden emin olun.

Eğer beni gerçekten hissediyorsanız, victoriawilder.com adresindeki web sitemden bültenime kaydolun.

TEŞEKKÜRLER

Yol boyunca bana yardımcı insanlara en azından teşekkür edebilirim. Birkaç kelime yeterli gibi görünmüyor, ama elimde bu olduğuna göre, işte başlıyoruz...

Instagram'da inanılmaz bir insan topluluğu var, Bookstagram topluluğu, romantizmi tutkuyla tüketen ve fevkalade destekleyen okurlarla dolu. Hepinize, belki farkında bile değilsiniz ama inanılmaz motive edicilersiniz. Şımarık görüntüler, muhteşem düzenlemeler ve orijinal fotoğraflar arasında hayal gücünü ateşliyor ve bu yazma macerasını da eğlenceli hale getiriyorlar. Okuma takıntımı mutlulukla besliyor ve büyütüyorsunuz. Sizden sürekli ilham alıyorum. Teşekkür .

Belki de farkına bile bir etki yaratan birkaç bağımsız yazara özel bir teşekkür. Elsie Silver ve Nikki Castle, sorularımı her zaman yanıtladığınız ve beni doğru kişilerle buluşturmak için elinizden geleni yaptığınız için teşekkür ederim. Bu nezaket ve detaylar bu kitabın hayata geçmesini sağladı. Abby Millsaps, benimle *gerçekleri* konuştuğunuz için teşekkür ederim. Sözleriniz ihtiyacım olan itici güçtü. Hepiniz harika yazarlarsınız, ama en önemlisi harika insanlarsınız.

Beta okuyucularım Pam, Erin, Cathy, Sarah, Christina ve Myrna'ya teşekkür ederim. Geri bildirimleriniz çok değerliydi. Bu süreç boyunca zaman ayırdığınız, cesaretlendirdiğiniz ve dostluğunuz için teşekkür ederim.

Editörüm Mackenzie'ye, tam da ihtiyacım olan türden bir destek olduğun için teşekkür ederim. Rehberliğiniz bu hikâyenin düşündüğümde daha iyi bir şekilde bir araya sağladı. Bu türü ve beni çok iyi anlayan bir editöre sahip olduğum için şanslı olduğumu hissediyorum. Kenar boşluklarındaki amigoluğunuz ve bu çift için duyduğunuz gerçek heyecan için teşekkür ederim. Bunun ve bunu takip edecek tüm hikayelerin . Sıradakiler için çok !

Çocukken annemin mutfak tezgâhının başında, ciltsiz romantik klasiklere tutunarak doymak bilmez bir şekilde kitap okumasını izlerken bana büyüdüğümde tıpkı onun gibi olacağımı söyleseydiniz, o zaman size deli derdim. Hiçbir insan onun kadar keskin zekalı ya da inanılmaz derecede havalı değildir. Ama yazmadığım çoğu gün, mutfak tezgahının başında, ağzına kadar romantizmle dolu Kindle'ımı elime almış okuyorum. Anne, senin yarın bile muhteşem olmak hayatımın amacı. Seçkin bir hype kadını olmanın yanı sıra, sen en iyi alfa okuyuculardan birisin. Bu kaosu desteklediğin için teşekkürler.

Erkeğime, ana karakterim olduğun için teşekkür ederim. Sen tam da benim umut dolu romantik kalbimin arzuladığı ve taptığı türden bir erkeksin. Çocuklarıma, umarım büyüyene kadar bunu okumazsınız... ve o zaman bile biraz irkiliyorum. Sizi her gün seviyorum.

Son olarak ve en çok kız kardeşim Blair'e teşekkür etmek istiyorum. Sen en iyi alfa okuyucu, sondaj tahtası ve destek sistemisin. Kokteyller ve kıkırdamalı sesli okumalar benim favorim. Sen olmasaydın, bu karakterler ve onların karmaşaları hala kafamın içinde bir yerlerde kilitli olurdu. Teşekkür gerçekten yeterli değil, bu yüzden bunun yerine, çok hevesli yumruk havadayken, "*bir araba çaldık!*"

Pazar yemeğinde görüşürüz.

BİRALAR VE KİTAPLARDAN BİR YUDUM

İçindekiler

- 8 oz fincan orta veya koyu kavrulmuş kahve• 1 ila 2 shot espresso
- $\frac{1}{3}$ fincan yulaf sütü * *herhangi bir süt ikame edilebilir*
- $\frac{1}{4}$ çay kaşığı tarçın• 1 portakal kabuğu rendesi
- 2-3 çay kaşığı esmer şeker• 1 su bardağı buz *isteğe bağlı*

Bunu sıcak ya da soğuk içebilirsiniz. *Everly buz üzerinde içmeyi tercih ediyor.*

1. Demleme sırasında kahve fincanınızın üzerine küçük bir süzgeç yerleştirin. Portakal kabuğu rendesini süzgecin içine yerleştirin. Demleme sırasında espresso ve kahvenin kabuğun üzerinden geçerek fincanınıza akmasına izin verin.
2. Esmer şekeri karıştırın, daha az tatlı tercih ediyorsanız 1-2 çay kaşığı tercih edin.
3. İstedığınız sütü ekleyin, Everly'nin versiyonu yulaf sütü (şekersiz) ile yapılırEspressonun bu içeceği basit bir kahveden daha koyu yapacağını göz önünde bulundurarak biraz daha eklemek isteyebilirsiniz.

Buz üzerinde içmeyi tercih ederseniz, delicesine soğuk ve köpüklü olması için bir kokteyl çalkalamayı deneyin.

Jack bunu size gizlice ulaştıramayacak olsa da, içerken 22. ve 23. Bölümleri her zaman yeniden okuyabilirsiniz.

YAZAR HAKKINDA

Her zaman umutlu bir romantik olan yazar Victoria Wilder, lezzetli esprili ve vahŖi karakterlerle aėdaŖ romantizm yazıyor. Hikâyeleri, küçük kasabanın bayılmaya değer erkeklerinden son derece güçlü ailelere ve istediklerini istemekten korkmayan baş karakterlere kadar uzanıyor.

O bir doğu yakası kızı, her zaman bir sonraki mevsimi kovalıyor ve kocası, iki çocuğu ve köpeği Linus ile birlikte yaşıyor. Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda onu bir kickboks kursunda antrenman yaparken ya da plajda ayaklarını kuma gömmek için bir bahane bulurken bulabilirsiniz.

Harika bir hikayenin gücüne inanıyor. Kelimelerin hayatınızın gidiŖatını deėiŖtirme yeteneğine sahip olduğuna. Ve yeni bir çift spor ayakkabının sizi doğru ruh haline sokmak için topuklu ayakkabılar güçlü olabileceğine.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.